

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 2014

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Β'

Τετάρτη 18 Ιουνίου 2014

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 154
2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μέλη του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων του 7ου Δημοτικού Σχολείου Αλεξανδρούπολης, σελ. 66
3. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 61, 63, 64, 67, 68, 71, 72, 73, 75, 83, 84, 85, 87, 88, 90, 93, 94, 96, 97, 98, 99
4. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 86, 87, 91, 92, 97
5. Αναφορά στην στήριξη Βουλευτών του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς στο αίτημα του καταδικασθέντος για τη "17 Νοέμβρη" Σάββα Ξηρού, για κατ' οίκον νοσηλεία, σελ. 61, 63, 67, 68, 83, 84, 87, 90, 92, 94, 96, 97, 98, 99
6. Ανακοινώνεται ότι ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων διαβίβασε στη Βουλή, σύμφωνα με το νόμο περί «Ποινικής ευθύνης των Υπουργών», όπως ισχύει, δικογραφίες που αφορούν:
 - α. Στον διατελέσαντα Υφυπουργό παρά τω Πρωθυπουργώ, κ. Σίμο Κεδίκογλου,
 - β. Στον διατελέσαντα Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, κ. Αθανάσιο Τσαυτάρη,
 - γ. Στους τέως και νυν Υπουργούς Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, κκ. Γεώργιο Κουτρουμάνη και Ιωάννη Βρούτση,
 - δ. Στον Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης και Υπουργό Εξωτερικών, κ. Ευάγγελο Βενιζέλο και
 - ε. Στους διατελέσαντες Υπουργούς Εθνικής Άμυνας και Οικονομικών κκ. Ευάγγελο Βενιζέλο και Γεώργιο Παπακωνσταντίνου, σελ. 98
 - στ. Στους Υπουργούς Οικονομικών, Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, Ναυτιλίας και Αιγαίου και Υγείας, κ.κ. Ιωάννη Στουρνάρα, Ιωάννη Μανιάτη, Κωνσταντίνο Χατζηδάκη, Μιλτιάδη Βαρβιτσιιώτη και Άδωνι Γεωργιάδη.

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 19 Ιουνίου 2014, σελ. 61

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί της αρχής των άρθρων και των τροπολογιών και ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Κύρωση της Διεθνούς Σύμβασης για την προστασία όλων των προσώπων από αναγκαστική εξαφάνιση και προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας και άλλες διατάξεις», σελ. 61

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι. , σελ. 61 - 76
ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ Γ. , σελ. 76 - 154

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. , σελ. 67, 83, 84, 99
ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ Μ., σελ. 68
ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι. , σελ. 61, 63, 64, 67, 68, 72, 73, 75
ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ Γ. , σελ. 83, 84, 87, 88, 90, 93, 94, 96, 97, 98, 99, 100

ΚΑΝΕΛΛΗ Γ. , σελ. 68, 72, 75, 76
ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ Κ. , σελ. 64, 87
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Ζ. , σελ. 62, 63, 72, 83, 84, 87, 88, 93, 94, 96, 97, 98, 99, 100
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. , σελ. 72, 73, 75, 85, 87, 88
ΜΑΚΡΗ Ρ. , σελ. 68, 73, 84
ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ Ε. , σελ. 74, 75
ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ Α. , σελ. 64, 87, 88, 94, 96, 97
ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 71
ΠΙΠΙΛΗ Φ. , σελ. 83, 84
ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ Α. , σελ. 90
ΤΖΑΚΡΗ Θ. , σελ. 68
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ Κ. , σελ. 67, 73, 83
ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ Β. , σελ. 98
ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ Μ. , σελ. 68, 73, 97

Β. Επί προσωπικού θέματος:

ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ Γ. , σελ. 86, 87
ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ Κ. , σελ. 86
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Ζ. , σελ. 86, 97
ΜΑΚΡΗ Ρ. , σελ. 91
ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ Μ. , σελ. 92, 97

Γ. Επί της αναφοράς στην στήριξη Βουλευτών του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς στο αίτημα του καταδικασθέντος για τη "17 Νοέμβρη" Σάββα Ξηρού, για κατ' οίκον νοσηλεία:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. , σελ. 83, 84, 99
ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ Η. , σελ. 63
ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ Γ. , σελ. 90
ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ Κ. , σελ. 61, 87
ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ Γ. , σελ. 90
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Ζ. , σελ. 63, 67, 68, 83, 84, 87, 94, 96, 97, 98, 99
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. , σελ. 90
ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ Α. , σελ. 94
ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ Α. , σελ. 83, 84, 90, 97, 98
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ Κ. , σελ. 67, 68, 94, 96, 97, 98
ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ Β. , σελ. 94
ΨΥΡΡΑΣ Θ. , σελ. 92

Δ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. , σελ. 67, 77, 80, 82, 84, 85, 92, 99
ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ Μ., σελ. 70, 71
ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ Γ. , σελ. 89, 91, 92
ΚΑΝΕΛΛΗ Γ. , σελ. 76, 77, 78, 95
ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ Κ. , σελ. 61, 87
ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ Γ. , σελ. 89, 90
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Ζ. , σελ. 62, 64, 82, 83, 85, 94, 97, 98, 100
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. , σελ. 84, 85, 86, 89
ΜΑΚΡΗ Ρ. , σελ. 90, 91, 92
ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ Α. , σελ. 87, 88
ΠΑΝΟΥΣΗΣ Ι. , σελ. 64, 93
ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ Α. , σελ. 79, 93
ΤΖΑΚΡΗ Θ. , σελ. 68
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ Κ. , σελ. 66, 67, 96
ΦΩΤΙΟΥ Θ. , σελ. 78
ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ Μ. , σελ. 73, 74, 92
ΨΥΡΡΑΣ Θ. , σελ. 92

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΕ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 2014

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Β'

Τετάρτη 18 Ιουνίου 2014

Αθήνα, σήμερα στις 18 Ιουνίου 2014, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.09' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Α' σύνθεση) για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Δ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΙΩΑΝΝΗ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα το δελτίο επίκαιρων ερωτήσεων της Πέμπτης 19 Ιουνίου 2014.

ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ (Άρθρα 29 παράγραφος 1 και 130 παράγραφος 8 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 6/16-6-2014 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Λακωνίας της Νέας Δημοκρατίας κ. Φεβρωνίας Πατριανάνκου προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τη λήψη συνδυαστικών μέτρων για την ενίσχυση της παραγωγής των εσπεριδοειδών.

2. Η με αριθμό 9/16-6-2014 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Επικρατείας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Θεανούς Φωτίου προς τον Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τη θέση της νέας ηγεσίας του Υπουργείου για τη διαθεσιμότητα των διοικητικών υπαλλήλων στα πανεπιστήμια της χώρας.

3. Η με αριθμό 11/16-6-2014 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Νομού Αττικής του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή κ. Ηλία Κασιδιάρη προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με την απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας για τις περικοπές των αποδοχών των ενστόλων.

4. Η με αριθμό 8/16-6-2014 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Μαγνησίας των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Μαρίνας Χρυσοβελώνη προς την Υφυπουργό στον Πρωθυπουργό και Κυβερνητικό Εκπρόσωπο, σχετικά με τη λειτουργία του ραδιοφωνικού σταθμού «ΠΑΡΑΠΟΛΙΤΙΚΑ FM» κατά την προεκλογική περίοδο.

5. Η με αριθμό 7/16-6-2014 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Β' Πειραιώς της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Μαρίας Γιαννακάκη προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, σχετικά με τις συνθήκες λειτουργίας των σωφρονιστικών καταστημάτων της χώρας.

6. Η με αριθμό 10/16-6-2014 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Αθηνών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Χρήστου Κασωτή προς τους Υπουργούς Εσωτερικών και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, σχετικά με τη συνέχιση λειτουργίας των κοινωνικών δομών της χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Κύρωση της Διεθνούς Σύμβασης για την προστασία όλων των προσώπων από αναγκαστική εξαφάνιση και προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας».

Το νομοσχέδιο θα συζητηθεί σε μία συνεδρίαση.

Πριν δώσω τον λόγο στον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας κ. Καραγκούνη, γίνεται γνωστό στο Τμήμα ότι από τη Νέα Δημοκρατία ορίζεται ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο κ. Νεράντζης.

Από τον ΣΥΡΙΖΑ ορίζεται ως εισηγήτρια η κ. Κωνσταντοπούλου.

Από το ΠΑΣΟΚ ορίζεται ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο κ. Ρήγας και ως ειδικός αγορητής ο κ. Κωνσταντίνος Τριαντάφυλλος.

Από τη Χρυσή Αυγή ως ειδικός αγορητής ορίζεται ο κ. Αρβανίτης και Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο κ. Κασιδιάρης.

Από την Ομάδα των Ανεξάρτητων Δημοκρατικών Βουλευτών ως ειδική αγορήτρια ορίζεται η Βουλευτής Πέλλης κ. Τζάκρη.

Από τους Ανεξάρτητους Έλληνες ορίζεται ως ειδική αγορήτρια η κ. Χρυσοβελώνη και ως Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος η κυρία Ραχήλ Μακρή.

Τέλος, από τη ΔΗΜΑΡ ορίζεται ως ειδικός αγορητής ο κ. Παנוύσης και ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο κ. Ψύρρας.

Τον λόγο έχει ο κ. Καραγκούνης.

Ο χρόνος είναι μέχρι δεκαπέντε λεπτά, κύριε συνάδελφε. Να τον αξιοποιήσετε σωστά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε. Δεν θα χρειαστώ τόσα λεπτά βεβαίως.

Χθες στην επιτροπή δημιουργήθηκε ολόκληρο ζήτημα από συναδέλφους από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ γιατί δεν ενημερώθηκε το κόμμα της Αξωματικής Αντιπολίτευσης, ώστε να συμμετάσχει στη συζήτηση η αρχική εισηγήτρια του νομοσχεδίου που συζητάμε. Παρ' ότι υπήρξε μία συμπεφωνημένη απόφαση από τη Διάσκεψη των Προέδρων, ο ΣΥΡΙΖΑ δεν κατάλαβε τι συμφωνήθηκε τελικά. Το είπα ότι και εγώ συμμετέχω στο Α' Θερινό Τμήμα, αλλά είμαι εδώ για να εισηγηθώ του νομοσχεδίου.

Δεν κάνω αναφορά γι' αυτό το ζήτημα. Άλλωστε το θεωρώ διαδικαστικό και άνευ ουσίας. Κάνω αναφορά γιατί τελικά βρέθηκε χρόνος -για άλλη μία φορά- από την πλευρά Βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ να συμπαρασταθούν σε τρομοκράτες και εν προκειμένω στο αίτημα του τρομοκράτη Σάββα Ξηρού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι μείζον το ζήτημα, πολύ μεγάλο θέμα. Για μένα είναι πολιτικό έκθετος ο κ. Τσίπρας, διότι δεν έχει βγει ρητά και κατηγορηματικά να καταδικάσει την πράξη αυτή.

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Δεν αντιλαμβάνεστε ότι έχουμε δικαίωμα πια, κύριοι της Αντιπολίτευσης, να σας λέμε ότι στο κόμμα σας υπάρχουν άνθρωποι που βλέπουν με συμπάθεια τις ιδέες της «17 Νοέμβρη», ότι στον ΣΥΡΙΖΑ υπάρχουν Βουλευτές συμπαθούντες την τρομοκρατία, συμπαθούντες τη ρητορική για επαναστατική δράση απέναντι στα κοινωνικά προβλήματα.

Δεν μπορώ να καταλάβω. Δεν έχετε αντίληψη πόσο δηλητηριάζετε την ελληνική κοινωνία;

Θέλω να τελειώνουμε με το θέμα αυτό. Ο Σάββας Ξηρός, όλοι οι τρομοκράτες –δεν αναφέρομαι στον κ. Ξηρό– δεν διώκονται για τις ιδέες τους. Δεν διώκονται για το φρόνημά τους. Διώκονται για τις πράξεις τους. Το ξέρετε πολύ καλά –πολλοί συνάδελφοι εδώ είναι νομικοί και μάλιστα πολύ καλοί νομικοί– ότι οι πράξεις αυτές είναι πράξεις του κοινού ποινικού δικαίου.

Στην Ελλάδα, λοιπόν, οι άνθρωποι δεν διώκονται για τις ιδέες τους, αλλά διώκονται για τις ποινικά κολάσιμες πράξεις τους.

Πρέπει να σας πω, κύριοι της Αντιπολίτευσης, ότι στο δικό μας σύστημα δεν υπάρχουν γκούλαγκ, δεν υπάρχουν Στάζι. Να μην κρίνετε επιτέλους εξ ιδίων τα αλλότρια! Να τελειώνει αυτή η ιστορία, να τελειώνει αυτή η πλάκα. Πρέπει να υπάρξει σαφής καταδίκη από τον Πρόεδρο του ΣΥΡΙΖΑ, διαφορετικά είναι πολιτικά έκθετος!

Επανέρχομαι, κύριοι συνάδελφοι, στο παρόν νομοσχέδιο, σε αυτήν τη διεθνή σύμβαση, η οποία όντως έρχεται με μία σχετική καθυστέρηση και αφορά αυτό το πολύ ευαίσθητο ζήτημα της αναγκαστικής εξαφάνισης. Στην ουσία κυρώνεται η από 20-10-2006 Σύμβαση του ΟΗΕ για την προστασία όλων των προσώπων από την αναγκαστική εξαφάνιση, πρόκριμα της οποίας αποτέλεσε η απόφαση 47133/1992 της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ.

Αποτελεί έγκλημα κατά της ανθρωπότητας, όπως προβλέπεται στο άρθρο 7 του καταστατικού του Διεθνούς Δικαστηρίου, το οποίο τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιουλίου 2002 και συνεπώς δεν υπόκειται σε παραγραφή.

Θα συμφωνήσω, όπως και στην επιτροπή, με τους συναδέλφους που επεσήμαναν ότι είναι ορθότερη η χρήση του όρου «εξαναγκαστική εξαφάνιση» από τον όρο «αναγκαστική», όχι μόνο λεκτικά αλλά και εννοιολογικά.

Με το νομοσχέδιο στην ουσία τροποποιούνται οι διατάξεις του ισχύοντος ποινικού δικαίου. Εισάγεται νέα βασική ειδική υπόσταση εγκλήματος εξειδικεύοντας το υποκείμενο, αφού δράστες είναι μόνο κρατικοί υπάλληλοι ή άτομα που λαμβάνουν εντολές, υποστηρίζονται από το κράτος ή τελούν υπό την ανοχή αυτού.

Λόγω της ομοιότητας με την αρπαγή και από την στιγμή που μιλάμε για το ίδιο προστατευόμενο έννομο αγαθό, δηλαδή την προσωπική ελευθερία, προκρίθηκε η επιλογή θέσης νέων άρθρων, ακριβώς μετά το 322 του Ποινικού Κώδικα.

Για την τέλεση του βασικού εγκλήματος επιλέγεται ως ποινή η κάθειρξη εν όψει της εξαιρετικής σοβαρότητας του εγκλήματος. Η μεταφορά της ρύθμισης του άρθρου 6 παράγραφος 1 περίπτωση β' της διεθνούς σύμβασης, για την ευθύνη του ιεραρχικά ανώτερου που σε κάθε περίπτωση διενεργεί δολίως ως ξεχωριστής παραγράφου στο βασικό έγκλημα, έγινε διότι αυτή δεν καλύπτεται στο σύνολό της από τις γενικές διατάξεις του Ποινικού Κώδικα για τη συμμετοχή.

Στο προτεινόμενο άρθρο 322B' του Ποινικού Κώδικα του νομοσχεδίου αυτού ρυθμίζονται οι διακεκριμένες περιπτώσεις του βασικού εγκλήματος της αναγκαστικής εξαφάνισης προσώπου, με βάση και ανάλογες ρυθμίσεις στο έγκλημα των βασανιστηρίων του άρθρου 137B' του Ποινικού Κώδικα.

Στο προτεινόμενο άρθρο 322Γ' παράγραφος 1 του Ποινικού Κώδικα του νομοσχεδίου αυτού μεταφέρει τη διάταξη του άρθρου 7 παράγραφος 2 περίπτωση α' της διεθνούς σύμβασης για τις ελαφρυντικές καταστάσεις. Ρυθμίζεται η υποχρεωτική παρεπόμενη ποινή της στέρησης των πολιτικών δικαιωμάτων του κατιδίκου, η μη εφαρμογή της προσαγωγής ως λόγο άρσης του αδικού, καθώς και η έναρξη της παραγραφής του εγκλήματος αυτού σε περίπτωση τέλεσής του σε ένα ελεύθερο καθεστώς και ευχερέστερης αποκλήμησης του παθόντα με βάση και ανάλογες ρυθμίσεις στο έγκλημα των βασανιστηρίων στο άρθρο 137Δ' του Ποινικού Κώδικα.

Περαιτέρω κρίνεται αναγκαία η εφαρμογή στο έγκλημα αυτό

ρυθμίσεων που διευκολύνουν τη διαλεύκανσή του και γι' αυτό προβλέπεται η ένταξη του εγκλήματος της αναγκαστικής εξαφάνισης προσώπου στον κατάλογο των βασικών κακουργημάτων του άρθρου 187 παράγραφος 1 του Ποινικού Κώδικα, που θεμελιώνουν το έγκλημα της εγκληματικής οργάνωσης στο οποίο αναγράφεται και το έγκλημα της αρπαγής, όπως επίσης και των ειδικών ανακριτικών πράξεων του άρθρου 253Α' του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας ή της προστασίας μαρτύρων και άλλων προσώπων.

Εξάλλου με την τροποποίηση του άρθρου 8 περίπτωση η' του Ποινικού Κώδικα, δηλαδή εγκλήματα στην αλλοδαπή που τιμωρούνται πάντοτε κατά τους ελληνικούς νόμους και με την εισαγωγή στο άρθρο αυτό του εγκλήματος της αναγκαστικής εξαφάνισης προσώπου, θεμελιώνεται σχετικά ευρεία δικαιοδοσία των ελληνικών ποινικών δικαστηρίων, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 9 παράγραφος 2 της διεθνούς αυτής σύμβασης.

Στο υπό συζήτηση νομοσχέδιο ρυθμίζονται και ζητήματα υιοθεσίας ανήλικων τέκνων, θυμάτων του εγκλήματος της αναγκαστικής εξαφάνισης προσώπων, σύμφωνα με το άρθρο 25 παράγραφος 4 της διεθνούς σύμβασης και θεσπίζεται ειδικός λόγος προσβολής υιοθεσίας με τα πρόσωπα αυτά για το μέλλον. Είναι η τροποποίηση του άρθρου 1569 του Α.Κ. από όποιον έχει έννομο συμφέρον και τον εισαγγελέα. Τροποποιείται το άρθρο 1570 του Α.Κ..

Να ολοκληρώσω, κύριοι συνάδελφοι, κάνοντας αναφορά –όπως θα έκανα και στην επιτροπή– στο μητρώο κρατουμένων. Είναι το βασικό ζήτημα που θέτει και η αιτιολογική έκθεση, καθώς αναφέρει ότι υπάρχει πρόβλημα εν μέρει ως προς τη συμμόρφωση της ελληνικής νομοθεσίας προς τις απαιτήσεις του άρθρου 17 της διεθνούς συμβάσεως για τα μητρώα και αρχεία των χώρων κράτησης.

Ως γνωστόν, στις ελληνικές φυλακές τηρούνται μητρώα κρατουμένων και σχετικά αρχεία κατά τρόπο αποσπασματικό χωρίς να υπάρχει κεντρικό μητρώο, πρόβλημα που επιτείνεται από την ύπαρξη νόμιμων χώρων κράτησης και σε άλλες υπηρεσίες, πέρα από αυτές του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Η ύπαρξη κεντρικού μητρώου κρατουμένων αποτελεί αναγκαίοτητα και επιπλέον αυτή η διεθνής σύμβαση απαιτεί συγκεκριμένο τύπο μητρώου κρατουμένων για την παροχή συγκεκριμένων πληροφοριών που ως επί το πλείστον τηρούνται από τα ελληνικά σωφρονιστικά καταστήματα, με εξαίρεση την ακριβή ώρα στέρησης ελευθερίας του κρατουμένου και την ακριβή ώρα εισόδου του σε κάθε σωφρονιστικό κατάστημα ή άλλον χώρο κράτησης.

Βεβαίως, έχω ήδη πει ότι το Υπουργείο ολοκληρώνει σύντομα τον σχετικό διαγωνισμό που θα καλύπτει το προαπαιτούμενο στην σύμβαση, δηλαδή τη λειτουργία του μητρώου κρατουμένων –ένα έργο ΕΣΠΑ που είναι πια στο τελικό στάδιο.

Θα συμφωνήσω κι εγώ, κύριε Υπουργέ, στην παρατήρηση που είχε κάνει ο συνάδελφος κ. Κοντονής ότι στην έννομη του παθόντος υπάρχει και η ψυχική οδύνη, διότι υπάρχει περίπτωση ο απαχθείς να θανατωθεί, οπότε δεν νομίζω ότι χρειάζεται καμμία αλλαγή.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Τον λόγο έχει η κ. Κωνσταντοπούλου εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Μιας και είστε παρών και είστε και ο εκπρόσωπός μας στη Διάσκεψη των Προέδρων, θα μπορούσατε να ενημερώσετε και τον κ. Καραγκούνη ότι ο ΣΥΡΙΖΑ ουδέποτε συναίνεσε στις διαδικασίες που μονομερώς αποφάσισαν οι εκπρόσωποι της Κυβέρνησης, οι οποίοι διατηρούν δυστυχώς για τον εαυτό τους το προνόμιο να ανοιγοκλείνουν τη Βουλή κατά βούληση, κατά προαίρεση και κατά το συμφέρον των ιδίων αλλά και των εξυμνητουμένων προσώπων.

Διότι όπως γνωρίζετε, κύριε Καραγκούνη, γιατί είστε κι εσείς νομικός, με το κλείσιμο της Βουλής δημιουργήθηκαν υπερασπιστικά επιχειρήματα για όλα τα κυβερνητικά πρόσωπα τα οποία ενέχονται σε δικογραφίες, οι οποίες έχουν διαβιβαστεί στη Βου-

λή και «αραχνιάζουν» στη Νομοθετική Υπηρεσία.

Γνωρίζετε ότι το κόμμα σας έχει μετέλθει ξανά αυτή την τακτική του αιφνιδιαστικού κλεισίματος της Βουλής σε εντελώς πρόωρο χρόνο. Το είχατε κάνει και τον Μάιο του 2009.

Γνωρίζετε ότι δεν υπήρχε κανένας λόγος να κλείσει η Βουλή, διότι συζητούνταν στις επιτροπές πέντε νομοσχέδια, εκ των οποίων και το σήμερα συζητούμενο. Γνωρίζετε ότι δεν υπήρχε κανένας λόγος να κλείσει η Βουλή γιατί υπήρχαν κατατεθειμένα άλλα εξήντα τρία νομοσχέδια εκ των οποίων και το αντιρατσιστικό νομοσχέδιο –το γνήσιο αντιρατσιστικό νομοσχέδιο- που έχει καταθέσει ο ΣΥΡΙΖΑ από τις 4 Ιουνίου του 2013, δηλαδή εδώ και έναν χρόνο και δύο εβδομάδες. Τότε ήσασταν Υφυπουργός Δικαιοσύνης και θα πρέπει να απαντήσετε. Εν συνεχεία σας αφαιρέθηκε αυτό το καθήκον.

Έχει περάσει ένας χρόνος και δύο εβδομάδες και το αντιρατσιστικό νομοσχέδιο του ΣΥΡΙΖΑ δεν έρχεται προς συζήτηση. Να απαντήσετε, λοιπόν, τι είναι αυτό που κρατάει την Κυβέρνηση, την οποία εσείς στηρίζετε, και δεν φέρνει ένα νομοσχέδιο της Αντιπολίτευσης, αφού το δικό σας δεν θέλετε να το φέρετε και πράγματι δεν είναι καν αντιρατσιστικό, δεν έχει ούτε τη λέξη ρατσισμός μέσα.

Επιτρέπεται, όμως, να υπάρχουν τόσα κατατεθειμένα νομοσχέδια της Αντιπολίτευσης για εργασιακά δικαιώματα, για τις επιστρατεύσεις που παρανόμως έχετε κηρύξει, για την προστασία των θυμάτων ρατσιστικών εγκλημάτων, για το σύμφωνο συμβίωσης, για το σύστημα ανώτατης εκπαίδευσης και αυτή η Κυβέρνηση να μην τα φέρνει και να κλείνει τη Βουλή;

Και, εν συνεχεία, αφού την έκλεισε βιαίως και εξαναγκαστικά, εξαφανίζοντας αναγκαστικά τις δημοκρατικές διαδικασίες και το Κοινοβούλιο μέχρι νεότερης, ανακοίνωσε ότι 17 Ιουνίου ξεκινούσαν τα Θερινά Τμήματα.

Μετά, όμως, θυμηθήκατε προφανώς, κύριε Υπουργέ, ότι πρέπει να εξυπηρετήσετε τους υπόχρεους «πόθεν έσχες». Πώς θα το κάνατε αυτό; Μα, με τη γνωστή μεθοδολογία που είναι *pia modus oreandi*, της «ντροπολογίας». Όμως, πώς θα φέρνατε τροπολογία, αφού δεν θέλετε να φέρετε το δικό σας λεγόμενο αντιρατσιστικό νομοσχέδιο; Εύκολο. Θα ανοίξουμε τη Βουλή, ενώ είναι κλειστή, αδιαφορώντας και παραγνωρίζοντας ότι υπάρχουν και άλλα κόμματα μέσα στη Βουλή αυτή και υπάρχουν και κόμματα που δεν διατεθειμένα, εν πάση περιπτώσει, να συμπτράτουν διαρκώς σε μια παραβίαση της νομιμότητας.

Φέρνοντας, λοιπόν, σε συζήτηση προ πάσης ενάρξεως των Τμημάτων Διακοπής Εργασιών αυτό εδώ το νομοσχέδιο που προηγουμένως βιαίως είχατε διακόψει, ώστε να μας φέρετε την τροπολογία για το «πόθεν έσχες», διότι αντιληφθήκατε ότι το πιο επείγον πράγμα που πρέπει να γίνει σήμερα είναι να δοθεί τρίμηνη παράταση προθεσμίας στο «πόθεν έσχες». Αυτό είναι. Από τις δουλειές που έχετε να κάνετε, με τον κόσμο να καταρρέει έξω, με ανθρώπους που δεν σας φταίνε σε τίποτα να τους βασανίζετε, να τους ξυλοκοπάτε, να τους εξουθενώνετε, εσάς ο καημός σας ήταν η τρίμηνη παράταση του «πόθεν έσχες». Γιατί;

Γιατί, κύριε Υπουργέ; Είχατε ξαναφέρει, σας θυμίζω, εσείς προσωπικά τροπολογία με την οποία θελήσατε να απαλλάξετε από την υποχρέωση «πόθεν έσχες» τους κατόχους μετοχών ναυτιλιακών εταιρειών και εταιρειών διαχείρισης κεφαλαίων εξωτερικού. Το θυμάστε. Θυμάστε πώς το είχατε κάνει, με μια προσθήκη δύο γραμμών σε νομοσχέδιο του Υπουργείου Εργασίας για το πρόγραμμα «Βοήθεια στο Σπίτι» –κρυμμένη η διάταξη και όταν εκλήθη ο Υπουργός του κυρίως νομοσχεδίου, που ήταν ο Υπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, ο κ. Χρυσόχοιδης, να εξηγήσει τι είναι αυτό, είπε: «Εγώ δεν ξέρω. Ο κ. Αθανασίου έφερε αυτή την τροπολογία».

Όταν σας ζητούσαμε ξανά και ξανά στις επιτροπές να εξηγήσετε γιατί θέλετε πέντε μέρες πριν τη λήξη της τότε προθεσμίας, που ήταν τον Σεπτέμβριο, να απαλλάξετε από την υποχρέωση τους κατόχους μετοχών ναυτιλιακών εταιρειών, απαντούσατε: «Θα σας πω στην Ολομέλεια». Ήρθατε στην Ολομέλεια και διατυπώσατε έναν πανηγυρικό για την ανάγκη προστασίας του εφοπλιστικού κεφαλαίου και εν συνεχεία, εξίσου πανηγυρικά αποσύρατε την τροπολογία.

Επειδή, λοιπόν, αυτό το θέμα δεν μπορεί να επανέρχεται από

το παράθυρο με τροπολογίες, θα εξηγήσετε. Διότι εμάς σας είπα ότι η θέση μας είναι ότι κάνατε όλη αυτή τη μεθόδευση για να υπάρξει σήμερα νομοσχέδιο στο Τμήμα, το οποίο εμείς παρεμπιπτόντως υπερψηφίζουμε και στο οποίο θα αναφερθώ. Το κάνατε, όμως, στην ουσία για να εξοικονομήσετε όχημα για αυτή σας την τροπολογία.

Είναι πράγματι πολύ άκομφο, κύριε Υπουργέ, όταν υπάρχει ένα νομοσχέδιο με το οποίο κυρώνεται διεθνής σύμβαση προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και μάλιστα, διεθνής σύμβαση με την οποία ορίζεται ως αξιόποινη μια από τις πιο αποτροπιαστικές συμπεριφορές, που είναι η κρατική πρακτική των βιαιών εξαφανίσεων, όταν, λοιπόν, υπάρχει τέτοιο νομοσχέδιο, το να το χρησιμοποιείτε κατά αυτόν τον τρόπο είναι εκτός των άλλων και πολιτικά ανήθικο.

Ερχόμενη στο νομοσχέδιο, θα ήθελα να εκφράσω μία ευχή. Καλό θα ήταν ο κ. Καραγκούνης που έχει διατελέσει Υπουργός Δικαιοσύνης, να μη διολισθαίνει σε άνευ προηγουμένου αναφορές, για τις οποίες θα σας απαντήσω και σ' αυτόν τον εμπρηστικό λόγο που δεν συνάδει –εγώ δεν θα πω σε συνήγορο- σε νομικό και κυρίως σε νομικό ο οποίος σέβεται τουλάχιστον την υπερνομοθετική προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Ενώπιον των δικαστηρίων που κρίνουν δικαιώματα, κύριε Καραγκούνη, δεν υπάρχουν εγκληματίες ανεξαρτήτως του εγκλήματος –και το γνωρίζετε αυτό- διότι ανεξαρτήτως του εγκλήματος η ποινική αξίωση της πολιτείας ασκείται με την ποινή. Δεν ασκείται με άλλου τύπου εξουθενωτικές συμπεριφορές, οι οποίες εξομοιώνονται με την ποινή του θανάτου, την οποία ο νυν Υπουργός Υγείας και πρώην Κοινοβουλευτικός σας Εκπρόσωπος δεν διστάζει να επαναφέρει στη δημόσια συζήτηση.

Ακούστε, λοιπόν. Η χώρα μας είναι μέλος –ετυχώς- του Συμβουλίου της Ευρώπης. Οι εποχές κατά τις οποίες φύγαμε από το Συμβούλιο της Ευρώπης για να μην εκδιωχθούμε, είναι εποχές αλήστου μνήμης. Οι χώρες-μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης είναι χώρες στις οποίες δεν υπάρχει θανατική ποινή, οπότε ξεχάστε το να την επαναφέρετε. Επίσης, οι χώρες-μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης είναι χώρες, στις οποίες προστατεύονται τα δικαιώματα όλων των ανθρώπων και όλων των κρατούμενων, ανεξαρτήτως της ποινής και ανεξαρτήτως του εγκλήματος για το οποίο έχουν καταδικαστεί.

Εγώ θέλω να σας απευθύνω ευθέως το ερώτημα. Υπάρχει μία καταδικαστική απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Το γνωρίζετε. Είναι καταδικαστική για τη χώρα μας. Λέει ότι η χώρα μας έχει παραβιάσει την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Στην περίπτωση του συγκεκριμένου ανθρώπου, τον οποίο εσείς θέλετε να κατονομάζετε και να ταυτοποιείτε με την ποινή που του έχει επιβληθεί για το αδίκημα που του έχει επιβληθεί και που είναι αναμφισβήτητη...

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ: Εμείς θέλουμε; Η δικαιοσύνη δεν το έδειξε;

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Βλαχογιάννη, γιατί παραβιάζετε ανοιχτές θύρες; Αμφισβητεί κανείς κάτι τέτοιο;

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ: Η δικαιοσύνη απέδωσε κάποια ποινή.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Αμφισβητεί κανείς την ποινή; Αμφισβητεί κανείς την απόφαση; Μα, σας παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κυρία Κωνσταντοπούλου, μισό λεπτό.

Κύριε Βλαχογιάννη, από πού ζητήσατε τον λόγο; Ξέρω ότι εσείς είστε επί του Κανονισμού.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Είναι της γαλαρίας, ναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κυρία Κωνσταντοπούλου, συνεχίστε, σας παρακαλώ.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ποια είναι η εισήγηση της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, να αγνοήσουμε την απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου που λέει ότι ένας άνθρωπος με 93% αναπηρία πρέπει να έχει την απαραίτητη ιατροφαρμακευτική και νοσοκομειακή περίθαλψη;

Ξέρετε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ έχει συμβάλει τα μάλα στη διαμόρφωση του σχεδίου Σωφρονιστικού Κώδικα που ομόφωνα έχει υποβληθεί εδώ και ένα χρόνο πια από την ειδική επιτροπή της Βουλής.

Αντί να πείτε ότι πρέπει να κυρωθεί ο Κώδικας και να εφαρμοστούν οι προϋποθέσεις για όλους τους κρατούμενους ώστε να μην έχουμε ανθρώπους με 93% αναπηρία, με ανήκεστο βλάβη, οι οποίοι δεν έχουν καμμία νοσοκομειακή περίθαλψη μέσα στις φυλακές, εσείς μας λέτε γιατί τα μέλη της επιτροπής υποστήριξαν ότι πρέπει αυτές οι στοιχειώδεις εγγυήσεις σωφρονιστικού δικαίου και ευρωπαϊκού δικαίου προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων να γίνουν σεβαστές από τη χώρα μας.

Κοιτάξτε, κύριε Καραγκούνη, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας και κύριοι του ΠΑΣΟΚ, δεν πρόκειται η Ελλάδα να γίνει Γκουαντανάμο. Δεν πρόκειται η Ελλάδα, όσο και να το θέλετε, να διολισθήσει σε καταστάσεις οι οποίες παραπέμπουν σε άλλα καθεστώτα. Το προσπαθείτε πάρα πολύ, αλλά δεν θα το πετύχετε και κυρίως δεν θα το πετύχετε με τέτοιου είδους εμπρηστικές προβοκατόρικες τοποθετήσεις εντός της Αίθουσας που τελικά προσβάλλουν και εκθέτουν εσάς και μόνο εσάς.

Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει πολύ καθαρή, ξεκάθαρη, κρυστάλλινη θέση γι' αυτά τα θέματα. Οπότε, σταματήστε να προβοκάρτε και σταματήστε να αποπροσανατολίζετε τη συζήτηση.

Αν μη τι άλλο, είπα και χτες σε κάποιους που παρενέβαιναν με τον ίδιο εμπρηστικό τρόπο, ότι τέτοια σύληση λαϊκιστική της μνήμης των θυμάτων ουδέποτε επιχείρησαν οι νόμιμοι εκπρόσωποι των οικογενειών και οι συνήγοροί τους. Μην προσφέρετε, λοιπόν, τόσο κακή υπηρεσία στη δημοκρατία και μην κάνετε αυτό που έχετε συνηθίσει να κάνετε. Το κάνετε σε άλλες δεκαετίες πάλι στον πολιτικό σας αντίπαλο. Σταματήστε να κατονομάζετε τον πολιτικό σας αντίπαλο ως τρομοκράτη. Ξέρετε, είμαστε σε δημοκρατία, υπάρχουν πολιτικά επιχειρήματα, υπάρχει πολιτική αντιπαράθεση. Απαντήστε για τα ελλείματά σας εδώ μέσα στη Βουλή και σταματήστε αυτόν τον εκτροχιασμό της συζήτησης.

Λυπάμαι που το ΠΑΣΟΚ σας συνδράμει σ' αυτόν τον κατήφορο, γιατί το ΠΑΣΟΚ ήταν διαρκώς θυματοποιούμενο από εσάς. Σε άλλες δεκαετίες και άλλες εποχές λέγατε ότι το ΠΑΣΟΚ είναι τρομοκράτης. Εδώ δεν θα γίνουμε όλοι προσφέροντες διαπιστευτήρια εις τη Νέα Δημοκρατία για τα δημοκρατικά μας φρονήματα. Τα δείχνει ο καθένας με τις πράξεις του.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κυρία Κωνσταντοπούλου, αν έχετε την καλοσύνη, ολοκληρώστε.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Τελειώνω σε ενάμισι λεπτά, κύριε Πρόεδρε, λαμβανομένων υπ' όψιν και των διακοπών.

Και θα σας έλεγα ότι η υπεράσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ανεξαρτήτως του προσώπου είναι η πιο ισχυρή ένδειξη, η πιο ισχυρή απόδειξη προσήλωσης στις αρχές της δημοκρατίας. Η αμφισβήτηση των δικαιωμάτων προσώπων με διάφορα κριτήρια, όπως είναι η φυλή, το γένος, η προέλευση, η καταδίκη για αδίκημα, είναι ένδειξη λογικών που παραπέμπουν σε άλλες ιδεολογικές αναφορές.

Και θα κλείσω με μία αναφορά, αφού πω ότι εμείς υπερψηφίζουμε το νομοσχέδιο για τις αναγκαστικές, τις βίαιες εξαφανίσεις και αφού πω ότι θα έπρεπε η Ελλάδα διά των κυβερνήσεών της να είναι πιο ενεργή στην κατοχύρωση των εγκλημάτων του διεθνούς ποινικού δικαίου, όπως αυτά προβλέπονται από το καταστατικό του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου και να μην κυρώνει αυτές τις συμβάσεις με τόση καθυστέρηση.

Κλείνω, λοιπόν, με μία παρατήρηση και στη δευτερολογία μου θα αναφερθώ αναλυτικά.

Φέρατε μία τροπολογία η οποία εκτός των ζητημάτων «πόθεν έσχες», επαναφέρει την αρμοδιότητα των μονομελών εφετείων κακουρηγμάτων. Σας έχουμε παντί τρόπο διαδηλώσει την αντίθεσή μας με αυτού του τύπου τα δικαστήρια, τα μονομελή. Το Σύνταγμα μας προβλέπει για τα κακουρηγήματα μεικτά ορκωτά δικαστήρια και μόνο κατ' εξαίρεση εφετεία. Ξεκινήσαμε από τα επταμελή εφετεία και τα έχετε φτάσει στα μονομελή, στα οποία δηλαδή δεν υπάρχει ούτε καν διάσκεψη.

Το τρίτο σκέλος της τροπολογίας σας είναι αυτό που αφορά τους υποψηφίους του κλάδου εξωτερικής φρούρησης. Θα πρέπει να το αποσυρете, κύριε Υπουργέ, δεδομένου ότι έχουμε νομοσχέδιο στο οποίο συζητάμε για τα θέματα αυτά. Θα πρέπει να το φέρετε, λοιπόν, στο νομοσχέδιο, ώστε να συζητηθεί και να

μας πείτε πώς συνδυάζεται με τις άλλες διατάξεις που έχετε φέρει για το σωφρονιστικό σύστημα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κυρία Κωνσταντοπούλου, θα πρέπει να σεβαστούμε τον χρόνο.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ναι, κύριε Πρόεδρε. Θα τελειώσω το πολύ σε μισό λεπτό.

Και έρχομαι σε μία τελευταία παρατήρηση που αφορά τις διαθεσιμότητες και τις απολύσεις. Η κατάσταση και η εικόνα που εμφανίζει η Κυβέρνησή σας είναι ονειδιστική. Και αυτή η τροπολογία που έχετε φέρει είναι τροπολογία εμπαιγμού. Θα τα αναλύσει διεξοδικά η κ. Φωτίου. Όμως, πραγματικά δεν μπορεί την ίδια ώρα που χαρίζετε αφειδώς φορολογικές υποχρεώσεις και ποινικές ευθύνες σε πρόσωπα υπαίτια για οικονομικά αδικήματα ολκής, να εξουθενώνετε εργαζόμενους διαθεσίμους και απεργούς, να ξυλοκοπάτε τις καθαρίστριες του Υπουργείου Οικονομικών. Επίσης, δεν μπορείτε να επιδεικνύετε πυγμή στον αδύνατο, την ίδια ώρα που είστε πειθήνιοι και απολύτως υποτακτικοί στα κελεύσματα μη νομιμοποιημένων διεθνών οργανισμών.

Δύο μέλη της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων σας λένε σήμερα ότι είναι απαράδεκτο αυτό το οποίο έχετε κάνει, με την επιτολή του Πρωθυπουργού, να διαβεβαιώνετε το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο ότι θα παρακάμψετε ακόμα και τις δικαστικές αποφάσεις που προστατεύουν τους εργαζόμενους, τους διαθεσίμους, τους απολυμένους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Πριν από αυτό, σας τα είπαμε εμείς ξανά και ξανά: Ελπίζω, κύριε Υπουργέ, να αισθάνεστε την ανάγκη να απολογηθείτε για αυτήν την επιστολή η οποία αποτελεί κατάφωρη προσβολή της ανεξαρτησίας των λειτουργιών και της ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να λάβω τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Όχι, κύριε Καραγκούνη, δεν θα σας δώσω τον λόγο. Αντίθετα, θα κάνω αυτοκριτική ως Προεδρείο που σας επέτρεψε να αφιερώσετε σχεδόν τον περισσότερο χρόνο σας σε ένα θέμα άσχετο με το νομοσχέδιο, με αποτέλεσμα να μην μπορώ να διακόψω ούτε την κ. Κωνσταντοπούλου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Ενώ η κ. Κωνσταντοπούλου αναφέρθηκε κατά βάση στο νομοσχέδιο!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Προχωρούμε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Ξέρετε ότι έδειξα μεγάλο σεβασμό...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε Καραγκούνη, σας παρακαλώ πολύ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Έγιναν προσωπικές αναφορές, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Σας απάντησα.

Το Προεδρείο κάνει την αυτοκριτική του, διότι σας επέτρεψε επί μακρόν χρόνο να μιλάτε για ένα θέμα άσχετο με το νομοσχέδιο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Η κ. Κωνσταντοπούλου μιλούσε επί δεκαπέντε λεπτά εκτός νομοσχεδίου, ενώ εγώ ούτε τρία-τέσσερα λεπτά, κύριε Πρόεδρε!

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Μίλησε δεκαεννιά λεπτά!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Αντιλαμβάνομαι ότι έχει γίνει συνεννόηση να προηγηθεί ο κ. Πανούσης.

Επίσης, ενημερώνω το Σώμα ότι από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας ορίζεται ως ειδική αγορήτρια η κ. Κανέλλη.

Ορίστε, κύριε Πανούση, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΟΥΣΗΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω με μια ένσταση για τον τίτλο της σύμβασης –το είπα και στην επιτροπή– πρόκειται για μια βίαιη, ακούσια εξαφάνιση για πολιτικούς ή κυβερνητικούς λόγους, το «αναγκαστική» εξαφάνιση δεν μεταφράζεται σωστά. Θα ήθελα να προστεθεί ο όρος «βία», γιατί μπορεί να ερμηνεύ-

σουμε με διάφορους τρόπους το «αναγκαστική». Αναγκάστηκε να εξαφανιστεί ο ίδιος.

Έχουμε να κάνουμε με ένα έγκλημα που στερεοτυπικά έχει συνδεθεί με τα δικτατορικά καθεστώτα όμως, ο πόλεμος κατά της τρομοκρατίας, ειδικά μετά την 11η Σεπτεμβρίου, το έφερε και στην Ευρώπη.

Η Δημοκρατική Αριστερά στις 21 Σεπτεμβρίου 2012 είχε καταθέσει μαζί με τη συνάδελφο κ. Γιαννακάκη προς το Υπουργείο Εξωτερικών ερώτηση, σχετικά με ένα ψήφισμα Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για την εικαζόμενη μεταφορά και την παράνομη κράτηση ατόμων στις ευρωπαϊκές χώρες από τη CIA.

Δεν θα διαβάσω όλη αυτή την ερώτηση που είχαμε κάνει που δεν απαντήθηκε ποτέ, απλώς θα αναφέρω ότι ως προς την ουσία του ψηφίσματος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου στις 15 Σεπτεμβρίου 2006 είχε παραδεχθεί ότι η ύπαρξη καταστάσεων μυστικής κράτησης, όπου οι αιχμάλωτοι κρατούνταν σε ένα νομικό κενό, δεν είναι σύλληψη με τη διεθνή ανθρωπιστική νομοθεσία και το Διεθνές Ποινικό Δίκαιο. Θα αναφερθώ αργότερα στο τι είναι κατά τη γνώμη μου τα transit εγκλήματα.

Το κράτος είναι ένας θεσμός που ρυθμίζει το έγκλημα, αλλά πολλές φορές είναι μια πηγή εγκληματογένεσης. Δεν αναφέρομαι στα εγκλήματα των ισχυρών ή της ελίτ, αλλά στα χαρακτηρισμένα ως «κρατικά εγκλήματα», δηλαδή εγκλήματα που διαπράττονται από κρατικούς αξιωματούχους κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους ως εκπροσώπων του κράτους όχι για προσωπική δωροδοκία ή για αστυνομική βία, αλλά ως οργανωμένη εγκληματικότητα που εκφράζει την κρατική πολιτική. Βασικό τεκμήριο –επειδή ακόμα το ψάχνει η θεωρία– είναι η παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που υπερβαίνει την εθνική ποινική πολιτική ή τις κυβερνητικές υπηρεσίες –συγκάλυψης, μη ελέγχου και απονομιμοποιεί την ίδια την εξουσία. Πώς να ορίσεις τι είναι έγκλημα, όταν αποφεύγεις να πεις –όταν εσύ εγκληματείς– τι συμβαίνει;

Ο ορισμός λοιπόν είναι: Κρατικό έγκλημα είναι η κρατική οργανωσιακή παρέκκλιση που συνεπάγεται την παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. «Οργανωσιακή», δηλαδή ένα σύστημα υπάρχει πίσω από αυτά τα εγκλήματα, το βαθύ κράτος.

Πολλοί λένε ότι έχουμε τα εξής είδη κρατικού εγκλήματος: την πολιτική εγκληματικότητα, την εγκληματικότητα που συνδέεται με την ασφάλεια του κράτους –εξαφανίσεις, εθνοκαθάρσεις, δολοφονίες– την οικονομική εγκληματικότητα και τον ρατσισμό. Άλλοι λένε ότι τα κυβερνητικά εγκλήματα έχουν δύο υποκατηγορίες: τα κρατικά εγκλήματα και πολιτικά εγκλήματα οικονομικής φύσης. Έτσι, λοιπόν, τι έχουμε; Έχουμε μια μορφή πολιτικού εγκλήματος –εγώ θα επιμένω σε αυτό– ως καταχρηστικής αντίληψης κυριαρχίας στο όνομα της «raison d'etat». Καμμία σχέση με την τέχνη του κυβερνάν ή με τις έκτακτες ανάγκες.

Αυτή η επιβίωση του κράτους ως τέτοιου οδηγεί είτε σε αστυνομικό κράτος είτε σε κρατικά εγκλήματα είτε σε πραξικοπήματα. Και εδώ μπαίνουν κάποια ερωτήματα, αγαπητοί συνάδελφοι: υπάρχει κάποια ανάγκη, που επιτρέπει στο κράτος να είναι πάνω από το νόμο; Νοούνται μυστικά της εξουσίας έξω από τη διαφάνεια και τον έλεγχο της πολιτικής δράσης; Πώς συμβιβάζονται όλα αυτά με τον ορισμό της δημοκρατίας, που δεν είναι άλλος από την άσκηση δημόσιας εξουσίας σε δημόσιο χώρο; Από ποιο σημείο και μετά ενεργοποιείται το δικαίωμα αντίστασης; Υπάρχει συνταγματικό ή ποινικό δίκαιο της ανάγκης ως δικαιολόγηση της παραβίασης του νόμου, επειδή διακυβεύεται η έννομη τάξη στο σύνολό της;

Το λεγόμενο «Παγκόσμιο Δίκαιο» –δίχτυ, κατά τη γνώμη μου, αποφιλώνει τις δικαιοπολιτικές αρχές του Ποινικού Δικαίου υπέρ ενός αστυνομικού δικαίου, στρατιωτικών παρεμβάσεων, μυστικών υπηρεσιών; Αυτές, λοιπόν, οι παράνομες κρατήσεις, οι εξαφανίσεις δημιουργούν έναν χώρο κενού δικαίου, που παραβιάζει το νομικό πολιτισμό. Δεν νοείται ενδιάμεσος χώρος ανάμεσα στη δημοκρατία και στην απολυταρχία λόγω εξαιρετικών περιστάσεων.

Η οργανωσιακή δομή που διαπράττει τέτοια εγκλήματα ή τα επιτάσσει, κινείται στον χώρο του μόνιμου ή συγκυριακού άτυπου μορφώματος συνωμοσίας μέσα στους επίσημους θεσμούς. Είναι οι λεγόμενες «αόρατες πολιτικές μηχανές». Οι εξαφανίσεις απο-

τελούν συλλογικό έγκλημα βίας, ωμότητας και βαναυσότητας. Η Χάρντ τα είχε ονομάσει αυτά διοικητική σφαγή.

Δεν μπορούμε να ξεχάσουμε τα «ηλεκτρονικά» στρατόπεδα, το Γκουαντάναμο, το Αμπού Γκράμπι. Δεν μπορούμε να ξεχάσουμε τους πολεμιστές, μαχητές, την οριστική κατάργηση της διεθνούς νομιμότητας, την επιβολή τρόμου επί του δικαίου. Έτσι, λοιπόν, είναι κρίσιμο να δούμε πώς στη σύγχρονη εποχή το τρίπτυχο «δημοκρατία – δικαιώματα – κράτος δικαίου» μπορεί να ισορροπήσει, να πάμε δηλαδή σε κοινότητα κρατών δικαίου, όχι να πάμε σε ένα άλλο imperium.

Έχουμε ένα *sui generis* Διεθνές Δίκαιο προστασίας των δικαιωμάτων, που δεν παράγεται μέσα στα κράτη. Δεν παράγεται μέσα από τους κανόνες δικαίου, αλλά έρχεται από πάνω, χωρίς κανένα consensus. Πρόκειται για μια παρεμβατική χειραγώγηση στο όνομα της διεθνούς ασφάλειας, με μια σύγχυση των όρων «εξωτερικός» και «εσωτερικός εχθρός». Αυτό γίνεται, διότι η αστυνόμευση και η εθνική άμυνα συγχέονται και συμπαρασύρουν και τις μυστικές υπηρεσίες στη διαχείριση της εγκληματικής δραστηριότητας, με έναν διεθνή εγγυητή.

Κατά τη γνώμη μου, η δημοκρατία δεν μπορεί να συνυπολογιστεί ως παράπλευρη απώλεια σε οποιοδήποτε πόλεμο. Θεμελιώδεις αξίες θυσιάστηκαν στο βωμό του δικαίου του πολέμου, λες και αναγνωρίζεται και το δίκαιο του τρόμου.

Επιμένω, λοιπόν, ότι πρόκειται για εγκλήματα κρατικά, πολιτικά και όχι του κοινού ποινικού δικαίου. Δηλαδή, η απαγωγή και η παράνομη κατακράτηση ενός πολιτικού γιγέτη μιας χώρας θεωρείται ότι εμπίπτει στο 322 Α, Β, Γ κ.λπ.; Αλλά το 322 προβλέπει τη στέρηση της ελευθερίας. Δεν έχει να κάνει με την παράνομη κατακράτηση, με τους βασανισμούς και όλα αυτά τα οποία επι-συμβαίνουν μετά την απαγωγή.

Άρα, από την άλλη μεριά, έχουμε την ευθύνη του κράτους διαμετακόμισης σε αυτά τα transit εγκλήματα. Υπάρχει μια αιτιώδης διαδρομή ανάμεσα στην αρχή της τέλεσης της πράξης και στην ολοκλήρωση του εγκλήματος. Έρχεται, δηλαδή, ένα αεροπλάνο, παίρνει από εδώ κάποιον και τον πηγαίνει κάπου αλλού. Εδώ, το ότι δεν αντιδράμε εμείς ως Ελλάδα δεν σημαίνει ότι εκφεύγουμε της ευθύνης, της ποινικής ευθύνης και της διεθνούς ευθύνης, κατά τη γνώμη μου.

Άρα, διά παραλείψεως έστω, έχουμε προσβολή της εθνικής κυριαρχίας, όταν ξένο κράτος ενεργεί στο έδαφος άλλου κράτους, έστω και εάν μιλάμε για «παγκόσμια δικαιοσύνη». Κατά τη γνώμη μου, τα παγκόσμια έννομα αγαθά δεν προστατεύονται με αυθαίρετη και παράνομη υπέρβαση του εθνικού δικαίου, τουλάχιστον στις δημοκρατίες. Οι ανθρωπιστικές επεμβάσεις δεν πείθουν για τον στόχο προάσπισης των συμφερόντων της παγκόσμιας κοινότητας.

Ένα ερώτημα σε σχέση με το έγκλημα κατά της ανθρωπότητας, που προφανώς έχει προστεθεί στα βασικά τυπικά χαρακτηριστικά της πρώτης περιόδου, η βίαιη εξαφάνιση, είναι ποια είναι η ευθύνη του δράστη, δηλαδή σε ποιο βαθμό αυτός ο «στρατιώτης» που ασκεί τη συγκεκριμένη βία πληροί την αντικειμενική υπόσταση μέσα σε ένα συνολικό σχέδιο. Αρκεί να ξέρει ακριβώς αυτό που κάνει ή να ξέρει όλο το σχέδιο; Απλό παράδειγμα: να ξέρει ότι θα γίνει μια απαγωγή κάποιου ή να ξέρει γιατί γίνεται αυτή η απαγωγή και ποιους άλλους εμπλέκει;

Είπα και στην επιτροπή ότι ο όρος χρησιμοποιείται διαφορετικά και στο ν. 3003/2002 και στο ν. 3948/2011. Μιλάει για βίαιη εξαφάνιση. Ο κύριος Υπουργός έχει μια διαφορετική άποψη. Δεν είναι τόσο σημαντικό το θέμα.

Θέλει μια προσοχή το άρθρο 16, που αφορά τις δυσκολίες παροχής ασύλου, διότι είναι που είναι προβληματικές, αν μπορούμε και στη διαδικασία να δούμε στις χώρες προέλευσης αν παραβιάζονται τα δικαιώματα και το ανθρωπιστικό δίκαιο, νομίζω ότι θα υπερδευτούμε πάρα πολύ.

Έρχομαι στο άρθρο 322 του Ποινικού Κώδικα. Είπαμε ότι είναι εγκλήματα κατά της προσωπικής ελευθερίας. Εδώ, όμως, η αναγκαστική εξαφάνιση δεν στοχεύει ευθέως στην προσβολή αυτού του έννομου αγαθού. Χρησιμοποιεί τη στέρηση της προσωπικής ελευθερίας ως μέσο για την επίτευξη άλλου σκοπού. Άρα δεν πρόκειται ακριβώς για ένα έγκλημα κατά της προσωπικής ελευθερίας, διότι η παρανομία δεν εξαντλείται σ' αυτήν την

προσβολή. Θυμίζω: Παράνομη κατακράτηση, 325, 326, 334 του Ποινικού Κώδικα. Δεν τους στερείς απλώς την ελευθερία. Κάνεις και άλλα πράγματα. Τον κατακρατείς παράνομα, τον απειλείς, τον βασανίζεις.

Κατά τη γνώμη μου, η αναγκαστική εξαφάνιση με δράστες φορείς εξουσίας ξένου κράτους θα μπορούσε να ενταχθεί στα εγκλήματα κατά της διεθνούς κρατικής υπόστασης της χώρας. Είναι τα άρθρα 141 και 146 του Ποινικού Κώδικα. Σε κάθε περίπτωση, όμως, προσβάλλει την πολιτειακή εξουσία, αλλά και τη δημόσια τάξη.

Κύριε Υπουργέ, η έννοια και ο όρος του ελεύθερου ανθρώπου έχει καθιερωθεί και στην εσωτερική και στη διεθνή έννομη τάξη. Το άρθρο 1 λέει ότι κανείς δεν υπόκειται σε αναγκαστική εξαφάνιση. Και το άρθρο 17 λέει ότι κανείς δεν υπόκειται σε μυστική κράτηση. Είναι σαν να λέμε σε έναν Ποινικό Κώδικα ότι κανείς δεν υπόκειται σε κλοπή ή ότι κανείς δεν υπόκειται σε στέρηση της ζωής του.

Αυτοί είναι πρωτογενείς κανόνες. Είναι το κοινωνικό μας συμβόλαιο. Καταλαβαίνω ότι δεν μπορούμε να το αλλάξουμε. Αλλά αν θέλουμε να δώσουμε μια έκφραση πολιτισμού και δικαιολογίας, θα λέγαμε ότι δεν νοείται αναγκαστική εξαφάνιση, δεν νοείται μυστική κράτηση, σε δημοκρατίες και στον πολιτισμό του 21^{ου} αιώνα.

Δεν είμαι βέβαιος, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι ακόμη και ένα *sui generis* Ποινικό Δίκαιο συνιστά το πρόσφορο εργαλείο αντιμετώπισης του κρατικού εγκλήματος, δηλαδή ενός αρχετυπικού διεθνούς εγκλήματος. Η κρατική ευθύνη δεν ποινικοποιείται. Συνιστά κατ' εσχάτην πολιτικό ζήτημα. Κι επειδή συχνά συνιστά και ωμή παραβίαση διεθνών κανόνων και υποχρεώσεων, πρέπει να βρει τρόπο η κοινοβουλευτική δημοκρατία να το αντιμετωπίσει.

Παρά τις επιφυλάξεις που διατυπώσαμε, κύριε Υπουργέ, η Δημοκρατική Αριστερά θα το ψηφίσει.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία πενήντα μέλη του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων του 7^{ου} Δημοτικού Σχολείου Αλεξανδρούπολης.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Κωνσταντίνος Τριαντάφυλλος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Να σας καλωσορίσω κι εγώ, παιδιά, γονείς και δάσκαλοι.

Κύριε Υπουργέ, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αγαπητά παιδιά και δάσκαλοι και γονείς, σήμερα συζητάμε ένα πολύ σοβαρό νομοσχέδιο, ένα νομοσχέδιο με το οποίο θα ξεκινήσω την τοποθέτησή μου και βεβαίως θα αναφερθώ στα υπόλοιπα, τα οποία αναφέρθηκαν προηγουμένως από τους άλλους ομιλητές. Και βεβαίως θα δώσω και ορισμένες απαντήσεις.

Το νομοσχέδιο στο οποίο αναφερόμαστε σήμερα είναι μια παγκόσμια, διεθνής διεκδίκηση ανθρώπων δημοκρατικών, ανθρώπων αγωνιστών, ανθρώπων οι οποίοι πίστεψαν και πιστεύουν ότι η δημοκρατία δεν είναι μία λεπτομέρεια, ότι η δημοκρατία, η διαφάνεια, η δικαιοσύνη και η αξιοπρέπεια είναι λογικές και αρχές, οι οποίες πρέπει να κυριαρχούν σε κάθε γωνιά του πλανήτη. Γι' αυτό ακριβώς και πολλοί άνθρωποι, οι οποίοι ευαισθητοποιήθηκαν από θύματα, θυματοποιήσεις ανθρώπων, οι οποίοι έτυχαν μιας συμπεριφοράς από κράτη, φορείς ή υπηρεσίες με έναν τρόπο που δεν αρμόζει στην ανθρώπινη αξιοπρέπεια, έφεραν αυτή τη διεθνή σύμβαση πολύ καιρό πριν στον ΟΗΕ.

Είναι, λοιπόν, μια σύμβαση, η οποία απαγορεύει σε όλον τον πλανήτη να υπάρχουν υπηρεσίες, φορείς ή κράτη που προβαίνουν σε αναγκαστικές βίαιες εξαφανίσεις ανθρώπων, δηλαδή, ένας άνθρωπος, χωρίς να υπάρχει καμμία απολύτως δικαιολογία, να εξαφανίζεται με έναν τρόπο ο οποίος δεν δικαιολογείται και δεν υπάγεται στο δικαστικό σύστημα.

Αυτή, λοιπόν, η συστηματική, αν θέλετε, τέλεση του συγκεκριμένου εγκλήματος, έγινε από την πλευρά το ΟΗΕ ένα έγκλημα κατά της ανθρωπότητας, που σημαίνει ότι τιμωρείται όπου και

αν αυτό τελείται.

Είναι, λοιπόν, μια πολύ σημαντική συζήτηση σήμερα στην Αίθουσα της Ολομέλειας, στην οποία, πέρα από τις διαφωνίες μας τα πολιτικά κόμματα, έχουμε βρει μια κοινή συναίνεση στο αυτόνομο: ότι δεν επιτρέπεται η έννομη τάξη της χώρας μας, δηλαδή οι νόμοι μας, η δικαιοσύνη μας, οι αρχές οι οποίες επιβάλλουν την τήρηση του νόμου να επιτρέπουν αυτήν την τέλεση.

Είναι πολύ σημαντικό, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ότι σήμερα υπάρχει αυτός ο ορισμός του συγκεκριμένου αδικήματος, του συγκεκριμένου εγκλήματος και εντάσσεται στο δικαίό μας σύστημα.

Είναι πολύ σημαντικό επίσης ότι προστίθενται άρθρα, το 322Α, το 322Β και 322Γ, στον Ποινικό μας Κώδικα με έναν τρόπο ο οποίος είναι συνεκτικός και εκσυγχρονίζει, αν θέλετε, αναπροσαρμόζει τη νομοθεσία μας, την ποινική μας νομοθεσία σε σχέση με το συγκεκριμένο αδίκημα.

Και, βεβαίως, είναι πολύ σημαντικό ότι το συγκεκριμένο αδίκημα, το συγκεκριμένο κακούργημα προστίθεται στον κατάλογο εγκλημάτων του άρθρου 187 του Ποινικού Κώδικα, αλλά επίσης ότι αυτό το συγκεκριμένο αδίκημα, ακόμα και αν έχει τελεστεί στο εξωτερικό, τιμωρείται σύμφωνα με τους ελληνικούς νόμους. Είναι, λοιπόν, μια σημαντική εξέλιξη, στην οποία βεβαίως έχουν συμφωνήσει όλες σχεδόν οι πολιτικές πτέρυγες της Βουλής.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Είναι επίσης σημαντικό, κυρίες και κύριοι Βουλευτές...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ, ησυχία στην Αίθουσα. Δεν ακούγεται ο ομιλητής.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Είναι, λοιπόν, πολύ σημαντικό το γεγονός –και αυτό αφορά και τα δικαιώματα των παιδιών– ότι το 1569 του Αστικού Κώδικα που αφορά την παράνομη υιοθεσία θεσπίζει πλέον ως λόγο παράνομης υιοθεσίας και επομένως προσβολής της, το να έχει πέσει θύμα το παιδί αναγκαστικής εξαφάνισης ή κάποιος από τους γονείς.

Τι θεωρούμε –το έχουμε πει και στην επιτροπή εμείς αυτό– ότι πρέπει να προστεθεί στην πάροδο του χρόνου και με την αξιοποίηση και πόρων οι οποίοι μπορούν να βρεθούν μέσα από ευρωπαϊκά κονδύλια; Η δημιουργία κεντρικού μητρώου κρατούμενων, προκειμένου, κύριε Υπουργέ, να έχουμε πλέον μία ορθολογική αντιμετώπιση, μια πιο συστηματική αντιμετώπιση του υπερπληθυσμού που παρατηρείται στις φυλακές και βεβαίως, να βρίσκουμε λύσεις οι οποίες να ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα.

Διότι πώς μπορείς να αντιμετωπίσεις ένα φαινόμενο, όπως είναι ο υπερπληθυσμός στις φυλακές, αν δεν γνωρίζεις πραγματικά πόσους κρατούμενους εγκλείστους έχεις; Και, τελικά, το πώς αυτό μπορεί να αντιμετωπιστεί είναι ένα ζητούμενο το οποίο ως προϋπόθεση έχει πάντοτε να υπάρχει ένα κεντρικό μητρώο κρατούμενων.

Επίσης, μετά την ψήφιση του νόμου είναι πολύ σημαντικό να έχουμε την κατάλληλη εκπαίδευση δικαστικών λειτουργών, αστυνομικών αρχών, λιμενικών αρχών, ούτως ώστε αυτό το αδίκημα το οποίο ενσωματώνουμε, να γίνει πραγματικά κτήμα όλων των υπηρεσιών οι οποίες ασχολούνται τόσο με την απόδοση της δικαιοσύνης, όσο και με την επιβολή της τάξης και με τη δίωξη του εγκλήματος. Επομένως χρειάζεται εκπαίδευση των δημοσίων λειτουργών και του λοιπού προσωπικού.

Τέλος, θεωρούμε ότι είναι αυτονόητη αρχή, κύριε Υπουργέ, ότι κάποιος ο οποίος μπορεί να πέσει θύμα αναγκαστικής εξαφάνισης, δεν θα απελαύνεται, δεν θα διώκεται, δεν θα επαναπροωθείται, δεν θα παραδίδεται ή δεν θα εκδίδεται σε οποιαδήποτε χώρα στην οποία αυτός ο άνθρωπος μπορεί να πέσει θύμα αναγκαστικής εξαφάνισης, δηλαδή να πέσει θύμα του συγκεκριμένου εγκλήματος το οποίο σήμερα ορίζουμε και ενσωματώνουμε στην ελληνική έννομη τάξη.

Ερχομαι τώρα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σε δυο-τρία ζητήματα τα οποία ακούστηκαν και σε θέματα τα οποία αφορούν τις τροπολογίες.

Οι τροπολογίες όπως γνωρίζετε αφορούν συγκεκριμένα θέματα. Το πρώτο θέμα αφορά μια νέα τροποποίηση της κατάστασης της διαθεσιμότητας των διοικητικών υπαλλήλων.

Το ζήτημα το οποίο όμως τέθηκε μετ' επιτάσεως ήταν το ζή-

τημα του «πόθεν έσχες». Κι αυτό γιατί πάντοτε όταν γίνεται μια συζήτηση στη Βουλή των Ελλήνων για «πόθεν έσχες» πολιτικών ή άλλων υποχρέων, αυτό δημιουργεί μια νεφελώδη κατάσταση, μια θολή κατάσταση, η οποία προφανώς ευνοεί κάποιους οι οποίοι μονίμως σκανδαλολογούν και δημιουργούν εντυπώσεις εκεί που δεν υπάρχουν.

Η λογική της παράτασης του «πόθεν έσχες», ούτως ώστε να μη συμπίπτει με την υποβολή της φορολογικής δήλωσης των υποχρέων –δηλαδή ο εκάστοτε υπόχρεος να μπορεί να ολοκληρώνει τη φορολογική του υποχρέωση, που είναι πρώτα από όλα η φορολογική δήλωση, που πλέον την υποβάλλει ηλεκτρονικά, και να μη συμπίπτει με αυτήν τη συγκεκριμένη δουλειά, που είναι υποχρέωση του κάθε πολίτη, αλλά να γίνεται μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας υποβολής φορολογικής δήλωσης–τι σκοτεινό μπορεί να έχει προκαλέσει σε αυτήν εδώ την Αίθουσα;

Ποιο σκοτεινό σημείο μπορεί να έχει δημιουργηθεί ή να έχει σκεφτεί κάποιος εγκέφαλος και επομένως να έρχεται εδώ και να το κάνει πρώτο θέμα; Διότι άλλο θέμα δεν υπήρξε. Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε η πρώτη συνεδρίαση να γίνει τη Δευτέρα, όπως αποφάσισε να γίνει και η πέμπτη συνεδρίαση της Επιτροπής Ευρωπαϊκών Υποθέσεων με κλειστή την Ολομέλεια της Βουλής και πριν αρχίσουν τα Τμήματα για πρακτικούς λόγους.

Ποια είναι η «σκιά» που δημιουργείται; Εγώ θέλω να την ακούσω. Μπορεί να μη μου έρχεται εμένα στο μυαλό, αλλά θέλω να την ακούσω, όπως θέλει να την ακούσει και ο πολίτης. Ο πολίτης θέλει να ακούσει: Ευνοείται κάποιος εάν δεν την υποβάλει στις 30 Ιουνίου και την υποβάλει στις 30 Σεπτεμβρίου; Ευνοείται. Θέλω να τον ακούσω αυτόν που ευνοείται.

Θέλω να ακούσω ότι ευνοείται αν διαχωριστεί η διαδικασία υποβολής φορολογικής δήλωσης από τη διαδικασία υποβολής δήλωσης «πόθεν έσχες» και αυτό να είναι ξεκάθαρο εδώ, προκειμένου να γνωρίζει ο πολίτης τι ψηφίζουμε, ποιοι το ψηφίζουμε, πώς το ψηφίζουμε και τελικά τι λέμε στον απλό πολίτη ο οποίος μας ακούει.

Δεύτερον: Κύριε Υπουργέ, έχει δημιουργηθεί μια πολύ μεγάλη φασαρία με τους δημοτικούς αστυνομικούς οι οποίοι σ' έναν πρώτο πίνακα τοποθετήθηκαν, διορίστηκαν, έλαβαν ΦΕΚ, πήγαν στις φυλακές ως εξωτερικοί φρουροί. Έρχεται ένας δεύτερος πίνακας που δημιουργεί μια άλλη κατάσταση. Τώρα βάζουμε και μια τροπολογία με βάση την οποία θα εκπαιδεύονται. Πρέπει να λυθεί αυτό.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο για να κάνω μια διευκρίνιση;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Ναι, πρέπει να λυθεί αυτό όμως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Εφόσον το επιτρέπει ο ομιλητής, μπορείτε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Το επιτρέπω.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Για να μη δημιουργούνται λανθασμένες εντυπώσεις, οι αστυνομικοί, οι εργαζόμενοι στη Δημοτική Αστυνομία δεν μπορούν να πάνε σε φυλακές, αν δεν εκπαιδεύονται. Το προβλέπει ο νόμος. Θα εκπαιδεύονται στις σχολές της Αστυνομίας. Συμπληρωματικά πήραμε και πέντε άτομα μόνο από τον ΟΑΕΔ. Θέλουμε η εκπαίδευση να γίνει ταυτόχρονα με τους άλλους, να εξοικειωθούν στον οπλισμό, να εξοικειωθούν στα καθήκοντα της εξωτερικής φύλαξης, για να μπορέσουν να αναλάβουν καθήκοντα. Ποιο είναι το κακό; Είπαμε να γίνει ταυτόχρονα η εκπαίδευση στην Κομοτηνή μαζί με τους άλλους. Αυτή είναι η κατάσταση, κύριε Πρόεδρε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Άλλο θέμα έθεσα εγώ, κύριε Υπουργέ. Εγώ δεν έθεσα το θέμα γιατί να εκπαιδεύονται. Ορθώς θα εκπαιδεύονται. Σύμφωνα με τον νόμο θα εκπαιδεύονται.

Το ζήτημα που υπάρχει, όμως, και το οποίο «σύρεται» επί ένα μήνα, είναι κάτι συγκεκριμένο. Ποιο είναι αυτό; Έχουν τοποθετηθεί πεντακόσιοι δημοτικοί αστυνομικοί και κάποιους τώρα τους βγάζουμε από τη μια φυλακή και τους στέλνουμε σε μια άλλη, γιατί βγήκε κάποιος άλλος πίνακας, ενώ έχουν διοριστεί. Κάποιους τους αλλάζουμε Υπουργείο, τους πάμε στο Δημόσιο Τάξης

και δημιουργείται έτσι μια βαβούρα.

Ερωτώ: σ' αυτήν τη διαδικασία –όπου σωστά πρέπει να εκπαιδεύονται– θα πάνε αυτοί που διορίστηκαν με τον πρώτο πίνακα και έχουν τοποθετηθεί; Θα πάνε αυτοί οι οποίοι είναι στον νέο πίνακα; Θα πάνε οι τελικοί πίνακες; Έχει δημιουργηθεί μια πολύ μεγάλη αναστάτωση, η οποία στο τέλος δεν λειτουργεί υπέρ των φυλακών του σωφρονιστικού συστήματος ή υπέρ τού να ανοίξουμε τις πτέρυγες που είναι κλειστές λόγω έλλειψης προσωπικού.

Λέω, λοιπόν, και προτείνω, γιατί εμείς δεν δημιουργούμε εντυπώσεις, εμείς προτείνουμε. Λέμε: εφόσον στις φυλακές υπάρχει πρόβλημα προσωπικού και τοποθετήθηκαν κάποιοι άνθρωποι εκεί με τον πρώτο πίνακα, όσοι επιπλέον έλθουν στο Υπουργείο Δικαιοσύνης να τοποθετηθούν επιπλέον. Δεν είναι δυνατό να δημιουργούνται κενά εκεί που πήγαμε να τα καλύψουμε και ταυτόχρονα να εκπαιδεύουμε με τη διαδικασία που λέτε τώρα εσείς κάποιους ανθρώπους, τους οποίους στο τέλος θα στείλουμε στο Α.Τ. τάδε ή στην άλλη υπηρεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης ή στο Υπουργείο Οικονομικών.

Πρέπει αυτά να τα συγκροτούμε άμεσα. Γι' αυτό υπάρχουν οι τροπολογίες και γι' αυτό εγώ εκτιμώ ότι πρέπει να τα αντιμετωπίσουμε αυτά, όχι μόνο γιατί ταλαιπωρούμε κάποιους συγκεκριμένους ανθρώπους, αλλά γιατί στο τέλος αυτό το πληρώνει το ίδιο το σωφρονιστικό σύστημα, το ίδιο το σύστημα της φύλαξης των εγκλειστών, τους οποίους πρέπει να φυλάμε με κάθε μέτρο ασφαλείας.

Τώρα, υπάρχει ένα σοβαρό θέμα από χτες. Το ανέδειξα πρώτος και είμαι σ' αυτό καθαρός. Είναι άλλο πράγμα η προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ο σεβασμός, η εκτέλεση και η εφαρμογή μιας δικαστικής απόφασης του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Και θα σας θυμίσω ότι δική μας ήταν η πρωτοβουλία, για να φτιαχτεί ειδική επιτροπή παρακολούθησης της εκτέλεσης των δικαστικών αποφάσεων – δικαιωμάτων του ανθρώπου. Το Προεδρείο της Βουλής δέχθηκε αυτήν την πρωτοβουλία και φτιάχτηκε ειδική υποεπιτροπή στην Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης.

Εμείς έχουμε αναλάβει την πρωτοβουλία αυτή, που ήταν διεθνής υποχρέωση της χώρας. Είναι άλλο, όμως, πράγμα το να λες ότι πρέπει να εκτελεστεί η συγκεκριμένη απόφαση και άλλο να την επικαλείσαι κατά τρόπο πλαστό.

Εγώ καταλαβαίνω ότι ο ΣΥΡΙΖΑ σύρεται πίσω από τη γραμμή της κ. Κωνσταντοπούλου. Επομένως θα απαντήσω στον ΣΥΡΙΖΑ. Έχουμε δύο Βουλευτές, οι οποίοι καταθέτουν σε μία δίκη ενός τρομοκράτη. Καθαρό αυτό. Γιατί το καταθέτουν; Διότι ο ΣΥΡΙΖΑ λέει ότι υπάρχει δικαστική απόφαση του Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου που επιβάλλει αυτό που καταθέτουν οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ. Ποιος σας το λέει αυτό; Καταθέστε στη Βουλή την απόφαση.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Εδώ την έχουμε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Καταθέστε την.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Εδώ είναι, κύριε Τριαντάφυλλε, από το 2001.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Καταθέστε την στα Πρακτικά, καταθέστε την στη Βουλή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ, κύριε Τριαντάφυλλε, αν θέλετε, διατυπώστε τις απόψεις σας χωρίς να απευθύνεστε σε συναδέλφους, για να μην έχουμε διακοπές.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Σωστά, κύριε Πρόεδρε. Καταθέστε στη Βουλή την απόφαση ώστε ο ελληνικός λαός να μάθει τι λέει η απόφαση αυτή.

Τι λέει η απόφαση αυτή; Λέει αποφυλάκιση; Λέει κατ' οίκον περιορισμό; Λέει ότι δεν τηρήθηκαν οι όροι αξιοπρεπούς κράτησης στο συγκεκριμένο κατόστημα ή λέει ότι απαιτείται ειδική θεραπεία από ειδικό ιατρικό προσωπικό σε σχετικό ειδικό νοσηλευτικό ίδρυμα; Λέει να μετατραπεί η ποινή, η εκτέλεσή της σε κατ' οίκον περιορισμό; Δεν λέει κάτι τέτοιο.

Μήπως μας επιβάλλει κανένα υπέρογκο πρόστιμο; Διότι, ξέρετε, τα πρόστιμα που επιβάλλει το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου είναι ανάλογα και με την παραβίαση του ανθρώπινου δικαιώματος στο οποίο προβαίνει μία χώρα. Ξέρετε πόσο πρόστιμο βάζει στη χώρα; Γιατί δεν τα λέτε αυτά

στους Έλληνες πολίτες; Δικαιολογείτε τα αδικαιολόγητα εδώ μέσα. Για να μην αιωρείται αυτό, να πω πως το πρόστιμο είναι 1.000 ευρώ.

Ξαναλέω –και προσέξτε τώρα– ότι είναι άλλο πράγμα ο απόλυτος σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων οποιουδήποτε βρίσκεται στην ελληνική επικράτεια, το οποίο θα το στηρίζουμε πολιτικά, νομοθετικά και σε επίπεδο κοινωνίας με όλους τους τρόπους και είναι άλλο πράγμα το «συμμετέχω ως μάρτυρας υπεράσπισης σε μία δίκη συγκεκριμένη της τρομοκρατίας». Είναι άλλο πράγμα. Δεν υπάρχει πολιτική κάλυψη σε αυτό και όποιος καλύπτει πολιτικά είναι ο πρώτος που το κάνει στη δημοκρατική ιστορία του τόπου. Είναι ο πρώτος! Δεν το έκανε ποτέ κανένα άλλο πολιτικό κόμμα, δεν το έκανε ούτε ο Συνασπισμός της Αριστεράς της Προόδου και της Οικολογίας. Το κάνουν τώρα δύο Βουλευτές και ο ΣΥΡΙΖΑ σύρεται πίσω από αυτήν τη γραμμή και λέει ότι οτιδήποτε άλλο είναι ακροδεξιά. Όχι!

Εγώ λέω ότι από το να ζητάς νομοθετικά και πολιτικά την απόλυτη τήρηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και τη σταθερή προσήλωση της χώρας σε αυτές τις αρχές, μέχρι το να πηγαίνεις ο ίδιος μάρτυρας υπεράσπισης –χωρίς να γνωρίζεις την υπόθεση, επικαλούμενος την πολιτική σου ιδιότητα στην οποία σε έστειλε η ελληνική κοινωνία και μετέχοντας στην Κοινοβουλευτική Ομάδα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης– αν αυτό δεν είναι επιρροή ή επηρεασμός της δικαιοσύνης στην απόφαση, τουλάχιστον είναι πολιτική κάλυψη της συγκεκριμένης υπόθεσης. Διότι και κλείνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε– δεν είδα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ να πηγαίνουν σε άλλες υποθέσεις.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Σε πάρα πολλές.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Δεν είδα να πηγαίνουν σε άλλες υποθέσεις στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Σε πάρα πολλές.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Διότι, αν τους δω να πηγαίνουν σε άλλες υποθέσεις θα ασκήσω την ίδια κριτική και θα θεωρήσω στις πάρα πολλές αυτές υποθέσεις ότι εκτελείται κατ'εξακολούθηση η προσπάθεια να επηρεάσετε την ελληνική δικαιοσύνη. Η ελληνική δικαιοσύνη είναι ανεξάρτητη. Η χώρα θα πρέπει να σέβεται τα δικαιώματα του καθενός και αυτό είναι δουλειά που πρέπει να κάνουμε εδώ μέσα.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Για το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο θα πείτε τίποτα;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Η δουλειά στις καταθέσεις σε ανοιχτές δίκες τρομοκρατών, που δεν έγινε ούτε στην Ιταλία ούτε στη Γερμανία από κανένα κόμμα της Αριστεράς, δεν είναι δουλειά ούτε του ΣΥΡΙΖΑ ούτε των Βουλευτών του. Είναι δουλειά αποκλειστικά της δικαιοσύνης και όποιος εμπλέκεται εκεί, δυστυχώς, το κάνει για ψηφοθηρία σε συγκεκριμένους πολιτικούς χώρους. Σε κάθε περίπτωση, όμως, εκτιμώ ότι είναι εκτεθειμένος στα μάτια της υπόλοιπης ελληνικής κοινωνίας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Η κ. Τζάκρη έχει τον λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Κύριε Πρόεδρε,...

ΜΑΡΙΝΑ ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Κύριε Πρόεδρε,...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Με συγχωρείτε. Ο κ. Αρβανίτης έχει τον λόγο.

ΜΑΡΙΝΑ ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Ας προηγηθεί η κ. Τζάκρη εφόσον έχει σηκωθεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Με συγχωρείτε. Προηγείται ο κ. Αρβανίτης. Εγώ από παραδοχή...

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Δεν υπάρχει πρόβλημα να προηγηθεί η κ. Τζάκρη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Αν δεν έχει αντίρρηση ο κ. Αρβανίτης, έχετε τον λόγο, κυρία Τζάκρη.

Μετά ακολουθεί ο κ. Αρβανίτης και μετά η κ. Χρυσοβελώνη. Κανονικά η σειρά των αγορητών είναι ο κ. Τριαντάφυλλος, ο κ. Αρβανίτης και η κ. Τζάκρη και μετά η κ. Χρυσοβελώνη.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Και μετά εγώ;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ναι, μετά εσείς.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Από πότε είναι έτσι ο Κανονισμός;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Αυτή είναι η σειρά.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Από πότε είναι έτσι η σειρά; Από πότε είναι οι Ανεξάρτητοι Βουλευτές πριν από το ΚΚΕ;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Με βάση τη δύναμη των κομμάτων οι Υπηρεσίες της Βουλής έχουν καταρτίσει αυτήν τη σειρά.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Με ποια απόφαση και πότε; Δεν έχω τίποτα με την κ. Τζάκρη, αλλά ζητώ εξήγηση για τη διαδικασία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Μάλιστα. Με βάση, λοιπόν, τις έδρες των κομμάτων, όπως έχουν διαμορφωθεί, έχουμε Νέα Δημοκρατία,...

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Είναι κόμμα οι Ανεξάρτητοι Βουλευτές;

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Των Κοινοβουλευτικών Ομάδων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Σωστά, των Κοινοβουλευτικών Ομάδων. Έχει συγκροτηθεί, λοιπόν, Κοινοβουλευτική Ομάδα από καιρό, με τον τίτλο Ανεξάρτητοι Δημοκρατικοί Βουλευτές.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Το ξέρω, κύριε Πρόεδρε.

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: Πείτε μας το άρθρο του Κανονισμού...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Θα υπάρξει απάντηση. Κατ' αρχάς αυτό δεν είναι αυθόρμητη απόφαση του Προεδρείου. Είναι μια προετοιμασία από τις Υπηρεσίες που υποστηρίζουν το έργο μας. Εφόσον υπάρχει θέμα, θα ζητήσω να υπάρξει πληρέστερη ενημέρωση και εν ευθέτω χρόνω θα σας ενημερώσω.

ΜΑΡΙΝΑ ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Να υπάρξει ενημέρωση και των Βουλευτών, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Θα υπάρξει πληρέστερη ενημέρωση λίγο αργότερα. Εδώ είμαστε, να τα λύσουμε όλα.

Η κ. Τζάκρη έχει τον λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, συζητούμε σήμερα εδώ ένα σημαντικό νομοσχέδιο που αφορά την προάσπιση της προσωπικής ελευθερίας και ατομικών δικαιωμάτων, η προστασία των οποίων είναι βεβαίως υψίστης σημασίας για τις ανεπτυγμένες χώρες.

Πολύ φοβάμαι όμως πως όσον αφορά συνολικά τα ζητήματα της προστασίας των ατομικών δικαιωμάτων στη χώρα μας και εν γένει τα ζητήματα της δικαιοσύνης, υποχωρούμε σαν χώρα σε προγενέστερο επίπεδο και δεν θα ήταν υπερβολή να αναφέρω ότι μάλλον το επίπεδό μας είναι το ίδιο με αυτό το αναπτυσσόμενων χωρών.

Χθες η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης μας έφερε προς συζήτηση στην αρμόδια Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης ένα νομοσχέδιο που προβλέπει την ίδρυση σωφρονιστικών καταστημάτων τύπου Γ', υψίστης ασφαλείας όπως λέγονται, όπου καταργούνται παντελώς τα δικαιώματα προστασίας των κατηγορουμένων. Και δεν είναι μόνον αυτό. Για να μην πω και για τη χειραγώγηση που υπέστη και δυστυχώς υφίσταται η δικαιοσύνη, που έχει μετατραπεί από θεσμό με ειρμό και προσανατολισμό σε «κουρελού» της βούλησης της εκάστοτε πολιτικής εξουσίας.

Οι θεσμοί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έχουν μια λειτουργική συνέχεια και οι παρεμβάσεις ομοιάζουν με τα παράσιτα στα ραδιοφωνικά κύματα. Τα αποτελέσματα είναι συνολικά κακά για τους ακροατές. Θα έλεγα μάλιστα πως είναι το χειρίστο. Γι' αυτό και θα τονίσω πως ο αρμόδιος Υπουργός διαπράττει μεγάλο θεσμικό ατόπημα όταν παρατηρεί άπραγος τη μη τήρηση δικαστικών αποφάσεων από το ίδιο το κράτος και δη από τα Υπουργεία. Κύριε Υπουργέ, λυπάμαι που το λέω, σας το είπα και χθες, αλλά δεν λειτουργείτε θεσμικά αλλά θα έλεγα παρασυντεχνιακά.

Σε κάθε περίπτωση εδώ βρισκόμαστε σήμερα για να κυρώσουμε μια συνθήκη που προστατεύει τουλάχιστον τα ατομικά δικαιώματα των πολιτών. Διότι, δυστυχώς, συνθήκες που να προστατεύουν τους πολίτες από τους κακούς Υπουργούς δεν έχουν εφευρεθεί ακόμη στη δημοκρατία μας.

Με το πρώτο άρθρο του παρόντος νομοσχεδίου κυρώνεται στο σύνολό της η προαναφερόμενη συνθήκη, η διεθνής σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για την προστασία όλων των προσώπων από το βαρύτερο έγκλημα της αναγκαστικής εξαφάνισης. Ως τέτοια θεωρείται, όπως πληροφορούμαστε κι όπως αναφέρεται

ρητά στο άρθρο 1 του νομοσχεδίου, η σύλληψη, η κράτηση, η αρπαγή ή οποιαδήποτε άλλη μορφή στέρησης της ελευθερίας από όργανα του κράτους ή από πρόσωπα ή ομάδες προσώπων που ενεργούν με την άδεια, υποστήριξη ή συναίνεση του κράτους, η οποία ακολουθείται από άρνηση παραδοχής της στέρησης της ελευθερίας ή από απόκρυψη της τύχης ή του τόπου που βρίσκεται το εξαφανισμένο πρόσωπο, κάτι το οποίο θέτει ένα τέτοιο πρόσωπο εκτός της προστασίας του νόμου.

Όποιος τελεί αναγκαστική εξαφάνιση θα τιμωρείται με κάθειρξη, ενώ αν επήλθε ο θάνατος του θύματος επιβάλλεται στο δράστη η ποινή της ισόβιας κάθειρξης.

Εισάγεται επίσης και διάταξη που δίνει κίνητρα σε εμπλεκόμενες στο έγκλημα να βοηθήσουν τις αρχές για τη διαλεύκανση της υπόθεσης.

Στο άρθρο 5, χαρακτηρίζεται η αναγκαστική εξαφάνιση «έγκλημα κατά της ανθρωπότητας», γεγονός που σημαίνει ότι μπορεί να διώκεται οπουδήποτε και αν τελείται παγκοσμίως.

Στο άρθρο 6, η ποινική μεταχείριση που προβλέπεται για τους καταδικασθέντες φτάνει μέχρι και τα ισόβια και τιμωρούνται και οι ηθικοί αυτουργοί.

Στα άρθρα 7 ως 9, προβλέπονται οι διαδικαστικές και δικονομικές διατάξεις. Συγκεκριμένα αναφέρεται ότι όποιος διαπράξει το αδίκημα της αναγκαστικής εξαφάνισης θα τιμωρείται με ποινές κάθειρξης, ενώ σε περίπτωση που ο απαχθείς έχει χάσει τη ζωή του επιβάλλεται η ποινή της ισόβιας κάθειρξης.

Ποινές κάθειρξης δέκα ετών προβλέπονται και για τον ιεραρχικά ανώτερο ο οποίος έδωσε την εντολή της αρπαγής, καθώς επίσης και όταν το θύμα είναι έγκυος, ανήλικος ή άτομο με αναπηρία με ποσοστό από 67% και πάνω. Αντίστοιχα με ποινή κάθειρξης τιμωρείται και ο κατηγορούμενος που έχει τον έλεγχο και τη γνώση της αξιόποινης πράξης αλλά δεν απέτρεψε την τέλεσή της. Σ' αυτήν την περίπτωση εισάγεται ένα έγκλημα διά παραλείψεως.

Στην ίδια κατηγορία ανήκουν και όσοι δεν έλαβαν όλα τα αναγκαία και εύλογα μέτρα εντός της εξουσίας τους για την πρόληψη ή την καταστολή της τέλεσης μιας αναγκαστικής εξαφάνισης ή την παραπομπή του ζητήματος στις αρμόδιες αρχές προς έρευνα και ποινική δίωξη. Επιπλέον, προβλέπει και ευνοϊκές ρυθμίσεις, καθώς κατηγορούμενοι σε τέτοιες υποθέσεις που θα εισφέρουν στοιχεία για τον εντοπισμό των θυμάτων ή των δράστών και τη διαλεύκανση της υπόθεσης θα λαμβάνουν μειωμένες ποινές.

Προκειμένου να προσαρμοστεί η εσωτερική έννομη τάξη έχουν προβλεφθεί οι τροποποιήσεις των άρθρων 322α, 322β και 322γ. Επιπλέον, προτείνεται η σύσταση διεθνούς οργάνου για την παρακολούθηση και το σεβασμό των όρων της δίκης.

Στα άρθρα 10, 11 και 12 αναγράφονται βασικές δικονομικές ρυθμίσεις, υποχρεώσεις των κρατών, όπως υποχρέωση για σύλληψη, κράτηση ή επιβολή αναγκών περιοριστικών μέτρων κατά του δράστη προς εξασφάλιση της παρουσίας του και κατά τη διάρκεια της δίκης, για τη διενέργεια άμεσης, ακώλυτης και πλήρους έρευνας του εγκλήματος αυτού κατόπιν καταγγελίας οικείων του θύματος ή αυτεπαγγέλτως, για τη δίκαιη δίκη του κατηγορουμένου δράστη.

Στο άρθρο 13, ορίζεται ότι το έγκλημα αυτό δεν θα θεωρείται πολιτικό και ρυθμίζονται γενικά ζητήματα έκδοσης του κατηγορουμένου.

Στα άρθρα 14 και 15, αναφέρονται ζητήματα αμοιβαίας δικαστικής και διοικητικής συνδρομής των ενδιαφερομένων κρατών, που πρέπει να είναι αποτελεσματική.

Στο άρθρο 16, αναφέρεται η αρχή της απαγόρευσης απέλασης ή έκδοσης ατόμου σε κράτος όπου αυτό βάσιμα κινδυνεύει να υποστεί αναγκαστική εξαφάνιση.

Στο άρθρο 17, διατυπώνεται η αρχή ότι κανείς δεν επιτρέπεται να τεθεί υπό μυστική κράτηση καθώς και οι υποχρεώσεις των κρατών-μελών που διασφαλίζουν την εφαρμογή της αρχής αυτής, όπως υποχρέωση για επικοινωνία του κρατουμένου με το συνηγόρο του και τους οικείους του, η πρόσβαση αυτών στους χώρους κράτησής του, η τήρηση λεπτομερών μητρώων ή και αρχείων στους χώρους αυτούς, κάτι που δεν πράττει η ελληνική πολιτεία.

Στο άρθρο 18, ορίζεται το δικαίωμα των οικείων και του συνηγόρου του κρατουμένου σε πληροφόρηση σχετικά με την κράτησή του και μάλιστα με δικαίωμα άσκησης σχετικής προσφυγής, με μερική εξαίρεση μόνο στις περιπτώσεις που ορίζονται στο άρθρο 20.

Το άρθρο 19, ρυθμίζει γενικά θέματα επεξεργασίας προσωπικών δεδομένων των κρατουμένων.

Το άρθρο 21, ρυθμίζει ζητήματα σχετικά με την απελευθέρωση των κρατουμένων.

Το άρθρο 22, προβλέπει την υποχρέωση θέσπισης κυρώσεων από το κράτος στον υπαίτιο που κωλύει την άσκηση των ως άνω δικαιωμάτων για πληροφόρηση, προσφυγή και μη καταχώριση κάποιου στα μητρώα κρατουμένων.

Στο άρθρο 23, αναφέρεται η υποχρέωση των κρατών-μελών για εκπαίδευση των υπαλλήλων τους επί ζητημάτων της διεθνούς αυτής σύμβασης, κάτι που επίσης δεν πράττει η ελληνική πολιτεία, και η λήψη μέτρων ώστε να αποτρέπει η διενέργεια απ' αυτούς εγκλημάτων αναγκαστικής εξαφάνισης προσώπων ή η συγκάλυψη των εγκλημάτων αυτών.

Στο άρθρο 24, προσδιορίζεται ο ορισμός του όρου του θύματος και διατυπώνεται η υποχρέωση του κράτους για πληροφόρηση του θύματος του εγκλήματος αυτού σχετικά με την πορεία των σχετικών ερευνών, η υποχρέωσή του για λήψη μέτρων ώστε να λάβει το θύμα αυτό επανόρθωση, δηλαδή ικανοποιητική και δίκαιη αποζημίωση για υλική ή ηθική του βλάβη και για τυχόν αποκατάσταση της τιμής του.

Στο άρθρο 25, ρυθμίζονται ζητήματα προστασίας ανηλίκων θυμάτων του εγκλήματος αυτού, με βάση κυρίως το εθνικό ποινικό σύστημα αλλά και η υποχρέωση του κράτους για ακύρωση των υιοθεσιών για τα ανήλικα θύματα αυτά.

Το άρθρο 26, προβλέπει τη σύσταση και οργάνωση της Επιτροπής για τις αναγκαστικές εξαφανίσεις, δηλαδή διεθνούς οργάνου που θα ελέγχει την εφαρμογή της συνθήκης από τα κράτη-μέρη.

Το άρθρο 27, προβλέπει την μετά από συγκεκριμένο χρονικό διάστημα αξιολόγηση της λειτουργίας της επιτροπής από τη δυνατότητα ανάθεσης του ελέγχου εφαρμογής της σύμβασης σε άλλο διεθνή φορέα.

Το άρθρο 28 μεριμνά σχετικά με την άρτια συνεργασία της επιτροπής με ειδικούς φορείς του ΟΗΕ -και όχι μόνο- οι οποίοι ασχολούνται με συναφή ζητήματα.

Το άρθρο 29, προβλέπει την υποχρέωση υποβολής έκθεσης από κάθε κράτος-μέρος της σύμβασης σχετικά με την εκ μέρους του εφαρμογή των διατάξεών της.

Το άρθρο 30, προβλέπει το δικαίωμα υποβολής προς την επιτροπή επείγοντος αιτήματος για την ανεύρεση εξαφανισμένου προσώπου από τους συγγενείς του ή και άλλα πρόσωπα με έννομο συμφέρον και τις σχετικές δυνατότητες της επιτροπής.

Το άρθρο 31, αφορά το δικαίωμα υποβολής ατομικής προσφυγής προς την επιτροπή σχετικά με τη φερόμενη παραβίαση των διατάξεων της σύμβασης από κράτος-μέρος και το άρθρο 32, αφορά το δικαίωμα υποβολής διακρατικής αντίστοιχης προσφυγής.

Επισημαίνεται ότι η αποδοχή από το κράτος-μέρος της σχετικής αρμοδιότητας της επιτροπής αναφορικά με τα άρθρα 31 και 32 είναι προαιρετική.

Το άρθρο 33, αφορά τη δυνατότητα της επιτροπής να διεξάγει επίσκεψη σε κράτος-μέρος της σύμβασης υπό συγκεκριμένες προϋποθέσεις.

Το άρθρο 34, αφορά τη δυνατότητά της να παραπέμψει περιπτώσεις τέλεσης αναγκαστικών εξαφανίσεων, σε ευρεία ή συστηματική βάση, στη γενική συνέλευση του ΟΗΕ υπό συγκεκριμένες προϋποθέσεις.

Στο άρθρο 35, διευκρινίζεται ότι η επιτροπή θα έχει αρμοδιότητα μόνο για αναγκαστικές εξαφανίσεις που εκκίνησαν μετά τη θέση σε ισχύ της σύμβασης και οι υποχρεώσεις κάθε κράτους-μέρους της σύμβασης έναντι της επιτροπής, αφορούν μόνο τις αναγκαστικές εξαφανίσεις που εκκίνησαν μετά τη θέση σε ισχύ της σύμβασης.

Το άρθρο 36, προβλέπει την υποχρέωση της επιτροπής να υποβάλλει ετήσια έκθεση σχετικά με τις δραστηριότητές της.

Το άρθρο 37, προβλέπει ότι η σύμβαση δεν θίγει οποιαδήποτε διάταξη εθνικής νομοθεσίας ή Διεθνούς Δικαίου είναι ευνοϊκότερη για την προστασία όλων των προσώπων από τις αναγκαστικές εξαφανίσεις. Εισάγει, δηλαδή, μια ρήτρα επικουρικότητας υπέρ της ευνοϊκότερης εθνικής ή διεθνούς διάταξης.

Το άρθρο 38, ρυθμίζει ζητήματα υπογραφής και κύρωσης της σύμβασης και προσχώρησης σε αυτήν.

Το άρθρο 39, ρυθμίζει ζητήματα θέσης της σε ισχύ.

Το άρθρο 40, αφορά τις αρμοδιότητες του θεματοφύλακα της Σύμβασης.

Το άρθρο 41, προβλέπει την εφαρμογή της σε όλα τα μέρη των ομοσπονδιακών κρατών.

Το άρθρο 42, περιγράφει τη διαδικασία επίλυσης διαφορών που ενδεχομένως θα ανακύψουν σε σχέση με την ερμηνεία-εφαρμογή της σύμβασης.

Το άρθρο 44, αφορά τη διαδικασία τροποποίησης της Σύμβασης και το άρθρο 45, αναφέρει τα αυθεντικά κείμενα της σύμβασης και τα θεματοφυλάκιά της.

Περαιτέρω, στο άρθρο 2 του νομοσχεδίου που συζητάμε σήμερα, προτείνονται τροποποιήσεις σε συγκεκριμένες διατάξεις του Ποινικού Κώδικα. Έτσι, στο δεύτερο άρθρο του νομοσχεδίου τροποποιούνται διατάξεις του ισχύοντος Ποινικού Κώδικα με βασική ρύθμιση την εισαγωγή νέας ειδικής αντικειμενικής υπόστασης εγκλήματος, αυτού της αναγκαστικής εξαφάνισης προσώπου, όπως ακριβώς ορίζεται στο άρθρο 4 της διεθνούς σύμβασης. Το έγκλημα της αναγκαστικής εξαφάνισης δεν ταυτίζεται με κάποιο από τα προβλεπόμενα στον Ποινικό Κώδικα, ομοιάζει πάντως με το έγκλημα της αρπαγής, είναι όμως στενότερη η αντικειμενική του υπόσταση ως προς το υποκείμενο, αφού στο έγκλημα της αναγκαστικής εξαφάνισης υποκείμενα -δηλαδή δράστες- είναι μόνο κρατικοί υπάλληλοι ή άτομα που λαμβάνουν εντολές, υποστηρίζονται από το κράτος ή ενεργούν με τη συναίνεση αυτού, ενώ ως προς τις εγκληματικές πράξεις η αντικειμενική υπόσταση είναι ευρύτερη. Λόγω της ομοιότητας αυτής και του ιδίου προστατευόμενου εννόμου αγαθού, που είναι η προσωπική ελευθερία, προκρίθηκε η επιλογή θέσπισης νέων άρθρων αμέσως μετά από αυτό της αρπαγής, που είναι το άρθρο 322 του Ποινικού Κώδικα, ως άρθρα 322α, 322β και 322γ.

Στο άρθρο 3, αναφερόμαστε πλέον στις προσθέσεις ή καλύτερα τροποποιήσεις που γίνονται στο άρθρο 1569 του Αστικού Κώδικα. Να διευκρινίσουμε εδώ ότι το άρθρο αυτό του Αστικού Κώδικα, που βρίσκεται στο κεφάλαιο του Οικογενειακού Δικαίου, κάνει λόγω για προσβολή της υιοθεσίας. Πλην όμως δεν ακριβολογεί, γιατί πρόκειται για προσβολή της απόφασης που δέχεται την υιοθεσία με την οποία εμποδίζεται και δεν ανατρέπεται η τέλεση της υιοθεσίας, αφού κατά την υπ' αριθμόν 1560 του Αστικού Κώδικα, υιοθεσία συντελείται με την τελεσιδικία της απόφασης και κατά νομική αναγκαιότητα όταν προσβάλλεται με έφεση, η υιοθεσία δεν έχει τελεστεί, δηλαδή δεν υφίσταται η έννομη σχέση της. Προσβολή της υιοθεσίας υπάρχει κατά την ακριβή του όρου έννοια μόνο στην περίπτωση προσβολής της απόφασης που είναι τελεσιδική, με άλλα ένδικα μέσα ή τρίτη ανακοπή.

Συνεπώς, εδώ με την προσθήκη της ιδιότητας του θετού τέκνου ή ενός από τους δύο φυσικούς γονείς ως αναγκαστικών εξαφανισθέντες, στοιχειοθετείται λόγος για ανατροπή της υιοθεσίας.

Περαιτέρω, στο άρθρο 1570 του Αστικού Κώδικα πάλι προβλέπει διάφορες δικονομικές προϋποθέσεις. Έτσι προστίθεται, με τη συμπλήρωση, η δυνατότητα της ιδιότητας του διαδίκου τόσο στο θετό τέκνο, θύμα εξαφάνισης, όσο και στο φυσικό γονέα αυτού.

Τέλος, στο άρθρο 4, προβλέπεται η έναρξη της ισχύος του παρόντος νόμου.

Προτείνω, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την ψήφιση του παρόντος νομοσχεδίου και επί της αρχής και επί των άρθρων. Βέβαια, πρέπει να θεωρήσουμε ότι είναι υποχρεωτική η ψήφιση αυτή της παρούσας σύμβασης επειδή είναι Σύμβαση του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών αλλά κι επειδή το έγκλημα που περιγράφει φέρνει ανατριχίλα -σημαίνει την εξαφάνιση ενός προσώπου- και επειδή πρόκειται για ένα έγκλημα κατά της αν-

θρωπότητας, το γεγονός αυτό και οι ρυθμίσεις οι οποίες έρχονται προς κύρωση σήμερα, νομίζω ότι καθιστούν αναγκαία την ψήφισή της.

Όσον αφορά τώρα τις τροπολογίες, είναι, πράγματι, ενδιαφέρον ότι σε ένα νομοσχέδιο για την κύρωση σύμβασης του ΟΗΕ εισέρχεται τροπολογία για την παράταση κατάθεσής του «πότεν έσχατος» κατά ένα τρίμηνο από την προθεσμία υποβολής της φορολογικής δήλωσης.

Δεν μπορώ να καταλάβω, κύριε Υπουργέ -βεβαίως, δεν είναι δική σας η τροπολογία αυτή- για ποιον ακριβώς λόγο γίνεται αυτό -δεν δίνεται επαρκής εξήγηση- και ποιον ακριβώς εξυπηρετεί μια τέτοια ρύθμιση παράτασης που μπαίνει σε ένα νομοσχέδιο το οποίο όλα τα κόμματα το ψηφίζουν, τουλάχιστον επί της αρχής.

Τώρα για την τροπολογία που παρατείνει κατά πέντε μέρες το χρόνο διαθεσιμότητας των υπαλλήλων των ΑΕΙ, να πω ότι βρίσκεται προς την σωστή κατεύθυνση, όπως και κάθε μέτρο που ακόμη και για λίγες μέρες αποτρέπει την απόλυση έστω και ενός ανθρώπου. Καλό, βέβαια, θα ήταν οι απολύσεις να γίνονται όχι με την μεζούρα της τρόικας αλλά με βάση τα οργανογράμματα και τις πραγματικές ανάγκες των υπηρεσιών.

Βέβαια, αυτά είναι άγνωστα γράμματα για τις νεοφιλελεύθερες εμμονές και ιδεοληψίες που κάποιοι υπηρετούν και για κάποιους λαϊκιστές που όσο και να μειωθεί το κράτος, θα έχουν πάντα κάτι κακό να πουν για τους ανθρώπους που εργάζονται σε αυτό και εξυπηρετούν άλλους συμπολίτες.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

Τον λόγο έχει ο κ. Αρβανίτης.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ - ΑΒΡΑΜΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το να αναφερόμαστε και να κάνουμε αναλύσεις και να εκφράζουμε τις απόψεις μας στα επιμέρους άρθρα της υπό ψήφιση συμβάσεως είναι ότι παίζουμε εν ου παικτοίς παρορώντας την ουσία. Και ποια είναι η ουσία; Είναι η δυνατότητα εφαρμογής αυτής της συμβάσεως, η οποία υπεργράφη από εμάς από το 2006 και μετά από οκτώ χρόνια έρχεται για μια τυπική κύρωση εδώ.

Τι έγινε κατά το διάστημα αυτής της οκταετίας; Έχει καταγγελθεί επανειλημμένως -και οι καταγγελίες είναι βάσιμες- ότι έχουν εξαφανιστεί αρκετοί Τούρκοι, αρκετοί Κούρδοι εδώ, χωρίς να τους παρασχεθεί καμμία απολύτως προστασία. Μιλάμε για προσωπική ελευθερία, για ατομικά δικαιώματα. Εις εκ των προληψάντων εξέφρασε πολλάκις την υπερδημοκρατική του ευαισθησία. Όλα αυτά δεν είναι τίποτα άλλο παρά μόνο για να ρίχνουμε στάχτη στα μάτια του λαού.

Αυτή η σύμβαση έρχεται σήμερα προς κύρωση τυπικά. Δεν πρόκειται να αλλάξει τίποτα απολύτως. Και συντάσσομαι με τον χαρακτηρισμό του κ. Πανούρη στην επιτροπή, ο οποίος χαρακτήρισε αυτήν τη σύμβαση «ποινικό δίκαιο του εχθρού».

Ποιος είναι ο εχθρός; Με ποια κριτήρια θα προσδιορίσουμε τον εχθρό; Αυτό δεν έχει επακριβώς προσδιοριστεί. Εγώ θα την ονόμαζα, μάλλον, «σύμβαση Οτσαλάν», «σύμβαση Γκουαντάναμο».

Είναι γεγονός ότι υπάρχει αγαστή συνεργασία, σιωπηρά συμφωνία μεταξύ Αμερικανών, οι οποίοι αυτήν τη στιγμή είναι κυρίαρχοι του κόσμου και της παρούσης Κυβερνήσεως, προκειμένου να εκτελούνται οι εντολές τους χωρίς να δίνουν λογαριασμό σε κανέναν απολύτως. Ας μη μιλάμε, λοιπόν, για προστασία ανθρωπίνων δικαιωμάτων, για ατομικές ελευθερίες και τέτοια. Δεν πρόκειται να παρασχεθεί καμμία απολύτως προστασία σε αυτούς οι οποίοι αναγκαστικώς, ακουσίως και βιαίως εξαφανίζονται. Και αυτό απεδείχθη κατά τη διάρκεια της οκταετίας, από το 2006 μέχρι σήμερα.

Ποιος είναι, λοιπόν, ο εχθρός; Με ποια κριτήρια η Κυβέρνηση θα προσδιορίσει τον εχθρό;

Ήδη ο εχθρός έχει προσδιοριστεί. Εχθρός για την Κυβέρνηση και γι' αυτούς οι οποίοι -τους εντολείς της- την κατευθύνουν, είναι η Χρυσή Αυγή.

Πώς είναι δυνατόν να παρασχεθούν εγγυήσεις για οποιονδήποτε

ποτε πολίτη, ώστε να προστατευθούν τα ατομικά του δικαιώματα, οι ατομικές του ελευθερίες, όταν νομίμως εκλεγέντες Βουλευτές, χωρίς να υπάρχει στοιχείο ουσιώδους, είναι έγκλειστοι εις τας φυλακάς και δεν μπορούν να ασκήσουν τα καθήκοντά τους -νομίμως εκλεγέντες Βουλευτές του ελληνικού Κοινοβουλίου!- όταν έχει καταργηθεί το τεκμήριο της αθωότητας, όταν ήδη ισχύει και έχει εφαρμοστεί και αποτελεί γνώμονα και δεδομένο για τις δικαστικές αρχές η συλλογική ευθύνη και για την Κυβέρνηση, η οποία καταφανώς -και είναι αποδεδειγμένο- χειραγωγεί τη δικαιοσύνη, όταν καταργείται η ελευθερία του λόγου, όταν παραβιάζονται βασικές συνταγματικές διατάξεις, όταν επίσης παραβιάζονται και αγνοούνται παντελώς διατάξεις του Κανονισμού της Βουλής;

Μέχρι τώρα ξέραμε ότι η Κυβέρνηση -και είναι πολλά τα περιστατικά τα οποία αποδεικνύουν του λόγου το αληθές- χειραγωγούσε και χειραγωγεί τη δικαιοσύνη, τη δικαστική εξουσία. Δεν τη λέω δικαιοσύνη εγώ, τη λέω δικαστική εξουσία.

Προχθές, την Παρασκευή, είχαμε ένα εκπληκτικό φαινόμενο. Να χειραγωγεί η δικαστική εξουσία ή να επεμβαίνει η δικαστική εξουσία εις τη νομοθετική εξουσία, βεβαίως με τη σύμφωνο γνώμη και την κάλυψη της Κυβερνήσεως, η οποία εξακολουθώ να πιστεύω -γιατί το βλέπω- ότι τη χειραγωγεί.

Τι συνέβη δηλαδή; Η δικαστική εξουσία, η οποία είναι ταγμένη να τηρεί τους νόμους, να εφαρμόζει και να ερμηνεύει τους νόμους υπό το πρίσμα των συνταγματικών διατάξεων, παραβιάζει πρώτη αυτή βασικές διατάξεις του Συντάγματος, αγνοεί τον Κανονισμό της Βουλής και στερεί τον λόγο από Βουλευτή του ελληνικού Κοινοβουλίου. Και όχι μόνο αυτό. Αυτή η διάταξη, η επαίσχυντη, η παντελώς ανελεύθερη και αντιδημοκρατική, λέγει ότι δικαίωμα ο Βουλευτής θα έχει να μιλάει μόνο μέσα στη Βουλή. Ευχαριστούμε πάρα πολύ για το δικαίωμα που μας δίνετε ειδική ανακριτική αρχή. Το δικαίωμα αυτό το έχουμε και κανείς δεν μπορεί να μας το στερήσει.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι, αλλά τώρα που σας δείχνει η τηλεόραση. Τι θα γίνει;

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ - ΑΒΡΑΜΗΣ: Δεν σας άκουσα, κύριε Νικολόπουλε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Λέω, τώρα που το δείχνει η τηλεόραση, απαγορεύεται; Θα την κόψουν;

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ - ΑΒΡΑΜΗΣ: Θα απαγορεύεται ακόμα και συνταγές μαγειρικής αν αποφασίσω να δίδω εκτός Βουλής. Και αυτό θα απαγορεύεται.

Μας λέει, λοιπόν, ότι αναγνωρίζει το δικαίωμά μας -ευτυχώς- να μιλάμε εντός του Κοινοβουλίου. Όμως, δεν έχουμε δικαίωμα να μιλάμε εκτός του ελληνικού Κοινοβουλίου. Δηλαδή, δεν έχω δικαίωμα εγώ, που έχω την εντολή από τον ελληνικό λαό, να ενημερώνω τον ελληνικό λαό οπουδήποτε στην επικράτεια, να ενημερώνουμε για τα προβλήματα της Ημαθίας, της Ηπείρου, της περιοχής μου στην Αχαΐα, στη Λακωνία, στην Κρήτη κι αλλαχού. Αυτό το δικαίωμα δεν το έχω.

Από πού απορρέει αυτή η διάταξη, η απόφαση για τη σύνταξη αυτής της διατάξεως; Μήπως από συνταγματική διάταξη; Το Σύνταγμα είναι σαφές. Δεν απαγορεύει την ελευθερία του λόγου. Αντιθέτως, την προστατεύει. Δεν έχουμε ίσα δικαιώματα σύμφωνα με την παράγραφο 2 και την παράγραφο 1 του άρθρου 4 του Συντάγματος; Όλοι είναι ίσοι έναντι του νόμου πλην της Χρυσής Αυγής.

Όμως, εκείνο το οποίο με εκπλήσσει είναι το εξής: Ότι οι πλείστοι εξ υμών, οι οποίοι εκφράζετε εκάστοτε δημοκρατικές ευαισθησίες, επικαλείστε τη δημοκρατία με την οποία ουδεμία σχέση έχετε.

Υπάρχει μια γκανγκστερική απολυταρχία στην Κυβέρνηση; Ό,τι αποφασίζει! Σφετερίζεται την εξουσία την οποία έχει κι έχει καταντήσει κενό γράμμα τη λαϊκή κυριαρχία, έχει παραβιάσει τα ανθρώπινα δικαιώματα και δεν λογοδοτεί παρά μόνο στους εντολείς!

Από όλους τους υπόλοιπους, όμως, οι οποίοι συγκροτούν το ελληνικό Κοινοβούλιο και επικαλούνται τη δημοκρατία, δεν άκουσα ούτε έναν να διαμαρτυρηθεί και να πει, «πώς στερείτε σε Έλληνα Βουλευτή το δικαίωμα τον λόγο, την ελευθερία του λόγου;». Αυτό δεν είναι περιφρόνηση στο λαό, στον κυρίαρχο -

υποτίθεται- λαό; Δεν θα το περίμενα, βεβαίως, αλλά θα ήταν ένα βήμα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κατετέθη ερώτηση, κύριε Αρβανίτη.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ - ΑΒΡΑΜΗΣ: Έχει κατατεθεί από εσάς, κύριε Νικολόπουλε;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Μάλιστα.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Καλώς.

Ο ίδιος ο κύριος Υπουργός, ο οποίος εποπτεύει τη δικαστική εξουσία, θα μπορούσε να πει από του Βήματος αυτού: «Οχι, αυτή η διάταξη είναι παρά τας διατάξεις του Συντάγματος, παραβιάζει το Σύνταγμα και τον Κανονισμό της Βουλής». Δεν τόλμησε, όμως, να το πράξει ούτε χθες στην επιτροπή, όπου έκανα μινεία αυτού του φρικτού περιστατικού, του πρωτοφανούς και απараδέκτου! Και μιλάμε μετά για την αξιοπρέπεια της πατρίδας μας. Πώς να μας σεβαστούν, λοιπόν, οι ξένοι, όταν κατ' αυτόν τον τρόπο εμείς χειριζόμαστε ή καταπατούμε ή παραβιάζουμε συνταγματικές διατάξεις και διατάξεις του Κανονισμού της Βουλής;

Θυμάστε το ζεύγος Γριβέα. Ζήτησε η Ελλάς την έκδοσή του και η αγγλική δικαστική εξουσία είπε, «Οχι, γιατί δεν έχουμε εμπιστοσύνη στην ελληνική δικαιοσύνη». Εκεί έχουμε καταντήσει.

Αυτή, λοιπόν, δεν είναι δικαιοσύνη και κακώς χρησιμοποιώ τον όρο αυτόν. Είναι δικαστική εξουσία κατευθυνόμενη, παρακολούθημα της εκτελεστικής εξουσίας.

Αυτό, λοιπόν, είναι η διάκριση των εξουσιών; Και μετά μιλάμε για προστασία αυτών που βιαίως εξαφανίζονται; Ποια προστασία; Κανένας πολίτης δεν προστατεύεται. Κανένας απολύτως!

Και δεν λογοδοτούν. Δεν λογοδοτούν! Μόνο χρησιμοποιούν ξύλινο λόγο για να μας λένε για αρχή αναπτύξεως, αρχή ανακάμψεως και κάτι τέτοια, όταν το χρέος φτάνει στα ύψη, τοκίζεται. Είναι κοντά στα 700 δισεκατομμύρια ευρώ και να δούμε πότε θα φτάσουμε στο 1 τρισεκατομμύριο. Να δούμε!

Δεν σκέπτονται -αυτό είναι το χειρότερο από όλα, αυτό είναι το ανήθικο- τα παιδιά μας, τα εγγόνια μας, τις επόμενες γενεές, που κάποιοι τραπεζίτες θα τα σύρουν, όπως σέρνουν οι κυρίες τα κανίς βολτούλα στις πλατείες. Έτσι! Θα είναι δούλοι τα παιδιά μας και το γνωρίζουν αυτό. Διότι τουλάχιστον τόσο μυαλό έχουν ώστε μπορούν να το γνωρίζουν. Και όμως το αποδέχονται!

Πέραν όλων των άλλων, έχει καθιερωθεί και η συλλογική ευθύνη. Δηλαδή, αν κάποιος εκτραπεί -και δεν είναι δυνατόν να μη δεχόμαστε την εκτροπή ενός ατόμου το οποίο ανήκει σε ένα σύνολο- θα πρέπει όλο το σύνολο αυτό να κλειστεί στις φυλακές, να του περιοριστεί ο λόγος, η ελευθερία του; Είναι δημοκρατικό καθεστώς αυτό ή γκανγκστερικός κοινοβουλευτισμός, ο οποίος, περιφρονώντας τη λαϊκή κυριαρχία, κατά το δοκούν νομοθετεί και κατά το δοκούν ενεργεί, με ένα αποτέλεσμα, το χειρίστο πάντων. Το ότι βυσοδομεί κατά των εθνικών συμφερόντων, βυσοδομεί κατά της εθνικής κυριαρχίας, η οποία ήδη είναι παραδεδεγμένη!

Θα πρέπει να υπάρξει ένα τέλος. Και θα πρέπει αυτή η Κυβέρνηση, το ταχύτερο να απαλλάξει τον ελληνικό λαό από την παρουσία της. Θα μου πείτε για τη διάδοχο κατάσταση. Δεν το γνωρίζουμε.

Όσον αφορά αυτήν ταύτην τη σύμβαση, εμείς θα ψηφίσουμε «ΠΑΡΩΝ».

Επίσης, όσον αφορά την τροπολογία 1477, είναι ένας φτηνός, λαϊκίστικος ελιγμός του Υπουργού. Τι σημαίνει πέντε ημέρες παράταση για τους διοικητικούς υπαλλήλους των ΤΕΙ; Εγώ δεν μπορώ να το καταλάβω.

Όσον αφορά την παρεχόμενη, εδώ και χρόνια, προστασία σε παραινούντες Υπουργούς και άλλους μεγαλόσχημους, δίδεται -λέει- τρίμηνος προθεσμία, παράταση για υποβολή του «πόθεν έσχες».

Για ποιον λόγο τρίμηνος; Έλεγε ο προλαλήσας του ΠΑΣΟΚ, πρώτα τη δήλωση τη φορολογική, γιατί έχουν πολλή δουλειά οι άνθρωποι να τη συντάξουν και μη μπλεχτούν και με το «πόθεν έσχες». Ναι, λοιπόν, είναι ύποπτο αυτό. Στο τρίμηνο αυτό δεν έχουμε τη μπορεί να γίνει και ποιους μπορεί να εξυπηρετεί.

Οπότε και τις δυο τροπολογίες τις καταψηφίζουμε.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε. Δεν έχω να προσθέσω κάτι

άλλο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Πριν δώσω τον λόγο στην κ. Χρυσοβελώνη, να σας ενημερώσω ότι για το θέμα που δημιουργήθηκε πριν, μίλησα και με τον Πρόεδρο της Βουλής.

Το θέμα έχει ως εξής: Προφανώς δεν υπάρχει αμφισβήτηση του δικαιώματος ανεξάρτητων Βουλευτών να συμπίπτουν ομάδα. Όσον αφορά, όμως, το αν η ομάδα αυτή θα πάρει τη θέση που προκύπτει από τον αριθμό των Βουλευτών διακόποντας τη σειρά των κομμάτων ή όχι, κατ' αρχάς η απάντηση που δόθηκε ήταν ότι μπορεί να γίνει. Εφόσον, όμως, υπάρχουν οποιαδήποτε ερωτήματα ή και ενστάσεις, η Διάσκεψη των Προέδρων θα το συζητήσει -όλα τα κόμματα μπορούν να διατυπώσουν εκεί την άποψή τους- και θα ξανάρθει το θέμα στην Ολομέλεια.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ορίστε, κύριε Λαφαζάνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Θεωρώ εντελώς απαράδεκτο και αυθαίρετο αυτό το οποίο συνέβη προηγουμένως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ναι, αλλά προτείνουμε μια διαδικασία, κύριε Λαφαζάνη, για να αντιμετωπιστεί. Να το κάνουμε τώρα θέμα; Να μπούμε στην ουσία τώρα;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μα, ήδη έχει συντελεστεί κάτι το οποίο -με συγχωρείτε- είναι εκτός κάθε νοσηρής φαντασίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Το ότι δόθηκε ο λόγος;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δηλαδή, δεν είναι δυνατόν ο Πρόεδρος να στέλνει ένα χαρτί και να αλλάζει τη σειρά και η ομάδα των ανεξαρτήτων -τη σεβόμεθα απολύτως, αλίμονο!- να τοποθετείται πάνω από κόμματα τα οποία έχουν κατέβει στις εκλογές και έχουν εγκριθεί με την ψήφο του ελληνικού λαού. Δεν μπορεί εδώ η Βουλή να αλλάζει τη σειρά των Βουλευτών, επειδή ανεξαρτητοποιούνται κάποιοι Βουλευτές. Θεμιτό! Αλίμονο! Να το κάνουν εφόσον αυτό είναι η κρίση και η συνειδησή τους. Δεν μπορεί, όμως, ακόμα και ιστορικά κόμματα να τα ξεπερνάνε ομάδες ανεξαρτήτων και να καθορίζεται νέα σειρά της Βουλής.

Εν πάση περιπτώσει, εάν τίθεται ένα τέτοιο θέμα, έπρεπε να συζητηθεί προτού πάμε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Σύμφωνα. Θεωρώ, όμως, ότι πρόκειται για μια υπεραντίδρασή σας, κύριε Λαφαζάνη. Διότι το Προεδρείο λέει ακριβώς ότι το θέμα είναι ανοικτό, να το συζητήσουμε, να το ξαναφέρουμε εδώ, να ρωτήσουμε -αν χρειαστεί- και την Επιστημονική Επιτροπή.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μα, δεν είναι ανοικτό. Δεν έπρεπε να ανοίξει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ωραία, θα τα πούμε στη Διάσκεψη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Αν θέλει, όμως, να το ανοίξει κάποιος, δεν μπορεί να το ανοίξει με αυτόν τον τρόπο, αλλάζοντας τη σειρά των κομμάτων. Να συζητηθεί και να δούμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Δεν συνετελέσθη πάντως μέχρι στιγμής κάτι το αμετάκλητο, για να το πω έτσι. Απλώς, υπήρξε ένα θέμα με τη σειρά. Θα το δούμε, θα ενημερωθεί η Ολομέλεια και, αν χρειαστεί, θα αποφασίσει και η Ολομέλεια. Δεν υπάρχει τέτοιο θέμα ούτε από εμένα ούτε από τον Πρόεδρο της Βουλής.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ορίστε, κυρία Κανελλή.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Δεν σκόπευα να παρέμβω στο θέμα. Σας ενημέρωσα και περίμενα αυτό που είπατε, να πάμε στη Διάσκεψη των Προέδρων. Επειδή, όμως, ακούω το συνάδελφο να λέει ότι δεν έπρεπε να ανοίξει το θέμα και το θέμα εγώ το άνοιξα...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Όχι αυτό. Το άνοιξε ο Πρόεδρος.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Με συγχωρείτε, εγώ το άνοιξα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Για τον Πρόεδρο είπα.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Προς άρση πάσης μορφής παρεξηγήσεων...

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Το αντίθετο είπατε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Με συγχωρείτε, κυρία Κανελλή, το οικοδομείτε πάνω σε κάτι που δεν είπα;

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Έχω τον λόγο ή δεν τον έχω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Μισό λεπτό. Να τοποθετηθεί η κ. Κανελλή κι αν χρειαστεί, θα διευκρινισθεί το θέμα.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Άκουσε το μισό, το παρεξήγησε και τοποθετείται.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Δεν είναι επί προσωπικού. Δεν άκουσα το μισό. Άκουσα τα πάντα και μάλιστα παρουσία συναδέλφων έξω. Γι' αυτό και μπήκα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Εγώ σας υπεράσπισα...

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Βεβαίως, δέχομαι τη θέση. Θα διευκρινίσω τη θέση μου αναγκαστικά λόγω της παρεμβάσεως του κ. Λαφαζάνη, εφόσον το είπα εγώ κατά τη σειρά των κομμάτων και ρώτησα μάλιστα αν έχουν ζητήσει εξαίρεση, διότι αυτό είθισται. Κάποιος συνάδελφος θα μπορούσε να πει «σας παρακαλώ πολύ», όπως έκανε ο κ. Πανούσης. Εγώ αυτό φαντάστηκα ότι συνέβη. Και επειδή αυτό συνέβη για πρώτη φορά χθες στον τρόπο με τον οποίον καταρτίστηκαν οι ερωτήσεις, επί της ουσίας -μια και το άνοιξα το θέμα- θέλω να διευκρινίσω δυο πράγματα.

Αν πάμε με την τυπική, αριθμητική συγκρότηση ομάδων, δεν έχει νόημα η κατάταξη της σειράς των κομμάτων με βάση την κυρίαρχη βούληση του ελληνικού λαού. Καμμία! Διότι επιτρέψτε μου να σας πω κάτι το οποίο είναι ρευστό αλλά είναι αληθές. Η μισή Κοινοβουλευτική Ομάδα της Χρυσής Αυγής δεν εκτελεί τα κοινοβουλευτικά της καθήκοντα. Κατ' αυτήν την έννοια, έχει μικρότερο αριθμό.

Άμα πάτε μόνο με τον αριθμό, πρέπει να μιλάει τελευταία.

Το βρίσκετε λογικό; Εγώ, καίτοι αφορά στη Χρυσή Αυγή, δεν το βρίσκω καθόλου λογικό.

Κατ' αυτήν την έννοια, μία ομάδα ανεξαρτήτων, η οποία συγκροτείται από κόμματα διαφορετικής προελεύσεως, διαφορετικών αιτιολογιών, αποφασίζει καθ' εκάστην ποιος θα την εκπροσωπήσει. Δεν έχει μόνιμο εκπρόσωπο.

Εμείς εδώ ξέρουμε ποιοι είναι οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, ποιοι δεν είναι οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι και το μόνο που εζήτησα, ήταν να τηρηθεί αυτό που τηρείται μέχρι σήμερα, διότι έπεται και χρονικά η συγκρότηση της ομάδας των Ανεξαρτήτων Βουλευτών.

Δεν μπορούμε να μιλάμε για κόμμα Ανεξαρτήτων Ελλήνων - συμπίπτει να είναι στο τίτλο τους η λέξη «ανεξάρτητοι»- και μετά για κόμμα ανεξαρτήτων Βουλευτών. Και προηγείται το κόμμα των Ανεξαρτήτων Βουλευτών του κόμματος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων.

Δηλαδή, αρχίσαμε και μπαίνουμε πιστεύω διά της αβλεψίας και της αριθμητικής τυπολατρίας. Αυτή είναι η καλή εκδοχή. Η κακή εκδοχή είναι ότι έχουμε αλλοίωση εσωτερική της λαϊκής κυριαρχίας και της βούλησης και καταρτίζουμε καταλόγους και κα νένας δεν μπορεί να μιλάει για νομίμως εκλεγμένο κόμμα αλλά μόνο για νομίμως εκλεγμένους Βουλευτές.

Ad hoc, λοιπόν, μπορούμε να φτιάξουμε αύριο το πρωί...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κυρία Κανελλή, παρακαλώ.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Επειδή την άρχισα τη συζήτηση, κύριε Πρόεδρε -και δεν την άρχισα εδώ σήμερα- παίρνω και την ευθύνη των λόγων μου. Παρακαλώ πάρα πολύ να τηρηθούν τα μέχρι τώρα ειωθότα -εφόσον τόσο πολύ μιλάμε για τα ειωθότα- μέχρις ότου αποφανθεί η Διάσκεψη των Προέδρων με συγκεκριμένο σκεπτικό, για να μην αιφνιδιάζεται το Σώμα. Διότι ουδείς εξ ημών -φαντάζομαι- θα είχε αντίρρηση αν εκπρόσωπος των Ανεξαρτήτων Βουλευτών έλεγε «παρακαλώ πολύ, θέλω να μιλήσω δεύτερος, θέλω να μιλήσω τρίτος, θέλω να φύγω».

Αλλιώς, δεν θα μιλάμε πια για σειρά κομμάτων μέσα στο Κοινοβούλιο. Και κυρίως ανοίγουμε τον ασκό του Αιόλου για σύμπτυξη, τυπολατρικώς, ομάδων οι οποίες θα μπορούσαν να σχηματισθούν για μία νύχτα και να μιλάνε πρώτες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Εγώ θέλω να διαβεβαιώσω, και εσάς, κυρία Κανελλή και τον κ. Λαφαζάνη και όλους τους συναδέλφους ότι το θέμα θα αντιμετωπιστεί με τη σύμφωνη γνώμη όλων σας και θα έρθει στην Ολομέλεια της Βουλής.

Δεν υπάρχει ούτε από εμένα, προφανώς -που κι εγώ τώρα το

πληροφορήθηκα- αλλά ούτε και από τον Πρόεδρο της Βουλής, με τον οποίο μίλησα, οποιαδήποτε διάθεση να γίνει κάτι το οποίο δεν θα είναι αποτέλεσμα συναινέσεων και ορθής, βεβαίως, ερμηνείας του Κανονισμού.

Προτείνω να το κλείσουμε εδώ το θέμα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Να διατυπώσουμε κι εμείς την άποψή μας, κύριε Πρόεδρε, για να καταγραφεί στα Πρακτικά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Όσο γίνεται πιο σύντομα, κύριε Τριαντάφυλλε, διότι είδα ότι συμφωνούμε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, εμείς συμφωνούμε απόλυτα μαζί σας. Συμφωνούμε απόλυτα με τους συναδέλφους που προηγήθηκαν. Θεωρούμε ότι, προφανώς, ο Κανονισμός ορίζει την ομάδα των Ανεξάρτητων Βουλευτών προκειμένου να υπάρχει εισήγηση και από τους Βουλευτές που δεν μετέχουν των υπολοίπων Κοινοβουλευτικών Ομάδων των πολιτικών κομμάτων που κατήλθαν στις εκλογές.

Επομένως, θεωρούμε ότι αυτό το ζήτημα θα πρέπει προφανώς να ρυθμιστεί, όπως είπατε πολύ σωστά από την αρχή της συζήτησης -απλά το καταθέτουμε για να καταγραφεί και στα Πρακτικά η θέση του ΠΑΣΟΚ- από τη Διάσκεψη των Προέδρων, με έναν τρόπο, όμως, ο οποίος να εκφράζει το πνεύμα του Κανονισμού, που είναι ουσιαστικά ότι δεν μεταβάλλεται η σειρά των πολιτικών κομμάτων αλλά και σίγουρα διασφαλίζεται και η συμμετοχή της ομάδας των Ανεξάρτητων Βουλευτών, ούτως ώστε να εκφράζονται μέσα από τον εισηγητή τους ή τον Κοινοβουλευτικό τους Εκπρόσωπο κάθε φορά στη συζήτηση των νομοσχεδίων.

Με αυτήν την έννοια συντασσόμεθα με την άποψη τη δική σας και βεβαίως και με τις απόψεις τις προηγούμενες που ακούστηκαν.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Έχετε τον λόγο, κυρία Μακρή.

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: Κύριε Πρόεδρε, θα θέλαμε κι εμείς να πούμε ότι συντασσόμαστε με τις απόψεις και των υπολοίπων Κοινοβουλευτικών Ομάδων για το θέμα.

Ωστόσο, θα θέλαμε να καταθέσουμε ότι η Κοινοβουλευτική Ομάδα των Ανεξάρτητων Ελλήνων, δεν ήταν ενημερωμένη γι' αυτήν την απόφαση. Θεωρώ, όπως συμφωνήσατε κι εσείς, ότι θα έπρεπε να είμαστε προετοιμασμένοι και να υπάρχει η κατάλληλη επιστολή, η οποία να έχει διαβιβαστεί στην Κοινοβουλευτική Ομάδα. Όπως είπατε και εσείς, νομίζω ότι αυτό θα το πράξετε άμεσα.

Ευχαριστούμε πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Βεβαίως.

Συμμετέχετε και συμμετέχει ο εκπρόσωπός σας στη Διάσκεψη των Προέδρων.

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: Δεν μιλάω για τη Διάσκεψη. Εδώ μας διαβάστε μία απόφαση η οποία δεν μας είχε διαβιβαστεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Το κλείνουμε εδώ το θέμα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Έχετε τον λόγο, κύριε Λαφαζάνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Για να μην υπάρχει παρεξήγηση -δεν ξέρω μήπως υπάρχει παρεξήγηση γι' αυτά που είπα, γιατί ήταν σαφή εντελώς- είπα ότι κακώς άνοιξε αυτό το θέμα από τον Πρόεδρο της Βουλής, ο οποίος άλλαξε τη σειρά με την οποία θα ομιλεί η ομάδα των Ανεξαρτητών Βουλευτών στην παρούσα Βουλή.

Αυτό είπα ότι κακώς άνοιξε. Δεν έπρεπε να ανοίξει καθόλου. Δεν έπρεπε να διαμορφωθεί αυτή η νέα κατάσταση, η οποία - υποτίθεται - θέλει να φέρει τετελεσμένα. Και αν θέλει κάποιος να εγείρει τέτοιο θέμα, μπορεί να ακολουθήσει μια διαδικασία, όποια θέλει, αλλά πάντως όχι αλλάζοντας τη σειρά των κομμάτων με χαρτί, αυθαίρετα μέσα στη Βουλή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Τα πράγματα νομίζω ότι αποσαφηνίστηκαν πλήρως. Θα συζητηθεί το θέμα. Απλώς -

επιτρέψτε μου την υπόδειξη-ας μελετήσουν τα κόμματα τον Κανονισμό, ιδίως το άρθρο 19. Υπάρχει κάποια ασάφεια. Θα το ρυθμίσουμε, όμως, το θέμα. Δείτε το μέχρι τη Διάσκεψη.

Τον λόγο έχει η κ. Χρυσοβελώνη.

ΜΑΡΙΝΑ ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ δεν θα επανέλθω επί του θέματος που ετέθη προηγουμένως διότι είμαι σίγουρη ότι θα ρυθμιστεί το συγκεκριμένο θέμα στη Διάσκεψη των Προέδρων, εκεί δηλαδή που πρέπει θεσμικά να ρυθμίζονται παρόμοια θέματα, τηρώντας βεβαίως τις διατάξεις του Κανονισμού της Βουλής.

Οι Ανεξάρτητοι Έλληνες τοποθετηθήκαμε -θα έλεγα- εξαιρετικά αναλυτικά στην επιτροπή επί της συζητούμενης κύρωσης και βεβαίως επί των άρθρων του νομοσχεδίου, διευκρινίζοντας προκαταβολικά -κάτι το οποίο επαναλαμβάνουμε και τώρα- πως συμφωνούμε τόσο με την κύρωση της διεθνούς σύμβασης για την προστασία όλων των προσώπων από την αναγκαστική εξαφάνιση, όσο και με τις αντίστοιχες προσαρμογές της υφιστάμενης ελληνικής νομοθεσίας, εφόσον εδώ πέρα αναφερόμαστε στην προσωπική ελευθερία και στα ατομικά δικαιώματα και επομένως δεν θα υπήρχε κανένας απολύτως λόγος να διαφωνούμε για αυτό.

Αναφέρομαι δηλαδή στα άρθρα 1 έως 3 τα οποία υπερψηφίζουμε χωρίς, όπως προείπα, να χρειάζεται να επαναλάβω κάτι περισσότερο, γιατί πρόκειται για βήματα τα οποία είναι τόσο προφανή όσο και απολύτως αναγκαία. Τέτοιες καθυστερημένες έστω νομοθετικές πρωτοβουλίες δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο πολιτικής διαφωνίας για εμάς τους Ανεξάρτητους Έλληνες.

Επομένως, θα περιοριστώ να τοποθετηθώ δι' ολίγον στις τροπολογίες ξεκινώντας με την τροπολογία του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Εδώ, κύριε Υπουργέ, θα επαναλάβω ό,τι σας είπα και χθες στην επιτροπή κατά τη διάρκεια επεξεργασίας άλλου νομοσχεδίου, σε σχέση με τις αλλαγές στους βασικούς κώδικες. Μιλάω, λοιπόν, για την παράγραφο 2 της τροπολογίας με αριθμό 1478 και 74 που τροποποιεί τον πρόσφατα τροποποιηθέντα Κώδικα της Ποινικής Δικονομίας.

Οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, δεν ήμασταν ποτέ αντίθετοι στην επικαιροποίηση και βελτίωση διατάξεων των βασικών κωδίκων. Η αυστηροποίηση για παράδειγμα κάποιων προβλέψεων του Ποινικού Κώδικα ή η προσαρμογή του νομοθετικού πλαισίου στη σύγχρονη πραγματικότητα, αποτελούν ομολογουμένως αλλαγές αναγκαίες που συχνά υπαγορεύονται και από τον τρόπο λειτουργίας της ίδιας της δικαιοσύνης.

Αυτό, όμως, δεν σημαίνει σε καμία περίπτωση ότι μπορούμε να συμφωνήσουμε με την αποσπασματική προσέγγιση του Υπουργείου Δικαιοσύνης, ιδιαίτερα σε σχέση με νομοθετήματα θεμελιακού χαρακτήρα, όπως είναι οι κώδικες. Δεν είναι δυνατόν, κύριε Υπουργέ, κάθε τρεις και λίγο να γίνονται μεμονωμένες αλλαγές μόνο και μόνο για να έρθουμε να διαπιστώσουμε λίγο αργότερα πως πρέπει να κάνουμε και νέες πάλι αλλαγές είτε για να συμπληρώσουμε τις ίδιες ατελείς διατάξεις είτε -ακόμα χειρότερα- για να τις διορθώσουμε.

Παρά ταύτα θα υπερψηφίσουμε τη συγκεκριμένη τροπολογία, παρά το γεγονός ότι πιστεύουμε, πραγματικά, πως η παράγραφος 3 της συγκεκριμένης τροπολογίας, θα έπρεπε να εισαχθεί σε ένα συναφές νομοσχέδιο όπως είναι αυτό το οποίο βρίσκεται αυτήν τη στιγμή στη φάση επεξεργασίας στην αρμόδια Επιτροπή της Βουλής.

Για τη δεύτερη τροπολογία, αυτή δηλαδή του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης για τους διοικητικούς υπαλλήλους των ΑΕΙ, δηλώνουμε ότι θα την ψηφίσουμε, αν και θεωρούμε ότι δεν αποτελεί σε καμία περίπτωση σοβαρή νομοθετική πρωτοβουλία. Θυμίζει μάλλον ένα μπάλωμα.

Σε αυτό το σημείο, θέλω να επαναλάβω το απολύτως απαραίτητο γεγονός της συμπερίληψης του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας στο πρόγραμμα διαθεσιμότητων, αν και αρχικά ο αριθμός των πλεοναζόντων υπαλλήλων εκεί είχε διαπιστωθεί ότι ήταν μηδενικός.

Θεωρώ, επίσης, πολύ δηλωτικό το γεγονός ότι ο συναρμόδιος Υπουργός κ. Λοβέρδος δεν συνυπογράφει την τροπολογία του

κ. Μητσοτάκη. Δείχνει, προφανώς, με αυτόν τον εύγλωττο τρόπο ότι η παρέμβαση του κ. Μητσοτάκη για την απλή παράταση των διαθεσιμότητων, δεν είναι η λύση που θα έπρεπε να είχε δοθεί αλλά ότι αποτελεί απλά ένα ημίμετρο. Αυτό το σημείο είναι και το μόνο στο οποίο μπορούμε να συμφωνήσουμε με τον κ. Λοβέρδο. Γιατί κατά τα άλλα, ο ίδιος ως παλιός μνημονιακός Υπουργός, θεωρούμε ότι φέρει βαριά την ευθύνη για το ξεκίνημα του προγράμματος διαθεσιμότητων στο δημόσιο.

Χαίρομαι βέβαια που σήμερα εμφανίζεται, ως Υπουργός Παιδείας, και το αποκηρύσσει ως απολύτως αναποτελεσματικό επικαλούμενος μάλιστα και σχετική ερώτηση την οποία είχα απευθύνει στον Υπουργό Οικονομικών. Φοβάμαι, όμως, πως η πρόσφατη αποκήρυξη του κ. Μητσοτάκη από τον κ. Λοβέρδο δεν πείθει τους πολίτες ούτε για την ειλικρίνεια αυτής αλλά ούτε βεβαίως και για την αξιοπιστία της.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, θα μου επιτρέψετε να επανέλθω σε ένα θέμα του Υπουργείου Δικαιοσύνης το οποίο σας είχα θέσει εγώ προσωπικά στην επιτροπή στη φάση της επεξεργασίας του προκείμενου νομοσχεδίου και για το οποίο δεν έχω πάρει ακόμα κάποια απάντηση. Θεωρώ ότι επειδή είναι εξαιρετικά σοβαρό θα πρέπει να μου απαντήσετε. Διότι, κύριε Υπουργέ, είναι γεγονός ότι εκτός από τις αναγκαστικές, δυστυχώς υπάρχουν και οι οικειοθελείς εξαφανίσεις προσώπων. Με αυτό εννοώ, λοιπόν, όλα εκείνα τα πρόσωπα που, για παράδειγμα, διαφεύγουν της σύλληψης για να μην εκτίσουν κάποιες ποινές στην Ελλάδα ή στο εξωτερικό, τους φυγόδικους και ούτω καθ' εξής.

Θα μου επιτρέψετε, λοιπόν, να σας θυμίσω μια τέτοια πολύ χαρακτηριστική περίπτωση και μαζί με τους συναδέλφους να ενημερωθούν και οι πολίτες οι οποίοι όλα τα χρόνια θέματα χρειάζεται να τα βλέπουμε στο φως της ημέρας με απόλυτη ειλικρίνεια και ευθύτητα κάθε φορά. Έτσι, τουλάχιστον, σας το έθεσα και εγώ και είμαι βέβαιη πως και εσείς κατά τον τρόπο αυτόν θα ενημερώσετε σήμερα το Σώμα, δηλαδή ευθέως και ειλικρινά. Άλλωστε σας είχα δώσει όλα τα στοιχεία της υπόθεσης και ελπίζω ότι ο φάκελος του συγκεκριμένου φυγόδικου υπάρχει ακόμα κάπου που να μπορείτε να τον βρείτε.

Όπως γνωρίζετε, λοιπόν, στη χώρα μας ζει ένας αριθμός ανθρώπων που διαφεύγουν τη σύλληψη. αν και εκκρεμούν σε βάρος τους διενεργημένα εντάλματα μέσω της Ιντερπόλ. Πριν από αρκετούς, λοιπόν, μήνες είχα καταθέσει στη Βουλή ερώτηση για τους καταζητούμενους κακοποιούς από τις Ηνωμένες Πολιτείες στην Ελλάδα και τούτο με αφορμή την υπόθεση Καραγιαννίδη. Είχα θέσει το θέμα των ανεκτέλεστων διεθνών ενταλμάτων σύλληψης στη χώρα μας. Θα θυμίσω, πως πέρυσι είχε προκληθεί σάλος στην κυριολεξία από την αποκάλυψη της συστηματικής διαφυγής του καταζητούμενου Γιάννη Καραγιαννίδη για τον οποίο ο δημοσιογράφος Κώστας Βαξεβάνης αποκάλυψε πως είναι συγγενής του τέως Υπουργού Υγείας Άδωνη Γεωργιάδη και του νυν Γενικού Γραμματέα Δημόσιας Τάξης, του κ. Αθανασίου Ανδρεουλάκου. Όπως αποδείχθηκε στη συνέχεια, ο κ. Καραγιαννίδης, συνεχίζει μέχρι και σήμερα που μιλάμε να ζει εδώ στην Αθήνα εξαφανισμένος μπροστά στα μάτια των αρχών. Χρησιμοποιώ βέβαια τη λέξη «εξαφάνιση» εντός πάρα πολλών εισαγωγικών, καθώς είναι αδύνατο να δεχθεί κανείς ότι ούτε ο κ. Ανδρεουλάκος, αλλά ούτε και ο κ. Γεωργιάδης γνωρίζουν πού ζει ένας άνθρωπος με τον οποίο διατηρούν στενές οικογενειακές σχέσεις. Σε ό,τι αφορά τον εν λόγω κουινάδο του κ. Γεωργιάδη, φυσικά δεν υπαινίσσομαι και δεν θα μπορούσα να το πράξω ότι εσείς, κύριε Υπουργέ, έχετε οποιαδήποτε σχέση με την υπόθεση της εξαφάνισής του, άλλωστε είναι γνωστό σε όλους ότι η σύλληψη ενός καταζητούμενου, είναι θέμα της αποκλειστικής αρμοδιότητας της ΕΛΑΣ.

Όμως, θα ήθελα να θέσω υπ' όψιν σας το εξής στοιχείο το οποίο προέκυψε από τη δημοσιογραφική έρευνα του κ. Βαξεβάνη στην οποία αναφέρθηκα προηγουμένως. Τον Ιούλιο του έτους 2009, ο αρμόδιος τότε εισαγγελέας εφετών έδωσε εντολή να αναζητηθεί ο φάκελος του καταζητούμενου Καραγιαννίδη από τις αμερικανικές αρχές. Θυμίζω, πως οι Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής αναζητούσαν τον Καραγιαννίδη για κακουργήματα και γι' αυτό εξέδωσαν διεθνές ένταλμα σύλληψής του μέσω της Ιντερ-

πόλ. Αυτό που ζήτησε, λοιπόν, τότε ο Έλληνας εισαγγελέας, ήταν να κινηθούν οι αναγκαίες διαδικασίες από τις ελληνικές αρχές προκειμένου ο Καραγιαννίδης να δικαστεί στα ελληνικά δικαστήρια σύμφωνα με το άρθρο 438 παράγραφος α' του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και της από 6-5-1931 Συνθήκης της Αμοιβαίας Εκδόσεως Εγκληματιών.

Το αίτημα αυτό, βέβαια, δεν πήγε κατευθείαν στις αμερικανικές αρχές αλλά διαβιβάστηκε από τη δικαιοσύνη στην κεντρική υπηρεσία του Υπουργείου σας, προκειμένου εκείνο να κάνει τις δέουσες ενέργειες.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Πότε;

MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Στο τέλος θα σας δώσω την ακριβή ημερομηνία.

Κατά σύμπτωση, την ίδια χρονική περίοδο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Δικαιοσύνης ήταν ο κ. Θανάσης Ανδρεουλάκος, σημερινός πολιτικός προϊστάμενος της ΕΛΑΣ και βέβαια θείος του καταζητούμενου Καραγιαννίδη.

Το ερώτημα, λοιπόν, είναι. Τι έγινε επί πέντε χρόνια με αυτήν την υπόθεση του Υπουργείου Δικαιοσύνης; Έπραξε κάτι ο κ. Ανδρεουλάκος, όταν έλαβε το εισαγγελικό έγγραφο; Και εάν όχι, τι έκαναν οι διάδοχοί του στη θέση του γενικού γραμματέα μέχρι σήμερα; Προωθήθηκε στις Ηνωμένες Πολιτείες το εισαγγελικό αίτημα για τη διερεύνηση της σχετικής υπόθεσης; Και εάν όχι, γιατί;

Την τελευταία φορά που συζητήσαμε το θέμα στην επιτροπή, κατά τη φάση επεξεργασίας του παρόντος σχεδίου νόμου, είχα δώσει στοιχεία του εξαφανισμένου εγγράφου του εισαγγελέα εφετών και είχατε δεσμευθεί, κύριε Υπουργέ, ότι θα το αναζητούσατε. Απύθυνα αυτό το ερώτημα σε εσάς, κύριε Υπουργέ, όχι βεβαίως –και το υπογραμμίζω αυτό, για να μην παρεξηγηθούμε– διότι θεωρώ ότι έχετε την παραμικρή ευθύνη για τη συγκάλυψη της συγκεκριμένης υπόθεσης αλλά για να συνεισφέρετε σήμερα στην αποκάλυψη της αλήθειας από τη θέση ευθύνης που έχετε ως πολιτικός προϊστάμενος του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Για να μην υπάρχουν, λοιπόν, άλλα περιέργως εξαφανισμένα έγγραφα και κυρίως εξαφανισμένα πρόσωπα, σας παρακαλώ να τοποθετηθείτε σήμερα ή αν όχι σήμερα, πάντως συντόμως, για την υπόθεση Καραγιαννίδη. Το ζήτημα που εκκρεμεί στην Ελλάδα εδώ και δέκα ολόκληρα χρόνια με το ανεκτέλεστο ένταλμα της Interpol, θεωρώ ότι θα πρέπει εδώ και τώρα να επιλυθεί και να πάψει να υπάρχει αυτή η εκκρεμότητα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Σας ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. Μείμαρakis.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ-ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ι. ΜΕΙΜΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Κύριε Πρόεδρε, με εκφράσατε απόλυτα με αυτά τα οποία είπατε για το θέμα το οποίο δημιουργήθηκε προηγουμένως και που έθεσε ορθώς η κ. Κανελλή και δεν θα παρενέβαινα, αν δεν άκουγα τον κ. Λαφαζάνη να επιμένει ότι ο Πρόεδρος της Βουλής αυθαίρετως στην ουσία –δεν είπατε αυθαίρετως αλλά αυτό αφήσατε να φανεί– άλλαξε τη σειρά των ομιλητών.

Θέλω, λοιπόν, να καταθέσω στο Σώμα ότι πρώτον, σε αυτήν τη θητεία της Βουλής, έχουν συμβεί πάρα πολλά ζητήματα τα οποία συμβαίνουν για πρώτη φορά. Ο Κανονισμός είναι σαφής σε πολλά απ' αυτά και τα επιλύει. Σε κάποια άλλα, ίσως γιατί δεν τα είχαμε προβλέψει και θεωρούσαμε ότι μπορεί να μην γίνονταν ποτέ, έχει κάποιες ασάφειες.

Ο Πρόεδρος της Βουλής, όπως γνωρίζετε, προσπαθεί όλα αυτά τα πρωτόγνωρα και με ασάφειες που έχει ο Κανονισμός, να τα επιλύει, συζητώντας τα στη Διάσκεψη των Προέδρων και τελικά να παίρνει την απόφαση το Σώμα, το οποίο είναι και κυρίαρχο για όλα αυτά τα ζητήματα, για να οργανώσουμε δηλαδή το πώς θα συζητούμε εδώ μέσα και θα εκφράζουμε τις απόψεις μας. Αυτό κάνουμε ως Προεδρείο, δεν κάνουμε κάτι διαφορετικό.

Προέκυψε, λοιπόν, το συγκεκριμένο ζήτημα. Κατ' αρχάς, πρέπει να σας πω ότι αυτό δεν προέκυψε σήμερα ούτε ο Πρόεδρος αυθαίρετως πήρε τέτοια απόφαση. Προέκυψε, εάν θυμάστε καλά, για πρώτη φορά από τη σύσταση της Κοινοβουλευτικής

Ομάδας των Ανεξαρτήτων Βουλευτών. Συζητήθηκε, λοιπόν, το θέμα εάν οι Ανεξάρτητοι Βουλευτές συνιστούν Κοινοβουλευτική Ομάδα και μπορούν να έχουν εκπροσώπηση και μάλιστα, αν θυμάστε καλά, το άρθρο του Κανονισμού έλυνε το εάν είναι πέντε ή δέκα και πόσοι είναι ομάδα ή όχι.

Δεύτερον, τέθηκε το θέμα από τον κ. Βουδούρη πριν από τρεις-τέσσερις μήνες στη Διάσκεψη των Προέδρων, ως εκπροσώπου των Ανεξαρτήτων Βουλευτών, όταν αριθμητικά αυτοί υπερέβαιναν τους συναδέλφους κομμάτων και ζήτησαν να λυθεί το ζήτημα στη Διάσκεψη και να συζητήσουμε στην Ολομέλεια.

Άρα, το θέμα δεν τίθεται πρώτη φορά. Έκτοτε, συζητήθηκε πολλές φορές στη Διάσκεψη το θέμα και πρέπει να σας πω ότι μας απασχόλησε και ρώτησα και την Επιστημονική Επιτροπή. Βεβαίως, δεν έχω έγγραφη απάντηση ακόμα, γιατί θεώρησα ότι δεν υπήρχε λόγος, εφόσον δεν αμφισβητείται το θέμα.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Ούτε ήρθε στην Ολομέλεια.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ-ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ι. ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Και δεν συζητήθηκε και στην Ολομέλεια.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Πώς εφαρμόζεται, όταν δεν έχει έρθει ακόμα στην Ολομέλεια;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ-ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ι. ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Μάλιστα, θέλω να σας πω ότι ο Κανονισμός επιλύει ακόμα και το ζήτημα του ποιος προηγείται σε περίπτωση που δύο κόμματα έχουν ίδιο αριθμό Βουλευτών, όπως συμβαίνει να είναι δεκατρείς με δεκατρείς, και αναφέρει ρητά ότι προηγείται εκείνος ο οποίος σε ψήφους στο εκλογικό σώμα είναι παραπάνω.

Άρα έχουμε επίλυση όλων των θεμάτων. Υπάρχουν όμως κάποια τα οποία δεν έχουν επιλυθεί.

Όταν λοιπόν ηγέρθη το θέμα, κύριε Πρόεδρε, ηγέρθη μάλιστα και για τις αντιπροσωπείες μας στους διεθνείς οργανισμούς και θυμάστε ότι έγινε και δεύτερη συζήτηση στη Διάσκεψη, για το αν θα αλλάξουν εκεί πέρα οι συσχετισμοί ή όχι.

Εν πάση περιπτώσει, εγώ θέλω να σας πω ότι πρώτον ο Πρόεδρος δεν κάνει τέτοιες αυθαίρετες κινήσεις, διότι ούτε κανέναν θέλει να ευχαριστήσει ούτε κανέναν να δυσχεραίνει, εδώ είμαστε, ελεγχόμεθα και θα το απαντήσουμε με βάση τον Κανονισμό. Δεύτερον, θα ερωτηθεί εγγράφως και θα απαντήσει εγγράφως η Επιστημονική Επιτροπή. Τρίτον, θα τεθεί στη Διάσκεψη των Προέδρων μαζί με την απάντηση της Επιστημονικής Επιτροπής. Ό,τι έχουμε να πούμε, μπορούμε να το πούμε εκεί και παίρνουμε την εισήγηση της Διάσκεψης στην Ολομέλεια, τοποθετείται η Ολομέλεια και τότε παίρνουμε και την απόφαση για το πώς θα καθοριστεί η σειρά των ομιλητών.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Μέχρι τότε;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ-ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ι. ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Μέχρι τότε ως πάμε όπως είμαστε. Δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Τέλεια! Πάμε παρακάτω.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ-ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ι. ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Και να ξέρετε ότι εγώ αυτό το είπα και προχθές, στην άτυπη Διάσκεψη που είχαμε και δεν βρήκα αντίρρηση.

Το άρθρο 15 πάντως, επειδή κοιτάζετε και τον Κανονισμό, είναι ρητό, είναι σαφές αυτό. Εάν όμως θέλετε να έχουμε διαφορετική άποψη, το Προεδρείο δεν εμμένει, έχουμε μια ελαστικότητα σε αυτά -αλίμονο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Και τελικά η Ολομέλεια θα πάρει την απόφαση, το Τμήμα θα πάρει την απόφαση και θα πορευτούμε.

Εγώ απλώς επισημαίνω ότι δεν ήταν αυθαίρετη κίνηση, επισημαίνω ότι ο Κανονισμός επιλύει σχεδόν όλα τα προβλήματα και όπου έχουμε ασάφειες θα το συζητούμε. Αυτό κάναμε μέχρι σήμερα και αυτό θα συνεχίσουμε να κάνουμε.

Παρακαλώ, λοιπόν, κύριε Πρόεδρε, να μην υπάρξει περαιτέρω συνέχεια της συζήτησης αυτής και να το συζητήσουμε αύριο στη Διάσκεψη.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Τον λόγο έχει η κ. Κανέλλη για τη συνέχεια της συζήτησης.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Τελευταία και καταϊδρωμένη αλλά δεν πειράζει.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω

κι εγώ τον λόγο επ' αυτού;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Έχει δοθεί ο λόγος, κύριε Λαφαζάνη.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Δεν πειράζει, κύριε Πρόεδρε, ως το λύσουμε, γιατί εγώ έχω και μπροστά μου δεκαπέντε λεπτά που θα μπορούσα να μιλάω μόνο γι' αυτό. Ο καθένας επιλέγει από εδώ πάνω να λέει ό,τι θέλει.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Επειδή είναι σοβαρό, κυρία Κανέλλη.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Ας το λύσουμε, δεν έχω αντίρρηση. Αν συμφωνεί κι ο κύριος Πρόεδρος, ας το πει για να μπορέσω μετά να τοποθετηθώ νηφαλώς.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ-ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ι. ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Αφού σας λέω να το συζητήσουμε αύριο στη Διάσκεψη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Υπάρχει η πρόταση να το συζητήσουμε επί της ουσίας το θέμα στη Διάσκεψη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, αν επιτρέπεται, θέλω να πω κι εγώ κάτι. Διότι όποιος θέλει να ανοίξει αυτήν τη συζήτηση, ας την ανοίξει, βεβαίως, κάθε δικαίωμα έχει ο οποιοσδήποτε, το οποιοδήποτε κόμμα, ο Πρόεδρος της Βουλής, ο οποιοσδήποτε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ-ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ι. ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Δεν την άνοιξα εγώ τη συζήτηση.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Εδώ όμως ήρθε ένα χαρτί το οποίο, χωρίς καμμία συζήτηση, χωρίς καμμία ενημέρωση, αλλάζει τη σειρά των τοποθετήσεων των κομμάτων. Και με βάση αυτό, το Προεδρείο έδωσε προτεραιότητα στους Ανεξάρτητους Βουλευτές.

Εγώ δεν θέλω να μπω επί της ουσίας, θεωρώ ότι έχω δίκιο επί της ουσίας σε αυτό που είπα, δηλαδή ότι δεν είναι δυνατόν ανεξάρτητοι Βουλευτές να προηγούνται, στη σειρά ομιλίας αλλά και σε μια σειρά άλλα θέματα, κομμάτων τα οποία έχουν κατέβει στις εκλογές και έχουν πάρει ψήφους αυτοτελώς.

Θα σας διαβάσω τι λέει ο Κανονισμός: Σε περίπτωση ισοδυναμίας, προηγείται η Κοινοβουλευτική Ομάδα του κόμματος που πήρε περισσότερες ψήφους στις εκλογές από τις οποίες προήλθε η Βουλή. Η νεοϊδρυόμενη Κοινοβουλευτική Ομάδα έπεται της ισοδύναμης παλαιότερης.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ-ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ι. ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Αριθμητικά ίδιας. Εδώ αριθμητικά είναι περισσότεροι.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ναι, αλλά προσέξτε, το κριτήριο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε συνάδελφε, έχουμε την κ. Κανέλλη να περιμένει.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Την καλή μου πρόθεση έτσι την ερμηνεύσατε, κύριε συνάδελφε; Μία παρέμβαση του ενός λεπτού είναι αυτή; Μπήκατε επί της ουσίας; Με συγχωρείτε πάρα πολύ, είναι το λιγότερο αγενές. Έχω το δικαίωμα να σας το πω, το λιγότερο αγενές!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Σας ζήτησα την άδεια.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Την καλή μου πρόθεση ζητήσατε. Είπατε ότι θέλετε ένα λεπτό για να πείτε κάτι. Έχετε τρία λεπτά και τοποθετείστε επί της ουσίας επί κλεισμένου ζητήματος. Θέλετε να σας δώσω την αφορμή να το ανοίξω στη δεκαπεντάλεπτη ομιλία μου; Διότι το συνηθίζετε να θέλετε την κουρτίνα. Κρατήστε την κουρτίνα, μιλήστε μετά από μένα, να κλείσει η αυλαία. Δεν με πειράζει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κυρία Κανέλλη, ευχαριστούμε για την υπομονή σας. Να ολοκληρώσει ο κ. Λαφαζάνης.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Δεν με πειράζει, ούτως ή άλλως μιλάω τελευταία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Λυπάμαι πάρα πολύ, είναι η δεύτερη φορά που υπερασπίζομαι το κόμμα σας αλλά και τα μικρότερα κόμματα αυτήν τη στιγμή και με διακόπτετε. Έχετε άδικο, κυρία Κανέλλη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Θα μιλήσει η κ. Κανέλλη και μετά εάν θέλετε και εάν επιμένετε -επειδή την πρόταση την ακούσατε και από τον Πρόεδρο της Βουλής- μπορεί όποιος θέλει να ζητήσει τον λόγο.

Κυρία Κανέλλη, έχετε τον λόγο για δεκαπέντε λεπτά.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Ευχαριστώ.

Θα το πιάσω από εκεί που το αφήσαμε για να σας δώσω τη δυνατότητα να τοποθετηθείτε και μετά, διότι δεν σκοπεύω να δευτερολογήσω γι' αυτό το ζήτημα. Υπάρχουν τεράστια ζητήματα μέσα στο νομοσχέδιο. Υπάρχουν ζητήματα που ανοίγουν με τις τροπολογίες. Είμαστε εδώ για να ψηφίσουμε. Έχουμε κάνει δύο συνεδριάσεις, έχουμε αμφισβητήσει τον τρόπο με τον οποίο έγιναν οι συνεδριάσεις και όταν ακούω τον Πρόεδρο της Βουλής αφού έχει έρθει το χαρτί και αφού έχει δημιουργηθεί το ζήτημα και αφού το άνοιξα εγώ -γιατί αναρωτήθηκα- να μου απαντά ότι επί ισοψηφίας, ισοεδρίας, επί ισοεδρικής μορφής λαμβάνονται υπ' όψιν οι ψήφοι, τότε έρχομαι να ρωτήσω ανοήτως τι θα κάνετε. Θα αθροίσετε τους σταυρούς που έχουν πάρει οι ανεξάρτητοι; Δηλαδή, τι θα κάνετε; Πώς θα πάρετε τα ποσοστά μετά; Αν υποθέσουμε ότι αύριο το πρωί οι ανεξάρτητοι ήταν δεκατρείς και άλλα δύο κόμματα είχαν δεκατρείς, τη σειρά πώς θα τη βγάζατε με βάση τον Κανονισμό που λέει ότι αθροίζετε ψήφους;

Επειδή είναι ρητορικό το ερώτημά, αδιαφορώ για την απάντηση. Άνοιξε με τρόπο ο οποίος όφειλε να μην έχει ανοίξει, διότι δεν ήταν ειλημμένη η απόφαση της Ολομέλειας, δεν είχε απαντηθεί από το Επιστημονικό Συμβούλιο και δεν είχε κάποιος λόγο να αλλάξει τη σειρά με την οποία γίνοντουσαν τα πράγματα κατά τα ειωθότα μη συμπεριλαμβανομένων απαντήσεων και αποφάσεων. Άρα, ορθώς το έθεσα. Για να μου απαντήσετε ότι ορθώς το έθεσα, κακώς έγινε και άρα, θα συζητηθεί μετά. Για εμένα το θέμα είναι λήξαν. Είναι ήσσονος σημασίας. Παθογένειες της αστικής δημοκρατίας τέτοιου τύπου, είναι πολλαπλές. Εμφανίζονται, τις ζούμε καθημερινά, τις έχουμε και μπροστά μας.

Πάω στο νομοσχέδιο. Επί των τροπολογιών θα είμαι αναλυτικότερη και θα πάρω και τον περισσότερο χρόνο. Κοιτάξτε, σας το είχαμε πει και στην επιτροπή, σας το λέμε και τώρα. Δεν μπορεί να διαφωνήσει κανείς με την απαξία και την ανάγκη ποινικής αντιμετώπισης του συγκεκριμένου εγκλήματος με δράστες κρατικούς φορείς ή που δρουν κατ' εντολή κρατικών φορέων.

Η θεωρητική βάση και η τοποθέτηση του καθηγητού -επιτρέψτε μου, γιατί εδώ ήταν απαραίτητη η ιδιότητα- και συναδέλφου Βουλευτή κ. Πανούση έδωσε εξαιρετική τροφή για σκέψη και για περαιτέρω συζήτηση σε αυτά τα ζητήματα. Όμως, εμείς εδώ δεν μπορούμε παρά να καταγγείλουμε την υποκρισία των διεθνών φορέων, όπως ο ΟΗΕ αν σκεφθείτε τι συμβαίνει αυτήν τη στιγμή στο Ιράκ με μία συμμαχία προθύμων που άνοιξε τον ασκό του Αϊόλου και το αίμα των ιμπεριαλιστικών σχεδιασμών το 2003. Τότε ήταν οι πρόθυμοι -θυμάστε ο Μπαρόζο, ο Αθνάρ, ο Μπλερ, ο τρίτος δρόμος- και είχαν μαζευτεί και επέβαλαν τη δημοκρατία στο Ιράκ. Δείτε σήμερα τι μορφή έχει πάρει η δημοκρατία στο Ιράκ, πώς με τράπουλες -είχαν βγει οι τράπουλες, μιλάμε για εξαφάνιση προσώπων- ποιος είναι άσσος μπαστούνι, ποιος είναι άσσος καρό, παρακολουθούσε άφωνη η διεθνής κοινότητα των δημοκρατών την εξαφάνιση και την αναζήτηση προσώπων από αμφιβόλου νομιμότητας και μη καλυπτόμενους από τον ΟΗΕ ιμπεριαλιστών που είχαν επέμβει στο Ιράκ για να επιβάλουν αυτά που ήθελαν να επιβάλουν.

Εάν θελήσετε να ανοίξετε ένα νομικό ζήτημα πάρα πολύ σοβαρό για το κρατικό έγκλημα ανάμεσα σε αυτά, το κρατικό έγκλημα να περιλαμβάνει και το «αφαιρέστε την πολιτική», τότε θα πρέπει να μας πείτε υπό ποιο καθεστώς, γιατί του αφαιρείτε την πολιτική με αυτήν τη σύμβαση στην πραγματικότητα. Θα σας το εξηγήσω. Σας λέω εκ των προτέρων ότι «ναι» θα πούμε, θα το ψηφίσουμε, διότι για λόγους πολιτικού πολιτισμού δεν είμαστε σε θέση να πούμε «όχι» στην εξαφάνιση προσώπων -τη βίαιη όμως- η οποία δεν απαλλάσσει από τις ευθύνες τους τα κράτη και ειδικά τις δικτατορίες.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ)

Ξέρετε γιατί έχουμε ενστάσεις; Για παράδειγμα, γιατί το Γκουαντάναμο ήταν ανοικτό και παραμένει ανοικτό. Να σας πω και κάτι άλλο; Το Γκουαντάναμο, είναι νοικιασμένη βάση στο έδαφος της Κούβας από τους Αμερικάνους. Τι νομικό καθεστώς υπάρχει στο Γκουαντάναμο; Μπορεί να μου πει κάποιος; Οι ίδιοι

οι Αμερικανοί νομικοί αναρωτιούνται. Δεν ισχύει. Είναι αμερικανικό έδαφος το Γκουαντάναμο και δεν ισχύει το αμερικάνικο Δίκαιο στο Γκουαντάναμο. Ή δεν το ξέρετε; Δεν ισχύει το αμερικάνικο Δίκαιο.

Δεν ισχύει το αμερικάνικο Δίκαιο. Όσοι δικάζονται και όσοι δεν δικάζονται, όσοι αφήνονται ελεύθεροι, όσοι δεν αφήνονται ελεύθεροι, με παράνομες κρατήσεις μείζονος χρόνου -οκτώ, δέκα χρόνια- ανήλικοι, είναι προϊόν πολιτικών διαπραγματεύσεων και παζαριών. Δεν είναι προϊόν ούτε δικών ούτε υπάρχει και κάποιο δίκαιο.

Γι' αυτό έχουμε ενστάσεις εμείς, όταν σας λέμε ως ΚΚΕ ότι πρέπει να καθιερωθεί μία μορφή αποτελεσματικού -προληπτικού- κιάλας, όχι κατασταλτικού- ποινικού δικαίου του τύπου «έκανες το αδίκημα, προβλέπεται αυτή η ποινή, άρα θα την πάρεις» όπως είναι η φιλοσοφία του Ποινικού Δικαίου. Εδώ μας λέτε τι δεν θα γίνεται. Ως τι; Ως εντολή;

Ξέρετε ποιο είναι το επικίνδυνο σε αυτήν τη σύμβαση; Σας είπα ότι θα την ψηφίσουμε αλλά δεν μπορούμε να μη σας τα πούμε αυτά. Λάβετε τα υπ' όψιν σας. Έτσι όπως είναι η διατύπωση, έχει ρητή διάταξη στη σύμβαση που αμνηστεύει τα κράτη και τις υπηρεσίες που έχουν διαπράξει τα εγκλήματα για τα οποία ψηφίζουμε για οτιδήποτε συνέβη πριν από το 2006. Και την ίδια στιγμή διατηρεί την προαιρετικότητα του ελέγχου.

Προσέξτε τι έχετε! Έχετε μία σύμβαση, η οποία ηθικά, πολιτικά, πολιτικά, ποινικά, έχει νόημα να υπάρχει. Ποιος είναι αυτός που αυτοδιορίζεται ικανός να εξαφανίζει πρόσωπα, χρησιμοποιώντας κρατικούς κατ' εξοχήν μηχανισμούς; Κανένας δεν νομιμοποιείται.

Κι όμως, ερχόμαστε εδώ και αμνηστεύουμε τους πενήντα έξι. Αμνηστεύουμε αυτούς που ερχόντουσαν με τα ελικόπτερα, έπαιρναν κάποιον, έστηναν ένα δικαστήριο και τον δίκάζαν. Δεν έγινε; Εγώ κλήθηκα μάρτυρας στη δίκη του Μιλόσεβιτς και απειλήθηκα να με πάρουν. Σοβαρολογείτε; Μιλάτε για εξαφάνιση προσώπων έτσι; Δεν θα το δούμε σε βάθος;

Το κείμενο είναι κακομεταφρασμένο. Για το κακομεταφρασμένο και την κακή πρόθεση, σας παρακαλώ πάρα πολύ να κοιτάξετε, κύριε Υπουργέ, το άρθρο 26. Πείτε το σε αυτούς που το μεταφράζουν. Στο άρθρο 26, κύριε Υπουργέ -σας παρακαλώ ακούστε με- στην παράγραφο 5 στην πέμπτη σειρά λέτε: «Να εκτίσει τη θητεία του». Δηλαδή είναι βίαιη η θητεία;

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Είναι στρατιωτική η θητεία.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Μιλάμε για την εκλογή των μελών. Όταν λέτε στη μετάφραση «Να εκτίσει τη θητεία του» φανταστείτε, λοιπόν, επί του τίτλου και επί της ουσίας και επί της πολιτικής τι συμβαίνει πίσω από τη μετάφραση.

Γιατί πίσω από τις λέξεις -δεν θα κάνω το γνωστό αστείο, επειδή κάνει συνήχηση με τον Πρόεδρο του ΣΥΡΙΖΑ- κρύβονται προθέσεις! Κρύβεται η δομή της στρατιωτικής εξουσίας, της ιμπεριαλιστικής επιβολής κανόνων γενικευμένων για να διευκολύνεται το έργο των απανταχού ιμπεριαλιστών, ώστε να μπορούν όπου θέλουν, όποτε θέλουν, ανά πάσα στιγμή να νομιμοποιούν ή να μην νομιμοποιούν εξαφανίσεις δυσάρεστων προσώπων. Αυτή είναι η αλήθεια. Τι να σας πω; Να σας πω όχι για την εξαφάνιση, για τις παράνομες υιοθεσίες, για τα παιδιά; Και βέβαια δεν θα σας πούμε όχι σε αυτά. Δεν είναι εκεί το ζητούμενο.

Πάμε, λοιπόν, στις ενστάσεις. Θυμηθείτε τα αυτά, γιατί έχει «ανοίξει» η Ουκρανία. Θα «ανοίξουν» κι άλλα πράγματα. Έχουν «ανοίξει» οι νομιμοποιήσεις, οι οποίες πηγαίνουν τότε εδώ και τότε εκεί. Έχετε εξαφανισμένους μετά την εισβολή και την κατοχή -εμείς δεν ξεχνάμε τις λέξεις ούτε τις αλλάζουμε- στην Κύπρο επί των οποίων ουδέποτε υποχρεώθηκε χώρα-μέλος σύμμαχος να δώσει απάντηση. Βγήκαν βιβλία, γράφτηκαν μυθιστορήματα, έγιναν χίλια δυο κι αυτοί οι εξαφανισμένοι δεν υπάρχουν πια.

Φτάσαμε μέσα στη σύμβαση με τη διεύρυνση και την προσέγγιση και την προσαρμογή να μπερδεύουμε -το άκουσα από προλαλήσαντα συνάδελφο- τον φυγά του εντάλματος που κρύβεται με τον εξαφανισμένο. Τι δουλειά έχουν οι φυγάδες με τους εξαφανισμένους; Στο τέλος θα μου πείτε ότι και ο δραπετής του Κορδουαλού είναι εξαφανισμένος. Όλοι οι δραπετές εξαφανισμένοι είναι! Τι σχέση έχει αυτό με την ουσία της προστασίας προσώ-

πων από μια αναγκαστική -έτσι έχετε μεταφράσει το forced- διαδικασία; Είναι ζητήματα βαθιά πολιτικά αυτά και ως τέτοια θα έπρεπε να συζητούνται. Ως πολιτική τοποθέτηση πάει το «ναι» μας. Δεν πάει επί της ουσίας. Κι έτσι θα όφειλε να είναι και να συζητιέται.

Πάω σε επισημάνσεις συγκεκριμένες. Εάν είχα τη δυνατότητα δηλαδή να ψηφίσω συγκεκριμένα άρθρα, θα σας έλεγα σε ποια άρθρα θα μπορούσα να έχω σοβαρές αντιρρήσεις.

Στο άρθρο 31, η προαιρετική κι όχι η υποχρεωτική δήλωση από μια χώρα που υπογράφει και κυρώνει τη σύμβαση να δηλώνει ότι αναγνωρίζει την αρμοδιότητα του οργάνου που καθορίζει η ίδια η σύμβαση για τον έλεγχο εφαρμογής της, να δέχεται και να εξετάζει αναφορές από ή εκ μέρους ατόμων που υπάγονται στη δικαιοδοσία της -βασικά, πολίτες που έχουν την ιθαγένεια αυτής της χώρας- τα οποία ισχυρίζονται ότι έχουν πέσει θύματα παραβίασης των διατάξεων της σύμβασης, εδώ δημιουργεί ζητήματα ακύρωσης της ουσίας της διαδικασίας, όχι στην εφαρμογή της σύμβασης αλλά στο έργο της Επιτροπής Ελέγχου της εφαρμογής της σύμβασης από τον ΟΗΕ μέσω των επιτροπών. Αυτή η προαιρετικότητα, δηλαδή, μπορεί να τινάξει στον αέρα την ίδια τη σύμβαση κι ως αφορά μόνο στην επιτροπή.

Είναι προβληματική η ρύθμιση, για παράδειγμα, της παραγράφου 5 του άρθρου 31 της σύμβασης, σύμφωνα με την οποία η επιτροπή εξετάζει αναφορές ατόμων που έχουν πέσει θύματα αναγκαστικής εξαφάνισης από κράτος-μέρος της σύμβασης συνεδριάζοντας κεκλεισμένων των θυρών.

Ποιον βλάπτει η δημοσιότητα; Μέσα στη σύμβαση αναφέρεται αυτό. Δηλαδή, λες «ναι» και εφ'αντί, ενώ λες «ναι» είναι σαν να αποδέχεσαι. Για αυτό τα λέω, για να καταγραφούν τουλάχιστον στα Πρακτικά. Δεν υπάρχει άλλη διαδικασία. Πρέπει να τη σεβαστώ. Υποχρεώνομαι να δεχθώ και το ποιον βλάπτει η δημοσιότητα; Κάποιον θα βλάπτει και τα συμφέροντά του και λέω θα την κάνω κεκλεισμένων των θυρών;

Στο άρθρο 32 της σύμβασης αναφέρεται ότι μια χώρα μέρος της σύμβασης μπορεί οποτεδήποτε να δηλώσει ότι αναγνωρίζει την αρμοδιότητα της επιτροπής για τις αναγκαστικές εξαφανίσεις, να δέχεται και να εξετάζει αναφορές με τις οποίες ένα κράτος-μέρος ισχυρίζεται ότι ένα άλλο κράτος-μέρος δεν εκπληρώνει τις υποχρεώσεις που απορρέουν με τη σύμβαση. Αυτό το σημείο θέλει εξαιρετική προσοχή, γιατί κι εδώ η προαιρετικότητα υπονομεύει την εφαρμογή της σύμβασης.

Γιατί η Ελλάδα που τώρα κυρώνει τη σύμβαση δεν προβαίνει στη δήλωση για την αναγνώριση της αρμοδιότητας της επιτροπής σύμφωνα με το άρθρο 32;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Με την κύρωση της σύμβασης που κάναμε αποδεχόμαστε όλες τις διατάξεις.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Θα το κάνετε. Δεν το έχετε κάνει. Θα μπορούσατε να έχετε δηλώσει και να το φέρετε μετά. Γιατί υπάρχει και η θέση της χώρας το 2006, κύριε Υπουργέ. Για αυτό, δεν μπορείτε να δικάσετε προθέσεις. Τα αποτελέσματα, όμως, τα βλέπεις.

Στο άρθρο 27 της σύμβασης, για παράδειγμα, αναφέρεται ότι μια διάσκεψη των κρατών-μερών της σύμβασης μέσα σε έξι χρόνια από την ισχύ της σύμβασης θα αξιολογήσει τη λειτουργία του οργάνου εφαρμογής της σύμβασης. Και τι θα μας προκύψει; Θα μας προκύψουν ιδιωτικοί φορείς -σας το είπα και στην επιτροπή- του έργου ελέγχου της εφαρμογής της σύμβασης σαν τη Διεθνή της Διαφάνειας, η οποία απαρτίζεται από ιδιώτες. Είναι μια ιδιωτική μη κυβερνητική οργάνωση και ελέγχει το λάδωμα σε όλο τον κόσμο που την παρουσιάζετε κι ως «διαφανόμετρο». Μια μη κυβερνητική οργάνωση είναι. Τα μέλη της έχουν υπάρξει μέλη των διοικητικών συμβουλίων ή πρόεδροι των μεγαλύτερων «λαδωτηριών» του κόσμου. Ανήκαν σε όλες τις πολυεθνικές που λάδωναν πολίτες. Τώρα, αυτοί σύμπτυξαν μια μη κυβερνητική οργάνωση και μιλάνε για τη διαφάνεια; Τη φέρνουμε εδώ, τη φέρνουμε στη Βουλή, τη φέρνουμε από εκεί, μας κατατάσσει σε χώρες. Γιατί; Γιατί είναι αυτοί που μας πλήρωναν και ξέρουν πόσο αδιαφανείς ή διαφανείς είμαστε;

Τέτοιο πράγμα σε επίπεδο Ποινικού Δικαίου εφαρμογής παγκοσμιοποιημένου δικαίου -κάτι έννοιες καινοφανείς του 21^{ου} αιώνα- και να αφορά στην εξαφάνιση προσώπων είναι κάτι πα-

ραπάνω από επικίνδυνο. Αυτό προσπαθήσαμε να πούμε και στην επιτροπή και να ανοίξουμε μια ουσιαστική συζήτηση. Γιατί εδώ, ως διεθνή σύμβαση την επικυρώνει μια χώρα με όλες τις προαιρετικότητες κι άλλες χώρες δεν την επικυρώνουν. Σιγά μη μου πείτε τώρα πως οι Ηνωμένες Πολιτείες έχουν επιτρέψει ποτέ σε καμία οργάνωση να κάνει έλεγχο εφαρμογής της παγκοσμίου νομιμότητας, την οποία οι ίδιοι επιβάλλουν με τα όπλα για να κρατήσουν τα συμφέροντά τους, την ενέργειά τους, τις πηγές τις πλουτοπαραγωγικές σε όλη τη γη, να ανεβάσουν και να κατεβάσουν δικτατορίες. Μπορεί κανείς να τους ελέγξει; Κι έρχεστε εδώ κι επικυρώνετε την προαιρετικότητα.

Θεωρούμε αρνητική την παράγραφο 7 του άρθρου 24 της σύμβασης, ακριβώς για αυτόν τον λόγο, γιατί θα πάμε στις μη κυβερνητικές οργανώσεις.

Στο άρθρο 18 σας είχα πει ότι προβλέπεται ορθά το δικαίωμα των προσώπων που έχουν έννομο συμφέρον να ζητούν εγγυήσεις.

Το πρόβλημα στο άρθρο 20 είναι ότι έχει αόριστη αναφορά σε κάποιους λόγους που προβλέπεται να μπορεί να υπάρξει περιορισμός του πιο πάνω δικαιώματος πληροφόρησης που προβλέπεται στο άρθρο 18. Το δικαίωμα προσφυγής που φέρνει το άρθρο 20 κατά της απόφασης περιορισμού του δικαιώματος πληροφόρησης δεν είναι αρκετό και πολλές φορές αποτελεσματικό από άποψη χρονοτριβής για να προστατευθεί η υγεία, τα δικαιώματα και κάθε μορφής δικαίωμα ενός πιθανού θύματος αναγκαστικής εξαφάνισης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θα χρειαστώ μια επιείκεια, κύριε Πρόεδρε. Θα ήθελα δύο λεπτά ακόμη.

Αν πάω τώρα στην παράγραφο 4 των υπολοίπων του Κώδικα, δηλαδή του 32^{ου}, καθιερώνεται πέρα από τα όρια που προβλέπει το άρθρο 9 της σύμβασης όπου απαιτείται κάποιο συνδυαστικό στοιχείο, είτε σε σχέση με τον τόπο τέλεσης είτε σε σχέση με την υποκωδότη του δράστη ή του θύματος για να καθιερωθεί η διεθνής δικαιοδοσία ενός κράτους-μέρους της σύμβασης επί ενός εγκλήματος αναγκαστικής εξαφάνισης, διεθνής τέτοια δικαιοδοσία, ακόμα και για την τέλεση αυτού του εγκλήματος από αλλοδαπού στην αλλοδαπή κι όχι κατά υπηκόου του κράτους που πρόκειται να ασκήσει τη διεθνή δικαιοδοσία.

Προσέξτε, ακούγεται ωραίο, αλλά δεν είναι. Η λογική της παγκόσμιας δικαιοδοσίας επεκτείνεται σιγά-σιγά σε όλο και περισσότερα εγκλήματα, πράγμα καθόλου θετικό σε μία εποχή που κυριαρχούν συμφέροντα και ιμπεριαλιστικές επιδιώξεις. Γι' αυτό είναι και η ιδεολογική μας ένσταση περί επιβολής παγκοσμίου δικαίου και δη ποινικού.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Μένω στις δύο τροπολογίες, κύριε Πρόεδρε, από ένα λεπτό στην κάθε μία.

Πρώτα θα αναφερθώ στην τροπολογία για την αναβολή που ζητάτε για να τακτοποιήσετε τη διαθεσιμότητα. Δεν φαντάζομαι να φαντάζεστε ότι υπό το πρόσχημα της σκοπιμότητας για να παζαρέψετε εξακρίσιμες θέσεις θα μπορούσε ποτέ να σας πει το ΚΚΕ «ναι». Μετά βδελυγμίας σας λέμε «όχι» και σας λέμε «όχι» όχι γιατί είναι εφτά μέρες και δεκαεφτά και είκοσι εφτά. Το λέμε γιατί είναι η νομιμοποίηση του παζαριού, μίας πολιτικής η οποία είναι άθλια και γιατί αποδεικνύει αυτό ακριβώς, έτσι όπως το φέρνεται εδώ, δηλαδή να κάνετε μία εβδομάδα για να γίνουν τα παζάρια μετά την αλλαγή της Κυβέρνησης, ξεχνώντας την ουσία του πράγματος.

Και η ουσία του πράγματος ποια είναι; Είπατε ψέματα ακόμη και στους υπαλλήλους που τους κάνατε να συναινέσουν ότι αυτοί θα διασφαλίσουν θέσεις εργασίας. Τίποτα! Έχουν μία επισφαλή, κακοπληρωμένη, μετακινήσιμη ανά πάσα στιγμή, υποβαθμιζόμενη εργασία.

Είναι η πεμππουσία της αντεργατικής, αντιλαϊκής σας πολιτικής αυτό το πράγμα. Δεν θα παγιευτούμε ότι ζητάτε καθυστέρηση για να σωθούν εξακόσια κεφάλια, γιατί μπαίνουμε στη θέση του δήμιου εμείς, να δώσουμε παράταση εφτά μέρες για να γλιτώσουν δέκα και πρέπει να φορέσεις και κουκούλα δοσιλόγου

στην πραγματικότητα για να κάνεις αυτού του είδους την αξιολόγηση και να λες «αυτός, αυτός, αυτός θα γλιτώσει και αυτός, αυτός, αυτός θα χαθεί».

Πώς θα σας λέγαμε «ναι» σε μία τέτοια τροπολογία; Λέμε μετά βδελυγμίας «όχι». Και ας βγούμε να πούμε στους άλλους ότι δεν τους βοηθήσαμε για μία εβδομάδα για να γλιτώσουν.

Με το λειψό προσωπικό στα πανεπιστήμια, γιατί υπάρχουν ερευνητικά κέντρα μέσα στα πανεπιστήμια και έχει υποβαθμιστεί σε τέτοια βαθμό η παροχή της λεγόμενης «δωρεάν λαϊκής παιδείας» στα πανεπιστήμια, που υπάρχουν παιδιά που έχουν έξι, οκτώ, δέκα μήνες κι ένα χρόνο την πτυχιακή τους στα εργαστήρια και δεν μπορούν να την προχωρήσουν! Δεν λειτουργεί τίποτα κι έρχεστε και κόβετε λογιστικά τους αριθμούς. Λέμε «όχι» σε αυτή.

Πάμε στην άλλη για το πόθεν έσχες. Τώρα εντάξει, για την εγκυρότητα του πόθεν έσχες και την ουσία τους πόθεν έσχες δεν θα πω τίποτα. Το θέμα της χρονικής αναβολής «μισό μήνα ή ένα μήνα» κάντε το ένα μήνα αντί για τρεις. Εφόσον δίνεται παράταση για τις φορολογικές δηλώσεις και θα πάει μέχρι 31 Ιουλίου, τον Αύγουστο είναι όλα κλειστά, πηγαίνετε το 31 Αυγούστου. Γιατί το πόθεν έσχες δεν αφορά μόνο τους Βουλευτές, μην αφήνετε να πέφτει και το βάρος πάνω στους Βουλευτές. Αφορά και δικαστές, αφορά και άλλους δημοσίους λειτουργούς, αφορά και αξιωματικούς. Έλεος! Για ένα μήνα, τον Αύγουστο, παραλύει όλη η χώρα!

Εμείς προσωπικά δεν πάμε εκεί το ζητούμενο, θα την καταψηφίσουμε όμως για άλλο λόγο. Στο άρθρο 2 πρόκειται για κακουγίες που αφορούν το 4152/2014 τα άρθρα 29 και 30, αδικήματα για διευκόλυνση παράνομων μεταναστών να μπουν στη χώρα ή να μεταφερθούν εντός της χώρας ή να κρυφτούν διαμένοντας στη χώρα.

Είχαμε καταψηφίσει τη διάταξη λόγω κινδύνου ουσιαστικής κατάχρησης της εφαρμογής της σχετικής κακουρηματικού χαρακτήρα νομοθετικής ρύθμισης, γιατί ήταν και σε βάρος οργανώσεων αλληλεγγύης που διευκόλυναν τον τρόπο, με τον οποίο θα μπορούσαν να υπάρξουν εδώ και γιατί πήγαινε στην αυστηρή τιμωρία –και την αφαιρούσε στην πραγματικότητα– των εμπόρων των ψυχών των μεταναστών.

Δεν συμφωνούμε, λοιπόν, με την ανάθεση εκδίκασης κακουρηματικών πράξεων σε μονομελείς συνθέσεις, δηλαδή σε μονομελή εφετεία, πολύ περισσότερο που εδώ με την εφαρμογή του 308Α θα έχουμε περαιτέρω περάτωση της ανάκρισης όχι με βούλευμα αλλά με απευθείας κλήση στο ακροατήριο. Βλέπετε τι ζητήματα γεννώνται μέσα από αυτές τις τροπολογίες;

Εάν πάω στο άρθρο 3 για τους ειδικούς φρουρούς, τότε στο 3 θα πρέπει να συμφωνήσουμε εδώ, πέρα από το μεγάλο ζήτημα, για το εξής: Άνοιξαν συζητήσεις για το πώς λειτουργεί ο Κορυδαλλός και πώς δεν λειτουργεί ο Κορυδαλλός. Συνάδελφοι, ας μην κρυβόμαστε. Ταξικά λειτουργεί κι ο Κορυδαλλός. Όποιος έχει λεφτά στον Κορυδαλλό έχει και περίθαλψη, έχει και ιδιωτικό στρατό. Αλί από το φτωχό που θα πάει μέσα!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το επαναληπτικό κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κοιτάξτε, εδώ έχετε ένα πρόβλημα. Παίρνετε ανθρώπους του ΟΑΕΔ και τους πάτε στην ίδια εκπαίδευση. Το ζήτημα είναι τεράστιο. Σας έχω αναφερθεί και θα πρέπει να ανοίξουμε πολύ πλατιά το τι συμβαίνει στον Κορυδαλλό αυτήν τη στιγμή.

Τι συμβαίνει επίσης με τους εξωτερικούς φρουρούς, οι οποίοι παύουν κρατούμενους και πηγαίνουν από νοσοκομείο σε νοσοκομείο, διότι όλοι οι άρρωστοι από όλες τις φυλακές πηγαίνουν στον Κορυδαλλό. Δεν πηγαίνουν στα τοπικά νοσοκομεία και να φυλάσσονται από τους τοπικούς φρουρούς. Όχι! Έχετε αποφασίσει αυτό το καταπληκτικό εφεύρημα, να έρχονται όλοι στο νοσοκομείο του Κορυδαλλού! Και έχετε περισσότερους διοικητικούς υπαλλήλους με περισσότερες υπερωρίες από ό,τι εξωτερικούς φρουρούς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Έρχεστε, λοιπόν, τώρα και παίρνετε ανθρώπους από τον ΟΑΕΔ, οι οποίοι για την ασφάλεια των ιδίων

και των φυλακών θα υποστούν δύο ταχυτήτων εκπαίδευση. Διότι αυτοί που είναι στην Αστυνομία έχουν ήδη εκπαιδευτεί στα όπλα. Παίρνετε και πέντε από τον ΟΑΕΔ και θα τους πάτε στη σχολή της Αστυνομίας για τρεις μήνες και νομίζετε ότι είναι σε θέση να φέρουν όπλα και να φυλάσσουν κρατούμενο στον τρίτο όροφο παραδείγματος χάριν του Λαϊκού Νοσοκομείου, όπου εκεί ξεφυγε προχθές ένας κρατούμενος; Ποιον θα πυροβολήσει; Εάν ξεφύγει κρατούμενος και έχει πιστόλι, ανάμεσα στους υπόλοιπους ασθενείς ένας μόνος του ή δύο φρουροί ποιος θα πυροβολήσει για να μην δραπετεύσει ο κρατούμενος;

Τι είναι αυτά που λέμε μεταξύ μας εδώ; Θα την ανοίξουμε κάποτε τη συζήτηση; Τι φυλακές και ποιες φυλακές; Ποιοι φύλακες με ποιες δυνατότητες; Γιατί αυτό είναι ζήτημα παιδείας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Καταψηφίζουμε λοιπόν και τις δύο τροπολογίες.

Σας λέμε «ναι», με όλες τις επιφυλάξεις που εκφράσαμε και στην επιτροπή και εδώ στη σύμβαση του ΟΗΕ.

Ευχαριστώ πολύ για την ανοχή, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Να είστε καλά.

Τον λόγο έχει η συνάδελφος κ. Φωτίου.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, θα μιλήσω αποκλειστικά για την τροπολογία του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης για την επέκταση του χρόνου διαθεσιμότητας των διοικητικών υπαλλήλων των ΑΕΙ της χώρας.

Νομίζω ότι πρέπει κάποιος να αφιερώσει τουλάχιστον όλο αυτόν τον χρόνο γι' αυτήν την τροπολογία, η οποία εμφανίζεται αθώα ως φύλλο συκής, για να κρύψει μια επαίσχυντη πορεία του Υπουργείου Παιδείας και της Κυβέρνησής σας. Πρόκειται για μια προσχεδιασμένη εξαπάτηση.

Θα μιλήσω γι αυτήν την τροπολογία, για να εξηγήσω τι κάνατε και πώς εξαπατήσατε σαν Κυβέρνηση έναν ολόκληρο κλάδο, υποσχόμενοι πράγματα και πώς τα αναίρεσατε μετά και τα αναίρεíte με επαίσχυντο τρόπο με αυτήν την τροπολογία.

Ορίστε, λοιπόν, το χρονικό: Πέρυσι το Σεπτέμβριο το Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης βγάζει χίλιους εκατόν εξήντα πέντε διοικητικούς υπαλλήλους σε διαθεσιμότητα. Αμέσως οι πρυτάνεις από οκτώ πανεπιστήμια –όχι από όλα– δηλώνουν ότι αυτοί οι υπάλληλοι είναι απολύτως απαραίτητοι για να αιμοδοτήσουν τις ζωτικές λειτουργίες των ιδρυμάτων τους. Διότι διαφορετικά θα πάψει η λειτουργία των βιβλιοθηκών, θα πάψουν οι λειτουργίες των ηλεκτρονικών δικτύων και των πληροφοριακών συστημάτων κ.ο.κ., διότι δεν θα μπορέσουν να ολοκληρωθούν τα ερευνητικά προγράμματα. Διότι εγκαλούμαστε στην περίπτωση που δεν ολοκληρωθούν τα ερευνητικά προγράμματα να επιστρέψουμε χρήματα κ.ο.κ..

Δεν έγινε τίποτα. Έφθασε το πράγμα στο απροχώρητο. Έφθασε τον Σεπτέμβρη να απειλείται η δυνατότητα να γίνει το εξάμηνο, να χαθούν τα εξάμηνα. Πηγαίνονταν κατ'αδωμάμενος ο Υπουργός σας από κανάλι σε κανάλι, ο Υπουργός της ιδιωτικής παιδείας, όπως συνηθίζω να τον λέω –πρώην πλέον– κ. Αρβανιτόπουλος, προσπαθώντας να εξηγήσει τα ανεξήγητα από τη μια και από την άλλη παρανομώντας κάθε μέρα.

Τι έκανε το διάστημα μέχρι τον Δεκέμβρη; Έβγαλε λάθος πίνακες διαθέσιμων, που αναγκάστηκε ο ίδιος να τους πάρει πίσω μετά, αποδεικνύοντας ότι Υπουργός Κυβέρνησης είχε αναρτήσει ψευδείς πίνακες.

Δεν έφθανε αυτό όμως. Στις 4 Δεκεμβρίου, ο Υπουργός αυτός ο οποίος μεταξύ των άλλων ομιλών λέει «θα παραιτηθώ, εγώ είμαι εξοφλημένος πια, αλλά θα χαθείτε και σεις, θα χαθεί και το δημόσιο πανεπιστήμιο» κ.ο.κ., αναγκάζεται να συρθεί στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων και να ομολογήσει ότι δεν θα τιμωρήσει κανέναν από αυτούς που δεν δέχτηκαν να απογραφούν. Ήταν μία διαδικασία αιόλη, όπως αποδείχθηκε εκ των υστέρων.

Τα θυμάστε καθόλου, κύριοι συνάδελφοι, ή μιλάω για πράγματα που έγιναν πριν εκατό χρόνια;

Αφού, λοιπόν, τα πήρε όλα αυτά πίσω και ενώ είχε απειλήσει με απόλυση όσους δεν είχαν δεχθεί να απογραφούν –τριακόσιοι άνθρωποι δεν είχαν δεχθεί να απογραφούν!– μετά από όλα αυτά τα σκάνδαλα, δεν ερυθιάζει κανείς. Έτσι δεν είναι; Γιατί να ερυ-

θριάζει; Μήπως ερυθριάζει για τις καθαρίστριες;

Μετά, λοιπόν, από όλα αυτά τα σκάνδαλα και κάτω από αυτήν την πίεση τι αναγκάζεται να φτιάξει ο πρώην Υπουργός Παιδείας; Αναγκάζεται στις 4 Δεκεμβρίου να δώσει μία επιστολή στην Ομοσπονδία Ιδιωτικών Υπαλλήλων –και θα την καταθέσω στα Πρακτικά– η οποία αναγνωρίζει ότι όλοι αυτοί οι άνθρωποι που μπήκαν σε διαθεσιμότητα είναι απαραίτητοι, καλεί τους πρυτάνεις και τις διάφορες διοικητικές υπηρεσίες των ιδρυμάτων να προβούν σε σειρά πράξεων, ώστε να διασφαλιστεί η ενδοϊδρυματική κινητικότητα. Αυτό σημαίνει ότι δέχεται να μην απολυθεί κανείς –το λέει ρητά εξάλλου και στις δηλώσεις του– γιατί είναι απαραίτητοι και ότι θα καταφέρουν με διάφορες διαδικασίες που προτείνει να μείνουν όλοι στα ιδρύματα στα οποία υπηρετούν –στα οκτώ αυτά ιδρύματα– στα οποία είναι απαραίτητοι.

Επειδή, όμως, έχουν μπει ήδη σε διαθεσιμότητα, επειδή ήδη τα ιδρύματα δεν λειτουργούν και επειδή αν δεν δουλέψουν οι άνθρωποι –οι διαθέσιμοι– θα καταρρεύσουν τα ιδρύματα, τι κάνει ο Γενικός Γραμματέας κ. Κυριαζής στις 11 Δεκεμβρίου; Είναι μια νέα παράνομη ιστορία. Πείθει τον Πρύτανη του ΕΜΠ κ. Σιμόπουλο ότι μπορούν να λειτουργήσουν εντός του ΕΜΠ οι διαθέσιμοι. Έτσι σώθηκαν τα πανεπιστήμια μέχρι σήμερα, επειδή οι διαθέσιμοι δούλευαν τσάμπα.

Σαν να μην έφθαναν όλα αυτά και ενώ οι διαθέσιμοι και τα πανεπιστήμια κάνουν όσα πρέπει, αφήνει ο Υπουργός λόγω των ενδοκυβερνητικών αντιθέσεων να εκπνεύσει το διάστημα της διαθεσιμότητας. Αυτό είναι όλο κι όλο, γιατί δεν συμφωνούσαν ότι έπρεπε να προκηρύξουν χιλίες εκατόν εξήντα πέντε θέσεις, για να κάνουν οι διαθέσιμοι αιτήσεις –δεν θα πήγαιναν στις θέσεις τους ξανά έτσι– και να προσληφθούν ξανά. Αυτό ήταν όλο κι όλο. Όμως, αυτοί καθυστέρησαν. Εκπνέει η ημερομηνία προχθές, στις 15, πάνω στον καβγά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Δώστε μου ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε και θα τελειώσω.

Μετά εμφανίζεται ο νέος Υπουργός άμωμος, δεν γνωρίζει τίποτα για τα πανεπιστήμια, δεν ήταν εδώ μέσα όταν όλα αυτά λέγονταν, κάπου αλλού ήταν αυτός ο Υπουργός. Αρχίζει ένας σκυλοκαυγάς του ενός Υπουργού προς τον άλλο δήθεν μέσα στο πλαίσιο του πολιτικού νέου προσώπου του ΠΑΣΟΚ που πρέπει να είναι κοινωνικό. Αναλαμβάνουν οι άλλοι δύο να το λύσουν, δηλαδή ο Σαμαράς και ο Βενιζέλος. Αν είναι δυνατόν!

Και αυτή, λοιπόν, η επαίσχυντη Κυβέρνηση αναιρεί τις υποσχέσεις της και λέει «εξακόσιοι». Εξακόσιες θέσεις, λοιπόν, προκηρύσσονται σήμερα, προκηρύχθηκαν με ΦΕΚ και τρεχάτε όλοι εσείς οι χίλιοι εκατόν πενήντα –οι χίλιοι εκατόν τριάντα πέντε– κάπου να τρυπώσετε μέσα στις επόμενες δύο μέρες, διότι την Παρασκευή εκπνέει αυτό. Αυτό είναι αίσχος! Καταπατάται κάθε έννοια περί δικαίου αισθήματος του λαού! Γεννάτε το φασισμό εσείς μόνοι σας!

Πώς αντέχει ένας άνθρωπος, που έχει υποστεί όλα αυτά, να συνεχίζει να πιστεύει στη δημοκρατία και στο κράτος; Πώς αντέχει;

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Θεανώ Φωτίου καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής.)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Η συνάδελφος κ. Σταμπούλη έχει τον λόγο.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αλγεινή εντύπωση προκάλεσε και σήμερα η αναφορά από μέρους των εισηγητών της συγκυβέρνησης στους Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ που κατέθεσαν στο δικαστήριο σχετικά με τη δέουσα μεταχείριση συγκεκριμένου κρατούμενου, η οποία απορρέει από την κατάσταση της υγείας του.

Ας απαντήσει παρακαλώ ο Υπουργός: Έχει κάθε πολίτης όχι απλώς δικαίωμα, αλλά καθήκον να καταθέτει για οποιαδήποτε υπόθεση θεωρεί ότι γνωρίζει κάτι που θα συμβάλει στην ορθή κρίση του δικαστηρίου;

Η επίθεση του κ. Καραγκούνη σήμερα και του κ. Τριαντάφυλλου και χθες και σήμερα όχι μόνο δεν αρμόζουν σε νομικούς,

αλλά αγγίζουν τα όρια του εκφοβισμού μαρτύρων και αν όχι των συγκεκριμένων μαρτύρων έστω των επόμενων που θα σκεφτούν να καταθέσουν υπέρ δικαιωμάτων κρατούμενων ειδικής κατηγορίας –ας το πω έτσι– και μάλιστα τόσο «ειδικής» –κατά την άποψη του Υπουργείου σας πάντα– ώστε σύμφωνα με το νομοσχέδιο που συζητούμε από χθες στην επιτροπή όχι αφού καταδικαστούν αλλά και υπόδικοι όντες μεταφέρονται σε ειδικές φυλακές τύπου Γ και εξαιρούνται από το δικαίωμα στο επισκεπτήριο, στην τηλεφωνική επικοινωνία, στα τηλεγραφήματα και στις επιστολές.

Μήπως σκοπεύετε να εξαιρεθούν και από το δικαίωμα να έχουν μάρτυρες υπεράσπισης; Αυτό θέλετε; Εάν το θέλετε, τολμάτε να το βάλετε στο νομοσχέδιο; Ρητορικό βέβαια είναι το ερώτημα. Εάν, όμως, δεν τολμάτε να το βάλετε στο νομοσχέδιο, μην το αφήνετε να έρπει με αυτόν τον ελεεινό τρόπο σε αυτήν την Αίθουσα. Είστε Υπουργός Δικαιοσύνης. Είστε πρώην ανώτατος δικαστικός. Οφείλετε να βάλετε στη θέση του όποιον θέτει τέτοιο ζήτημα.

Έρχομαι τώρα στο σημερινό νομοσχέδιο που αφορά στην προστασία όλων των προσώπων από αναγκαστική εξαφάνιση, όπου ως «αναγκαστική εξαφάνιση» ορίζεται στο άρθρο 2 «η σύλληψη, η κράτηση, η αρπαγή ή οποιαδήποτε άλλη μορφή στέρησης της ελευθερίας από όργανα του κράτους ή από πρόσωπα ή ομάδες προσώπων που ενεργούν με την άδεια, την υποστήριξη ή τη συναίνεση του κράτους, η οποία ακολουθείται από άρνηση παράδοχής της στέρησης ελευθερίας ή από απόκρυψη της τύχης ή του τόπου όπου βρίσκεται το εξαφανισμένο πρόσωπο και το οποίο θέτει ένα τέτοιο πρόσωπο εκτός της προστασίας του νόμου». Δεν προσδιορίζετε για πόσο χρόνο και σωστά δεν το προσδιορίζετε.

Να μιλήσω, λοιπόν, για τη χαρακτηριστική περίπτωση εξαφάνισης του Μπουλούτ Γιαϊλά που απασχόλησε και το Κοινοβούλιο. Ο Μπουλούτ Γιαϊλά, Τούρκος αιτών άσυλο, έπεσε θύμα αρπαγής στο κέντρο της Αθήνας, στα Εξάρχεια, που είναι άβατο, όπως λέτε, για τις δυνάμεις της τάξης, όταν οι κάτοικοι καταγγέλλουν διακίνηση και διακινήτες ουσιών, αλλά δεν είναι άβατο όταν πρόκειται οι δυνάμεις της τάξης να προβούν σε ενέργειες κάθε άλλο παρά συμβατές με το σεβασμό που οφείλουν στα δικαιώματα κάθε κατοίκου της χώρας.

Επί αρκετά εικοσιτετράωρα δεν παρεχόταν καμμία πληροφορία για την τύχη του εξαφανισθέντος, παρ' όλο που ο αριθμός των αυτοκινήτων στο οποίο εισήλθε με τη βία έγινε δεκτό ότι ήταν αριθμός που ανήκει στην Αστυνομία και παρ' όλο που τις πληροφορίες τις ζητούσε –μεταξύ άλλων– και ο υπεύθυνος κοινοβουλευτικού ελέγχου του ΣΥΡΙΖΑ για το Υπουργείο Δικαιοσύνης, ο Δημήτρης Τσουκαλάς, από τον ίδιο τον Αρχηγό της Αστυνομίας.

Όταν ο άνθρωπος επικοινωνήσει με τους δικούς του από Κωνσταντινούπολη, ανέφερε μεταφορά με κουκούλα από αυτοκίνητο σε αυτοκίνητο, κάποια στιγμή με τα πόδια και μετά με άλλο πάλι αυτοκίνητο και με συνοδούς που μιλούσαν διαδοχικά ελληνικά, ελληνικά και αγγλικά, αγγλικά και τουρκικά και τέλος μόνο τουρκικά.

Το συμπέρασμα δεν νομίζω ότι μπορεί να τεθεί σε αμφισβήτηση. Εκείνο όμως που πρέπει να τεθεί σε συζήτηση είναι η στάση της ελληνικής Κυβέρνησης στην υπόθεση. Δεν είδε, δεν άκουσε, δεν κατάλαβε τίποτε!

Θα ληφθούν όλα τα μέτρα για να μην επαναληφθεί το φαινόμενο τώρα που θα έχει ψηφιστεί και η σχετική διεθνής σύμβαση; Έχουμε πολλούς Τούρκους πολιτικούς πρόσφυγες ή αιτούντες άσυλο σε αυτήν τη χώρα, όπως και άλλους βεβαίως πολιτικούς πρόσφυγες και αιτούντες άσυλο.

Η σύμβαση λέει: «σύλληψη, κράτηση ή οποιαδήποτε άλλη μορφή στέρησης της ελευθερίας από όργανα του κράτους». Όπως το λέει, φαντάζομαι ότι περιλαμβάνονται και οι περιφημες προσαγωγές, μεμονωμένες ή αθρόες, με αφορμή κάποια δημόσια συνάθροιση ή και χωρίς αφορμή. Αυτές μπορεί να κρατούν πολλές ώρες, κατά τις οποίες πάγια και ατιμώρητη μέχρι στιγμής πρακτική των αρχών καταστολής είναι να αρνούνται να δώσουν πληροφορίες, να δίνουν ελλιπείς ή στρεβλές πληροφορίες και για την παρουσία και τα ονόματα των προσαχθέντων, αλλά κυρίως για την ηλικία και την υγεία των προσαχθέντων, ιδιαίτερα εάν έχουν και οι ίδιοι σχέση με την παρούσα επιδείνωση της κα-

τάστασης της υγείας των εν λόγω προσαχθέντων – και καταλαβαίνετε τι εννοώ.

Τους αποκλείουν από κάθε επικοινωνία με συγγενείς, ακόμα και αν πρόκειται για ανήλικους και τους στερούν την παρουσία συνηγόρου για ατελείωτες ώρες. Ούτε η παρέμβαση Βουλευτών ούτε νομικών από οργανώσεις δικαιωμάτων αρκούν μέχρι στιγμής, για να πάψει αυτή η παράνομη πρακτική και να εφαρμοστεί η νομιμότητα η οποία, όπως θυμάστε, κύριε Υπουργέ -με βάση προηγούμενο νομοθέτημα για το δικαίωμα στη διερμηνεία και τη μετάφραση εγγράφων- έχει ήδη μεταφραστεί, φαντάζομαι, σε πολλές γλώσσες.

Τι θα κάνετε για να επιβάλετε αυτήν τη νομιμότητα, κύριε Υπουργέ, τώρα που η ψήφιση της Διεθνούς Σύμβασης καθιστά ακόμα πιο επιτακτικό το σεβασμό αυτών των δικαιωμάτων και στη χώρα μας;

Τι άλλο από αναγκαστική εξαφάνιση αποτελούν οι επανειλημμένες επαναπροωθήσεις προσφύγων στα σύνορα της χώρας έξω από κάθε νομιμότητα, χωρίς μεταφορά σε κέντρο πρώτης υποδοχής, όπως ο νόμος επιτάσσει, και χωρίς καμία καταγραφή;

Είναι συνεχείς οι καταγγελίες περιστατικών από θύματα που αναφέρονται σε οργανώσεις δικαιωμάτων και επισύρουν διεθνείς καταγγελίες και καταδίκες από διεθνή όργανα, όπως και διασυρμό της χώρας. Είναι καταγγελίες που αναφέρονται από συγγενείς τους που τους αναζητούν επί αρκετά εικοσιτετράωρα αφότου επικοινωνήσαν μαζί τους από ελληνικό έδαφος, ώσπου να τους τηλεφωνήσουν ξανά από την Τουρκία.

Υπάρχουν βέβαια και κάποιοι που δεν ξανατηλεφωνούν ποτέ, διότι ένα υπερπλήρες φουσκωτό το χειμώνα και τη νύχτα στα

νερά του Αιγαίου, μάλλον δεν εγγυάται την επιβίωση των επιβαινόντων, όταν μάλιστα τους έχουν αφαιρεθεί και τα κινητά, ώστε να μην μπορούν να ζητήσουν βοήθεια από πουθενά.

Τουλάχιστον μια υπόθεση επαναπροώθησης δεκάδων ανθρώπων στον Έβρο βρίσκεται υπό δικαστική διερεύνηση και οι αρχές καταστολής αρνούνται επίμονα την παρουσία των ανθρώπων στην περιοχή, παρουσία που έγινε αντιληπτή από σημαντικό αριθμό κατοίκων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Θα πάρετε, κύριε Υπουργέ, τα ενδεικνυόμενα μέτρα, ώστε να μην επαναληφθούν αυτά τα φαινόμενα; Εμείς θα ψηφίσουμε την κύρωση της σύμβασης, εσείς θα την εφαρμόσετε;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ευχαριστούμε πολύ.

Τον λόγο έχει ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, θα ήθελα να καταθέσω μια νομοτεχνική βελτίωση στο νομοσχέδιο εν όψει των τροπολογιών. Η βελτίωση είναι η προσθήκη των λέξεων «και άλλες διατάξεις».

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Χαράλαμπος Αθανασίου καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα νομοτεχνική βελτίωση, η οποία έχει ως εξής:

ΠΡΟΣΘΗΚΗ – ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΗ ΒΕΛΤΙΩΣΗ

στο σχέδιο νόμου

του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων
«Κύρωση της διεθνούς σύμβασης για την προστασία όλων των προσώπων
από αναγκαστική εξαφάνιση και προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας»

Κατά τη συζήτηση στο Α' Τμήμα Διακοπών της Βουλής

Στο τίτλο του νομοσχεδίου «Κύρωση της διεθνούς σύμβασης για την προστασία
όλων των προσώπων από αναγκαστική εξαφάνιση και προσαρμογή της ελληνικής
νομοθεσίας» μετά τη λέξη «νομοθεσίας» προστίθεται η φράση «και άλλες διατάξεις»

Αθήνα, 18.6.2014

Ο Υπουργός

Δικαιοσύνης Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

18/6/14

()

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Μόνο αυτήν την αλλαγή έχετε, κύριε Υπουργέ; Εκεί που λέει για την ψυχική οδύνη και την ηθική βλάβη δεν θα τα διορθώσετε;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Θα το εξηγήσω τώρα. Αυτό καλύπτεται. Το είπε ο κ. Κοντονής, το έχω γράψει. Είναι σωστή η παρατήρησή του. Θα το πω στη συνέχεια και θα δείτε ότι καλυπτόμαστε. Αν δεν καλυπτόμαστε και υπάρχει άλλο επίχειρημα, ευχαρίστως να το ακούσω και...

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Και εγώ σας το είπα. Σας είπα επίσης για την αναπηρία 67%.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Το έχω γράψει, θα το πούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σκοπός του νομοσχεδίου είναι η κύρωση της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για την προστασία όλων των προσώπων από την αναγκαστική εξαφάνιση και ενσωμάτωσή τους στην ελληνική έννομη τάξη. Η διεθνής αυτή σύμβαση υιοθετήθηκε, όπως γνωρίζετε και δόθηκε ευκαιρία να πούμε και στην επιτροπή, από τη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ στις 20 Δεκεμβρίου του 2006. Πρόκριμα δε αυτής απετέλεσε η διακήρυξη της προστασίας όλων των προσώπων από την αναγκαστική εξαφάνιση, που υιοθετήθηκε από τη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ, με την απόφαση 47133 στις 18 Δεκεμβρίου 1992.

Το έγκλημα της αναγκαστικής, της βίαιης, κύριε Πανούση, εξαφάνισης αποτελεί έγκλημα κατά της ανθρωπότητας, όπως προβλέπεται στο άρθρο 7 του Καταστατικού του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου, που κυρώθηκε με το νόμο 3003/2002.

Η βαρύτητα του εγκλήματος της αναγκαστικής εξαφάνισης διακρίνεται σαφώς το προοίμιο της διεθνούς αυτής σύμβασης.

Στο πρώτο μέρος της διεθνούς αυτής σύμβασης και συγκεκριμένα στα άρθρα 1 ως 25 περιέχονται ουσιαστικές ρυθμίσεις που άπτονται του Ποινικού, Διοικητικού και Αστικού Δικαίου ανάλογα με τη φύση της κάθε διάταξης, προκειμένου να υπάρξει κατά το δυνατόν μεγαλύτερη συναίνεση των κρατών-μελών εν όψει και των διαφορετικών νομικών συστημάτων.

Στο δεύτερο μέρος και συγκεκριμένα στα άρθρα 26 έως 36 ρυθμίζονται θέματα της επιτροπής του ΟΗΕ για τις αναγκαστικές εξαφανίσεις σε σχέση με την οργάνωση της επιτροπής και τις αρμοδιότητές της ως προς τον έλεγχο της εφαρμογής της σύμβασης από τα κράτη-μέλη, ενώ στο τρίτο μέρος, στα άρθρα 37 έως 45, ρυθμίζονται ζητήματα κυρώσεως και ισχύος αυτής.

Το νομοσχέδιο περιλαμβάνει τέσσερα άρθρα. Το πρώτο περιλαμβάνει τις διατάξεις της πιο πάνω σύμβασης, στο πρωτότυπο στην αγγλική γλώσσα και σε μετάφραση στην ελληνική. Το δεύτερο περιλαμβάνει διατάξεις-τροποποιήσεις του Ποινικού Κώδικα που ενσωματώνουν σχετικές ρυθμίσεις αυτής της διεθνούς σύμβασης. Το άρθρο τρίτο περιλαμβάνει διατάξεις-τροποποιήσεις του Αστικού Κώδικα που ενσωματώνουν σχετικές ρυθμίσεις της ίδιας διεθνούς σύμβασης και το άρθρο τέταρτο ρυθμίζει το ζήτημα της έναρξης ισχύος του νόμου και της σύμβασης που κυρώνεται.

Στο άρθρο 1 αναφέρεται η γενική αρχή ότι κανείς δεν υπόκειται σε αναγκαστική, δηλαδή βίαιη, εξαφάνιση.

Στο άρθρο 2 δίνεται ορισμός της αναγκαστικής εξαφάνισης με κύριο χαρακτηριστικό ότι οι δράστες είναι κρατικά όργανα ή ελέγχονται από το κράτος ή ενεργούν με τη συναίνεσή του.

Στο άρθρο 3 ορίζεται η υποχρέωση του κράτους να λαμβάνει κατάλληλα μέτρα και στη συνέχεια αναφέρεται η υποχρέωση για πρόβλεψη τιμωρίας του εγκλήματος της αναγκαστικής εξαφάνισης από την εθνική ποινική νομοθεσία.

Στο άρθρο 5 ορίζεται το έγκλημα αυτό ως έγκλημα κατά της ανθρωπότητας και στα άρθρα 6, 7 και 8 περιγράφονται στοιχεία του εγκλήματος και ειδικότερα ως προς το υποκείμενο, την εγκληματική πράξη, τη μη αναγνώριση της προσταγής ως λόγου άρσης του αδικού, τη θέσπιση καταλλήλων ποινικών κυρώσεων, οι ελαφρυντικές περιπτώσεις, ο διαρκής χαρακτήρας και η παραγραφή.

Στο άρθρο 9 θεμελιώνεται η ευρεία δικαιοδοσία των εθνικών ποινικών δικαστηρίων και στα άρθρα 10, 11 και 12 αναγράφονται οι βασικές δικονομικές υποχρεώσεις των κρατών.

Στο άρθρο 13 ορίζεται ότι το έγκλημα αυτό δεν θα θεωρείται πολιτικό, ενώ στο άρθρο 17 διατυπώνεται η αρχή ότι κανείς δεν επιτρέπεται να τεθεί υπό μυστική κράτηση, είναι διατάξεις δηλαδή που κατοχυρώνουν την ανθρώπινη ελευθερία και αξιοπρέπεια.

Στο δεύτερο άρθρο του νομοσχεδίου τροποποιούνται διατάξεις του ισχύοντος Ποινικού Κώδικα. Έγινε μεγάλη ανάλυση. Δεν θέλω να σας κουράσω. Δεν είδα και ενστάσεις που θα άξιζαν να τις συνεχίσουμε. Απλώς να πω ότι το έγκλημα της αναγκαστικής εξαφάνισης δεν ταυτίζεται με κάποια από τα προβλεπόμενα στον Ποινικό Κώδικα.

Με προβληματίσε ο κ. Πανούσης, που είπε ότι ίσως θα έπρεπε να είναι σε άλλο κεφάλαιο.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Σωστό είναι αυτό που είπατε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κι εσείς νομίζω το είπατε.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Σωστό είναι. Πρέπει να το δείτε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Το είπαμε αυτό εν όψει του ότι ομοιάζει πάρα πολύ με το προστατευόμενο έννομο αγαθό της προσωπικής ελευθερίας και προκρίθηκε αυτή η επιλογή να είναι μετά το άρθρο 322 και να μπουν τα άρθρα 322Α, 322Β και 322Γ. Εν πάση περιπτώσει, σημασία έχει το περιεχόμενο και οι ρυθμίσεις και όχι το νομοτεχνικό. Σε κάθε περίπτωση δεν νομίζω ότι δημιουργεί πρόβλημα.

Επειδή τα άρθρα αυτά είναι καινούργια να πω ότι στο 322Α παρτίθεται η βασική ειδική υπόσταση του εγκλήματος με γενική αναφορά στην παράγραφο 1 –θυμίζω, όποιος τελεί αναγκαστική εξαφάνιση τιμωρείται με κάθειρξη– και στη συνέχεια λέει και τον ορισμό, σε αντιστοιχία με το άρθρο 6 παράγραφο 1 της διεθνούς σύμβασης, ενώ στην παράγραφο 2 τίθεται ο ορισμός της αναγκαστικής εξαφάνισης, όπως προανέφερα.

Το έγκλημα αυτό είναι γνήσιο, ιδιαίτερο, διαρκείας, ενέργειας, γνήσιο πολύτροπο ή βλάβης και τιμωρείται στο βαθμό του κακουργήματος.

Στο 322Β ρυθμίζονται οι διακεκριμένες περιπτώσεις του βασικού εγκλήματος, ενώ στο άρθρο 322Γ του νομοσχεδίου μεταφέρεται η ρύθμιση του άρθρου 7 παράγραφος 2 της διεθνούς σύμβασης για τις ελαφρυντικές περιστάσεις.

Προβλέπεται δε ειδική ρύθμιση για την υποχρεωτική παρεπόμενη ποινή της στέρησης των πολιτικών δικαιωμάτων του καταδικασθέντος, ενώ η προσταγή προϊσταμένου δεν συγκαταλέγεται στους λόγους άρσης του αδικού του εγκλήματος αυτού.

Στις παραγράφους 4 και 5 του δεύτερου άρθρου του νομοσχεδίου, το έγκλημα της αναγκαστικής εξαφάνισης προσώπου τίθεται στη βασική και στη διακεκριμένη του μορφή –άρθρα 322Α, 322Β– στον κατάλογο των βασικών κακουργημάτων της παραγράφου 1 του άρθρου 187.

Στο τρίτο άρθρο του νομοσχεδίου ρυθμίζονται ζητήματα υιοθεσίας ενήλικων τέκνων. Νομίζω ότι τα αναφέρατε όλοι οι εισηγητές. Να μη σας κουράσω. Θέλω να καταλήξω λέγοντας μόνο ότι δεν κρίθηκε αναγκαία η τροποποίηση άλλων διατάξεων της κείμενης ελληνικής νομοθεσίας –ποινικής, αστικής και διοικητικής–, διότι επαρκεί για να καλύψει τις απαιτήσεις της διεθνούς σύμβασης.

Ως προς μερικές παρατηρήσεις που είπατε, προκρίθηκε η μετάφραση του όρου «αναγκαστική εξαφάνιση» –το είπα και στην επιτροπή– διότι εμπεριέχεται το γενικότερο στοιχείο της βίαιης εξαφάνισης ως αποτέλεσμα της επιβολής της κατά προσώπου από κρατικές ομάδες ή ομάδες σχετιζόμενες με το κράτος, που εξ αυτού του λόγου το θέτουν εκτός προστασίας. Εξ άλλου σημασία έχει το περιεχόμενο, ο ορισμός του εγκλήματος της εξαφάνισης και όχι ο τίτλος. Στον ορισμό αναφέρεται η στέρηση της ελευθερίας του προσώπου το οποίο τίθεται εκτός της προστασίας του νόμου. Να σημειώσω ότι και στην αιτιολογική έκθεση αναλύεται η έννοια της αναγκαστικής εξαφάνισης και γίνεται μνεία του όρου «βίαιη».

Ως προς την αναπηρία, η αναφορά του ποσοστού αναπηρίας 67% και άνω, που αναφέρεται στο υπό ψήφιση νομοσχέδιο ως υποχρεωτική περίπτωση, στηρίζεται στο γράμμα του νόμου και

στην πάγια νομολογία των δικαστηρίων μας, σύμφωνα με την οποία τα εν λόγω πρόσωπα χρήζουν ειδικής μέριμνας, φροντίδας και μεταχείρισης ως ανήκοντα σε ευπαθείς και ευάλωτες κοινωνικές ομάδες.

Ως προς τη διεθνή δικαιοδοσία και το άρθρο 8 του Ποινικού Κώδικα, με την ένταξη της αναγκαστικής εξαφάνισης –αναφέρομαι στο άρθρο 322B του Ποινικού Κώδικα– θεμελιώνεται πλήρως και επαρκώς η διεθνής δικαιοδοσία των ελληνικών δικαστηρίων και συνεπώς δεν τίθεται καμμία αμφιβολία. Τα άρθρα αυτά ορθώς εντάσσονται στο άρθρο 187, καθόσον το εν λόγω έγκλημα μπορεί να τελεστεί και από κρατικά όργανα στο πλαίσιο εγκληματικής οργάνωσης και έχουμε πολλά παραδείγματα πάνω σε αυτό.

Έρχομαι τώρα σε αυτό που είχε πει ο κ. Κοντονής. Είχε κάνει μια παρατήρηση στην επιτροπή, την οποία άκουσα θετικά. Είπαμε να το διορθώσουμε αυτό, το επανέλαβε και η κ. Κωνσταντοπούλου. Είδαμε, όμως, ότι καλύπτεται. Γιατί καλύπτεται; Όπως ξέρετε για τους μη νομικούς, όταν ζητείται η χρηματική ικανοποίηση από έναν παθόντα, μπορεί να ζητηθεί ή για ηθική βλάβη, όταν έχουμε σωματικές βλάβες, ή για ψυχική οδύνη, όταν έχουμε θάνατο. Με την έννοια «ο παθών» νομίζω ότι καλύπτεται, διότι πηγαίνει και στους δύο.

Εξ άλλου, η ίδια μνεία γίνεται στο άρθρο 137Δ, το οποίο θα σας διαβάσω, για να μην υπάρχει καμμία αμφιβολία, το οποίο λέει ότι ο παθών όλων των πράξεων των άρθρων τάδε και τάδε δικαιούται να απαιτήσει από το δρόστη και από το δημόσιο, οι οποίοι ευθύνονται εις ολόκληρον, αποζημίωση για τις ζημιές που υπέστησαν για χρηματική αποζημίωση λόγω ψυχικής οδύνης ή ηθικής βλάβης.

Συνεπώς βλέπετε ότι με την έννοια αυτή καλύπτεται και έτσι δεν χρειάστηκε να κάνουμε παρέμβαση. Το γράφουμε και στα Πρακτικά της Βουλής και συνεπώς δεν νομίζω ότι θα υπάρξει κανένα πρόβλημα.

Όσον αφορά στις τροπολογίες, πριν μπω σε αυτές, θα ήθελα να πω το εξής, επειδή δημιουργήθηκε θέμα για την εξέταση των δυο Βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ ως μαρτύρων: Πρέπει να σας θυμίσω το άρθρο 557,7 της Δικονομίας το οποίο θα διαβάσω. Τι μας λέει; Λέει το εξής: ότι σε εντελώς εξαιρετικές περιπτώσεις, αν η διακοπή που έχει διαταχθεί –μιλάμε για κάποιον του οποίου έχει προσβληθεί η υγεία του και είναι στις φυλακές– δεν μπορεί να αποτρέψει ανήκεστη βλάβη της υγείας ή κίνδυνο της ζωής του και αν η αποτροπή αυτή μπορεί πραγματικά να επιτευχθεί με την κατ' οίκον νοσηλεία, το δικαστήριο έπειτα από αίτηση του κατόικου, μπορεί για το σκοπό αυτό να διατάξει να διακοπεί η εκτέλεση της ποινής. Κατά τα άλλα εφαρμόζονται οι σχετικές διατάξεις.

Εδώ, δηλαδή, δεν είναι θέμα μαρτύρων, να πάμε να πούμε για την υγεία κάποιου. Αυτό προκύπτει από ιατρικά πιστοποιητικά. Όμως, αν το κατάλαβα καλά, τόνισε και ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας ότι έχει την πολιτική σημειολογία, όταν Βουλευτές πηγαίνουν να καταθέσουν για κάποιον κατηγορούμενο για πράξεις τρομοκρατίας, για θέματα...

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Για πράξεις είναι η δίκη;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Όχι. Μισό λεπτό. Δεν καταλάβατε.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Για πράξεις είναι η δίκη; Πείτε το. Οφείλετε ως δικαστής να το πείτε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Όχι. Δεν είπα αυτό. Εσείς δεν προσέξατε.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΠΙΠΙΛΗ: Να αρχίσουμε διάλογο όλοι μαζί, κύριε Υπουργέ;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Όταν κατηγορείται κάποιος για πράξεις...

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Έχει καταδικασθεί. Δεν κατηγορείται. Έχει τελειώσει αυτή η υπόθεση.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Αφήστε με να τελειώσω. Έχει καταδικαστεί για πράξεις τρομοκρατίας.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Άρα, γιατί λέτε για πράγματα που έχουν κλείσει;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κυρία Κωνσταντοπούλου, αφήστε τον Υπουργό να μιλήσει.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Θα σας απαντήσω. Προσπαθώ να σας εξηγήσω γιατί ειπώθηκε αυτό και από τον κ. Τριαντάφυλλο και από τον κ. Καραγκούνη. Είναι πολιτική σημειολογία, διότι καταδικάστηκε κάποιος για πράξεις τρομοκρατίας και πηγαίνει μάρτυρας να πεις για την υγεία του; Αυτή είναι η διαφορά. Έχει μια σημειολογία.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Μάρτυρες για την κατάσταση στο σωφρονιστικό κατάστημα, κύριε Αθανασίου, ως μέλη της Επιτροπής Σωφρονισμού. Και ο κ. Κουράκης ως καθηγητής της Ιατρικής...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κυρία Κωνσταντοπούλου, γιατί το κάνετε τώρα αυτό; Για ποιο λόγο διακόπτετε τον ομιλητή;

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Μα, είναι αδιανόητα αυτά που ακούμε εδώ πέρα. Θέλετε να εκφοβίσετε μάρτυρες. Είναι ξεκάθαρο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Μα, γιατί διακόπτετε τώρα; Δεν μπορεί να καταθέσει την άποψή του, όπως κι εσείς; Είναι σεβαστή η άποψή σας, αλλά δεν είναι σεβαστή των άλλων συναδελφών; Δηλαδή, μόνο η άποψη του ενός είναι σεβαστή; Όπως έχει δικαίωμα και υποχρέωση ο καθένας μας να σέβεται τον άλλο, έτσι κι εμείς πρέπει να σεβαστούμε και τον ομιλούντα. Δεν έχει διαφορά, δηλαδή, ο σεβασμός του ενός προς τον άλλο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Και αυτό που ειπώθηκε...

ΦΩΤΕΙΝΗ ΠΙΠΙΛΗ: Κύριε Πρόεδρε, μπορούμε, σας παρακαλώ, να ακούσουμε τον Υπουργό;

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Μα, γιατί προβλέπονται μάρτυρες; Καταργείστε τους μάρτυρες!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Μα, τώρα, γιατί δεν ακούτε; Ο άνθρωπος είναι και μεγαλύτερος από εμάς, αλλά και ειδικός.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ναι, είναι ειδικός...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Και συνάδελφός σας...

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Δεν θέλετε να μιλήσουμε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Μα, λέει την άποψή του! Να ρωτούμε, δηλαδή, την κ. Κωνσταντοπούλου, πριν πούμε την άποψή μας! Έχουμε άλλη άποψη.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Εγώ δεν διακόπτω κανέναν.

Κυρία Κωνσταντοπούλου, αφήστε με να το πω. Την άποψή μου λέω. Δεν κατηγορώ κανέναν ούτε σας κατηγορώ.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΠΙΠΙΛΗ: Κύριε Υπουργέ, ενημερώστε μας, σας παρακαλώ...

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ε, αυτό κάνω.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΠΙΠΙΛΗ: ...και μη δέχεστε να διακόπτεστε, σύμφωνα με τον Κανονισμό της Βουλής. Παράκληση σας κάνω.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Μα, δεν μπορώ...

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Να απολογηθείτε και εκεί όπου σας έχουν κατηγορήσει.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Έδωσα τις απαντήσεις αυτές. Αν θέλετε, να σας τις ξαναδώσω.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Σε μας όχι. Η κ. Πιπιλή έβγαλε προχθές ανακοίνωση.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Η κ. Πιπιλή δεν είναι νομικός και πιστεύω ότι καλόπιστα είπε κάτι. Όμως, δεν είναι εκεί το θέμα.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΠΙΠΙΛΗ: Κύριε Υπουργέ, μπορείτε να ολοκληρώσετε σύμφωνα με τον Κανονισμό;

Κύριε Πρόεδρε, μπορούμε να ακούσουμε τον κύριο Υπουργό;
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Θα ήθελα να πω ότι αυτά προκύπτουν από ιατρικά πιστοποιητικά. Έχει, λοιπόν, μια πολιτική σημειολογία. Εγώ δεν θα πω και κάτι άλλο. Λόγω της παλαιάς μου εμπειρίας ξέρω ότι πολλά στελέχη σας κατέθεταν και ως μάρτυρες στα δικαστήρια για τέτοιες υποθέσεις. Όμως, αυτό είναι ένα άλλο ζήτημα. Είναι επιλογή τους.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Πώς το λέτε αυτό;

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Από ποια δίκη το ξέρετε, κύριε Αθανασίου, στην οποία συμμετείχατε εσείς; Ως δικαστής σε ποια δίκη συμμετείχατε, που το ξέρετε από τη μεγάλη σας εμπειρία; Δεν ντρέπεστε λίγο;

ΦΩΤΕΙΝΗ ΠΙΠΙΛΗ: Οραία λειτουργία Βουλής! Δημοκρατική λειτουργία Βουλής!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Όταν θέλετε, θα σας αναφέρω.

Και δεν είναι ορθό αυτό που είπατε ότι η ποινική αξίωση της πολιτείας ικανοποιείται με την ποινή. Δεν ικανοποιείται μόνο με την ποινή, αλλά με την εν γένει αντεγκληματική της πολιτική και με το πώς λειτουργεί το σωφρονιστικό σύστημα. Γι' αυτό πρέπει να πω –το είπαμε και χθες– ότι κι εμείς δεν είμαστε υπερήφανοι για το πώς είναι το σωφρονιστικό σύστημα και για τις φυλακές. Γι' αυτό προσπαθούμε να τα βελτιώσουμε.

Άρα, λοιπόν, δεν ικανοποιείται η πολιτεία μόνο με την επιβολή της ποινής, αλλά γενικότερα με όλο το σωφρονιστικό σύστημα το οποίο λειτουργεί στη χώρα.

Όσον αφορά το θέμα των τροπολογιών, εγώ δεν μπορώ να καταλάβω γιατί ενόχλησε η τροπολογία για το «πόθεν έσχες», καθώς πάρα πολλοί Βουλευτές έχουν ζητήσει να πάει λίγο πιο πίσω. Έχει γίνει κατ' επανάληψη.

ΡΑΧΗΛΑ ΜΑΚΡΗ: Γι' αυτό, διότι γίνεται κατ' επανάληψη.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Πέρυσι έγινε με πράξη νομοθετικού περιεχομένου.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Συγχαρητήρια!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Φέτος έγινε με διάταξη. Γιατί δεν ενοχλεί το γεγονός ότι πολλές φορές έρχεται η πολιτεία και παρατείνει την προθεσμία υποβολής των δηλώσεων φορολογίας, τις φορολογικές δηλώσεις;

Κατ' επανάληψη η πολιτεία δίνει παράταση για να υποβληθούν οι φορολογικές δηλώσεις. Ποιος είναι ο σκοπός τώρα; Το ζήτησαν πολλοί Βουλευτές. Δεν θέλω να αναφέρω ονόματα. Μάλιστα, και Βουλευτής από την παράταξή σας. Καλόπιστα ο άνθρωπος...

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Μην το ξαναπείτε αυτό, κύριε Αθανασίου. Αφήστε τα αυτά! Σας το είπα και χθες. Αφήστε τα αυτά!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ακούστε να σας εξηγήσω και μη με διακόπτετε. Και βέβαια, σας είπα και άλλη φορά ότι εγώ εκ χαρακτήρος...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κυρία Κωνσταντοπούλου και κύριε Υπουργέ, κατ' αρχάς δεν μπορεί να διαφωνήσει κανείς για την ορθότητα αυτής της διάταξης. Από τη στιγμή που δεν έχει υποβάλει κάποιος φορολογική δήλωση, πώς θα υποβάλει «πόθεν έσχες»;

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Μα, τι λέτε; Τρεις μήνες μετά;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Εγώ εκ χαρακτήρος δεν εκνευρίζομαι. Έχω μάθει να ακούω τόσα χρόνια, οπότε ακούω. Όμως, αφήστε με να μιλήσω.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Και μάλλον και να φακελώνετε, αφού ξέρετε για δίκες στις οποίες δεν ήσασταν...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κυρία Κωνσταντοπούλου, για ποιο λόγο δημιουργείτε τώρα θέμα; Γιατί δημιουργείτε θέμα για κάτι που δεν είναι μεζονος σημασίας;

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Για δίκες στις οποίες δεν έχει

υπάρξει δικαστής, μας λέει «ξέρω από την προηγούμενη ιδιότητά μου»;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Γιατί, κυρία Κωνσταντοπούλου;

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Μα, τι είναι αυτά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Σας παρακαλώ, δηλαδή! Σας παρακαλώ!

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Σε ποια δίκη ήταν δικαστής και λέει ότι ξέρει από την ιδιότητά του;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Μα, δεν μπορεί κανείς να εκφράσει ελεύθερα την άποψή του; Τι θα γίνει, δηλαδή; Χωρίς λόγο τώρα...

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κυρία Κωνσταντοπούλου, οι δίκες είναι δημόσιες. Δεν είναι μυστικές.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Άρα, μην επικαλείστε τη δικαστική σας ιδιότητα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κυρία Κωνσταντοπούλου, σας παρακαλώ, δηλαδή!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Οι δίκες είναι δημόσιες...

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Δίνετε μια πολύ-πολύ κακή εικόνα για τη δικαιοσύνη!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κυρία Κωνσταντοπούλου, σας παρακαλώ!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων):...και στις δημόσιες δίκες φαίνεται ποιοι είναι μάρτυρες. Δεν κρύβονται οι μάρτυρες και δεν δίνουν καταθέσεις κρυφά. Όμως, όπως σας είπα, το πρόβλημα δεν είναι εκεί και δεν ασχολούμαι μ' αυτό. Επιλογή του καθενός είναι να πάει. Ο ίδιος το κρίνει. Αυτό που ήθελα να δείξω εγώ αφορούσε αυτό για το οποίο κατηγορήσατε τον κ. Καραγκούννη, ο οποίος το είπε πολύ σωστά. Δεν κατηγορήσε, αλλά έδειξε την πολιτική σημειολογία. Αυτό είπε και αυτό τόνισε.

Αφού δεν είναι, λοιπόν, κακό να δίνεται παράταση της φορολογικής δήλωσης, γιατί θα πρέπει να μη δίνεται παράταση και για την υποβολή της δήλωσης του «πόθεν έσχες»; Ποιος βλέπεται; Ποια είναι η σκοπιμότητα; Τι κρύβεται, δηλαδή; Ποιο είναι το σκάνδαλο το οποίο εγώ δεν μπορώ να καταλάβω; Υπάρχει πρόβλημα αν λήγει ταυτόχρονα την ίδια μέρα. Αν, για παράδειγμα, κάποιος είναι αμελής και πάει και υποβάλει τη φορολογική του δήλωση στις 29 Ιουνίου ή 30 Ιουνίου, γιατί δεν θα πρέπει να έχει ένα περιθώριο; Τι πάει να κρύψει, δηλαδή; Εγώ δεν βλέπω τίποτα. Δεν βλέπω καμία σκοπιμότητα.

Τώρα όσον αφορά αυτό που είπατε για την άλλη διάταξη, δηλαδή για το «πόθεν έσχες» που ήρθε τότε και απεσύρθη γιατί ήταν τροπολογία και όλες οι πτέρυγες είπαν να το ξαναδούμε, θα ήθελα να σας πω ότι δεν υποκρίπτεται τίποτα. Όμως, η Βουλή πολύ πριν εγώ γίνω Βουλευτής, πολλά χρόνια πριν και κατ' επανάληψη έχει ψηφίσει να μη δηλώνονται στο περιουσιολόγιο των ναυτιλιακών εταιρειών και αυτά. Μάλιστα, σε μία από αυτές –δεν θυμάμαι τώρα πια, γιατί δεν ήξερα ότι θα το θέσετε– και με τον τότε ΣΥΡΙΖΑ ψηφίσατε να μη δηλώνονται στο περιουσιολόγιο των ναυτιλιακών εταιρειών και αυτά. Αφού δεν θα δηλώνονται στο περιουσιολόγιο, ποιο είναι το πρόβλημα του «πόθεν έσχες»; Τι θα αποκρύψει το ένα με το άλλο; Πρόκειται για σωρεία διατάξεων, τις οποίες είχα φέρει και την προηγούμενη φορά, τις ανέφερα,...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ποιος το είπε αυτό;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Δεν το είπατε εσείς, κύριε Λαφαζάνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Το περιουσιολόγιο δεν θα δηλώνεται; Τι είπατε;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Όχι, είπα ότι αναφέρεται να ειδικές ναυτιλιακές εταιρείες που δραστηριοποιούνται στο εξωτερικό, να μη δηλώνονται τα περιουσιακά τους στοιχεία στο Εθνικό Περιουσιολόγιο. Κι αυτό γίνεται...

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Εμείς το είπαμε αυτό; Τι λέτε

τώρα;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Όσον αφορά το γιατί το έκανε ο νομοθέτης, το έκανε...

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ποιος νομοθέτης; Η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ το έκαναν. Ο νομοθέτης είναι η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων):...για να ενθαρρύνει τις επενδύσεις. Αυτό ήταν το σκεπτικό. Όταν, λοιπόν, ετέθη θέμα σχετικά με το ότι μπορεί να υπάρχει οποιαδήποτε σκοπιμότητα, είπα στη Βουλή «μακριά από εμένα και αποσύρω την τροπολογία για να την ξαναδούμε». Ποιο είναι το πρόβλημα, λοιπόν; Γιατί το λέτε; Και σας το εξήγησα, κυρία Κωνσταντοπούλου και τότε.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Τίποτα δεν εξηγήσατε και έκτοτε δεν το αναφέρατε -ετυχώς!- ξανά.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ε, εντάξει. Καλά. Ξέρετε πολύ καλά ότι αν λέω κάτι εγώ, δεν κάνω υπερβολές. Αν κάνω λάθος, θα πω «εδώ έκανα λάθος» και θα ζητήσω και συγγνώμη. Όμως, όχι έτσι.

Και έρχομαι στο δεύτερο θέμα που αφορά τα μονομελή. Όσον αφορά τα μονομελή εφετεία, υπήρχαν αντιρρήσεις. Μάλιστα, υπήρχε διχογνωμία και στην Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων. Σήμερα λειτουργήσαν καλά. Δεν βλέπω δηλαδή τον λόγο για τον οποίο ένας ο οποίος μετακινεί κατά το νόμο λαθραία -εμένα μου αρέσει η έκφραση «παράνομοι μετανάστες»- να πηγαίνει σε τριμελές εφετείο κακοεργημάτων και να μην πηγαίνει σε μονομελές, όπου υπάρχει και ο δεύτερος βαθμός για να κριθεί. Μ' αυτήν την έννοια, λοιπόν, είπαμε να πηγαίνει στο μονομελές, όπως πηγαίνουν όλα τα παρεμφερή αδικήματα. Δεν βλέπω τον λόγο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Τελείωσα, κύριε Πρόεδρε.

Και έρχομαι και στο τελευταίο. Όπως σας εξήγησα και στη διακοπή, όσον αφορά τον ΟΑΕΔ, είναι μόνο πέντε άτομα που μας ήρθαν για να πάνε ως εξωτερικοί φύλακες. Πρέπει να εκπαιδευτούν οι άνθρωποι. Και επειδή το πρόγραμμα εκπαιδύσεως για τη μεγάλη μάζα αρχίζει στη σχολή της Θράκης -νομίζω στην Κομοτηνή- είπαμε να πάνε και αυτοί εκεί, προκειμένου να υπάρχει το ενιαίο της εκπαίδευσης και ταυτόχρονα να πάνε στη δουλειά τους, να εξοικειωθούν στα όπλα, να εξοικειωθούν στους τρόπους περιπολίας και στην εξωτερική φύλαξη γενικά των φυλακών. Δεν βλέπω ποιο είναι το κακό.

Τώρα, για το θέμα που αναφέρατε, κυρία Χρυσοβελώνη -πράγματι μου το θέσατε προχθές και αργήσαμε να σας δώσουμε απάντηση- πρέπει να σας πω το εξής, ότι ζητήσαμε τώρα στοιχεία και από το Υπουργείο Δημοσίας Τάξεως και μας είπαν ότι ο Καραγιαννίδης ήταν πράγματι υπάλληλος μιας ναυτιλιακής εταιρείας.

Και να πω, κυρία Σταμπουλή, και για το θέμα του Τούρκου που είπατε, ότι έδωσα εντολή να το ψάξουν και θα σας ενημερώσω τηλεφωνικά. Να μην θεωρηθεί δηλαδή ότι ασχολήθηκα με το ένα και δεν ασχολήθηκα με το άλλο. Και εσείς το είπατε προχθές και θα το δούμε.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Το είπε ο κ. Τσουκαλάς...

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Εντάξει θα το δούμε, δεν υπάρχει θέμα να μην γίνει τίποτα.

Ο Καραγιαννίδης ήταν υπάλληλος ναυτιλιακής εταιρείας σε πλοίο το οποίο έκανε θαλάσσια ρύπανση. Για τη ρύπανση αυτή δικάστηκε ερήμην στις Ηνωμένες Πολιτείες και καταδικάστηκε, αλλά στην Ελλάδα μέχρι σήμερα δεν έχει εκδοθεί ένταλμα σύλληψης, αφού δεν επιτρέπεται η έκδοσή του. Δεν έχουμε υπογράψει σύμβαση με τις Ηνωμένες Πολιτείες, συνεπώς δεν έχει εκδοθεί ένταλμα.

Τώρα, εν όψει της συζήτησής εδω, μου έφεραν και ένα δελτίο της Γενικής Γραμματείας του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως -και θα το καταθέσω στα Πρακτικά- στο οποίο καθίστανται γνωστά τα εξής για την υπόθεση: «Ουδεμία συγκάλυψη ή παράλειψη υφίσταται εκ μέρους των αστυνομικών αρχών στην υπόθεση

αυτή, δεδομένου ότι κανένα δικωτικό έγγραφο που να επιτρέπει τη νόμιμη σύλληψη του ανωτέρου εκκρεμεί προς εκτέλεση στις υπηρεσίες της Ελληνικής Αστυνομίας. Από το έτος 2005 η όλη υπόθεση έχει τεθεί υπ' όψιν του αρμόδιου Εισαγγελέα Εφετών, ο οποίος με έγγραφό του προς την Ελληνική Αστυνομία εgnώρισε ότι, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία» -προφανώς του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας- «και τη μεταξύ της χώρας μας και των Ηνωμένων Πολιτειών ισχύουσα διμερή συμφωνία, δεν επιτρέπεται η έκδοση Έλληνα υπηκόου στις Ηνωμένες Πολιτείες. Μετά από αυτά δεν εκδόθηκε καταδικωτικό έγγραφο που να επιτρέπει τη νόμιμη σύλληψη του ανωτέρω προσώπου».

«Συνεπώς οι ισχυρισμοί περί συγκάλυψης ή παράλειψης των αστυνομικών αρχών» -βέβαια η κ. Χρυσοβελώνη δεν είπε για συγκάλυψη, είπε για παράλειψη, αλλά εν πάση περιπτώσει σας διαβάζω τι λέει το εν λόγω δελτίο- «να προβούν στη σύλληψη του εν λόγω, με τη στήριξη αξιωματούχων, όπως σαφώς υπονοούν και σχετικά δημοσιεύματα, είναι παντελώς αβάσιμοι».

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Χαράλαμπος Αθανασίου καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αυτά ήθελα να πω προς ενημέρωσή σας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ο Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ κ. Ρήγας ορίζει ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο το Βουλευτή Ηλείας κ. Κουτσούκο.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, κύριε Υπουργέ, θέλω να υπογραμμίσω το απαράδεκτο γεγονός ότι με πρωτοβουλία σας έγινε η επιτροπή τη Δευτέρα, πριν ξεκινήσει η λειτουργία του Θερινού Τμήματος της Βουλής. Είναι εντελώς απαράδεκτο αυτό διότι αντιβαίνει με τον Κανονισμό, αντιβαίνει και με την ορθή λειτουργία της Βουλής και δεν ξέρω γιατί σπεύσατε να κάνετε αυτήν την διαδικασία με την επιτροπή. Γιατί σπεύσατε, ποιος ο λόγος; Άμα δεν υπήρχε λόγος πολλών μάλλον δεν καταλαβαίνουμε το γιατί.

Να τονίσω επίσης ότι η Διάσκεψη των Προέδρων δεν αποφασίζει για τις επιτροπές της Βουλής. Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφασίζει για τη λειτουργία της Ολομέλειας ή του Θερινού Τμήματος, όχι όμως για τις επιτροπές. Και εν πάση περιπτώσει και αν η Διάσκεψη αποφασίζει, που εμείς δεν συναινέσαμε σε μια τέτοια διαδικασία εκεί, οι αποφάσεις της επικυρώνονται από την Ολομέλεια ή από το Τμήμα ή από την επιτροπή. Η Διάσκεψη των Προέδρων δεν είναι όργανο πάντως και πέρα από τη Βουλή. Η Βουλή είναι το κυρίαρχο Σώμα που αποφασίζει για όλες τις διαδικασίες της.

Το δεύτερο που θέλω να υπογραμμίσω είναι ότι κάνατε ένα απόπαιγμα, ως Υπουργός Δικαιοσύνης. Δύο Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ κατέθεσαν μάρτυρες σε μία υπόθεση, η οποία αφορά την προστασία της υγείας, ακόμη και της ζωής, ενός καταδικασθέντος από την ελληνική δικαιοσύνη και αυτό το θεωρήσατε πολιτική σημειολογία. Είναι πολιτική σημειολογία αυτό;

Από τι εξαρτάτε την πολιτική σημειολογία, προφανώς; Από τον χαρακτήρα του εγκλήματος που έκανε, το οποίο τον οδήγησε στην καταδίκη του από την ελληνική δικαιοσύνη.

Μα, δεν εξετάζουμε σε αυτήν την υπόθεση τον χαρακτήρα του εγκλήματος. Ο χαρακτήρας του εγκλήματος εξετάστηκε και απέφερε τα έννομα αποτελέσματα. Εδώ, όμως, δεν κρίνεται αυτή η υπόθεση, δηλαδή ο χαρακτήρας του εγκλήματος, το κατά πόσον ειδεχθές είναι ή εν πάση περιπτώσει τι χαρακτηριστικά έχει. Εμείς αυτό θα το πράτταμε από την άποψη της συνεισφοράς μας στην προστασία της ανθρώπινης ζωής και της ανθρώπινης υγείας για οποιοδήποτε αδίκημα έχει καταδικασθεί οποιοσδήποτε κρατούμενος από την ελληνική δικαιοσύνη. Αυτό είναι εύλογο και προφανές. Και εσείς έπρεπε να προστατεύετε πρώτα απ' όλα μία τέτοια στάση, μία τέτοια αντίληψη, μία τέτοια πρακτική. Μία νόμιμη παρουσία σε νόμιμες διαδικασίες δεν μπορεί να τη θεωρείτε πολιτικά ανεπίτρεπτη ή τουλάχιστον να έχει για εσάς -δεν ξέρω πώς την προεκτείνετε- μία πολιτική σημειολογία.

Πολιτική σημειολογία, εάν έχει μια τέτοια ενέργεια και κίνηση, είναι η προστασία των ανθρώπινων δικαιωμάτων, η προστασία της έννομης τάξης στη χώρα, η προστασία της ανθρώπινης ζωής, η προστασία της υγείας οποιουδήποτε ανθρώπου, ανεξαρτήτως καταδίκης και των χαρακτηριστικών της καταδίκης, το οποίο είναι πάνω απ' όλα τα άλλα. Αυτήν την πολιτική σημειολογία έπρεπε να την χαρακτηρίσετε ως θετική και όχι ως ψόγο και πολύ περισσότερο να βρίσκουν, δυστυχώς, κόμματα από την ελληνική Βουλή αφορμή για να κάνουν εκστρατεία επ' αυτού του θέματος. Είναι λάθος αυτό.

Εγώ δεν θα πάω στο άλλο άκρο, να χαρακτηρίσω για μεροληψία με βάση τον χαρακτήρα του εγκλήματος. Δεν το θέτω αυτό το θέμα. Όμως, τουλάχιστον, όταν κάποιοι Βουλευτές, οι οποίοι μάλιστα ασχολούνται με αυτά τα θέματα και οι οποίοι έχουν κάνει και θετικές προτάσεις για την πληρέστερη διαμόρφωση της νομοθεσίας όσον αφορά την προστασία των κρατούμενων σε τόσο σοβαρά και σε τόσο κρίσιμα θέματα, κάνουν αυτές τις πράξεις, δεν είναι δυνατόν να αντιμετωπίζονται με αυτόν τον τρόπο και να γίνονται αφορμή μιας εκστρατείας, η οποία έχει άλλα χαρακτηριστικά. Θα περίμενα μια άλλη στάση από εσάς και νομίζω ότι αδικείτε τον εαυτό σας, όταν μπαίνετε και εσείς ως Υπουργός Δικαιοσύνης σε μια εκστρατεία, η οποία δεν έχει βασιμότητα και η οποία μάλιστα προσπαθεί να αποδώσει στον ΣΥΡΙΖΑ μια αντίληψη για την τρομοκρατία, την οποία ξέρετε ότι δεν έχει, σε καμμία περίπτωση. Εμείς πρώτοι καταδικάζουμε την τρομοκρατία οποιασδήποτε μορφής και είναι προφανές αυτό από την ίδια τη στάση μας και από την ίδια την τακτική μας. Προφανέστατο, θα έλεγα!

Και μάλιστα έχουμε και έναν λόγο παραπάνω, πολιτικό θα έλεγα, πολιτικής σημειολογίας να καταδικάζουμε την τρομοκρατία. Όμως είναι άλλο αυτό το θέμα και άλλο η προστασία, όπως σας είπα, της ανθρώπινης ζωής και της υγείας.

Όσον αφορά τώρα το σχέδιο νόμου, την κύρωση της Διεθνούς Σύμβασης για την προστασία όλων των προσώπων από την αναγκαστική εξαφάνιση, όπως τόνοισε και η εισηγήτριά μας αλλά και οι άλλοι συνάδελφοι οι οποίοι μίλησαν από το ΣΥΡΙΖΑ, αυτή η Διεθνής Σύμβαση κινείται σε θετική κατεύθυνση και γι' αυτόν τον λόγο εμείς την υπερψηφίζουμε.

Να κάνω εδώ όμως μία παρατήρηση, η οποία έχει την αξία της. Δεν χωρεί αμφιβολία ότι αυτή η Διεθνής Σύμβαση θα μπορούσε να είναι πολύ πιο αυστηρή και πολύ πιο ουσιαστική. Όμως κι αυτό το οποίο κάνει είναι ένα βήμα. Είναι εντυπωσιακό όμως το ότι ισχυρές χώρες, τις οποίες κατ' εξοχήν αφορά αυτή η σύμβαση, δεν την έχουν υπογράψει και δεν την έχουν κυρώσει -μεταξύ αυτών και οι Ηνωμένες Πολιτείες. Δεν είναι τυχαίο αυτό και δείχνει πάρα πολλά πράγματα που πρέπει να τα υπογραμμίσουμε και ως χώρα.

Διότι κάποιοι που κάνουν τον κατηγορο για τα ανθρώπινα δικαιώματα προς πάσα κατεύθυνση είναι αυτοί που πρώτοι υποσκάπτουν, υπονομεύουν και καταπατούν τα ανθρώπινα δικαιώματα και είναι επίσης αυτοί που δεν έχουν κυρώσει, δεν έχουν υπογράψει πάρα πολλές αντίστοιχες συμβάσεις, οι οποίες προστατεύουν ανθρώπινα δικαιώματα και διαμορφώνουν υπερεθνικούς θεσμούς για την προστασία τους. Το σημειώνω και αυτό το τελευταίο, διότι τα υπερεθνικά όργανα τα οποία λειτουργούν με αυτήν τη σύμβαση προστατευτικά για τα πρόσωπα που χρειάζονται προστασία από την αναγκαστική εξαφάνιση και ρυθμίσεις αυτής της σύμβασης για την προστασία αυτών των προσώπων, που έχουν υπερεθνική υπόσταση και δίνουν αρμοδιότητες σε υπερεθνικά όργανα, δεν τις έχουν αποδεχθεί -όπως τα άρθρα 31 και 32- ισχυρότατα επίσης κράτη. Κι αυτό έχει νομίζω τη σημασία του γι' αυτούς που κουνάνε τη σημαία των ανθρώπινων δικαιωμάτων επιλεκτικά και μόνο για ιδιοτελείς πολιτικές βλέψεις και κυρίως για να επιβάλουν τις ιμπεριαλιστικές στοχεύσεις τους εναντίον μικρότερων κρατών.

Τέλος, θα ήθελα να κάνω και μία παρατήρηση για τις «αεροπλανικές» πάλι τροπολογίες που έρχονται εδώ.

Έχουμε αυτή την τροπολογία που δίνει παράταση πέντε εργάσιμων ημερών, προκειμένου οι διοικητικοί υπάλληλοι των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων να καταθέσουν εμπρόθεσμα αίτηση-υπεύθυνη δήλωση για τη μετάταξή τους. Πού είναι ο

Υπουργός Εσωτερικών Σε άσχετο νομοσχέδιο φέρνει άσχετη τροπολογία. Πού είναι ο Υπουργός Εσωτερικών Πού είναι ο Υπουργός Παιδείας

Το θέμα αυτό είναι πολύ κρίσιμο και πάρα πολύ σημαντικό. Εδώ έχετε αποδιοργανώσει τη λειτουργία των πανεπιστημίων με τις πρακτικές της διαθεσιμότητας των διοικητικών υπαλλήλων, έχετε διαλύσει κυριολεκτικά τα πανεπιστήμια της χώρας, τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα. Έχετε δημιουργήσει μία ανυπόφορη κατάσταση. Έχετε πετάξει στο δρόμο κόσμο, χίλιους εκατον ογδόντα τρεις. Ο προηγούμενος Υπουργός Παιδείας έλεγε ότι δεν θα απολυθεί κανένας από αυτούς και ότι θα βρεθεί τρόπος να συνεχίσουν όλοι να εργάζονται και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Αυτή ήταν η δέσμευσή του.

Ήρθε τώρα ο καινούργιος Υπουργός και ακολουθεί τη γνωστή διαιρετική πολιτική απέναντι σε αυτόν τον κόσμο, θεωρώντας τον όμηρο, βάζοντάς τον στη λογική του Προκρούστη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε. Τελειώνω.

Λένε τώρα: Μετά από συμφωνία -άκουσον άκουσον- του κ. Σαμαρά με τον κ. Βενιζέλο, εξακόσιοι -λέει- θα επαναπροσληφθούν μετά από προκήρυξη, δηλαδή πεντακόσιοι και άνω στο δρόμο, άλλοι εξακόσιοι στο δρόμο. Πάει η παλιά υπόσχεση. Αλλά και οι καινούργιοι εξακόσιοι πώς θα προσληφθούν; Μέσα από εταιρεία. Θα κάνουν τις αιτήσεις τους και θα γίνει εταιρεία η οποία θα κάνει την αξιολόγηση. Ποια εταιρεία; Πώς θα οριστεί η εταιρεία; Πώς είναι δυνατόν μία εταιρεία να κρίνει και να αξιολογήσει ανθρώπους, να αξιολογήσει λειτουργίες των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων; Πώς είναι δυνατόν να πάτε σ' αυτές τις λογικές οι οποίες, πέραν των άλλων, διαμορφώνουν και ακραία πελατειακές πρακτικές; Αυτά τα οποία γίνονται είναι αίσχη και ντροπή για τη δημόσια διοίκηση. Είναι πρωτοφανή.

Φέρνετε αυτή την αθώα -υποτίθεται- διαταξούλα, προκειμένου να ανοίξετε το δρόμο και να εφαρμόσετε αυτές τις βαρβαρότητες που μας γυρίζουν στην εποχή του Τσουμπέ. Δεν έρχεται εδώ Υπουργός να ακούσει τις αντιρρήσεις μας. Δεν έρχεται ούτε ο Υπουργός Εσωτερικών, ούτε ο Υπουργός Παιδείας και καλείται η Βουλή να ψηφίσει αυτή τη διάταξη, χωρίς να ακούσει ούτε ένα επιχειρήμα από την πλευρά της Κυβέρνησης. Πού είναι οι κύριοι Σαμαράς και Βενιζέλος που κάνουν αυτές τις συμφωνίες; Ξέρουν ότι υπάρχει Βουλή ή στέλνουν εδώ το χαρτάκι και σου λένε «θα βρεθούν εδώ οι κυβερνητικοί ακόλουθοι να το ψηφίσουν»;

Αυτά είναι απαράδεκτα πράγματα. Σας καλούμε έστω και την ύστατη στιγμή να αποσύρετε αυτή την παράνομη τροπολογία. Αν επιμένετε, ας τη φέρουν κανονικά οι Υπουργοί και να έλθουν να επιχειρηματολογήσουν και να γίνει συζήτηση και στην Επιτροπή και στο Τμήμα. Είναι Θερινό Τμήμα, αλλά μπορεί να γίνει κάποια συζήτηση.

Είναι προφανές ότι μ' αυτές τις πρακτικές εμείς δεν συμφωνούμε καθόλου. Δεν θεωρούμε ότι και η άλλη διάταξη που φέρνετε είναι εύλογη. Βεβαίως θα μπορούσαν να είναι οι δηλώσεις του «πόθεν έσχες» μετά τη φορολογική δήλωση, αν μάλιστα δοθεί και παράταση, αλλά δεν χρειάζονται και τρεις μήνες για να γίνει αυτό το πράγμα. Γιατί τρεις μήνες; Θα υποβάλουν φορολογική δήλωση. Άλλωστε η φορολογική δήλωση υπέχει θέση «πόθεν έσχες». Είναι το ίδιο το «πόθεν έσχες».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Από τη στιγμή που ο πολίτης θα υποβάλει τη φορολογική του δήλωση, είναι εύκολο να συντάξει και το «πόθεν έσχες». Εγώ το κάνω αυτό χρόνια και ξέρουμε ότι έτσι περίπου γίνεται. Το τρίμηνο δεν μπορώ να το καταλάβω.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Νεράντζης έχει τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο επί προσωπικού;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Δεν υπάρχει προσωπικό, κύριε Καραγκούνη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Αναφέρθηκε το όνομά μου παραπάνω από είκοσι πέντε φορές. Έχω ζητήσει επανειλημμένα

τον λόγο επί προσωπικού και τελικά δεν μου δόθηκε.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ούτε σε μας δόθηκε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Νομίζω ότι δίνεται πάντα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Έχετε ζητήσει να προηγηθείτε γιατί πρέπει να αποχωρήσετε στις δύο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Θα κάνω χρήση της δευτερολογίας μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Θέλετε να αποχωρήσετε στις δύο, οπότε πάρτε τον λόγο. Έχετε τον λόγο για πέντε λεπτά, μαζί με τη δευτερολογία σας όμως.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Βεβαίως. Καλύπτω και τη δευτερολογία μου.

Είναι απίστευτο το ολίσιγμα το οποίο συνεχίζουν να κάνουν οι ομιλητές του ΣΥΡΙΖΑ όσον αφορά στο ζήτημα με τους δύο Βουλευτές. Το άκουσα επί δεκαπέντε λεπτά από την κ. Κωνσταντοπούλου, το άκουσα από την κ. Σταμπούλη και δυστυχώς συνεχίζω να το ακούω και από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο κ. Λαφαζάνη.

Πρώτα απ' όλα, κυρία Κωνσταντοπούλου, θα αναφερθώ σ' ένα ζήτημα που θέσατε στην πρωτολογία σας και αφορά το αντιρατσιστικό νομοσχέδιο. Βεβαίως, επί υπουργίας μου ήλθε και κατατέθηκε το αντιρατσιστικό νομοσχέδιο και είναι στη διάσταση του 913/2008, αυτής της απόφασης-πλαίσιο, που όντως έχει περαστεί στις περισσότερες νομοθεσίες των ευρωπαϊκών κρατών.

Μένει, λοιπόν, να έλθει και να εισαχθεί και στη δική μας νομοθεσία. Το νομοσχέδιο αυτήν τη στιγμή εκκρεμεί και έρχεται. Σας το έχει πει πάρα πολλές φορές ο Υπουργός, διότι συνέχεια κάνετε κλήση και επικαλείστε το αντιρατσιστικό. Και θα συμφωνήσω απόλυτα μαζί του, ότι η δική σας πρόταση νόμου δεν έχει καμμία σχέση με το αντιρατσιστικό νομοσχέδιο. Καμμία, μα καμμία σχέση! Έρχεστε να αλλάξετε τον Ποινικό Κώδικα -που όπως ξέρετε πάρα πολύ καλά έχει αλλάξει για το ρατσιστικό κίνητρο- και αυτή είναι η συνολική σας πρόταση για το αντιρατσιστικό. Δεν ξέρετε καν τι είναι ο αντιρατσιστικός νόμος. Οπότε μην επικαλείστε κάτι.

Θα έχουμε τη δυνατότητα, βέβαια, να το συζητήσουμε και όταν θα έλθει στην Ολομέλεια.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Αφού ένα χρόνο τώρα δεν το φέρντε στη Βουλή.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Έρχεται, έρχεται. Το ξέρετε ότι έχει περάσει από τις επιτροπές.

Τώρα πάμε στην ουσία, σε αυτό που αναφέρατε και για τους δύο Βουλευτές.

Βεβαίως, κύριε Υπουργέ, έχετε δίκιο. Δεν αναφέρθηκα στη νομική διάσταση του θέματος. Ποιος αναφέρθηκε στη νομική διάσταση του θέματος; Στην πολιτική διάσταση του θέματος αναφέρθηκα, κύριε Λαφαζάνη. Στην πολιτική. Διότι, βεβαίως -και επειδή η κυρία Κωνσταντοπούλου αναφέρθηκε και στην πρότερη ιδιότητά μου ως Υφυπουργού Δικαιοσύνης- έχουμε καταδικαστικές αποφάσεις από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Υπάρχουν πάρα πολλές τέτοιες υποθέσεις και όσον αφορά τα σωφρονιστικά καταστήματα, αλλά και τα κρατητήρια. Κι αν θέλετε να συνεισφέρω στη λογική σας, γι' αυτό κι εγώ όταν είχα την αρμοδιότητα των φυλακών -και, βέβαια, συνεχίζει το έργο ο κ. Αθανασίου- φέραμε τα βραχιολάκια, ώστε να μπορέσουμε να αποσυμφωνήσουμε τις φυλακές. Γι' αυτό ανοίξαμε τα κλειστά καταστήματα των αγροτικών φυλακών, για να μπορέσουμε να κάνουμε τη διάκριση αυτών.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Τα κλείνει ο κ. Αθανασίου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Γι' αυτό φέραμε το ΕΣΥ μέσα στις φυλακές, για να έχουμε πολύ καλύτερες συνθήκες.

Αυτό συζητάμε τώρα; Τη νομική διάσταση συζητάμε, κυρία Κωνσταντοπούλου; Μα αν συζητάμε τη νομική διάσταση, τότε να μας πει ο κύριος Υπουργός ποιες είναι όλες οι εκκρεμείς υποθέσεις -όλες οι εκκρεμείς υποθέσεις!- αιτημάτων ανθρώπων, οι οποίοι έχουν ζητήσει αντικατάσταση των όρων, καταδικασθέντων, βιαστών, σατανιστών -που είναι και της μόδας- και να χωριστείτε ανά δυάδες στο ΣΥΡΙΖΑ και να πάτε να υποστηρίξετε το αίτημά τους, σύμφωνα με τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Αυτό σας λέμε, κυρία Κωνσταντοπούλου; Την πολιτική διάσταση σας βάζουμε κατά της τρομοκρατίας. Την ανέλυσαν στην πρωτολογία

μου. Αυτά βλέπει ο ελληνικός λαός να κάνετε και με αυτά σας κρίνει.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, κ. Νεράντζης.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Η αλήθεια είναι ότι, μετά τα όσα άκουσα από τον κ. Λαφαζάνη, επειδή η σύγκυση επικάθεται όσο το δυνατόν και περισσότερο, νιώθω την ανάγκη πω δυο-τρία λόγια.

Μίλησε ο κ. Λαφαζάνης για «κυβερνητικούς ακολούθους», οι οποίοι δήθεν ψηφίζουν τα σημειώματα Βενιζέλου-Σαμαρά. Ένας χώρος που διακρίνεται για την ανακολουθία του -μία ανακολουθία πλήρης και παντελής, μία ανακολουθία η οποία γέμει αντιφάσεων που στερούν κάθε λογική και πολιτική βάση στις απόψεις του- δεν μπορεί να μιλά για «κυβερνητικούς ακολούθους». Στο κάτω-κάτω, «ακόλουθος» σημαίνει συνεπής. Ας είμαστε εμείς οι ακόλουθοι, δηλ. οι συνεπείς προς τις δικές μας απόψεις και εσείς μενείτε με την ανακολουθία σας.

Ο κ. Λαφαζάνης, όμως, παράλληλα με τη σκυτάλη των ερώλων επιχειρημάτων που παρέλαβε από την κ. Κωνσταντοπούλου, πρωτοτύπησε για μία ακόμα φορά. Τι είπε: «Δεν συναινέσαμε στη Διάσκεψη των Προέδρων, αλλά και αν συναινέσαμε...» -καινοφανείς θεωρίες- «...η Διάσκεψη των Προέδρων δεν αποφασίζει τα των επιτροπών, αλλά αποφασίζει τα της Ολομελείας...». Για να δούμε, είναι έτσι όπως τα λέει και από πού βγαίνει αυτό;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Εισηγείται. Δεν αποφασίζει.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Εισηγείται, λοιπόν, αλλά όχι τα των επιτροπών, όπως είπατε. Έτσι δεν είπατε; Εκτός αν αλλάξετε άποψη. Τη δέχομαι την αλλαγή σας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Η απόφαση είναι της Βουλής.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Ωραία. Είπατε, όμως, αυτό που λέω ή το αρνείστε;

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Όχι δεν είπα αυτό που λέτε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Κυρία Κωνσταντοπούλου, είστε υποκατάστατο του κ. Λαφαζάνη; Αφήστε τον.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν είπα ότι συναινέσαμε. Είπα ότι δεν συναινέσαμε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Δεν συναινέσατε είπα. Αλλά και αν συναινούσατε...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν συναινέσαμε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Δεν συναινέσατε;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Είπα ότι αν αποφασίζει η Βουλή, δεν μπορεί να αποφασίζει...

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Για να το τελειώνουμε το θέμα, αρχίζουμε με τη συνάδελφό μας που το ξεκίνησε, την κ. Κωνσταντοπούλου.

Η κ. Κωνσταντοπούλου επί τρεις συνεχείς συνεδριάσεις, αρχής γενομένης από την περασμένη Δευτέρα, στις 16 του μηνός, είπε ακριβώς τα ίδια πράγματα και τα ίδια επιχειρήματα. Τρεις φορές! Την πρώτη φορά κατά την εκλογή Προεδρείου..

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Σας παρακαλώ. Αντιλαμβάνομαι την ταραχή σας. Σας περιμένουν και άλλες εκπλήξεις.

Την πρώτη φορά, λοιπόν, κατά την εκλογή του Προεδρείου, ήρθε, είδε και απήλθε. Είπε τα ίδια. Μετά από μισή ώρα, άρχισε η δεύτερη ανάγνωση του νομοσχεδίου. Η κ. Κωνσταντοπούλου επανήλθε -και πολύ σωστά, είχε κάθε νόμιμο δικαίωμα- και είπε πάλι τα ίδια, ιδιαίτερα, μάλιστα, όταν ο Πρόεδρος ανακοίνωσε ότι η πρώτη συνεδρίαση δεν μαγνητοσκοπήθηκε. Και σήμερα έρχεται και λέει πάλι τα ίδια.

Για να δούμε, αυτά τα ίδια τα οποία λέει, έχουν καμμία βάση; Ανταποκρίνονται στην ουσία των πραγμάτων; Και ποιος εκφράζει την ουσία των πραγμάτων; Ο κ. Λαφαζάνης ή τα «Πρακτικά» της Διασκέψεως των Προέδρων; Ας δούμε, λοιπόν, ποιες είναι οι αιτιάσεις που μας απέδωσε από την αρχή η κ. Κωνσταντοπούλου, τις επανέλαβε εδώ και τις παρέλαβε και ο κ. Λαφαζάνης.

Αιτία πρώτη: «Η Αντιπολίτευση...» -έχω πάρει από τα Πρακτικά τα όσα είπε- «...δεν ειδοποιήθηκε... -έτσι ισχυρίζεται- για τη συζήτηση του νομοσχεδίου, ούτε ζητήθηκε από αυτή να ορίσει εισηγητή. Εξάλλου «η συνεδρίαση... -αυτή που έγινε- ...προγραμ-

ματίστηκε μονομερώς από τα μέλη της Διάσκεψης των Προέδρων που ανήκουν στην Κυβέρνηση.»

Απάντηση: Αντί να κάνει όλο αυτό το ανακριβές κέντημα, γιατί δεν προσέφευγε στα «Πρακτικά» της Διασκέψεως των Προέδρων; Εγώ θα προσκομίσω τα «Πρακτικά» -αφού τα αναγνώσω πρώτα- για να δούμε ποιος έχει δίκιο: Ο κ. Λαφαζάνης που λέει «δεν συναινέσαμε» και η κυρία Κωνσταντοπούλου που λέει ότι μονομερώς αποφασίσαμε;

Μιλώ, λοιπόν, για τα «Πρακτικά» της Διασκέψεως των Προέδρων, που αναφέρουν: Ως προς το νομοθετικό έργο, την Τετάρτη 16 Ιουνίου -αυτά τα λέει η Διάσκεψη των Προέδρων, ο Πρόεδρος της Βουλής κ. Ευάγγελος Μειμαράκης στις 12 Ιουνίου-...

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Δεν είναι τα Πρακτικά αυτά.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Είναι τα Πρακτικά. Τα είδα και θα τα καταθέσω.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Δεν είναι τα Πρακτικά.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Τα αμφισβητείτε; Προσβάλετέ τα επί πλαστότητι. Έχετε μια μανία μηνύσεων και αγωγών αναρίθμητη. Κάντε και εδώ και θα δούμε τι γίνεται.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Δίνετε το έδαφος. Γι' αυτό.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Αφήστε τώρα. Δεν δέχομαι άλλες διακοπές. Σας έκανα τη χάρη. Αντιλαμβάνομαι τον εκνευρισμό σας. Σας έχω καταλάβει.

Στις 12 Ιουνίου, λοιπόν, ο Πρόεδρος της Βουλής λέει -και έχει καταγραφεί- το εξής: «Ως προς το νομοθετικό έργο, την Τετάρτη 18 Ιουνίου προτείνω να εισαχθεί στο Τμήμα για συζήτηση και ψήφιση το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης «Κύρωση της Διεθνούς Συμβάσεως...». Είναι αυτό το οποίο συζητάμε. Και προχωρεί ο κ. Μειμαράκης: «Στην αρμόδια Διεύθυνση Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξεως και Δικαιοσύνης το νομοσχέδιο...» -αυτό που συζητάμε- «...ολοκληρώνεται τη Δευτέρα 16 Ιουνίου...» -προχθές- «...με τη β' ανάγνωση. Συμφωνείτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Καμμία αντίρρηση.»

Πώς λέτε ότι δεν ξέρετε; Πώς λέτε ότι προγραμματίζουμε μονομερώς; Πώς λέτε ότι δεν συμφωνήσατε;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν υπήρχε εκπρόσωπος.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Αφήστε τα αυτά. Αφήστε τα!

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Τι «ομόφωνα»; Ποιοι ήταν παρόντες; Εμείς είχαμε Κοινοβουλευτική Ομάδα.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Αφήστε τα τώρα αυτά!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Σας παρακαλώ, μη διακόπτετε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Εγώ σας διάβασα τα Πρακτικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Διαβάστε τα Πρακτικά. Αν θέλετε, καταθέστε ένσταση επί των Πρακτικών.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Τα Πρακτικά που φτιάχνουν μόνοι τους. Μόνοι σας τα φτιάχνετε. Δείτε μας τις υπογραφές στα Πρακτικά. Μόνοι σας τα φτιάχνετε...

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Δεν γνωρίζετε ακόμη ότι Πρακτικά δεν υπογράφονται; Που είμαστε; Στο Σωματείο της γειτονιάς σας;

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ποιος τα φτιάχνει;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Οι Υπηρεσίες τα φτιάχνουν.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Μόνοι σας μπορείτε να λέτε «ομοφώνως». Ομοφωνία δια της ομοφωνίας της Νέας Δημοκρατίας;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ξέρετε τι κάνετε τώρα; Κατηγορείτε τον Πρόεδρο ότι έκανε παραποίηση Πρακτικών.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Και τα «Πρακτικά» αμφισβητείτε; Τότε πού να ανατρέξουμε;

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Δεν είναι Πρακτικά.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Πού να ανατρέξουμε; Στο Μαντείο των Δελφών; Αν το θέλετε, να το κάνουμε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε..

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Όχι, κύριε Λαφαζάνη, δεν επιτρέπω διακοπές. Σας παρακαλώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μα, αφού δεν ήμασταν μέσα. Είχαμε Κοινοβουλευτική Ομάδα.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Η Διάσκεψη των Προέδρων απο-

φάσισε να περάσει το νομοσχέδιο αυτό σε δεύτερη ανάγνωση τη Δευτέρα που μας πέρασε και την Τετάρτη να έρθει στο Τμήμα.

Όλα, λοιπόν, όσα λέγονται, ότι η Διάσκεψη των Προέδρων δεν εισηγείται δήθεν για όσα θα συμβούν στο Τμήμα, είναι άνευ αξίας.

Πάμε στη δεύτερη αιτίαση της κ. Κωνσταντοπούλου. Χρησιμοποιώ τις εκφράσεις της: «Διεκόπη βιαίως η συζήτηση του νομοσχεδίου αυτού, διότι η Κυβέρνηση αιφνιδιαστικά, με τη συνδρομή του Προέδρου της Δημοκρατίας, έκλεισε τη Βουλή».

Πρέπει να φρεσκάρω λίγο τις γνώσεις της κ. Κωνσταντοπούλου για το θεσμό της βιαίας διακοπής. Για να υπάρχει βιαία διακοπή, πρέπει να υπάρχει έκτακτο και σοβαρό περιστατικό, το οποίο να παρακωλύει τη συνέχιση μιας διαδικασίας. Εδώ, όχι μόνο δεν είχαμε βιαία διακοπή, αλλά είχαμε ομαλή περάτωση. Το νομοσχέδιο ψηφίστηκε επί της αρχής και παραπέμφθηκε σε δεύτερη συζήτηση. Πού είναι, λοιπόν, η βιαία διακοπή την οποία επικαλείται η κ. Κωνσταντοπούλου και κατά κόρον μαίνεται -στην κυριολεξία- περί αυτής;

Δεύτερη, λοιπόν, ανακρίβεια, κραυγαλέα! Εντελώς κραυγαλέα!

Προχωρούμε στην τρίτη αιτίαση, ότι δήθεν η Κυβέρνηση έκλεισε τη Βουλή, γιατί δεν είχε νομοθετικό έργο. Μας αποδίδει ότι αυτή είναι η σκέψη μας. Επικαλέστηκε, μάλιστα, ότι υπήρχαν εξήντα τρία νομοσχέδια. Έχει μπερδέψει τα νομοσχέδια με τις προτάσεις νόμων φαίνεται. Είναι κάτι διαφορετικό. Η Αντιπολίτευση μόνο προτάσεις νόμου υποβάλλει. Έτσι λέει το Σύνταγμα, έτσι λέει ο Κανονισμός.

Η τελευταία αιτίαση είναι ότι δεν είχαν ειδοποιηθεί οι συνάδελφοί μας. Οι Υπηρεσίες της Βουλής, με τη γνωστή ευσυνειδησία τους και τη μακρά πείρα τους, μας δήλωσαν ότι ειδοποίησαν τη Διευθύντρια -τώρα έμαθα ότι είναι γυναίκα- της αρμοδίας Υπηρεσίας του ΣΥΡΙΖΑ στη Βουλή ότι θα γίνει τη Δευτέρα κλπ.. Εκείνη, είπε: «Προχωρήστε. Μη συμπληρώνετε το όνομα του εισηγητού από πλευράς ΣΥΡΙΖΑ και προχωρούμε κανονικά».

Αρα, δεν θέλαμε καθόλου να στερήσουμε την Αξιωματική Αντιπολίτευση από τη δυνατότητα να χρησιμοποιήσει τον εισηγητή της. Άλλωστε, αφού εν τέλει συμφωνεί επί της ουσίας -δεν μπορεί να κάνει κι αλλιώς, περί κυρώσεως πρόκειται- η Αξιωματική Αντιπολίτευση, τι νόημα θα είχε να θέλαμε να αποκλείσουμε τον εισηγητή της; Δεν καταλαβαίνω. Με αυτές τις ψευδαισθήσεις διαβιώνετε; Με αυτές υπόσχεστε ότι θα κυβερνήσετε; Και με αυτά κοιμόμαστε και με αυτά ξυπνάτε; Φοβούμαι ότι είστε σε λήθαργο.

Αφού, λοιπόν, τελειώσαμε με αυτά, αφού καταλάβαμε ότι δεν έγινε καμμία υπαρπαγή, δεν έγινε καμμία βιαία διακοπή, δεν θελήσαμε καθόλου να τους στερήσουμε εισηγητή, τώρα μπορούμε να πούμε ότι αυτό το νομοσχέδιο αποτελεί την κύρωση μιας διεθνούς Συμβάσεως. Ο εισηγητής μας αναφέρθηκε λεπτομερώς σ' αυτήν. Ο Υπουργός ανέλυσε και τα των τροπολογιών και των άλλων. Είναι απίστευτος φαρισαϊσμός να γίνεται ολόκληρη φασαρία για την παράταση της προθεσμίας της υποβολής «πόθεν έσχες».

Μάλιστα, ο φαρισαϊσμός αυτός μεγεθύνεται όταν στην Έδρα αυτή τη στιγμή προεδρεύει ο Πρόεδρος της αρμόδιας Επιτροπής «Πόθεν Έσχες», αυτός, δηλαδή, που είναι εντεταλμένος, ο οποίος σας λέει με αφοπλιστική ειλικρίνεια τα εξής: Τι νόημα έχει; Δεν αφορά μόνο τους Βουλευτές. Δυσφημείτε έτσι τους Βουλευτές. Αφορά δημοσίου υπαλλήλους, στρατιωτικούς, αξιωματικούς, όλον αυτόν τον κόσμο. Ποιος ωφελείται, άραγε, απ' αυτά; Αφού είναι γενική, αδιάκριτος και αδιάστικτος η παράταση.

Αρα, κάνετε αντιπολίτευση για την αντιπολίτευση. Καυτηριάζετε για τον καυτηριασμό. Βρίσκεστε σε αδιέξοδο. Είναι προτιμότερο να κάνετε ουσιαστικές παρατηρήσεις, με τις οποίες μπορεί να μη συμφωνήσουμε, αλλά εν πάση περιπτώσει δε θα σας καταλογίζουμε και όλα αυτά που τώρα σας λέμε, γι' αυτό που κάνετε.

Στο τέλος, για να ξεμπερδεύουμε μ' αυτό το θέμα, θέλω να πω ότι είμαστε διατεθειμένοι και να σας ακούμε και να πολλές φορές να σας εισακούμε όταν οι παρατηρήσεις σας είναι έγκυρες. Διατυπώθηκαν παρατηρήσεις από την πλευρά της Αξιωματικής

Αντιπολίτευσης. Και ο κ. Πανούσης, όμως, διετύπωσε απόψεις, όπως και η κ. Κανέλλη. Είναι αξιοπρόσεκτες και οι τρεις πλευρές. Οι απόψεις είχαν να κάνουν με την κακή μετάφραση. Αυτό, όμως, δεν είναι ένα τυπικό θέμα κακής μεταφράσεως. Αυτό έχει να κάνει με το ότι αλλοιώνεται η ίδια η ουσία της στοιχειοθετήσεως της αντικειμενικής υποστάσεως του αδικήματος.

Παραδείγματος χάριν, λέει μέσα: «Όποιος τελεί αναγκαστική εξαφάνιση». Τι θα πει «τελώ αναγκαστική εξαφάνιση»; Δε θα πει τίποτα. Αν θες να πεις κάτι στο πρόσωπο αυτό, μπορείς να πεις: «Όποιος πραγματοποιεί, επιχειρεί, εξαναγκαστική...». Όχι σκέτο «αναγκαστική». Αναγκαστική είναι και αν κάποιος χρωστάει και αναγκαστικά εξαφανίζεται. Αυτό δεν είναι το αδικήμα. Εμείς μιλάμε για εκείνον τον οποίον εξαφάνισαν. Καλύτερα να υπάρχει ενεργητική διατύπωση, παρά αυτή η παθητική και νεφελώδης. Αυτές τις παρατηρήσεις να τις συζητήσουμε. Δυστυχώς, δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα.

Δεν μπορούμε να αλλάξουμε το κείμενο. Προσχωρούμε. Αλλά πρέπει να καταγραφούν για να προληφθούν παρόμοιες ιστορίες στο μέλλον και για να διαπιστώσουν, όποιοι διαπιστώνουν, ότι εν πάση περιπτώσει η Βουλή αγρυπνά.

Με αυτές τις εκδοχές, κύριε Πρόεδρε, και με τα όσα διευκρινιστικά είπαν προηγουμένως ο κύριος Υπουργός και ο εισηγητής μας, ασφαλώς και είμαι υπέρ της ψηφίσεως αυτού του σχεδίου νόμου.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Κаланτζής): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, ο κ. Κουτσούκος, έχει τον λόγο.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ενσωματώνουμε σήμερα στην ελληνική έννομη τάξη μια Διεθνή Σύμβαση για την προστασία όλων των προσώπων από αναγκαστική εξαφάνιση και νομίζω ότι τόσο ο εισηγητής μας, ο κ. Κώστας Τριαντάφυλλος, όσο και άλλοι ομιλητές των άλλων κομμάτων που παρακολούθησα –όπως ο κ. Πανούσης αλλά και άλλοι, όσους πρόλαβα να ακούσω– νομίζω ανέλυσαν τη σημασία αυτής της σύμβασης και εξήγησαν για ποιο λόγο πρέπει να την ενσωματώσουμε.

Επίσης, άκουσα με πάρα πολλή προσοχή τις παρατηρήσεις του κ. Λαφαζάνη, ο οποίος αναφέρθηκε νωρίτερα σε ποιες χώρες δεν την έχουν ακόμα κυρώσει και ποιοι είναι οι λόγοι.

Είναι φανερό, κύριε συνάδελφε, ότι συμφωνώ μαζί σας στους λόγους για τους οποίους ορισμένες συμβάσεις του ΟΗΕ και άλλων διεθνών οργανισμών επιλεκτικά κυρώνονται από ορισμένα κράτη.

Επίσης, ήθελα να παρατηρήσω –και αυτό νομίζω ότι είναι άξιο προσοχής– την καθυστέρηση που «τρέχει» η έννομη τάξη σε κάθε χώρα πίσω από τα γεγονότα και τις εξελίξεις. Δηλαδή, έχουμε γεγονότα και εξελίξεις τα οποία με μια πολύ μεγάλη καθυστέρηση έρχονται να αντιμετωπιστούν από τους διεθνείς οργανισμούς, εν προκειμένω τον ΟΗΕ, και στη συνέχεια με πολύ μεγάλη καθυστέρηση τα εθνικά κοινοβούλια να ενσωματώσουν αυτές τις συμβάσεις στο Εθνικό Δίκαιο.

Δηλαδή, από το '92 που ξεκίνησε αυτή η ιστορία με τη διακήρυξη στη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ είχαμε το 2006 την ψήφιση της σχετικής σύμβασης και σήμερα, δόξα τω Θεώ, είμαστε στο 2014.

Αυτά είναι μερικά σχόλια που ήθελα να κάνω. Χαίρομαι που αυτό το νομοθέτημα με την επεξεργασία της Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής που συγκροτήσατε στο Υπουργείο, κύριε Υπουργέ, αλλά και ορισμένες παρατηρήσεις επί τυπικών νομικών ζητημάτων, τα οποία πρέπει να σας πω ότι δεν είμαι ο καταλληλότερος να κρίνω, ενσωματώνονται σήμερα με ομοφωνία στο Εθνικό μας Δίκαιο.

Κατά συνέπεια, είμαι υποχρεωμένος να περάσω σε ορισμένες παρατηρήσεις για τα υπόλοιπα θέματα που έχουν να κάνουν με το νομοθετικό έργο σήμερα και ένα σχόλιο για την επικαιρότητα.

Πρώτα-πρώτα, αγαπητέ συνάδελφε του ΣΥΡΙΖΑ, κύριε Λαφαζάνη, πολλή μιζέρια και πολλή γκρίνια. Έχετε ένα σωρό θέματα, κοινωνικά ζητήματα, προβλήματα, να κάνετε κριτική στην Κυβέρνηση, να τα αναδείξετε. Το κάνετε. Αυτή η μιζέρια και η γκρίνια τώρα για την ημέρα που συνεδρίασε η επιτροπή, για τα Πρακτικά, αν είναι υπογεγραμμένα, ποιος τα υπέγραψε, όλη αυτή η

ιστορία νομίζετε ότι αναβαθμίζει το ρόλο του Κοινοβουλίου και σας τιμά ως Αξιωματική Αντιπολίτευση; Αφορά αυτό τον απλό Έλληνα πολίτη; Τι εικόνα δίνουμε στο Κοινοβούλιο, όταν ερίζουμε για τέτοια δευτερεύοντα και τριτεύοντα ζητήματα; Εγώ δεν λέω ότι δεν έχουν τη σημασία τους στη δημοκρατία, αλλά έχουμε τόσα άλλα προβλήματα να λύσουμε μέσα στο Κοινοβούλιο και πρέπει να τα λύσουμε, ώστε πιστεύω ότι πρέπει να μας περισσεύει αυτή η μιζέρια και η γκρίνια και το κυνήγι μαγισσών και σκιών.

Παρακολούθησα την εισηγήτριά σας –εσείς το περάσατε με πιο κομψό τρόπο– να λέει για το ζήτημα της παράτασης του «πόθεν έσχες». Όλοι ξέρουμε –εγώ μόνος μου κάνω και τη φορολογική μου δήλωση και το «πόθεν έσχες»– τον αγώνα δρόμου που κάνουμε για να έχουμε υποβάλει τη φορολογική δήλωση, καθώς απαιτείται να την επισυνάψουμε στο πόθεν έσχες. Δεν είναι λογικό, λοιπόν, να υπάρξει ένας ετεροχρονισμός της υποβολής του πόθεν έσχες μετά τη φορολογική δήλωση;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Αυτό είπαμε.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Δεν κάναμε πέρυσι παράταση υποβολής των «πόθεν έσχες», επειδή υπήρξε παράταση; Θα μαλώσουμε τώρα αν αυτό είναι τρεις μήνες ή δύο μήνες;

Σημασία έχει, λοιπόν, ότι δεν μπορούμε να κυνηγάμε μάγισσες, σκιές και φαντάσματα πίσω από απλές, λογικές, νομοθετικές μεταρρυθμίσεις και να θολώνουμε –προσέξτε με τώρα– την εικόνα των μεγάλων πρωτοβουλιών του Ελληνικού Κοινοβουλίου.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Εσείς κάνετε φαντάσματα. Αυτά είναι τα φαντάσματα.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Τι θέλω να πω; Ότι το Ελληνικό Κοινοβούλιο τα τελευταία χρόνια και το ΠΑΣΟΚ, το οποίο εγώ εκπροσωπώ, μπορεί να υπερηφανευτεί ότι έχει θεσπίσει διαδικασίες για το «πόθεν έσχες» για όλους και για όλα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τι σχέση έχει αυτό τώρα;

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Αυτές οι διαδικασίες πολλές φορές, όχι απλώς δεν αναδεικνύονται από τους Βουλευτές και από τα κόμματα, αλλά με τον τρόπο που τα χειρίζομαστε δίνουμε την εντύπωση ότι κάτι θέλουμε να κρύψουμε. Ε, λοιπόν, δεν θέλουμε να κρύψουμε τίποτα. Υπάρχει διαφάνεια.

Θέλω να σας θυμίσω ότι συνάδελφοί μας, πρώην Βουλευτές και πολιτικοί, είναι σήμερα στη φυλακή για τον λόγο ότι δήλωναν ψευδές «πόθεν έσχες» και αυτό βγήκε μέσα από τις διαδικασίες του Κοινοβουλίου.

Πρέπει, κύριε Λαφαζάνη –και παρακαλώ και τον κύριο Υπουργό– να δούμε τα κενά που έχει σήμερα το «πόθεν έσχες» στο δημόσιο βίο. Δεν υπάρχει μόνο η πολιτική εξουσία, υπάρχει δικαστική εξουσία, υπάρχουν δημοσιογράφοι, υπάρχουν άλλοι παράγοντες της δημόσιας ζωής που δεν μαθαίνουμε ποτέ το «πόθεν έσχες». Άκουσα τώρα στις ειδήσεις ότι το ΣΔΟΕ ανακάλυψε τεράστιες καταθέσεις απόστρατων αξιωματικών. Μα, δεν δικαιούται ο Έλληνας πολίτης να μάθει την περιουσιακή κατάσταση ενός που ασκεί τέτοια εξουσία όντας μέσα στο δημόσιο τομέα;

Αυτά πρέπει να συζητήσουμε, γιατί νομίζω ότι η συγκυρία, η κρίση, τα προβλήματα που βιώνουν οι πολίτες απαιτούν να τα λύσουμε όλα αυτά δια παντός και με συμφωνίες, φως παντού, διαφάνεια παντού και να μην γκρινιάζουμε για τις ημερομηνίες, αλλά για την ουσία. Κατά συνέπεια, εκεί πρέπει να τοποθετηθούμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Κаланτζής): Κύριε Κουτσούκο, επιτρέψτε μου μισό λεπτό.

Ως Πρόεδρος της Επιτροπής Πόθεν Έσχες θέλω να σας ενημερώσω ότι σε συνεργασία με το Υπουργείο Δικαιοσύνης εντός των πολύ λίγων προσεχών ημερών θα έχουμε το νέο σχέδιο «πόθεν έσχες». Νομίζω ότι εκεί θα τα τακτοποιήσουμε και θα τα διευκρινίσουμε όλα.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Εγώ αναφέρθηκα και στους άλλους, εκτός από τους Βουλευτές, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Κаланτζής): Είπα για όλους...

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Νομίζω ότι έγινε αντιληπτό αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Κаланτζής): Κύριε Κουτσούκο, αυτό που είπατε εννοώ και εγώ ότι αναφέρεται σε όλους.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Χαίρομαι και θα περιμένω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Κаланτζής): Όπως το λέτε είναι. Αυτό ήθελα να διευκρινίσω.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Πάμε τώρα στο περιεχόμενο της επόμενης τροπολογίας.

Υπήρξε μια συνεννόηση του νέου Υπουργού Παιδείας, του κ. Λοβέρδου, για να αντιμετωπίσει τα προβλήματα που δημιούργησε η διαθεσιμότητα. Θέλω να σας θυμίσω ότι και εκ μέρους της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ πάρα πολλοί συνάδελφοι δικοί μας είχαν επισημάνει τη μεταρρυθμιστική αναποτελεσματικότητα πάρα πολλών Υπουργών που έβαζαν το κάρο μπροστά από το άλογο. Δηλαδή, αντί να κάνουμε πρώτα τους οργανισμούς και να βρούμε τους διαθέσιμους και να τους αξιολογήσουμε, κάναμε το αντίθετο.

Προσπάθησε, λοιπόν, ο κ. Λοβέρδος, να ελαχιστοποιήσει τα δημιουργημένα προβλήματα. Υπήρξε μια συμφωνία, η οποία όμως για να υλοποιηθεί ήθελε μια σχετική παράταση του χρόνου της διαθεσιμότητας, διότι έπρεπε να προκηρυχθούν οι θέσεις και εντωμεταξύ να υπάρχουν αυτοί ως διαθέσιμοι για να υποβάλλουν τα αιτήματά τους, γιατί αλλιώς θα απολύονταν. Κατά συνέπεια, είναι σωστή αυτή η νομοθετική παρέμβαση.

Θέλω να σημειώσω πως ενδεχόμενα να χρειαστεί και άλλη νομοθετική ρύθμιση στην περίπτωση που η αξιολόγηση των νέων οργανισμών θα καθυστερήσει και θα έρθει μετά τη λήξη της διαθεσιμότητας, δηλαδή μετά την έκδοση των αποτελεσμάτων.

Απευθύνομαι τώρα στον Υπουργό Παιδείας, που δεν είναι παρών. Δεν έχει καμία σημασία να κάνουμε αξιολόγηση, να προκύψει μέσα από τις διαδικασίες του ΕΣΠΑ, όπως έχει ανακοινωθεί, ότι αυτοί οι οργανισμοί έχουν ανάγκη διευρύνσεων είτε αυτό αφορά στον αριθμό των θέσεων είτε στις ειδικότητες και να μην υπάρχουν οι διαθέσιμοι υπάλληλοι για να το καλύψουν. Το λέω τώρα απευθυνόμενος στον Υπουργό Δικαιοσύνης, ο οποίος εκπροσωπεί την Κυβέρνηση. Είναι ένα πρακτικό θέμα, που ενδεχόμενα μπορεί να προκύψει.

Έρχομαι τώρα στο ζήτημα της επικαιρότητας που έχει προκύψει και προσπάθησε ο κ. Λαφαζάνης να δώσει μια αιτιολόγηση της παρουσίας των Βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ στη δίκη του Ξηρού. Ακούστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ξέρετε ποιος ήταν αρχηγός της «17 Νοέμβρη»; Ο Ανδρέας Παπανδρέου!

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Μάλιστα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τα ίδια θα λέτε; Ακόμη θα συνεχίζετε το ίδιο τροπάρι; Φτάνει πια!

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Χαίρομαι γι' αυτήν την υπενθύμιση, γιατί θα πρέπει να τοποθετηθώ και σε αυτό.

Ο νομικός μας πολιτισμός, η έννομη τάξη, δίνει τη δυνατότητα σε κάθε πολίτη είτε είναι φυλακισμένος είτε καταδικασμένος να διεκδικήσει τα δικαιώματά του και εμείς αυτά τα δικαιώματα στην περίπτωση, στις ανθρώπινες συνθήκες διαβίωσης τα υποστηρίζουμε και έχουμε υποχρέωση να τα υποστηρίξουμε.

Προσέξτε τώρα, κυρίες και κύριοι, μια και κάνατε την αναφορά στον Ανδρέα Παπανδρέου. Εμείς δεν σας κατηγορήσαμε. Δεν άκουσα ούτε τον εισηγητή μας, ούτε την ανακοίνωση του ΠΑΣΟΚ, ούτε εγώ θα το διανοούμην ποτέ να σας κατηγορήσουμε για σχέσεις με την τρομοκρατία, όπως έκαναν εκείνη την περίοδο οι παρακρατικοί μηχανισμοί εντός και εκτός Ελλάδος, συνηγορούντων και διαφόρων άλλων, που σήμερα δυστυχώς βρίσκονται και στη Βουλή. Δεν κάνουμε αυτό. Σας λέμε ότι η δημοκρατία κινδυνεύει από την τρομοκρατία και το φασισμό.

Απέναντι στην τρομοκρατία και στο φασισμό πρέπει να έχουμε αρραγές μέτωπο των δημοκρατικών δυνάμεων για να το αντιμετωπίσουμε. Έχει συμβολικό χαρακτήρα η παρουσία δύο Βουλευτών της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης στη δίκη ενός καταδικασμένου για τρομοκρατία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν είναι δίκη...

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Αυτό σας επισημαίνουμε κι επειδή νομίζω ότι κι εσείς κι εμείς θέλουμε να υποστηρίξουμε τη δημοκρατία, σας καλώ να δείτε στο παρελθόν όλες τις πράξεις της παράταξής σας που έδιναν αφορμές για να αντιμετωπιστείτε ως δίνοντες πολιτική κάλυψη σε διάφορες ενέργειες που είναι έκνομες, με τον ένα ή άλλο τρόπο. Αυτό θέλουμε να σας το επισημαίνουμε ως ένα απόηχο. Μακριά από εμάς οποιαδήποτε σκέψη σαν αυτές που είπατε.

Με αυτό θέλω να κλείσω, κυρίες Πρόεδρε, επισημαίνοντας ότι

χρειάζεται μέτωπο απέναντι στους κινδύνους που αντιμετωπίζει η δημοκρατία και είναι υποχρέωσή μας να το επισημαίνουμε όταν κάποια κοινοβουλευτικά κόμματα κάνουν τέτοιου είδους αποπήματα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Παρακαλώ τη Μακεδονίτσα Βουλευτή, Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπο των Ανεξάρτητων Ελλήνων, κ. Ραχήλ Μακρή να πάρει τον λόγο.

(Θόρυβος από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ)

Γιατί επιμένετε; Αφήστε το. Ο καθένας μας αναλαμβάνει, κυρία Σταμπουλή, την ευθύνη και καλά κάνει. Είναι ελεύθερος να κάνει ό,τι θέλει. Όμως, πολιτικά θα κρινόμαστε.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Πολιτικό θέμα είναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κυρία Σταμπουλή, ο καθένας από εμάς είναι ελεύθερος, ιδιαίτερα ο Βουλευτής, όταν ορκίζεται στο Σύνταγμα να ενεργεί αυτοβούλως. Όμως, θα υπάρξει κριτική.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Η αμφισβήτηση του συνταγματικού καθήκοντος...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Μην επιμένετε. Μην υπερασπίζεστε κάτι που δεν σας αφορά. Ας έρθουν οι ίδιοι.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Όλους μας μάς αφορά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Δεν έχει ανάγκη ούτε η κ. Κατριβάνου ούτε ο κ. Κουράκης να τους υπερασπιστείτε.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Όλους μας αφορά, όχι όλους μας στο ΣΥΡΙΖΑ, αλλά όλους σε αυτή τη χώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Τέλος πάντων, την άποψή σας είστε ελεύθεροι να την καταθέσετε, αλλά είναι ελεύθερες να ειπωθούν και οι άλλες απόψεις. Καταλαβέτε το. Είναι πολιτική η κίνηση. Πολιτικά εκρίθη και πολιτικά κρίνεται.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Είναι συνταγματικό θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Μα, δεν θα πει ότι θα πρέπει εγώ, ο χ' εγώ να συμφωνώ μαζί σας. Σας παρακαλώ δηλαδή.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, έχει ανέβει στο Βήμα η κυρία συνάδελφος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Έχω δώσει τον λόγο στην κ. Μακρή.

Ορίστε, κυρία Μακρή, έχετε τον λόγο και συγγνώμη.

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: Ευχαριστώ, κυρίες Πρόεδρε.

Μας μιλούν τα κόμματα της Συμπολίτευσης για δηλητηρίαση της ελληνικής κοινωνίας, οι εκπρόσωποι, βέβαια, μίας Κυβέρνησης που επιτρέπουν σε αστυνομικούς των ΜΑΤ να χτυπούν πιστολάκια γυναίκες οι οποίες τολμούν να διεκδικήσουν το ψωμί τους, αυτοί οι οποίοι προσλαμβάνουν εταιρείες ασφαλείας, των οποίων οι υπάλληλοι μαχαιρώνουν απολυμένους της ΕΡΤ. Είναι αυτοί οι οποίοι αποδείχθηκαν για πολλά χρόνια ανίκανοι να συλλάβουν τους τρομοκράτες της «17 Νοέμβρη» και το έπραξαν μόνο όταν μπορούσαν να το χρησιμοποιήσουν ως επικοινωνιακό τέχνασμα τεράστιας επιτυχίας, αυτοί οι οποίοι αφού έδωσαν άδεια σε έναν τρομοκράτη είναι ανίκανοι επί μήνες να τον συλλάβουν και αυτός ο τρομοκράτης είναι που κυκλοφορεί ανάμεσα στους Έλληνες πολίτες, κάνοντάς τους να νιώθουν μη ασφαλείς. Είναι αυτοί οι οποίοι οδήγησαν τη μία κοινωνική ομάδα ενάντια στην άλλη, αφού βέβαια τη δηλητηρίασαν, αυτοί οι οποίοι οδήγησαν τους ιδιωτικούς υπαλλήλους ενάντια στους δημοσίους υπαλλήλους, φτάνοντας μάλιστα ορισμένοι από τους πολίτες να εκφράζουν απόψεις, όπως το να απολυθούν όλοι οι δημόσιοι υπάλληλοι και να καταργηθεί όλο το δημόσιο, αφού οι ίδιοι δεν έχουν δουλειά.

Βέβαια, όλα αυτά είναι λογικά, όταν σκεφτεί κανείς ότι αυτοί οι πολίτες εργάζονται σε συνθήκες εργασιακού μεσαίωνα, πολίτες στους οποίους οι εργοδότες αντί για μισθό δίνουν ένα πιάτο φαγητό και κουπόνια σε σούπερ μάρκετ, νέοι κάτω από είκοσι πέντε ετών που πληρώνονται με 180 ευρώ το μήνα, ήτοι 2,25 ευρώ την ημέρα.

Σας διαβάζω από δημοσίευμα της ηλεκτρονικής ιστοσελίδας «News Bomb» στις 17 Ιουνίου του 2014: «Σοκ προκαλούν τα στοιχεία που φέρνει στο φως της δημοσιότητας έκθεση της ΓΣΕΕ σχετικά με τις συνθήκες εργασίας που επικρατούν στον ιδιωτικό

τομέα και γενικότερα για την αγορά εργασίας. Μισθοί μετατρέπονται σε ένα πιάτο φαγητό, εργοδότες δίνουν κουπόνια, αντί για μεροκάματα και όχι μόνο.

Αυτά είναι μερικά από τα τραγικά παραδείγματα που αποδεικνύουν πως η Ελλάδα του 2014 δεν θυμίζει τίποτα από το παρόν, αλλά αντίθετα έχει γυρίσει σε σκοτεινά χρόνια.

Είναι αυτοί, οι οποίοι αρνούνται να απαντήσουν σε ερώτηση κοινοβουλευτικού ελέγχου δύο φορές. Είναι η τρίτη φορά που καταθέτω ερώτηση για την υπόθεση του γαλλικού κολοσσού LA-FARGE, ο οποίος βρίσκεται σε μία λίστα πενήντα δύο χιλιάδων ατόμων του ΣΔΟΕ, όπου φέρεται να ενέβαζε εκατομμύρια ευρώ με πλαστά και κλεμμένα ΑΦΜ, ακόμα και ταξιτζήδων.

Είναι αυτοί, οι οποίοι επιτρέπουν στους απερχόμενους και απολυθέντες γενικούς γραμματείς τους -μιλιά για τον κ. Θεοχάρη, τον οποίο απολύσατε- να διεκδικούν μπόνους 5 εκατομμυρίων ευρώ, επειδή ήταν επιτυχημένοι. Για το θέμα αυτό, λοιπόν, θα καταθέσουμε ερώτηση στη Βουλή, για να μας απαντήσετε γιατί αφού ήταν τόσο επιτυχημένοι και διεκδικεί το μπόνους των 5 εκατομμυρίων ευρώ για ποιον ακριβώς λόγο τον απολύσατε.

Να λείπουν, λοιπόν, οι κορώνες για την κοινωνική ευαισθησία από μια συγκυβέρνηση η οποία καταδίκασε τον ελληνικό λαό σε ύφεση, ανεργία και πείνα. Είσατε εσείς οι οποίοι μιλάτε για τη δηλητηρίαση της ελληνικής κοινωνίας; Μα, εσείς είστε το δηλητήριο της ελληνικής κοινωνίας.

Όσο για τη σειρά κύριε Πρόεδρε, με την οποία εκπροσωπούνται τα κόμματα, αν και θεωρούμε ότι επί της ουσίας το ζήτημα έχει μηδενική πραγματική αξία, έχουμε να παρατηρήσουμε τα ακόλουθα. Συμφωνούμε, βέβαια, με τον Προεδρείο, το οποίο ανακοίνωσε την απόφαση, καθώς είχε δέσμια αρμοδιότητα να το πράξει. Πέραν αυτού, όμως, μας κάνει εντύπωση η ομολογία του κ. Μεϊμαράκη ότι δεν έχει έγγραφο με την επίσημη θέση των κομμάτων και αποφάσεις, βέβαια, από μόνος του για ένα άρθρο για το οποίο ο Προεδρείον κ. Δραγασάκης προς τιμήν του παραδέχεται ότι μπορεί να λάβει παραπάνω της μίας ερμηνείας.

Θεωρούμε απαράδεκτο να αποφασίζουμε και να διατάζουμε και το καταδικάζουμε από όπου και αν προέρχεται και περιμένουμε βέβαια το θέμα να τεθεί άμεσα στη Διάσκεψη των Προέδρων και στην Ολομέλεια.

Όσον αφορά το νομοσχέδιο, θα είμαστε εξαιρετικά σύντομοι, καθώς τονίσαμε τόσο στην αρμόδια επιτροπή, όσο και στη συζήτηση δια της ειδικής αγορήτριας μας κ. Χρυσοβελώνη τη συμφωνία μας για την κύρωση της συγκεκριμένης σύμβασης.

Η μελέτη αυτής αποδεικνύει ότι βρίσκεται στον ορθό δρόμο προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και σεβασμού των θεσμών. Δυστυχώς, όμως, η Κυβέρνηση του κ. Βενιζέλου με τη συνιστώσα της Νέας Δημοκρατίας του κ. Σαμαρά έχει εγκαταλείψει αυτή την οδό του σεβασμού των θεσμών εδώ και καιρό. Το υπογραμμίζουμε σε συζήτηση νομοσχεδίου του Υπουργού κ. Αθανασίου, καθώς η ειδική αποστολή της θέσης του τον καθιστά θεματοφύλακα των θεσμών.

Είναι απαράδεκτο να παύει η λειτουργία του Κοινοβουλίου γιατί πανικοβλήθηκε ο Πρωθυπουργός της χώρας. Δεν μας ενδιαφέρει αν ο πανικός του εδράζεται στο άκουσμα της υπόθεσης Μιχαλόκη ή στο περιβόητο βίντεο Μπαλτάκου. Δεν μας αφορά αν στο μυαλό του κ. Σαμαρά γυρνούν μεθοδεύσεις περί παραγραφής πιθανών αδικημάτων των συμμετεχόντων σε κυβερνήσεις του κ. Παπανδρέου και του κ. Παπαδήμου.

Αυτό το οποίο, όμως, μας αφορά είναι η παύση των μεθοδεύσεων και η δημοκρατική λειτουργία. Η λειτουργία που σίγουρα παραβιάζεται από τη βίαιη διακοπή τεσσάρων νομοσχεδίων χωρίς ουσιαστικό λόγο και άνευ έστω και προσχηματικής δικαιολογίας.

Αυτό που μας αφορά είναι η άρον-άρον κλήση σε συνεδρίαση της επιτροπής της Βουλής, ενώ η Βουλή ήταν τυπικά κλειστή, γιατί επείγει, όπως είπατε, η ολοκλήρωση του συγκεκριμένου νομοσχεδίου, την ίδια στιγμή που επικαλεστήκατε λόγους ανυπαρξίας νομοθετικού έργου όταν την κλείσατε.

Κατανοείτε, βέβαια, ότι αποτελεί παραδοχή αποτυχίας να κλείνει το Κοινοβούλιο όταν υπάρχουν νομοσχέδια που επείγουν ή να επικαλείστε λόγους εσπευσμένης σύγκλησης των οργάνων της Βουλής, ενώ η ίδια η Κυβέρνηση έπαψε τις λειτουργίες της

εξαιτίας ανυπαρξίας ουσιαστικού νομοθετικού έργου, όπως επικαλέστηκε.

Αποτελεί παραδοχή αποτυχίας να δέχστε την τροπολογία με γενικό αριθμό 1477 και ειδικό 73, με την οποία δίνεται παράταση του χρόνου αιτήσεων για τη διαθεσιμότητα στους διοικητικούς υπαλλήλων των ΑΕΙ. Αποτελεί παραδοχή ανικανότητας, γιατί συζητείται την 18η Ιουνίου για να παρατείνει την περίοδο από τις 15 Ιουνίου μέχρι τις 20 του ίδιου μήνα. Φέρνετε μια ρύθμιση στις 18 του μηνός για να καλύψει ακριβώς ποιον; Το σύνολο των υπαλλήλων που πλήττει η διαδικασία της συγκεκριμένης απόλυσης την οποία απλά ονομάσατε «διαθεσιμότητα» ή κάποιους κομματικά εκλεκτούς που γνώριζαν για τη ρηξικέλευθη νομοθετική πρωτοβουλία και υπέβαλαν αίτηση την Κυριακή 15 Ιουνίου;

Αναγνωρίζουμε τα ενδοκυβερνητικά θέματα επικοινωνιακού διαπληκτισμού των Υπουργών Παιδείας και Διοικητικής Μεταρρύθμισης. Παρατηρούμε, βέβαια, ότι η επίμαχη τροπολογία δεν υπογράφεται από τον Υπουργό Παιδείας, αν και αφορά υπαλλήλους αρμοδιότητάς του. Διαπιστώνουμε ότι στο κείμενο της τροπολογίας ούτε τη λέξη «δικαιοσύνη» δεν είστε ικανοί ως Κυβέρνηση να γράψετε σωστά.

Αυτό που δεν κατανοούμε είναι πόσο ακόμα θα συνεχίζετε να ευτελίζετε την νομοθετική διαδικασία με τέτοια τερτίπια. Πόσες παρατάσεις θα δώσετε για αυτό το έρημο το «πόθεν έσχες»; Με πόσα άσχετα θέματα θα το συνδυάσετε, προκειμένου να περάσει;

Όπως σας είπαμε στην αρχή, ο σεβασμός των θεσμών λαμβάνει πρωταρχικό ρόλο σε μια δημοκρατία. Μόνο οι «μπανανιές» διαθέτουν καρικατούρες πρωθυπουργών, οι οποίοι απλά εκτελούν εντολές των ξένων αφεντικών που αποφασίζουν για να διατάξουν. Η Ελλάδα δεν το αξίζει να διολισθήσει σε αυτή την επικίνδυνη και εξευτελιστική ατραπό όπου την οδηγείτε.

Οι Ανεξάρτητοι Έλληνες θα είμαστε πάντα εδώ, για να σας εμποδίζουμε με κάθε νομικό, θεσμικό, δημοκρατικό και ηθικό μέσο. Οι πρόθυμοι υπερασπιστές σας μπορεί να συνεχίσουν να λένε ότι είναι φασισμός. Την κριτική συνηθίζουν να την ονομάζουν φασισμό. Αν όμως θέλουν να ανακαλύψουν τον πραγματικό φασισμό και τους πραγματικούς φασίστες, ας κοιτάξουν τον καθρέφτη της ελληνικής κοινωνίας, την οποία έχουν οδηγήσει στα όρια της εξαθλίωσης. Εκεί θα βρουν το είδωλο του κυρίως υπευθύνου της ανθρωπιστικής κρίσης που βιώνουν σήμερα οι Έλληνες πολίτες.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Κаланτζής): Και εμείς ευχαριστούμε, αλλά θα μου επιτρέψετε, κυρία Μακρή, και εσείς και οι άλλοι συναδελφοί, επειδή βλέπω ότι συνεχίζετε, να πω το εξής. Έχουμε γνωριστεί τα τελευταία δύο χρόνια που είμαστε εδώ και το θεωρώ τουλάχιστον προσβλητικό, όταν εγώ είμαι εδώ και όταν είμαι, όπως ξέρετε, Πρόεδρος της Επιτροπής Πόθεν Έσχες, για ένα ζήτημα ελάσσονος σημασίας, που είναι η δυνατότητα να υποβληθεί το «πόθεν έσχες» μετά από τρεις μήνες αφότου έχει δοθεί η δυνατότητα με την καινούρια διεύρυνση που εδόθη στο χρόνο στην υποβολή των φορολογικών δηλώσεων, να κάνουμε ένα τέτοιο θέμα. Είναι δυνατόν να υπάρχει έστω και ίχνος αμφιβολίας για τη δική μου παρουσία; Μπορεί να υπάρχει κάτι και να κρύβεται;

Ξέρετε γιατί έγινε. Λέμε ότι από τη στιγμή που υποβάλλεις – και γι' αυτό είναι και αόριστο – την τελευταία μέρα βάσει του νόμου ή του χρόνου παράτασης που δίνεται, να μπορείς να έχεις ένα χρόνο εύλογο για να υποβάλλεις το «πόθεν έσχες». Και όπως σας είπα προηγουμένως, μετά από πολύ καιρό και μετά από πολλή δουλειά της επιτροπής, τις αμέσως προσεχείς ημέρες ο Υπουργός Δικαιοσύνης θα φέρει στη Βουλή το «πόθεν έσχες» που αναφέρεται, όχι σε εμάς μόνο, δηλαδή τους πολιτικούς, αλλά στους πάντες που είναι υπόχρεοι υποβολής «πόθεν έσχες» και θα καθίσουμε να τα λύσουμε όλα. Και είμαστε βέβαιοι ότι θα τα λύσουμε.

Ευχαριστώ.

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Κаланτζής): Ορίστε, κυρία Μακρή.

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: Επειδή θίξατε το θέμα, κατ' αρχάς δεν υπήρξε καμία μομφή και ιδίως προς το πρόσωπό σας. Όμως,

δεν συνάδει σε μια δημοκρατία και σε ένα οργανωμένο κράτος, κάθε φορά να δίνονται παρατάσεις. Γιατί αυτό γίνεται επί χρόνια, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κατηγορήστε το Υπουργείο Οικονομικών, γιατί δίνει παράταση στο χρόνο υποβολής, αλλά όχι εμάς.

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: Βεβαίως, κατηγορώ τον Υπουργό και το Υπουργείο Οικονομικών, καθώς γίνεται επαναλαμβανόμενα όλη αυτή η διαδικασία.

Δεν γίνεται σε ένα κράτος να γίνονται συνεχώς παρατάσεις. Πρέπει να είναι έτοιμος όλος ο κρατικός μηχανισμός και όλα να τελειώνουν στο χρόνο τους. Δεν ήρθαμε εδώ για να δίνουμε παρατάσεις, το καταλαβαίνετε. Δεν υπήρξε καμμία μομφή από την πλευρά μας και εξάλλου, όπως σας τόνισε και η ειδική αγορήτριά μας, η κ. Χρυσοβελώνη, θα υπερψηφίσουμε. Δεν μπορούμε, όμως, να μην ασκούμε κριτική.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Σωστά το είπατε, αλλά σας είπα, διαχωρίστε το ως προς την ευθύνη που έχουν άλλοι και όχι εμείς. Εμείς δεν έχουμε ευθύνη εδώ μέσα.

ΜΑΡΙΝΑ ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Αν είναι για ένα λεπτό, θα σας δώσω τον λόγο.

ΜΑΡΙΝΑ ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Αναφέρθηκε ο κύριος Υπουργός προσωπικά σε μένα, μετά τη δική μου τοποθέτηση. Θέλω να σας πω, κύριε Υπουργέ ότι επ' αυτού που σας έθιξα, για την ιστορία του κ. Καραγιαννίδη, δυστυχώς δεν δώσατε καμμία απολύτως απάντηση.

Ήταν άλλο το ερώτημά μου. Διαβάσατε μία ανακοίνωση, προερχόμενη από το Γραφείο Τύπου του Γενικού Γραμματέα Δημόσιας Τάξης, του κ. Ανδρεουλάκου, που βεβαίως εμφανίζει τη δική του εκδοχή, αλλά θέλω να σας επαναλάβω το εξής. Όπως σας είπα, τον Ιούλιο του 2009 ο αρμόδιος Εισαγγελέας Εφετών έδωσε εντολή να αναζητηθεί ο φάκελος του καταζητούμενου Καραγιαννίδη. Δηλαδή, αυτό που ζήτησε ο Εισαγγελέας Εφετών με λίγα λόγια -και εσείς πρέπει να το κατανοείτε, με δεδομένο το γεγονός ότι το κατείχατε, ήσασταν στην εισαγγελική έδρα- είναι να κινηθούν οι αναγκαίες διαδικασίες από τις ελληνικές αρχές, προκειμένου ο Καραγιαννίδης να δικαστεί στα ελληνικά δικαστήρια, σύμφωνα με το άρθρο 438, παράγραφος α, του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και της σχετικής συνθήκης αμοιβαίας εκδόσεως εγκληματιών που υπάρχουν.

Το ερώτημα, το αίτημα αυτό, βέβαια, δεν πήγε κατευθείαν στις αμερικανικές αρχές, αλλά στην κεντρική υπηρεσία του Υπουργείου σας, προκειμένου να κάνει τις δέουσες ενέργειες.

Επομένως, το ερώτημα που έθεσα εγώ είναι: Πέρασαν πέντε χρόνια από τότε που ο Εισαγγελέας Εφετών υπέβαλε ένα συγκεκριμένο αίτημα. Τι έγινε, λοιπόν, αυτό το αίτημα τελικά; Ικανοποιήθηκε ή δεν ικανοποιήθηκε; Αυτό ρώτησα.

Απάντηση, βέβαια, γι' αυτό δεν πήρα. Ίσως τώρα δεν είστε πρόχειρος, αλλά αυτό ήταν το ερώτημά μου.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Έχετε τον λόγο για ένα λεπτό, κύριε Υπουργέ.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Μόνο γι' αυτό θα πω. Κυρία Χρυσοβελώνη, θα το εξετάσω και αυτό και θα σας ενημερώσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Τον λόγο έχει ο κ. Ψύρρας, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Δημοκρατικής Αριστεράς.

ΘΩΜΑΣ ΨΥΡΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Σήμερα τέθηκαν δύο ζητήματα, εκτός από την κύρωση της διεθνούς σύμβασης. Το πρώτο ήταν το ζήτημα που «πόθεν έσχες» και το δεύτερο ήταν το ζήτημα της παρουσίας των δύο Βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ, ως συμπάρσταση στο αίτημα του Ξηρού.

Θα ξεκινήσω από το πρώτο ζήτημα, του «πόθεν έσχες». Κύριοι συνάδελφοι, νομικός δεν είμαι, αλλά ειλικρινά η εικόνα που δώσαμε εδώ μέσα ήταν αυτό που θα ονομάζαμε τον ορισμό της

υπερβολής, η αποθέωση της υπερβολής, «περί όνου σκιάς», κυριολεκτικά.

Απλά πράγματα. Εγώ ξέρω ότι το «πόθεν έσχες» ακολουθεί το χρόνο της κατάθεσης της φορολογικής δήλωσης. Από τη στιγμή, λοιπόν, που θα υπάρξει μια οποιαδήποτε παράταση, όπως συνηθίζεται πάρα πολλές φορές, μετά την παράταση τη συγκεκριμένη θα υποβληθούν οι φορολογικές δηλώσεις και επειδή μεσολαβεί ο Αύγουστος, που είναι μήνας νεκρός για πάρα πολλούς, θα πάει το Σεπτέμβριο.

Είναι ζήτημα κοινής, τετράγωνης λογικής. Τα υπόλοιπα είναι υπερβολές, τα οποία ειλικρινά δεν μας τιμούν και δεν τιμούν κι εμένα που κάθομαι να τα αναφέρω από αυτό το Βήμα.

Όσον αφορά το ζήτημα των δύο Βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ ως συμπάρσταση στο αίτημα του Ξηρού, υπάρχουν δύο ζητήματα. Υπάρχει ένα ζήτημα επί της ουσίας και ένα ζήτημα που αφορά τις εντυπώσεις του πράγματος.

Αρχίζω από τις εντυπώσεις. Οι δύο Βουλευτές πέτυχαν, μάλλον, μία επιθυμητή προβολή και δημιούργησαν τον κοινώς λεγόμενο «ντόρο» γύρω από το όνομά τους. Προφανώς, απευθύνονταν σε ένα, μάλλον, κομματικό ακροατήριο, το οποίο έχει μία διεστραμμένη αντίληψη για τα ανθρωπινά δικαιώματα. Και όταν λέω διεστραμμένη, εννοώ με την αρχαιοελληνική σημασία του όρου, στραμμένη αλλού. Αριστερόστροφα μόνον είναι τα δικαιώματα.

Αυτό, βέβαια, δεν αφορά παρά τους ίδιους και τον ΣΥΡΙΖΑ να κρίνει εάν η συμπεριφορά αυτή -όπως αυτή η συγκεκριμένη συμπεριφορά εκδηλώνεται- είναι αποτελεσματική για όσα επί της ουσίας διατείνονται.

Επί της ουσίας τώρα. Όποιος άνθρωπος και να είναι φυλακισμένος με πάνω από 80% αναπηρία ή με πιστοποιημένα σοβαρότατα προβλήματα υγείας από γιατρούς να μπορεί να εκτίει την ποινή του κατ' οίκον. Αυτό είναι ένα άλλο ζήτημα. Είναι ζήτημα πρωτίστως του δικαστικού μας συστήματος. Είναι ζήτημα θεσμών και δεν είναι ζήτημα μαρτυρίας δύο Βουλευτών.

Νομίζω ότι η συγκρουσιακή διάθεση που αναπτύσσεται συχνά ανάμεσα στη Νέα Δημοκρατία προς τον ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και η «πρόκληση» των Βουλευτών προς τη Νέα Δημοκρατία δεν συνεισφέρει σε τίποτα και δεν υπηρετεί τελικά το ζήτημα αυτό τους θεσμούς.

Έρχομαι στη διεθνή σύμβαση που κυρώνουμε σήμερα. Η αναγκαστική, βίαιη εξαφάνιση αποτελεί έγκλημα κατά της ανθρωπότητας όπως προβλέπεται στο άρθρο 7 του καταστατικού του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου, που κυρώθηκε στη χώρα μας με το ν.3003/2002.

Το κυριότερο σημείο του υπό συζήτηση σχεδίου νόμου είναι ότι αναβαθμίζεται επί της ουσίας το συγκεκριμένο αδίκημα σε έγκλημα κατά της ανθρωπότητας. Πρακτικά, αυτό σημαίνει ότι προβλέπονται όλες οι αυξημένες ποινές, αλλά και το απαράγραπτο το οποίο ισχύει για τα αδικήματα της κατηγορίας αυτής.

Το έγκλημα της εξαφάνισης έχει συνδεθεί με τη δράση δικτατορικών καθεστώτων, ιδίως της Λατινικής Αμερικής, τα οποία είχαν ως συνήθη πρακτική την εξαφάνιση αντιφρονούντων προσώπων. Σε συγκεκριμένες χώρες όπως παραδείγματος χάριν στην Αργεντινή και τη Χιλή, η πρακτική αυτή είχε ως αποτέλεσμα την εξαφάνιση χιλιάδων προσώπων κατά τη διάρκεια των εκεί δικτατορικών καθεστώτων για τα οποία ακόμη και ως σήμερα διεθνείς οργανώσεις και φυσικά οι οικείοι τους αναζητούν πληροφορίες για την τύχη τους.

Παρ' όλα αυτά, θα πρέπει να σημειωθεί ότι οι απαγωγές και οι εξαφανίσεις ανθρώπων δεν καταγράφονται μόνο σε ανελεύθερα και δικτατορικά καθεστώτα. Ειδικά μετά την 11η Σεπτεμβρίου τα περιστατικά αναγκαστικής εξαφάνισης υπόπτων σχετικά με τρομοκρατία πολλαπλασιάστηκαν, όπως πολλαπλασιάστηκαν και οι καταγγελίες για παράνομες αεροπορικές μεταφορές υπόπτων για σκοπούς ανάκρισης από ειδικές μυστικές πτήσεις των αμερικάνικων υπηρεσιών ασφαλείας ή φερομένων ως αμερικάνικων, γιατί σε ορισμένες φορές άλλοι έκαναν τη βρωμοδουλειά.

Επίσης, είναι πολύ γνωστό τι έγινε μετά την 11η Σεπτεμβρίου του 2001 στην Αμερική. Απήχθησαν χιλιάδες άνθρωποι για να μεταφερθούν στο Γκουαντάναμο και να υποστούν βασανιστήρια ή και εξόντωση. Και αυτό συνέβη με τη συνεργεία πολλών κυβερ-

νήσεων, συμπεριλαμβανομένων και ευρωπαϊκών από το έδαφος των οποίων απήχθησαν τα θύματα.

Επίσης, θα ήθελα να θυμίσω την πολύκροτη υπόθεση των μεταναστών από το Πακιστάν οι οποίοι κατήγγειλαν ότι απήχθησαν και ανακρίθηκαν στη χώρα μας τον Ιούλιο του 2005 από πράκτορες των ελληνικών μυστικών υπηρεσιών μετά από τις βομβιστικές επιθέσεις στο Λονδίνο.

Η παγκόσμια τρομοκρατία ενεργοποιεί μηχανισμούς αντιμετώπισης μιας παγκοσμιοποιημένης ανασφάλειας. Η αναγκαιότητα άμυνας κατά της τρομοκρατίας και η επέκταση της κατάστασης ανάγκης οδηγούν όλο και συχνότερα σε ρήτρες περιοριστικές της ελευθερίας, που θέτουν σε σοβαρό κίνδυνο τα θεμελιώδη δικαιώματα.

Το κρίσιμο ερώτημα είναι αν νομιμοποιούνται παρεκκλίσεις από τη νόμιμη τάξη, εάν δηλαδή νοείται αυτοαναίρεση της εγγυοδοτικής λειτουργίας του δικαίου. Στο όνομα της εθνικής ασφάλειας τα ανθρώπινα δικαιώματα εργαλειοποιούνται και ο τρόμος κυριαρχεί πάνω στο δίκαιο.

Ένα σημείο το οποίο χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή είναι το άρθρο 16. Στο συγκεκριμένο άρθρο αναφέρεται ότι «διαβάζω: «Κανένα κράτος μέλος δεν απελαύνει, επιστρέφει, επαναπροωθεί, παραδίδει, εκδίδει ένα πρόσωπο σε άλλο κράτος όπου υπάρχουν σοβαροί λόγοι να θεωρείται ότι το πρόσωπο αυτό θα κινδύνευε να υποστεί αναγκαστική εξαφάνιση. Για τους σκοπούς του προσδιορισμού του, εάν υπάρχουν οι λόγοι αυτοί, οι αρμόδιες αρχές λαμβάνουν υπ' όψιν όλες τις σχετικές παραμέτρους συμπεριλαμβανομένης, όπου εφαρμόζεται, της ύπαρξης του ενδιαφερόμενου κράτους επαναλαμβανόμενων, ιδιαίτερος σοβαρών, κατάφορων ή μαζικών παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ή σοβαρών παραβιάσεων του Διεθνούς Ανθρωπίνου Δικαίου».

Σε ό,τι αφορά τη χώρα μας, το πρόβλημα της λαθραίας εισόδου μεταναστών εμφανίζεται να είναι ιδιαίτερα αυξημένο. Οι διαδικασίες διεκπεραίωσης αιτήσεων παροχής ασύλου είναι ήδη προβληματικές και υπάρχει ενδεχόμενο να γίνουν ακόμη πιο προβληματικές με το συγκεκριμένο άρθρο. Ο λόγος είναι ότι επί της ουσίας εισάγεται μία επιπλέον παράμετρος τεκμηρίωσης της αίτησης ασύλου, η οποία όμως, λόγω αντικειμενικών συνθηκών, είναι εξαιρετικά δύσκολο να τεκμηριωθεί με ασφαλή τρόπο.

Η δε γενική και σχετικά ασαφής διατύπωση της εξέτασης των σχετικών παραγόντων της ύπαρξης του ενδιαφερόμενου κράτους επαναλαμβανόμενων, ιδιαίτερος σοβαρών, κατάφορων ή μαζικών παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ή σοβαρών παραβιάσεων του Διεθνούς Ανθρωπίνου Δικαίου αφήνει ανοικτές ερμηνείες, κατά περίπτωση, οι οποίες ενδεχομένως να οδηγήσουν σε λανθασμένες κρίσεις και αποφάσεις. Γνωρίζω, βεβαίως, ότι το συγκεκριμένο σημείο είναι από τα βασικά προαπαιτούμενα της διαχείρισης και δεν φαίνεται να υπάρχει δυνατότητα διαφοροποίησης απ' αυτό σε εθνικό επίπεδο. Ωστόσο, επισημαίνω το συγκεκριμένο πρόβλημα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Και εμείς ευχαριστούμε.

Έχουμε ολοκληρώσει. Θα δώσουμε τον λόγο σε αυτούς που έχουν δικαίωμα δευτερολογίας. Θα παρακαλέσω, λοιπόν, επειδή τελειώνουμε, να διαχειριστούμε τον χρόνο μας σωστά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΟΥΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο και εγώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Βεβαίως, κύριε Πανούση.

Κυρία Κωνσταντοπούλου, να δώσω τον λόγο σε εσάς ή στην κ. Σταμπουλή;

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Στην κ. Σταμπουλή και αν θέλει και ο κ. Πανούσης να προηγηθεί δεν έχω πρόβλημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Τον λόγο έχει η κ. Σταμπουλή.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Με έκπληξη άκουσα και τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Δημοκρατικής Αριστεράς να προσπαθεί να δώσει και αυτός μια σημειολογική ερμηνεία, άλλης κατεύθυνσης βέβαια, στην παρουσία δύο Βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ και στη μαρτυρία τους στη συγ-

κεκριμένη διαδικασία.

Κύριε Πρόεδρε και κύριε Υπουργέ, θεωρώ ότι ή θα σεβαστούμε το πνεύμα και το γράμμα του Συντάγματος και των νόμων και θα αποδεχθούμε άπαξ διά παντός σε αυτήν την Αίθουσα ότι όπου υπάρχει διαδικασία στην οποία προβλέπεται παρουσία και κατάθεση μαρτύρων είναι καθήκον και τιμή του πολίτη να συμμετέχει με όποιο περιεχόμενο της μαρτυρίας του κρίνει και δεν μπορεί να επικρίνεται γι' αυτό ή αφήνουμε να έρπει –σας ξαναλέω– θανάσιμο πλήγμα στον πυρήνα των δικαιωμάτων, στον πυρήνα του νομικού μας πολιτισμού.

Σας καλώ ξανά να το σταματήσετε τώρα αυτό το πράγμα. Να μην ξανακουστεί εδώ μέσα επίκριση, χωρίς να αποδοκιμαστεί δεόντως, για την παρουσία οποιουδήποτε πολίτη ως μάρτυρα σε διαδικασία η οποία από το Σύνταγμα και τους νόμους προβλέπει μάρτυρες. Δεν μπορεί να επικρίνεται κανείς γι' αυτό. Αν συνεχίσει αυτό το πράγμα –το είπα και πριν– συνιστά εκφοβισμό μαρτύρων. Αντιλαμβάνεστε τι σημαίνει αυτό για ένα Σώμα σαν το ελληνικό Κοινοβούλιο, δηλαδή, να γίνεται χωρίς σχολιασμό απόπειρα εκφοβισμού μαρτύρων.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Και εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Πανούσης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΟΥΣΗΣ: Θα είμαι λίγο κουραστικός, κύριε Υπουργέ, αλλά θέλω να με προσέξετε.

Διότι το μεν άρθρο 1 είναι η σύμβαση και δεν μπορούμε να κάνουμε παρεμβάσεις, το άρθρο 2, όμως, είναι δικό μας και μπορούμε να το αλλάξουμε. Θα μου επιτρέψετε, λοιπόν, να κάνω δύο-τρεις τεχνικές παρατηρήσεις, αλλά ουσιαστικές.

Κατ' αρχάς η διατύπωση «όποιος τελεί αναγκαστική εξαφάνιση» –την είπε ο κ. Νεράντζης– δεν είναι ορθή. Εδώ πρόκειται για ένα έγκλημα εξαναγκαστικής ή βίαιης εξαφάνισης. Άρα έχει ενδιαφέρον να αλλάξουμε αυτό το «αναγκαστική», αφού είναι δικός μας ο νόμος και να μιλήσουμε για εξαναγκαστική και βίαιη.

Δεύτερον, υπάρχει μια διάσταση ανάμεσα στο άρθρο 322Α2 για το τι είναι η αναγκαστική εξαφάνιση και στο άρθρο 6 της σύμβασης, όπου λέει «τελεί, διατάσσει, παραγγέλλει, υποκινεί, αποπειράται, συνεργός». Εδώ, ούτε απόπειρα ούτε συμμετοχή υπάρχει. Επίσης, αυτή η δεύτερη παράγραφος έχει και μία ατέλεια στη διατύπωση: «Ως αναγκαστική εξαφάνιση θεωρείται η σύλληψη ή κράτηση ή αρπαγή ή οποιαδήποτε άλλη μορφή στέρησης ελευθερίας», προσώπου φαντάζομαι, «από όργανα του κράτους». Και κατόπιν «από πρόσωπα ή ομάδες προσώπων που ενεργούν». Αν πάμε στη λογική της σύμβασης, τότε, που ενεργούμε με την εντολή, την άδεια, την υποστήριξη, τη συναίνεση ή την έλλειψη εποπτείας. Δηλαδή, έχουμε μία σύμβαση και συρρικνώνουμε στον νόμο το πλάτος, το εύρος της σύμβασης. Τώρα το πόσο ενδιαφέρον έχει ότι αποκρύπτει την τύχη κ.λπ.; Νομίζω δεν έχει κανένα ενδιαφέρον. Αλλά, εγώ νομίζω ότι και η τελευταία γραμμή αυτής της παραγράφου 2 του 322Α, «γεγονός το οποίο θέτει το πρόσωπο εκτός προστασίας του νόμου», εκτός προστασίας του κράτους δικαίου και της νομιμότητας το θέτει, αλλά θέτει και σε κίνδυνο και άλλα έννομα αγαθά. Εγώ, δεν συμφωνώ, κύριε Υπουργέ, ότι είναι μόνο έγκλημα βλάβης, είναι και διακινδύνευσης. Αυτή είναι η μία μου παρατήρηση.

Το δεύτερο είναι το 322Β, α' περίπτωση, «αν ο υπάιτιος ως προϊστάμενος» προφανώς ως αρμόδιος προϊστάμενος, «έδωσε την εντολή τέλεσής τους». Από την άλλη μεριά, ξέρετε, οι περιπτώσεις εγκύων, ανηλίκων, αναπήρων κ.λπ. είναι εκτός της ratio της σύμβασης. Δεν λέει αυτό η σύμβαση. Εδώ μιλά για κρατικά εγκλήματα, δεν λέει αν το κρατικό έγκλημα αναφέρεται σε κάποιο παιδί κ.λπ.. Αντιλαμβάνομαι την ευαισθησία, αλλά μιλάμε για κρατικά εγκλήματα. Δηλαδή, εάν απαχθεί ένα παιδί τώρα είναι το πρόβλημα και εάν απαχθεί ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας μίας χώρας; Εν πάση περιπτώσει, εάν θέλετε να βάλετε κάτι, να βάλετε ότι έχει επιβαρυντική κατάσταση αν η τέλεσή τους αφορά απροστάτευτα ή ευάλωτα άτομα. Μπορεί να έχει ρατσιστικά κίνητρα ή διάφορα άλλα πράγματα μέσα.

Το τελευταίο που θέλω να πω ως τεχνική παρατήρηση είναι στο 322Γ, στο 4. Γράφεται: «Σε περίπτωση που η πράξη των άρθρων 322Α και 322Β τελείται υπό καθεστώς σφετερισμού του δημο-

κρατικού πολιτεύματος η προθεσμία της παραγραφής αρχίζει μόλις αποκατασταθεί η νόμιμη εξουσία». Προς αποφυγή παρεξηγήσεων, όταν τελούνται υπό καθεστώς σφετερισμού ή ανατροπής του δημοκρατικού πολιτεύματος η προθεσμία της παραγραφής αρχίζει μόλις αποκατασταθεί η προγενέστερη νόμιμη δημοκρατική διακυβέρνηση – αυτό θα έγραφα- όχι η νόμιμη εξουσία. Μπορεί να λέμε άλλο πράγμα, όταν λέμε «νόμιμη εξουσία».

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Σας ευχαριστούμε.

Η κ. Κωνσταντοπούλου έχει τον λόγο.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κρίμα που δεν είναι το ΠΑΣΟΚ εδώ, γιατί ήθελα να τους αφιερώσω μία υπενθύμιση από τα Πρακτικά της Βουλής του 1993. Κυβέρνηση Ανδρέα Παπανδρέου. Μιλά η Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα και κατηγορεί τον Υπουργό Δικαιοσύνης, τον κ. Κουβελάκη. Σας διαβάζω από τα Πρακτικά: «Στις 20-10-1993 και ενώ εκκρεμεί ακόμα η απόφαση του Δικαστικού Συμβουλίου, που επρόκειτο να αποφασίσει επί της προσφυγής του Σκυφτούλη με αίτημα την αποφυλάκισή του για λόγους υγείας, ο κύριος Υπουργός Δικαιοσύνης, που κόπτεται για την ανεξαρτησία της, που ενδιαφέρεται για την κατοχύρωση της προσωπικής και λειτουργικής ανεξαρτησίας των δικαστών, απευθύνει προς τους δικαστές την εξής παραίνεση: Υποχρέωση του δικαστή ως ανθρώπου είναι να εκτιμήσει και τον παράγοντα υγεία κατά τον σχηματισμό της δικαστικής του κρίσης».

Και λέει παρακάτω η κ. Μπενάκη: «Για έναν χαρακτηρισμένο από την δικαιοσύνη επικίνδυνο τρομοκράτη». «Θόρυβος στην Αίθουσα», γράφουν τα Πρακτικά. Συνεχίζει η κ. Μπενάκη και έχουμε «Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας» και «θόρυβος, φωνές, διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ».

Μιλά για τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης, τον κ. Παπαθεμελί. Επίσης αμφισβητεί ότι ανακοινώνει την ανυπαρξία στοιχείων για τον Επαμεινώνδα Σκυφτούλη. «Ποιο σύμπλεγμα», λέει η κ. Μπενάκη, «καταδιώκει το ΠΑΣΟΚ;». «Θόρυβος-διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ», γράφουν τα Πρακτικά. «Ποιο σύμπλεγμα», ξαναλέει η κ. Μπενάκη, «καταδιώκει το ΠΑΣΟΚ, ώστε μόλις αναλαμβάνει την εξουσία να κάνει εύκολη τη ζωή στους τρομοκράτες;». «Θόρυβος-διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ», γράφουν τα Πρακτικά.

Συνεχίζει η κ. Μπενάκη και λέει: «Εκκρεμούσε αίτηση αποφυλάκισης του γνωστού τρομοκράτη, χαρακτηρισμένου ως επικίνδυνου». Τη διακόπτει Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ και της λέει: «Χωρίς στοιχεία, τον αποκαλείτε τρομοκράτη».

Συνεχίζει η κ. Μπενάκη και επιτίθεται τώρα στον Υπουργό Υγείας, τον κ. Κρεμαστίνο, σημερινό Πρόεδρο της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων. Λέει: «Περιμένω να ηρεμήσουν, κύριε Πρόεδρε. Στις 16 Οκτωβρίου ο κύριος Υπουργός Υγείας», δηλαδή ο κ. Κρεμαστίνο «επισκέπτεται τον γνωστό Σκυφτούλη στο νοσοκομείο και δηλώνει ότι θεωρεί την κατάσταση του κρίσιμη».

Για τους νεότερους -γιατί και εγώ ήμουν μαθήτρια το 1993- θέλω να πω ότι αυτόν τον οποίο η Νέα Δημοκρατία τότε κατονόμαζε ως επικίνδυνο, χαρακτηρισμένο τρομοκράτη και στοχοποιούσε το σήμερα συμπράττον σ' αυτήν την πρακτική ΠΑΣΟΚ, ο Νώντας ο Σκυφτούλης, αθωώθηκε από τη δικαιοσύνη πανηγυρικά.

Αυτά όμως κάνατε. Διότι αυτή είναι η πρακτική σας, να βαφτίζετε τρομοκράτη –μη ρωτήσετε και ποιος τον υπερασπίστηκε, ο Νίκος ο Κωνσταντόπουλος τον υπερασπίστηκε- αυτόν ο οποίος είναι για εσάς ο εχθρός και εν συνεχεία να στοχοποιείτε τον πολιτικό αντίπαλο, ο οποίος υποτίθεται φέρεται ότι τον θάλλει και τον υποθάλλει.

Συγχαρητήρια, λοιπόν, στους συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ, που απουσιάζουν, για το ότι διολισθαίνουν στην ίδια πρακτική...

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΨΥΗΛΑΝΤΗΣ: Ο Ξηρός δεν είναι τρομοκράτης; Να μας το πείτε! Είναι ή δεν είναι τρομοκράτης ο Ξηρός;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Αφού καταδικάστηκε! Τι λέμε τώρα;

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ! Στον αγκιτάτορα, ο οποίος και χθες έκανε την ίδια ακριβώς ιστορία,

κάντε την υπόδειξη που επιβάλλει ο Κανονισμός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Παρακαλώ!

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Κανονικά έπρεπε να σταματήσει να μιλάει για θέματα άσχετα με το αντικείμενό μας!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Παρακαλώ!

Εσείς συνεχίστε, κυρία Κωνσταντοπούλου, δεν θα ξαναμιλήσουν.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Τα ίδια έχετε κάνει ξανά και ξανά. Εκτίθεστε...

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΨΥΗΛΑΝΤΗΣ: Εάν εσείς το συνεχίζετε, ...

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κύριε συνάδελφε, παρακαλώ να σεβαστούμε την ομιλούσα.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Και για τον κ. Τριαντάφυλλο, που ζητούσε την απόφαση, μιας και επέστρεψε στην Αίθουσα: Υπόθεση Ξηρού κατά Ελλάδος, είναι η προσφυγή 1033 του 2007 και έχει εκδοθεί από το 2011.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, λόγω των διακοπών να υπάρξει η σχετική ανοχή.

Η απόφαση αυτή, κύριοι, κρίνει ότι η χώρα μας παραβίασε το άρθρο 3 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Με τι πλειοψηφία;

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Τριαντάφυλλε, εσείς θα είστε στο Συμβούλιο της Ευρώπης την άλλη βδομάδα και εκεί να πείτε εάν είναι ανεκτή η παραβίαση του άρθρου 3, κατά την Κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου, δηλαδή του άρθρου εκείνου το οποίο προστατεύει το πρόσωπο από βασανιστήρια και από σκληρή και απάνθρωπη μεταχείριση.

Εάν αυτή είναι η ρητορική της σημερινής Κυβέρνησης και εάν αυτό λέτε, ότι αν κάποιος είναι καταδικασθείς για τρομοκρατικές ενέργειες και μάλιστα, για την ακρίβεια, για εγκληματική οργάνωση –επειδή δεν υπήρχε τέτοιος νόμος όταν έγιναν οι σχετικές δίκες- δεν υπάγεται στην προστασία του άρθρου 3, για πείτε τα αυτά στο Συμβούλιο της Ευρώπης! Για κάντε αυτές τις μαγκιές στο Συμβούλιο της Ευρώπης! Αυτές που κάνετε εδώ πέρα, να μας λέτε ότι μπορεί να υπάρχει απόκλιση από την προστασία δικαιωμάτων του ανθρώπου!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Η απόφαση τι λέει; Αποφυλάκιση; Και αφήστε τις «μαγκιές».

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Το καταθέτω στα Πρακτικά και παρακαλώ να καταχωρισθεί.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Ζωή Κωνσταντοπούλου καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Καλά, δεν απαντήσατε.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Εν σχέσει με το «πόθεν έσχες», κύριε Υπουργέ, δεν είναι τι βλάπτει και σε τι βλάπτει, είναι ποιον εξυπηρετεί. Και δεν μας είπατε ποιον εξυπηρετεί. Για λογαριασμό της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ, σας λέω ότι εμείς δεν θέλουμε να μας εξυπηρετήσετε ούτε μας νοιάζει αν τρέξουμε παραπάνω για να κάνουμε το «πόθεν έσχες», σύμφωνα με την ανάλυση του κ. Κουτσούκου.

Εδώ είστε ανηλεείς και άτεγκτοι απέναντι στον κάθε πολίτη και απέναντι σε πολύ ήσσονες υποχρεώσεις τους! Τώρα θα προβλέψουμε τέτοιου είδους διευκολύνσεις, οι οποίες προφανώς δεν απευθύνονται μόνο στους Βουλευτές, αλλά απευθύνονται και διευκολύνουν άλλους υποχρεούς «πόθεν έσχες», τους οποίους έχετε ξαναπροσπαθήσει να διευκολύνετε;

Εν σχέσει με το νομοσχέδιο, έχω να πω ότι είμαστε ήδη πάρα πολύ πίσω, όσον αφορά την προώθηση της ποινικοποίησης των διεθνών εγκλημάτων. Είμαστε πάρα πολύ πίσω και έχουμε υπαχωρήσει δυστυχώς ως χώρα και από παλαιότερες θέσεις προστασίας των ανθρώπων των πληθυσμών από τη διεθνή ποινική εγκληματικότητα, όπως καταγράφεται στο καταστατικό του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου.

Δυστυχώς, στη χώρα μας, έχουμε αλγεινές καταγραφές και

στην υπόθεση της απαγωγής των Πακιστανών, που είναι υπόθεση βίαιης εξαφάνισης και έλαβε χώρα επί διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, και στην υπόθεση του Μπουλούτ Γιαϊλά, που είναι υπόθεση βίαιης εξαφάνισης και έλαβε χώρα επί διακυβέρνησής σας και δεν έχετε δώσει εξηγήσεις.

Δεν είναι το θέμα να πάρете την κ. Σταμπουλή τηλέφωνο. Έχουμε ασκήσει κοινοβουλευτικό έλεγχο εδώ και έναν χρόνο. Γιατί δεν απαντάει επίσημα η Κυβέρνηση;

Τέλος, σε σχέση με διεθνή εγκλήματα, οφείλω να πω -το επεσήμανε και ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος- ότι υπάρχει μια άνιση και μη ισορροπημένη στάση εκείνων των κρατών που είναι υπόλογα για διεθνή εγκλήματα και που οφείλουν να κυρώσουν αυτήν τη συνθήκη. Πρέπει η χώρα μας να κάνει εκστρατεία για να αρθούν οι επιφυλάξεις Γερμανίας-Γαλλίας για τη σύμβαση. Πρέπει η χώρα μας να πιέσει για να κυρωθεί η σύμβαση αυτή από τις Ηνωμένες Πολιτείες, που είναι κατ' εξοχήν υπόλογο κράτος για βίαιες εξαφανίσεις και για απαγωγές και για μεταγωγές σε μυστικά κρατητήρια και μυστικές φυλακές. Πρέπει επίσης η χώρα μας να πιέσει για να κυρωθεί το καταστατικό του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου και από τις Ηνωμένες Πολιτείες. Εμείς το έχουμε κυρώσει από το 2002 με το ν. 3003.

Τέλος -και θα κλείσω με αυτό- όπως φαίνεται από όλη μας τη δράση, η οποία είναι ανοικτή, διαφανής, απολύτως ορατή στην κοινωνία και ουδέποτε συγκαλύφθηκε ούτε καλύφθηκε από κουκούλες που άλλοι φορούν, η Αριστερά ενεργοποιείται στους ανοιχτούς κοινωνικούς αγώνες, εργασιακούς και εργατικούς αγώνες, απεργιακούς αγώνες, στα κοινωνικά κινήματα και στις κοινωνικές διεκδικήσεις. Όταν μιλάτε, όμως, για τρομοκρατία, να υπενθυμίζετε ότι κατ' εξοχήν οι κυβερνήσεις σας έχουν προσπαθήσει να βαφτίσουν τρομοκρατία και τέτοιους αγώνες ή έχουν προσπαθήσει να εκμεταλλευτούν προβοκατόρικες ενέργειες, οι οποίες πλήττουν το κίνημα και τα κινήματα, για να κηλιδώσουν τους αγωνιζόμενους συμπολίτες και συνανθρώπους μας.

Η χρήση του 187 και 187Α για να ποινικοποιηθεί ο αγώνας των κατοίκων στις Σκουριές, όπου για ένα αδίκημα για το οποίο οι δράστες είναι μετρημένοι στα δάκτυλα, σύμφωνα με τις καταγραφές που έχουν δει το φως της δημοσιότητας, αλλά έχει οδηγηθεί ενώπιον της δικαιοσύνης ολόκληρος ο πληθυσμός, για να του παίρνουν DNA και για να καταγράφεται και για να απολογείται. Αυτή είναι, ας πούμε, μια περίπτωση, στην οποία θα μας κατηγορήσετε και εκεί ότι συμπαρατασσόμαστε με τρομοκράτες; Η συμπάραταξη με τα κινήματα και με τον αγώνα των κατοίκων στις Σκουριές είναι, ας πούμε, υπόθαλψη της τρομοκρατίας; Γιατί στην ουσία η ατζέντα σας και η στόχευσή σας με αυτήν τη ρητορική είναι αυτή: Η αποθάρρυνση μαρτύρων, και όπως πολύ καλά σας το είπε η κ. Σταμπουλή, ο εκφοβισμός μαρτύρων, για να μην υπερασπίζονται όσους αγωνίζονται με κόστος.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Η κ. Κανέλλη έχει τον λόγο.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, θα προσπαθήσω να είμαι σύντομη, αν και είναι δύσκολο.

Είναι δύσκολο να είναι κανείς σύντομος εδώ, πολλώ μάλλον να είναι και σύννομος, πολλώ μάλλον να είναι και εντός του Κανονισμού, πολλώ μάλλον να κρατιέται ισορροπώντας στο τεταμένο σχοινί που επιβάλλεται από τη διαδικασία ή αν θέλετε από τον μεταπολιτευτικό μέχρι σήμερα εκφυλισμό της κοινοβουλευτικής διαδικασίας, ανάμεσα στο λαϊκό και το λαϊκίστικο. Είναι πάρα πολύ, είναι ακροβατική η διαδικασία.

Θα προσπαθήσω να θυμίσω ότι είμαστε εδώ για μια σύμβαση την οποία, όπως είχα ζητήσει, κατέθεσε ο Υπουργός.

Αν δείτε ποιες χώρες την έχουν υπογράψει με επιφύλαξη, ποιες χώρες δεν την έχουν υπογράψει -οι μεγάλες όλες, αυτές οι οποίες επιβάλλουν αυτήν την πολιτική της εξαφάνισης προσώπων είτε οι ίδιοι είτε δι' αντιπροσώπων-, αν δείτε ποιες χώρες την έχουν υπογράψει, αλλά δεν την έχουν επικυρώσει και ποιες χώρες την έχουν υπογράψει και την έχουν επικυρώσει, θα καταλήξετε σε ένα συμπέρασμα: ότι εμείς δεν είχαμε ούτε τη δυνατότητα ούτε το κουράγιο ούτε την κοινοβουλευτική διαδικασία τηρήσει -γιατί έρχεται με καθυστέρηση δέκα ετών και πάει λέγοντας- να ανοίξουμε μία θέση ως χώρα. Δεν έχουμε θέση ως

χώρα. Κάναμε μία συζήτηση για τα πάντα σήμερα εδώ, αλλά μία θέση ως χώρα αντίστοιχη με αυτήν -ξέρω εγώ- της Γερμανίας, της Βενεζουέλας, της Κούβας -και έχω τη δυνατότητα να πάρω τις θέσεις από πολλές χώρες, να μην παρεξηγηθώ και βλέπω μετά στα μίντια σχόλια, ξέρετε τι εννοώ, περί «Κούβας της Μεσογείου», περί μερκελισμού, περί κατοχής και διαφόρων άλλων πραγμάτων- δεν έχουμε.

Κατεβαίνουμε τώρα με αυτό. Θα εμφανιστεί ότι αυτό είναι ομόφωνο, γιατί επί της αρχής συμφωνούμε ότι όφειλε να υπάρχει κάτι, αλλά δεν βγήκε μία παραγωγική διαδικασία από εδώ μέσα η οποία να λέει ποιες είναι οι πραγματικές μας επιφυλάξεις, τι βελτιώσεις μπορούσαμε να έχουμε κάνει. Ποιος σκοτίστηκε τώρα για όλα αυτά;

Θα μείνω στην πλευρά του λαϊκού. Εκπροσωπώ ένα κόμμα με συγκεκριμένη ταξική ιδεολογία και εντός του αστικού συστήματος. Ασχοληθήκαμε ποτέ στα σοβαρά, ανοίξαμε ποτέ συζήτηση για το τι σημαίνει νοσοκομείο στον Κορυδαλλό και περιθάλψη κρατουμένου; Ξέρετε ότι υπάρχουν παιδιά για τα οποία δεν δίνει κανένας φράγκο, για τα οποία δεν ασχολείται κανένας, παιδιά που πάνε και κολλάνε επίτηδες AIDS μέσα στη φυλακή; Γιατί; Είναι τρελά; Είναι παλαβά; Είναι για το επίδομα, για να μπορέσουν να επιζήσουν! Ξέρετε ότι υπάρχουν φυλακισμένοι με οικονομικές δυνατότητες. Δύο φορές την εβδομάδα κάνει παράδοση τροφίμων ο «ΣΚΛΑΒΕΝΙΤΗΣ» στις φυλακές. Όποιος έχει, τρέφει και άλλους! Θα μιλήσουμε γι' αυτούς; Θέλετε να μιλήσουμε γι' αυτούς, γι' αυτήν τη διαδικασία ή θέλετε να μιλήσουμε τι παρέχει ως δικαίωμα και του καταδικασθέντος για οποιοδήποτε θέμα το σωφρονιστικό μας σύστημα και ποιοι είναι μέσα και ποιοι είναι έξω και πόσοι είναι μέσα και πόσοι είναι έξω και τι σημαίνει δικαστική φυλακή και τι σημαίνει μη δικαστική φυλακή;

Κάναμε συζήτηση; Δεν την κάναμε. Δυστυχώς, είναι game of «πολυθρόνους», εντυπώσεων. Θα μείνω σε αυτό και δυστυχώς αναγκάζομαι να πω τον όρο, για να εξηγήσω τι σημαίνει κάτι γενικό, για το οποίο εδώ υποτίθεται ότι νομοθετούμε -γενικό, όχι εντυπωσιοθηρικά ιδεολογικά, αλλά γενικό- και για το οποίο φέρουμε την ευθύνη όταν νομοθετούμε και τοποθετούμαστε, διότι η επιλογή μας είναι και επιλογή αυτών που μας έστειλαν εδώ.

Μια και μιλάμε για εντυπώσεις, θα ήθελα να πω το εξής: Πόσοι από εσάς ξέρετε -γιατί θα το δείτε- τι θα παιχθεί και τι θα συζητηθεί; Και μετά θα κατηγορούμε και τον πολίτη που μένει ανενήμερος. Μα, θα έχει μείνει ανενήμερος εκ των πραγμάτων. Άμα έρχεται ένα χαλάζι επικαιρότητας και εντυπώσεων, τρώει την ουσία από κάτω. Σταματάει είκοσι λεπτά, έχει κάνει και δέκα καταστροφές και δεν πάμε παρακάτω. Τι θα συζητήσουμε; Θα αναλύσουμε τον καιρό; Ξέρετε πού θέλω να καταλήξω; Σε κάτι εξαιρετικά απλό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Δεν θα πάρω τίποτα παραπάνω από το εξάλεπτο. Για παράδειγμα, στο πολυνομοσχέδιο -επειδή εδώ καταργούνται δικαιώματα, νομιμότητες, ουσίες- και μια και μιλάμε για τις εντυπώσεις που παράγονται -ακόμη και οι τεχνικοί της τηλεόρασης που είναι εδώ, για να σας εξηγήσω ότι έχουμε μετάθεση ουσίας, δεν είναι άσχετο αυτό που σας λέω με το νομοσχέδιο-, εάν συνεχίσουμε να μεταθέτουμε την ουσία της συζήτησης, θα έχουμε προβλήματα, πάρα πολύ μεγάλα προβλήματα ουσιαστικής νομοθετικής παρέμβασης και παρουσίας της χώρας σε διεθνείς συμβάσεις όπως είναι αυτή, πέρα από την καθυστέρηση, πέρα από οτιδήποτε άλλο.

Θα έπρεπε να έχετε βγάλει ένα δίδαγμα: Δεν θα ξαναφέρετε μεταφρασμένο κείμενο τέτοιο. Βγάλτε το οι εκάστοτε υπεύθυνοι! Πιάστε όποιον θέλετε από τα μαλλιά! Είναι άλλο πράγμα η απόδοση και άλλο η μετάφραση. Δεν είναι στιχουργία εδώ, για να μπορεί κάποιος να αποδίδει νοήματα.

Αυτά που έρχονται εδώ, πρέπει να έρχονται και να στέκουν και στη γλώσσα και στον τόπο και στον πολιτισμό και στα νομικά και σε όλα. Δεν αποδίδω εγώ προσωπικές ευθύνες γι' αυτό. Συλλογικές είναι οι ευθύνες. Πρέπει να τις πάρουμε και εμείς που ψηφίζουμε.

Στο πολυνομοσχέδιο -μιας και μιλάτε για εντυπώσεις- θα σας πω ποιος παράγει εντυπώσεις πλέον. Σκάω για να μην το πω. Δεν

θέλω να βρεθεί άλλη αφορμή. Περάσατε μια «καταργησούλα», δύο λέξεις, «ο τάδε νόμος καταργείται» και μετατρέψατε όλους τους επαγγελματίες παραγωγής εικόνας και ήχου και στην τέχνη και στο σινεμά και στην τηλεόραση και στα μίντια, παντού, σε ανειδίκευτους εργάτες σε μια νύχτα. Καταργήσατε την παιδεία τους, καταργήσατε τα πτυχία, καταργήσατε τα διπλώματα, καταργήσατε τις γνώσεις και νομιμοποιήσατε το trolling, το επαγγελματικό trolling.

Αν συνεχίσουμε, λοιπόν, να γινόμαστε, εκόντες άκοντες, εκουσίως τε και ακουσίως, εδώ μέσα παραγωγοί εικόνων, από τις οποίες κάποιος θα ψωμίζονται οφέλη και όχι κατ' ανάγκην οικονομικά, τα προσωρινά κέρδη από τέτοιες διαδικασίες καταλήγουν σε μόνιμες πολιτικές και ηθικές καταδίκες στο μέλλον από τις επερχόμενες γενεές. Δεν μπορούμε να δανειστούμε άλλο από το μέλλον της λογικής. Ο ορθολογισμός μάς έλειψε και, αν συνεχίσουμε να συζητάμε τις ιδεολογικές μας τοποθετήσεις ο καθένας ανορθολογικά, τότε πολύ φοβάμαι ότι σε λίγο -για να χρησιμοποιήσω και μια ορολογία- θα είμαστε και τύποις και νόμοις και ουσία αβάσιμοι.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του ΠΑΣΟΚ κ. Τριαντάφυλλος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, για να μη δημιουργούνται εντυπώσεις, σχετικά με το πρώτο θέμα, εάν έχει κατατεθεί η απόφαση και μας διανεμηθεί, μπορεί ο καθένας από εμάς να διαβάσει, αλλά και να ενημερώσουμε τον Έλληνα πολίτη που μας ακούει ότι η απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, η οποία ελήφθη με πλειοψηφία 4 και μειοψηφία 3 – γι' αυτό ρωτούσα από κάτω ποια είναι η μειοψηφία, είναι ισχυρή η μειοψηφία – και η οποία αποφασίζει ότι, ναι, παραβιάστηκε το άρθρο 3 που αφορά τις συνθήκες κράτησης, ορίζει ότι πρέπει να ληφθεί ειδική ιατρική μέριμνα από ειδικό ιατρικό προσωπικό για τον συγκεκριμένο κρατούμενο. Ένα το κρατούμενο.

Δεύτερον, σε ποια διαδικασία πήγαν να υπερασπιστούν οι δύο Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ; Και ακόμα ο ΣΥΡΙΖΑ –βέβαια σε πιο μαλακή εκδοχή ο κ. Λαφαζάνης, αλλά πολύ πιο σκληρή γραμμή η κ. Κωνσταντοπούλου- συνεχίζει να την καλύπτει απόλυτα πολιτικά. Πήγαν σε μια διαδικασία αποφυλάκισης και περιορισμού κατ' οίκον.

Δεν είναι σύμφωνη με την απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου αυτή η διαδικασία και προφανώς, εάν είναι να κριθεί, θα κριθεί σύμφωνα με το νομικό πλαίσιο που προβλέπει ο ελληνικός Κώδικας Ποινικής Δικονομίας και κανένας άλλος – ούτε Βουλευτής, αριστερός, δεξιός ή κεντρώος.

Τρίτον, επειδή ρωτήσατε τι θα πούμε την επόμενη βδομάδα στο Στρασβούργο, όπου συνεδριάζει η Κοινοβουλευτική Συνέλευση του Συμβουλίου της Ευρώπης, θα πούμε το εξής: ότι στην Ελλάδα υπάρχουν ακόμα δυνάμεις, οι οποίες υπερασπίζονται τη δημοκρατία. Υπάρχουν ακόμα δυνάμεις, οι οποίες δεν συγχέουν, δεν μπερδεύουν την προάσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, την υποστήριξη στη σταθερή προσήλωση της χώρας στην προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων όλων, εγκλείστων και μη, δεν μπερδεύουν δηλαδή τις θεμελιώδεις αρχές του κράτους δικαίου με την υπεράσπιση καταδικασθέντων τρομοκρατών.

Υπάρχουν ακόμα δυνάμεις που εγγυώνται ότι αυτή η χώρα θα μείνει σταθερά προσηλωμένη στις αρχές του Συμβουλίου της Ευρώπης, που δεν είναι άλλες από τη δημοκρατία, την Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και τον κανόνα του κράτους δικαίου, που πολλοί εδώ μέσα τον ξεχνάνε.

Τώρα, αναφέρθηκε μία περίπτωση ιστορική, η περίπτωση του κ. Σκυφτούλη. Πρόκειται για μια περίπτωση, η οποία κράτησε και σε μακρός...

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Όχι και τόσο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: ...και προφανώς ήταν και μια περίπτωση η οποία έτυχε ευρείας υποστήριξης από τη δημοκρατική παράταξη. Για ποιον λόγο; Για τον λόγο ότι κάποιος μπερδέψαν την κοινωνική συμμετοχή, τη συνδικαλιστική δράση με κάτι το οποίο δεν είχε καμία σχέση.

Όπως πολύ ορθά ακούστηκε πριν από λίγο, ο συγκεκριμένος άνθρωπος αθωώθηκε από την ελληνική δικαιοσύνη. Ποια σχέση υπάρχει μεταξύ Σκυφτούλη και Ξηρού. Εγώ θέλω να το καταλάβω. Λέτε ότι ο Ξηρός είναι Σκυφτούλης ή ότι ο Σκυφτούλης είναι Ξηρός;

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Για λόγους υγείας ήταν. Έχετε πρόβλημα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Γιατί αν έχετε πρόσβαση στο φάκελο δικογραφίας εξαιτίας συγγένειας του συνηγόρου, μπορώ να καταλάβω την πρόσβαση την εύκολη στα Πρακτικά.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Τα Πρακτικά είναι της Βουλής.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Πείτε μας όμως από τη γνώση της δικογραφίας αν υπάρχει σχέση Ξηρού και Σκυφτούλη ή Σκυφτούλη και Ξηρού για να το γνωρίζουμε.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Νέα θεωρία είναι αυτή.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Γιατί εμείς είμαστε σταθερά προσηλωμένοι ότι το τεκμήριο της αθωότητας είναι τεκμήριο της αθωότητας. Εμείς, η δημοκρατική παράταξη, αντιμετωπίσαμε την τρομοκρατία όχι μόνο αυτής της οργάνωσης, της 17 Νοέμβρη, αλλά την τρομοκρατία από όπου κι αν προέρχεται.

Γι' αυτό εμείς στεκόμαστε όρθιοι απέναντι στον φασισμό, γιατί θεωρούμε ότι τρομοκρατεί. Το κλίμα του φόβου που προσπαθεί να περάσει η εγκληματική οργάνωση της Χρυσής Αυγής είναι σταθερή άποψή μας ότι κινείται ενάντια στη δημοκρατία. Δεν είδαμε την ίδια ευαισθησία.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Έχετε πολύ θράσος, κύριε συνάδελφε. Πολύ θράσος!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Συγκεκριμένοι Βουλευτές και παριστάμενοι Βουλευτές απείχαν από τις ψηφοφορίες κατά της Χρυσής Αυγής. Περιμένουμε να ακούσουμε την αιτιολόγηση της αποχής τους.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Πολύ θράσος!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Είδατε τώρα, παραπονιέστε όταν διακόπτεται –και ορθώς– συνάδελφός σας και τώρα κάνετε το ίδιο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Ειπώθηκε ότι κάποιος στο παρελθόν κατηγορήσαν το ΠΑΣΟΚ, στελέχη ή ακόμα και τον ιδρυτή και Αρχηγό του ότι ήταν αρχηγός της «17 Νοέμβρη» ή είχαν σχέση με τη «17 Νοέμβρη». Ποιοι είναι αυτοί;

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Η Νέα Δημοκρατία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Μόνο Ποιοι είναι αυτοί;

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Πείτε μας εσείς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Ποιος έχει γράψει βιβλίο

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Πείτε μας εσείς, κύριε Τριαντάφυλλε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Να σας φρεσκάρω, λοιπόν, τη μνήμη, γιατί δεν το γνωρίζετε. Ο μόνος που έχει γράψει βιβλίο είναι ο σημερινός Αρχηγός των Ανεξάρτητων Ελλήνων.

Και να σας πω και κάτι. Πρέπει να γνωρίζετε ο ελληνικός λαός ότι με αυτούς που συκοφαντούσαν τόσα χρόνια το ΠΑΣΟΚ, σήμερα εσείς είστε προνομιακοί συνομιλητές. Συμφωνείτε σε όλα. Απολογηθείτε, λοιπόν, για τις πράξεις τους. Πείτε μας τουλάχιστον ότι το καταδικάζετε. Αν δεν μπορείτε να πείτε ότι καταδικάζετε τον κ. Καμμένο για τη μέχρι προχθές συμπεριφορά του, πείτε μας: Θα κάνετε το ίδιο που κάνατε για τον κ. Ξηρό;

MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Εμείς δεν συνεργαζόμαστε με κανέναν, να εξηγούμαστε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Θα κάνετε το ίδιο και για τους «απριλιανούς». Θα κάνετε το ίδιο και για τους χρυσαυγίτες. Περιμένουμε την απάντησή σας. Κάποιος συνάδελφος απάντησε θετικά. Να δούμε, θα έχετε την ίδια συμπεριφορά και για τους «απριλιανούς», για τους χουντικούς, για τους φασίστες. Περιμένουμε να ακούσουμε εδώ τη γνώση τοποθέτηση του ΣΥΡΙΖΑ.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Θα ζητήσω τον λόγο, κύριε Πρόεδρε. Αφού ζητάει τη γνώση τοποθέτηση, θα μου δώσετε τον λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Ήταν ρητορικό το ερώτημα. Δεν είναι πραγματικό. Έξι φορές θα μιλήσετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Άρα κάνει ρητορικές ερωτήσεις για τη δημιουργία εντυπώσεων. Θα μου δώσετε τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ένα λεπτάκι. Εγώ θα αποφασίσω.

Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Σας απειλεί τώρα ο κ. Νεράντζης

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Με απειλεί.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Όχι, θα ακούμε εσάς τώρα.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ζητώ τον λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Ζήτα τον, ζήτα τον.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Επειδή ο κ. Νεράντζης λέει «ζήτα τον» και δεν προεδρεύει, παρακαλώ, ζητώ τον λόγο από τον πραγματικά Προεδρεύοντα.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Ζητείτε και ευρήσετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Παρακαλώ, κύριε Τριαντάφυλλε, ολοκληρώστε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Η μεταστροφή στην πολιτική άποψη του ΣΥΡΙΖΑ εντός είκοσι τεσσάρων ωρών από την εκτέλεση-υποστήριξη μιας απόφασης Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και την υπεράσπιση συγκεκριμένου αιτήματος τρομοκρατή, μέχρι την υπεράσπιση της ελευθερίας καθενός να πηγαίνει μάρτυρας υπεράσπισης –γιατί, λέει, αλλιώς εκφοβίζεται– η μεταστροφή γύρω-γύρω για να υποστηρίξετε κάτι, το οποίο λογικά είναι αδύνατον, είναι κατανοητή.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Η όψη του ίδιου πράγματος είναι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Θα ήθελα, όμως, να εξηγήσετε, κυρία Κωνσταντοπούλου –και, ναι, να πάρει, εγώ συνηγορώ, να πάρει χρόνο– σε ένα νομοσχέδιο, το οποίο είναι το αυτονόητο, αυτό που συζητάμε σήμερα, που αφορά την αναγκαστική εξαφάνιση των προσώπων σε όλον τον κόσμο, πώς είναι δυνατόν στις 3 Ιουνίου η εισηγήτρια να λέει «ναι», στις 16 Ιουνίου να επιφυλάσσεται και σήμερα, στις 18 Ιουνίου, να λέει πάλι «ναι».

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Θα σας εξηγήσω.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Πώς είναι δυνατόν σε διάστημα δεκαπέντε ημερών να έχετε τρεις διαφορετικές προτάσεις, τρεις διαφορετικές απόψεις ως πολιτικό κόμμα για το ίδιο θέμα, που είναι αυτονόητο, είναι κεκτημένο, είναι ανθρωπιστικό, είναι δημοκρατικό ζήτημα και εσείς να μεταστρέφετε την άποψή σας ανάλογα με τη συγκυρία, τον εισηγητή ή οτιδήποτε του έρθει εκείνη την ώρα.

Εκτιμούμε ότι είστε πολιτικά έκθετοι σε όλα τα ζητήματα, πολύ περισσότερο, όμως, ενώπιον της κοινωνίας για πρωτοβουλίες ή, αν θέλετε, πολιτικές καλύψεις τις οποίες παρέχετε εκεί που δεν πρέπει.

Σας ευχαριστώ πολύ.

MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσα να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ορίστε. Η κ. Χρυσοβελώνη έχει τον λόγο.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω να μου δώσετε τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Όχι, δεν τον έχετε. Η κ. Χρυσοβελώνη έχει τον λόγο. Εσείς δεν...

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Επί προσωπικού...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Μα δεν ανεφέρθη...

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κι εγώ επί προσωπικού θέλω τον λόγο, επειδή διαστρεβλώθηκε αυτό που είπα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Η κ. Χρυσοβελώνη έχει τον λόγο. Στην κ. Χρυσοβελώνη έδωσα τον λόγο.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ζητώ επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Καθίστε, θα κρίνω εγώ αν υπάρχει προσωπικό.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Προηγείται το προσωπικό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Μα, δεν αναφέρθη προσωπικά σε σας.

MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Δεν έχω εγώ προσωπικό, αλλά, επειδή έκανε αναφορά ο κ. Τριαντάφυλλος στους Ανεξάρτητους Έλληνες, θέλω να του πω κάτι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Στον Αρχηγό σας έκανε, γι' αυτό σας έδωσα και τον λόγο.

MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Ναι, στον Αρχηγό των Ανεξάρτητων Ελλήνων. Εν πάση περιπτώσει, κύριε Τριαντάφυλλε, κατ'

αρχάς δεν παρίσταται εδώ ο κ. Καμμένος. Προφανώς, βρήκατε την ευκαιρία, για να ισχυριστείτε δεν ξέρω εγώ τι, αλλά θα σας δώσω να καταλάβετε –και να το πούμε μία δια παντός, για να γίνει γνωστό– ότι οι Ανεξάρτητοι Έλληνες δεν συνεργάζονται ούτε αποτελούν τους προνομιακούς συνομιλητές ούτε του ΣΥΡΙΖΑ ούτε της Νέας Δημοκρατίας. Οι Ανεξάρτητοι Έλληνες είναι ένα κόμμα που έχει τη δική του πολιτική κατεύθυνση, τις δικές τους θέσεις, το δικό του πρόγραμμα και τις δικές του ιδέες. Για να τελειώνουμε, εν πάση περιπτώσει, με αυτά τα οποία λένε περί συνεργασιών, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες δεν είναι δεκανίκι κανενός κόμματος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα...

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω να μου δώσετε τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κυρία Κωνσταντοπούλου, δεν είστε Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κατά τον ίδιο τρόπο που δώσατε τον λόγο στην κ. Χρυσοβελώνη...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Μα τώρα, ξέρετε, την ευαισθησία μου, τον έδωσα γιατί ανεφέρθη στον Αρχηγό της.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Είναι δυνατόν να μην μου δώσετε τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Μα για ποιον λόγο να σας δώσω τον λόγο; Μα, δεν είστε...

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Η κ. Χρυσοβελώνη είναι εισηγήτρια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Εσείς τι είστε;

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Εισηγήτρια είμαι κι εγώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Εγώ τον έδωσα γιατί αναφέρθηκε, καταλαβαίνετε...

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Μα, τι λέτε τώρα; Αναφέρεται σε ολόκληρο τον ΣΥΡΙΖΑ. Δώστε μου τον λόγο, κύριε Καλαντζή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Μα, είναι δυνατόν; Δεν αναφέρθηκε στον Αρχηγό σας.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Μα, τι λέτε τώρα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Μα, δεν μπορείτε να πάρετε τον λόγο κυρία Κωνσταντοπούλου!

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Παρακαλώ! Υποχρεούστε να μου δώσετε τον λόγο! Μα, μπορεί να επιτρέπεται να προκαλεί να του απαντήσω και να μη μου δίνετε τον λόγο; Αυτό είναι δημοκρατία;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Μίλησε τελευταίος. Δεν έχετε ούτε χρόνο ούτε τον λόγο. Σας παρακαλώ.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Δώστε μου τον λόγο, σας παρακαλώ, όπως κάνατε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Δεν έχετε το δικαίωμα. Δεν μπορώ να παραβιάσω τον Κανονισμό!

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Καλαντζή, είπατε ότι δεν είμαι Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος. Η κ. Χρυσοβελώνη είναι επίσης εισηγήτρια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ναι, αλλά έδειξα ευαισθησία, γιατί αναφέρθηκε στον Αρχηγό της, δεν είπα σε εσάς, στον κ. Τσίπρα, κανένα.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Είπα για μένα προσωπικά και είπα και για όλον τον ΣΥΡΙΖΑ. Παρακαλώ να μου δώσετε τον λόγο. Σας παρακαλώ για ένα λεπτό, όπως ούτως ή άλλως δικαιούμαι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ορίστε έχετε τον λόγο για ένα μόνο λεπτό. Μετά θα βάλω το κουδούνι και δεν υπάρχει περίπτωση να το σταματήσω.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Δεν ξέρεις το «λεπτό» τι διάσταση έχει για κάποια πρόσωπα.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ο ΣΥΡΙΖΑ, κύριοι, δεν αμφιταλαντεύεται ούτε εκβιάζεται. Και επειδή μιλήσατε για «απριλιανούς» και χουντικούς, θέλω να σας θυμίσω ότι έχετε Υπουργό της Κυβέρνησης που ψηφίσατε, τον κ. Βορίδη, είχατε Υπουργό τον κ. Άδωνη Γεωργιάδη, που τώρα θα είναι Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Συγγνώμη που σας διακόπτω, αλλά σας ρώτησε αν θα πηγαίνατε...

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Γιατί με διακόπτετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ε, πώς να μη σας διακόψω; Δεν πειράζει, θα σας δώσω τον χρόνο που σας διέκοψα. Αλλά δεν απαντάτε, όμως.

Παρακαλώ, συνεχίστε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΨΗΛΛΑΝΤΗΣ: Δεν μπορούμε εδώ να κάνουμε άλλα κι άλλα...

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ο κ. Άδωνις Γεωργιάδης είπε ότι είναι άλλο χουντικός και άλλο φασίστας. Θα μας πείτε πρώτα αν εσείς επικροτείτε αυτόν τον διαχωρισμό και θα μας πείτε επίσης τι ακριβώς εννοείτε. Επειδή είναι 4-3 η απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, δεν είναι σεβαστή από την Κυβέρνηση Βενιζέλου-Σαμαρά; Την αμφισβητείτε; Θα πείτε ότι οι συνθήκες κράτησης στις ελληνικές φυλακές είναι αυτές που πρέπει ή θα συνομολογήσετε το πανθομολογούμενο, ότι δυστυχώς...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Να τους αποφυλακίσουμε όλους, δηλαδή;

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, αυτό που γίνεται είναι βαθιά πολιτικά ανήθικο. Ή θα μου επιτρέψετε να απαντήσω ή να πούμε ότι θα κάνουμε συνθήκες φίμωσης, γιατί χθες ο κ. Τριαντάφυλλος...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Επιτρέψτε μου, όταν μιλούσε ο κ. Τριαντάφυλλος, είδατε τι γινόταν από κάτω; Δεν γινόταν το ίδιο;

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ο κ. Τριαντάφυλλος κόντεψε να δείρει τον κ. Ταμήλο, επειδή δεν με φίμωσε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Μα, δεν θα σας φιμώσει κανένας. Όσο είμαι εγώ, δεν φιμώνει κανένας, αλλά κάποτε να κρατάμε και τον τύπο και τον Κανονισμό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Αυτά είναι συκοφαντίες.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ο κ. Τριαντάφυλλος κόντεψε να χειροδικήσει έναντι του κ. Ταμήλου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Όταν μιλούσε ο κ. Τριαντάφυλλος, δεν τον διέκοπταν συνέχεια από κάτω;

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Δεν παραβίασε τον Κανονισμό ο κ. Ταμήλος, για να του χαριστεί, όπως έχετε μάθει να σας χαρίζονται οι Πρόεδροι και οι Προεδρεύοντες.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Δεν χειροδικώ έναντι ουδενός και δεν υποτιμώ κανέναν. Αντιθέτως...

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Επιτρέπεται αυτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Δεν επιτρέπεται, αλλά αυτό είναι αμφίδρομο. Όταν καταλάβουμε ότι αυτά είναι αμφίδρομα και σας το λέω ως φαρμακοποιός, τότε θα λειτουργήσουμε. Δεν μπορεί να ισχύει για τον έναν και για τον άλλο να μην ισχύει.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Μπορώ να απαντήσω;

Ακούστε, κύριοι. Τα δικαιώματα που άπτονται της ζωής, της υγείας και της αξιοπρέπειας δεν διακρίνουν τους ανθρώπους μεταξύ αθώων και ενόχων. Αυτό που είπατε, κύριε Τριαντάφυλλε, είναι ό,τι πιο φασιστικό, ότι δηλαδή ένας ένοχος, ένας καταδικασμένος δεν έχει τα ανθρώπινα δικαιώματα στην προστασία της ζωής και της αξιοπρέπειάς του.

Αυτά σας προσκαλώ και σας προσκαλώ την άλλη εβδομάδα να τα πείτε στο Συμβούλιο της Ευρώπης –θα είναι και η κ. Κατριβάνου και θα μπορέσετε εκεί να την αντιμετωπίσετε– ενώπιον των εκπροσώπων των λοιπων χωρών του Συμβουλίου της Ευρώπης. Διότι είναι εντελώς ανιστόρητα, πολιτικά προκλητικά και κοινωνικά επικίνδυνα αυτά που διατυπώνετε.

Είναι τρομακτικό αυτό, κύριε Υπουργέ, και λυπάμαι. Είστε Υπουργός Δικαιοσύνης. Οφείλετε να πείτε ότι ο σεβασμός των δικαιωμάτων του κάθε ανθρώπου είναι υποχρέωση απαράγραπτη της πολιτείας και δεν μπορείτε με αυτόν τον τρόπο να κλείνετε το μάτι σε πρακτικές, οι οποίες τελικά κηλιδώνουν τη δημοκρατία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ολοκληρώστε, κυρία συνάδελφε.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Όσο για το γεγονός ότι επικαλε-

στήκατε την ιδιότητά σας ως δικαστικός, δεν μου απαντήσατε τι δικαστική γνώση έχετε για δήθεν υπόθαλψη από τον ΣΥΡΙΖΑ της τρομοκρατίας; Έχω να σας πω ότι είναι επανοειδίστη αυτή η πρακτική και λέει πάρα πολλά πράγματα και για ορισμένους λειτουργούς της δικαιοσύνης.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κύριε Τριαντάφυλλε, έχετε τον λόγο για ένα λεπτό, μόνο για να τοποθετηθείτε για το τι θα πείτε στην Ευρώπη.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Τι εύκολα δίνετε τον λόγο στον κ. Τριαντάφυλλο; Αμέσως, ε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Μην έχετε παράπονο τώρα. Δεν τον ρωτήσατε τι θα πει στην Ευρώπη; Γι' αυτό θα μας πει!

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Άρα αυτό θα πει, ξέρετε και τι θα πει!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Όχι, του είπα εγώ τι θα πει. Θα αναφερθεί μόνο σε αυτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Πρώτο θέμα, το οποίο θεωρώ απαράδεκτο, είναι ότι μεταφέρεται εδώ μια εικόνα ότι «χειροδικήσε» ή «θα χειροδικούσε» ή οτιδήποτε τέτοιο.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: «Παραλίγο», είπα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Εγώ, λοιπόν, επειδή πάντοτε εκφέρομαι με τον καλύτερο τρόπο απέναντι στους συναδέλφους, ανταλλάσσω επιχειρήματα και πάντοτε έχω τη λογική του να μπορούμε να συζητούμε, θεωρώ ότι η παρουσία συγκεκριμένης συναδέλφου δεν συνάδει με τον Κανονισμό και με τους κανόνες ευπρεπούς συζητήσεως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Αυτό θα το κρίνω εγώ, κύριε συνάδελφε.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Θα μας δέσετε τώρα και θα μας φιμώσετε, να μη μιλάμε και να μην παριστάμεθα!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Δεύτερον, όταν μιλάει κάποιος μπορεί να μιλήσει με τους όρους που προβλέπει ο ίδιος ο Κανονισμός, να μη διακόπτει τον άλλο και να μη μιλάει πάνω στη φωνή του. Αυτό το θεωρώ απαράβατο κανόνα στη δημοκρατία μας και θα συνεχίσω να το υπερασπίζομαι.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Τι έκαναν σε όλη τη συνεδρίαση και ο ίδιος και ο κ. Ψηλλάντης, που ήρθε επί τούτου;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Το ζήτημα λοιπόν είναι το εξής: Εάν κανείς ο οποίος είναι και νομικός, αλλά πολύ περισσότερο και Βουλευτής της Αριστεράς –αλλά κατά την άποψή μου θα έπρεπε και όλες οι δυνάμεις εδώ να το υπερασπίζονται αυτό– δεν μπορεί να διακρίνει μεταξύ τη διαφορά μεταξύ αθώου και ενόχου, τότε δεν μπορεί να διακρίνει και τη διαφορά μεταξύ κοινωνικού αγωνιστή ή συνδικαλιστή και τρομοκράτη.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Στα ανθρώπινα δικαιώματα δεν υπάρχει διαφορά μεταξύ αθώου και ενόχου!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Επειδή, λοιπόν, εμείς δεν τα συγχέουμε αυτά και δεν θεωρούμε ούτε ότι όλοι είναι αθώοι ούτε ότι όλοι είναι ένοχοι, πρέπει εδώ να κατονομαστούν ποιοι πιστεύουν ότι οι τρομοκράτες οι οποίοι έχουν καταδικαστεί από την ελληνική δικαιοσύνη είναι τρομοκράτες και ποιοι πιστεύουν ότι είναι κοινωνικοί αγωνιστές ή ένοχοι για τρομοκρατία.

Διότι ακούω μια παραφιλολογία, κύριε Πρόεδρε – και κλείνω με αυτό–, που σκοπό έχει ουσιαστικά να νομιμοποιήσει κοινωνικά πράξεις ιδιαίτερας απεχθείς, τις οποίες εδώ μέσα σύσσωμη η Βουλή πρέπει να τις καταδικάζει.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Εσείς έχετε αυτήν την παραφιλολογία, που θέλετε να νομιμοποιήσετε τα βασανιστήρια. Η χούντα χρησιμοποιούσε τέτοιες μεθόδους!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Στο Συμβούλιο της Ευρώπης πρέπει να πάμε μπροστά με σοβαρότητα και δημοκρατία. Αυτές τις αρχές υπηρετούμε, αυτά θα πούμε στο Συμβούλιο της Ευρώπης και με αυτήν τη λογική υποστηρίζουμε τη θέση της χώρας στον πυρήνα και όχι στο περιθώριο της Ευρώπης.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ευχαριστώ πολύ.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα ότι ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων διαβίβασε στη Βουλή, σύμφωνα με το άρθρο 86 του Συντάγματος και τον

ν. 3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», όπως ισχύει, διογραφίες που αφορούν:

1. Στον διατελέσαντα Υφυπουργό παρά τω Πρωθυπουργό, κ. Σίμο Κεδίκογλου.

2. Στον διατελέσαντα Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ. Αθανάσιο Τσαυτάρη.

3. Στους τέως και νυν Υπουργούς Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, κυρίου Γεώργιο Κουτρουμάνη και Ιωάννη Βρούτση.

4. Στον Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης και Υπουργό Εξωτερικών κ. Ευάγγελο Βενιζέλο.

5. Στους διατελέσαντες Υπουργούς Εθνικής Άμυνας και Οικονομικών κυρίου Ευάγγελο Βενιζέλο και Γεώργιο Παπακωνσταντίνου.

6. Στους Υπουργούς Οικονομικών, Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, Ναυτιλίας και Αιγαίου και Υγείας, κ.κ. Ιωάννη Στουρνάρα, Ιωάννη Μανιάτη, Κωνσταντίνο Χατζηδάκη, Μιλτιάδη Βαρβιτσιώτη και Άδωνι Γεωργιάδη.

Τον λόγο έχει ο Υπουργός κ. Αθανάσιος.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Αντίγραφα των διογραφιών θα πάρουμε, κύριε Πρόεδρε, ή θα συνεχίσουν να κρύπτονται τα αντίγραφα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Θα ακολουθηθεί η διαδικασία που ξέρετε. Παλιώσατε πια.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Αντίγραφα θα πάρουμε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Βεβαίως, θα πάρετε ό,τι δικαιούσθε.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Δώστε μου τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Όχι!

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ζητώ τον λόγο!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Μα, δεν έχετε τον λόγο!

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Αντίγραφα των διογραφιών θα πάρουμε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Θα πάτε να πάρετε από τις Υπηρεσίες ό,τι δικαιούσθε.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Για τις άλλες εκατόν εξήντα δεν μας δίνετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Εφόσον το δικαιούσθε, θα τα πάρετε, εννοείται. Ποιος θα σας τα στερήσει;

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ο κ. Μειμαράκης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Μην το λέτε αυτό τώρα, σας παρακαλώ.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Για να ξεκαθαρίσουμε κάτι, εγώ δεν είπα ότι ο ΣΥΡΙΖΑ υποθάλπει εγκληματίες. Εσείς το είπατε αυτό, εγώ δεν είπα τέτοιο πράγμα. Είπα ότι στελέχη σας έχουν πάει και εξετάστηκαν ως μάρτυρες σε υποθέσεις τρομοκρατίας, για να το ξεκαθαρίσουμε αυτό.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Τους οποίους ξέρετε ως δικαστές, μας είπατε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ως πολίτης αυτής της χώρας το ξέρω. Οι συνεδριάσεις των δικαστηρίων είναι δημόσιες...

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Είπατε «με την προηγούμενη ιδιότητά μου».

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ναι, με την παλιά ιδιότητα, όχι όμως...

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Σύμφωνα με το Σύνταγμα, μπορεί να είναι αντικείμενο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Μα, κυρία Σταμπουλή, τώρα εσείς που διακόπτετε μετά δεν θα παραπονιέστε ότι σας διακόπτει ο «Χι» ή η «Χι».

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Είστε δικαστής και σχολιάζετε μάρτυρές σας;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Εγώ σας διέκοψα

ποτέ;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ, μην απαντάτε.

Δεν επιτρέπεται να διακόπτετε.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Δεν επιτρέπεται αυτό που είπα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Μα, τι είπα ο Υπουργός; Είπα «μακριά από εμένα ότι ο ΣΥΡΙΖΑ καλύπτει τρομοκράτες».

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Θα έπρεπε να σεβαστεί ότι παρίστανται και άλλοι δικαστικοί λειτουργοί, τους οποίους εκθέτει με αυτόν τον τρόπο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Τι είπα τώρα;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Οι συνεδριάσεις...

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ξέρω πολύ καλά τι είπα. Ή θα ανακαλέσετε ή είστε εκτεθειμένος και εκθέτετε και άλλους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Αφήστε να ολοκληρώσει ο κύριος Υπουργός.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Τι είπα τώρα;

Οι συνεδριάσεις των ποινικών δικαστηρίων στις δημοκρατικές χώρες, όπως είναι και η Ελλάδα που έχει ισχυρό σύστημα, κράτος δικαίου, γίνονται δημόσια και είναι γνωστές. Αυτό είπα. Δεν είπα, όμως, σε καμμία περίπτωση –μακριά από εμένα– ότι ένα κόμμα σε αυτήν τη Βουλή υποθάλπει εγκληματίες. Δεν είπα τέτοιο πράγμα.

Τώρα, όσον αφορά αυτό το θέμα, θα ήθελα να συμπληρώσω αυτό το οποίο είπα ο κ. Τριαντάφυλλος. Άλλη είναι η θέση ενός κατηγορουμένου που ζητάει μέτρα να αντικατασταθούν οι περιοριστικοί όροι, οι οποίοι είναι ενδεικτικοί...

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Δεν είναι πια κατηγορούμενος, κύριε Αθανασίου, είναι κρατούμενος, έχει καταδικαστεί αμετακλήτως.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Αφήστε με να τελειώσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κυρία Κωνσταντοπούλου, δεν γίνεται έτσι. Θα κλείσω τη διαδικασία και θα ψηφίσουμε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Όσο και να σας ενοχλεί, εγώ θα είμαι ήρεμος και θα παίρνω απαντήσεις.

Στην υπόθεση Σκυφτούλη, ήταν κατηγορούμενος ο κ. Σκυφτούλης και φαντάζομαι –δεν θυμάμαι την περίπτωση– ότι ο κ. Κρεμαστινός ως Υπουργός Υγείας τον επισκέφθηκε. Δεν πήγε ως μάρτυρας. Συνεπώς είναι δύο διαφορετικά πράγματα.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Οπότε η Νέα Δημοκρατία τότε κακώς στοχοποιούσε το ΠΑΣΟΚ ότι υπέθαλπε εγκληματίες.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Δεν έχει καμμία σχέση το ένα με το άλλο. Άλλη είναι η θέση ενός καταδικασθέντος και άλλη είναι η θέση ενός κατηγορουμένου. Στην Ελλάδα, ευτυχώς, ακόμα έχουμε το τεκμήριο αθωότητας.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Να δείτε στα Πρακτικά τι έλεγαν οι εκπρόσωποι της Νέας Δημοκρατίας.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Τώρα, όσον αφορά την προσπάθεια των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, η Κυβέρνηση αυτή, αλλά και οι προηγούμενες κυβερνήσεις –ειδικά αναφέρομαι σε αυτήν την Κυβέρνηση, που έχω την τιμή να υπηρετώ– έχει φέρει σωρεία διατάξεων τελευταία –και ήσαστε και παρόντες και παρούσες στις διαδικασίες– είτε αυτοτελώς είτε σε εφαρμογή και ενσωμάτωση στο δίκαιο μας οδηγίων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που κατοχυρώνουν πλήρως τα ανθρώπινα δικαιώματα και μάλιστα και ανθρώπων που βρίσκονται σε μία αδυναμία.

Ας πούμε, όμως, τώρα και λίγα για το νομοσχέδιο, γιατί είπαμε πάρα πολλά για άλλα θέματα, εκτός του νομοσχεδίου.

Κύριε Πανούση, αυτή η έκφραση για τον σφετερισμό είναι βέβαια ευρύτερη έννοια από την έννοια του «ανατρέπει». Ο σφετερισμός είναι πιο ευρεία έννοια. Δεν τη βάλαμε τυχαία, την αναφέρει και σε πολλές διατάξεις ο Ποινικός μας Κώδικας. Σας θυμίζω μόνο το 137Δ που λέει ότι «σε περιπτώσεις που οι πράξεις των 137, 138» είναι αναφορικά με την προδοσία της χώρας κ.λπ.

«τελούνται υπό καθεστώς σφετερισμού της λαϊκής κυριαρχίας...». Θέλει να δώσει μία ευρύτητα στο θέμα και δεν αναφέρεται μονάχα σε πράξεις οι οποίες έχουν πραξικοπηματικό ή ανατρεπτικό χαρακτήρα.

Το άλλο θέμα που θέσατε με προβληματίσε -πράγματι πρώτη φορά το είδα. Αναφέρομαι στο 322Α, που λέει ότι τίθεται πρόσωπο εκτός της προστασίας του νόμου. Είπατε να είναι εκτός της προστασίας του κράτους δικαίου. Νομίζω ότι καλύπτεται, γιατί οι χώρες που είναι κράτη δικαίου νομοθετούν μέσα στο πλαίσιο του κράτους δικαίου, άρα και οι νόμοι τους είναι συνυφασμένοι με την ιδιότητα του κράτους δικαίου.

Νομίζω, λοιπόν, ότι αυτό δεν θα δημιουργήσει προβλήματα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ευχαριστούμε και εμείς, κύριε Υπουργέ.

ΣΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω μία διευκρίνιση όσον αφορά την ψήφο μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ορίστε, κυρία Κωνσταντοπούλου. Παρακαλώ, όμως, τάχιστα.

ΣΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Όσον αφορά το άρθρο 2, ψηφίζουμε «ναι», με τη διευκρίνιση όμως της επιφύλαξης μας για τη χωροθέτηση του συγκεκριμένου κεφαλαίου -συμφωνούμε με την άποψη του κ. Πανούση, ότι έπρεπε να μπει στα εγκλήματα κατά του πολιτεύματος-, καθώς επίσης με την επιφύλαξη που διατυπώσαμε στην επιτροπή για την αποκατάσταση των θυμάτων. Στην παράγραφο 5, δηλαδή, ο παθών διεκδικεί για ηθική βλάβη. Οι συγγενείς του παθόντος, δηλαδή του θανόντος πια, διεκδικούν για ψυχική οδύνη. Αυτό έπρεπε να διευκρινιστεί.

Επίσης, με τη ρητή επιφύλαξη -τη διατυπώσαμε και στην επιτροπή και δυστυχώς δεν άκουσα τον Υπουργό να πει τίποτα γι' αυτήν- ότι δεν πρέπει να γίνεται διάκριση στα άτομα με αναπηρία και να λέμε ότι είναι επιβαρυντική περίπτωση, όταν η αναπηρία είναι πάνω από 67%. Το 67% έχει να κάνει με προνοιακά και συνταξιοδοτικά επιδόματα. Το αξιόποινο και η διακεκριμένη περίπτωση δεν έπρεπε να έχει αυτήν τη διάκριση. Σας το είπαμε. Δεν θελήσατε να το δεχθείτε. Εμείς το υπερψηφίζουμε, αλλά θεωρούμε ότι αυτό δεν είναι σωστό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων, των τροπολογιών και του συνόλου του νομοσχεδίου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Κύρωση της Διεθνούς Σύμβασης για την προστασία όλων των προσώπων από αναγκαστική εξαφάνιση και προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας και άλλες διατάξεις».

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Κύρωση της Διεθνούς Σύμβασης για την προστασία όλων των προσώπων από αναγκαστική εξαφάνιση και προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής ομοφώνως.

Εισερχόμαστε στην ψήφιση των άρθρων.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο πρώτο ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Συνεπώς το άρθρο πρώτο έγινε δεκτό ως έχει ομοφώνως.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο δεύτερο ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Συνεπώς το άρθρο δεύτερο έγινε δεκτό ως έχει ομοφώνως.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο τρίτο ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Συνεπώς το άρθρο τρίτο έγινε δεκτό ως έχει ομοφώνως.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 1477 και ειδικό αριθμό 73 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΣΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 1477 και ειδικό αριθμό 73 έγινε δεκτή ως έχει, κατά πλειοψηφία, και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 1478 και ειδικό αριθμό 74 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΣΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 1478 και ειδικό αριθμό 74 έγινε δεκτή ως έχει, κατά πλειοψηφία, και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Εισερχόμαστε στην ψήφιση του ακροτελεύτιου άρθρου.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Το ακροτελεύτιο άρθρο έγινε δεκτό ως έχει ομοφώνως.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Κύρωση της Διεθνούς Σύμβασης για την προστασία όλων των προσώπων από αναγκαστική εξαφάνιση και προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό ομοφώνως επί της αρχής και επί των άρθρων και επί των τροπολογιών κατά πλειοψηφία.

Δέχεστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να ψηφίσουμε το νομοσχέδιο και στο σύνολο;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο και στο σύνολο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Το νομοσχέδιο έγινε δεκτό και στο σύνολο κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Κύρωση της Διεθνούς Σύμβασης για την προστασία όλων των προσώπων από αναγκαστική εξαφάνιση και προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, σε μόνη συζήτηση, επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

«Κύρωση της Διεθνούς Σύμβασης για την προστασία όλων των προσώπων από αναγκαστική εξαφάνιση και προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας και άλλες διατάξεις

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Διεθνής Σύμβαση για την προστασία όλων των προσώπων από αναγκαστική εξαφάνιση που υιοθετήθηκε από τη Γενική Συνέλευση του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών (Ο.Η.Ε.) στη Νέα Υόρκη, στις 20 Δεκεμβρίου 2006 και υπογράφηκε από την Ελλάδα την 1η Οκτωβρίου 2008, καθώς και το Πρακτικό Διόρθωσης του πρωτοτύπου της Σύμβασης αυτής, το κείμενο των οποίων σε πρωτότυπο, στην αγγλική γλώσσα ως προς τη Σύμβαση και στην αγγλική και γαλλική γλώσσα ως προς το Πρακτικό Διόρθωσης, αμφοτέρων σε μετάφραση στην ελληνική, έχει ως εξής:

**INTERNATIONAL CONVENTION FOR THE PROTECTION OF
ALL PERSONS FROM ENFORCED DISAPPEARANCE**

Preamble

The States Parties to this Convention,

Considering the obligation of States under the Charter of the United Nations to promote universal respect for, and observance of, human rights and fundamental freedoms,

Having regard to the Universal Declaration of Human Rights,

Recalling the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights, the International Covenant on Civil and Political Rights and the other relevant international instruments in the fields of human rights, humanitarian law and international criminal law,

Also recalling the Declaration on the Protection of All Persons from Enforced Disappearance adopted by the General Assembly of the United Nations in its resolution 47/133 of 18 December 1992,

Aware of the extreme seriousness of enforced disappearance, which constitutes a crime and, in certain circumstances defined in international law, a crime against humanity,

Determined to prevent enforced disappearances and to combat impunity for the crime of enforced disappearance,

Considering the right of any person not to be subjected to enforced disappearance, the right of victims to justice and to reparation,

Affirming the right of any victim to know the truth about the circumstances of an enforced disappearance and the fate of the disappeared person, and the right to freedom to seek, receive and impart information to this end,

Have agreed on the following articles:

PART I

Article 1

1. No one shall be subjected to enforced disappearance.

3

2. No exceptional circumstances whatsoever, whether a state of war or a threat of war, internal political instability or any other public emergency, may be invoked as a justification for enforced disappearance.

Article 2

For the purposes of this Convention, "enforced disappearance" is considered to be the arrest, detention, abduction or any other form of deprivation of liberty by agents of the State or by persons or groups of persons acting with the authorization, support or acquiescence of the State, followed by a refusal to acknowledge the deprivation of liberty or by concealment of the fate or whereabouts of the disappeared person, which place such a person outside the protection of the law.

Article 3

Each State Party shall take appropriate measures to investigate acts defined in article 2 committed by persons or groups of persons acting without the authorization, support or acquiescence of the State and to bring those responsible to justice.

Article 4

Each State Party shall take the necessary measures to ensure that enforced disappearance constitutes an offence under its criminal law.

Article 5

The widespread or systematic practice of enforced disappearance constitutes a crime against humanity as defined in applicable international law and shall attract the consequences provided for under such applicable international law.

Article 6

1. Each State Party shall take the necessary measures to hold criminally responsible at least:

(a) Any person who commits, orders, solicits or induces the commission of, attempts to commit, is an accomplice to or participates in an enforced disappearance;

(b) A superior who:

(i) Knew, or consciously disregarded information which clearly indicated, that subordinates under his or her effective authority and

control, were committing or about to commit a crime of enforced disappearance;

(ii) Exercised effective responsibility for and control over activities which were concerned with the crime of enforced disappearance; and

(iii) Failed to take all necessary and reasonable measures within his or her power to prevent or repress the commission of an enforced disappearance or to submit the matter to the competent authorities for investigation and prosecution;

(c) Subparagraph (b) above is without prejudice to the higher standards of responsibility applicable under relevant international law to a military commander or to a person effectively acting as a military commander.

2. No order or instruction from any public authority, civilian, military, or other, may be invoked to justify an offence of enforced disappearance.

Article 7

1. Each State Party shall make the offence of enforced disappearance punishable by appropriate penalties which take into account its extreme seriousness.

2. Each State Party may establish:

(a) Mitigating circumstances, in particular for persons who, having been implicated in the commission of an enforced disappearance, effectively contribute to bringing the disappeared person forward alive or make it possible to clarify cases of enforced disappearance or to identify the perpetrators of an enforced disappearance;

(b) Without prejudice to other criminal procedures, aggravating circumstances, in particular in the event of the death of the disappeared person or the commission of an enforced disappearance in respect of pregnant women, minors, persons with disabilities or other particularly vulnerable persons.

Article 8

Without prejudice to article 5,

1. A State Party which applies a statute of limitations in respect of enforced disappearance shall take the necessary measures to ensure that the term of limitation for criminal proceedings:

(a) Is of long duration and is proportionate to the extreme seriousness of this offence;

(b) Commences from the moment when the offence of enforced disappearance ceases, taking into account its continuous nature.

2. Each State Party shall guarantee the right of victims of enforced disappearance to an effective remedy during the term of limitation.

Article 9

1. Each State Party shall take the necessary measures to establish its competence to exercise jurisdiction over the offence of enforced disappearance:

(a) When the offence is committed in any territory under its jurisdiction or on board a ship or aircraft registered in that State;

(b) When the alleged offender is one of its nationals;

(c) When the disappeared person is one of its nationals and the State Party considers it appropriate.

2. Each State Party shall likewise take such measures as may be necessary to establish its competence to exercise jurisdiction over the offence of enforced disappearance when the alleged offender is present in any territory under its jurisdiction, unless it extradites or surrenders him or her to another State in accordance with its international obligations or surrenders him or her to an international criminal tribunal whose jurisdiction it has recognized.

3. This Convention does not exclude any additional criminal jurisdiction exercised in accordance with national law.

Article 10

1. Upon being satisfied, after an examination of the information available to it, that the circumstances so warrant, any State Party in whose territory a person suspected of having committed an offence of enforced disappearance is present shall take him or her into custody or take such other legal measures as are necessary to ensure his or her presence. The custody and other legal measures shall be as provided for in the law of that State Party but may be maintained only for such time as is necessary to ensure the person's presence at criminal, surrender or extradition proceedings.

2. A State Party which has taken the measures referred to in paragraph 1 of this article shall immediately carry out a preliminary inquiry or

6

investigations to establish the facts. It shall notify the States Parties referred to in article 9, paragraph 1, of the measures it has taken in pursuance of paragraph 1 of this article, including detention and the circumstances warranting detention, and of the findings of its preliminary inquiry or its investigations, indicating whether it intends to exercise its jurisdiction.

3. Any person in custody pursuant to paragraph 1 of this article may communicate immediately with the nearest appropriate representative of the State of which he or she is a national, or, if he or she is a stateless person, with the representative of the State where he or she usually resides.

Article 11

1. The State Party in the territory under whose jurisdiction a person alleged to have committed an offence of enforced disappearance is found shall, if it does not extradite that person or surrender him or her to another State in accordance with its international obligations or surrender him or her to an international criminal tribunal whose jurisdiction it has recognized, submit the case to its competent authorities for the purpose of prosecution.

2. These authorities shall take their decision in the same manner as in the case of any ordinary offence of a serious nature under the law of that State Party. In the cases referred to in article 9, paragraph 2, the standards of evidence required for prosecution and conviction shall in no way be less stringent than those which apply in the cases referred to in article 9, paragraph 1.

3. Any person against whom proceedings are brought in connection with an offence of enforced disappearance shall be guaranteed fair treatment at all stages of the proceedings. Any person tried for an offence of enforced disappearance shall benefit from a fair trial before a competent, independent and impartial court or tribunal established by law.

Article 12

1. Each State Party shall ensure that any individual who alleges that a person has been subjected to enforced disappearance has the right to report the facts to the competent authorities, which shall examine the allegation promptly and impartially and, where necessary, undertake without delay a thorough and impartial investigation. Appropriate steps shall be taken, where necessary, to ensure that the complainant, witnesses, relatives of the disappeared person and their defence counsel, as well as persons participating in the investigation, are protected against all ill-treatment or intimidation as a consequence of the complaint or any evidence given.

2. Where there are reasonable grounds for believing that a person has been subjected to enforced disappearance, the authorities referred to in paragraph 1 of this article shall undertake an investigation, even if there has been no formal complaint.

3. Each State Party shall ensure that the authorities referred to in paragraph 1 of this article:

(a) Have the necessary powers and resources to conduct the investigation effectively, including access to the documentation and other information relevant to their investigation;

(b) Have access, if necessary with the prior authorization of a judicial authority, which shall rule promptly on the matter, to any place of detention or any other place where there are reasonable grounds to believe that the disappeared person may be present.

4. Each State Party shall take the necessary measures to prevent and sanction acts that hinder the conduct of an investigation. It shall ensure in particular that persons suspected of having committed an offence of enforced disappearance are not in a position to influence the progress of an investigation by means of pressure or acts of intimidation or reprisal aimed at the complainant, witnesses, relatives of the disappeared person or their defence counsel, or at persons participating in the investigation.

Article 13

1. For the purposes of extradition between States Parties, the offence of enforced disappearance shall not be regarded as a political offence or as an offence connected with a political offence or as an offence inspired by political motives. Accordingly, a request for extradition based on such an offence may not be refused on these grounds alone.

2. The offence of enforced disappearance shall be deemed to be included as an extraditable offence in any extradition treaty existing between States Parties before the entry into force of this Convention.

3. States Parties undertake to include the offence of enforced disappearance as an extraditable offence in any extradition treaty subsequently to be concluded between them.

4. If a State Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, it may consider this Convention as the necessary legal basis for extradition in respect of the offence of enforced disappearance.

5. States Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize the offence of enforced disappearance as an extraditable offence between themselves.

6. Extradition shall, in all cases, be subject to the conditions provided for by the law of the requested State Party or by applicable extradition treaties, including, in particular, conditions relating to the minimum penalty requirement for extradition and the grounds upon which the requested State Party may refuse extradition or make it subject to certain conditions.

7. Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite if the requested State Party has substantial grounds for believing that the request has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of that person's sex, race, religion, nationality, ethnic origin, political opinions or membership of a particular social group, or that compliance with the request would cause harm to that person for any one of these reasons.

Article 14

1. States Parties shall afford one another the greatest measure of mutual legal assistance in connection with criminal proceedings brought in respect of an offence of enforced disappearance, including the supply of all evidence at their disposal that is necessary for the proceedings.

2. Such mutual legal assistance shall be subject to the conditions provided for by the domestic law of the requested State Party or by applicable treaties on mutual legal assistance, including, in particular, the conditions in relation to the grounds upon which the requested State Party may refuse to grant mutual legal assistance or may make it subject to conditions.

Article 15

States Parties shall cooperate with each other and shall afford one another the greatest measure of mutual assistance with a view to assisting victims of enforced disappearance, and in searching for, locating and releasing disappeared persons and, in the event of death, in exhuming and identifying them and returning their remains.

Article 16

1. No State Party shall expel, return ("refouler"), surrender or extradite a person to another State where there are substantial grounds for believing that he or she would be in danger of being subjected to enforced disappearance.

2. For the purpose of determining whether there are such grounds, the competent authorities shall take into account all relevant considerations, including, where applicable, the existence in the State concerned of a consistent pattern of gross, flagrant or mass violations of human rights or of serious violations of international humanitarian law.

Article 17

1. No one shall be held in secret detention.

2. Without prejudice to other international obligations of the State Party with regard to the deprivation of liberty, each State Party shall, in its legislation:

(a) Establish the conditions under which orders of deprivation of liberty may be given;

(b) Indicate those authorities authorized to order the deprivation of liberty;

(c) Guarantee that any person deprived of liberty shall be held solely in officially recognized and supervised places of deprivation of liberty;

(d) Guarantee that any person deprived of liberty shall be authorized to communicate with and be visited by his or her family, counsel or any other person of his or her choice, subject only to the conditions established by law, or, if he or she is a foreigner, to communicate with his or her consular authorities, in accordance with applicable international law;

(e) Guarantee access by the competent and legally authorized authorities and institutions to the places where persons are deprived of liberty, if necessary with prior authorization from a judicial authority;

(f) Guarantee that any person deprived of liberty or, in the case of a suspected enforced disappearance, since the person deprived of liberty is not able to exercise this right, any persons with a legitimate interest, such as relatives of the person deprived of liberty, their representatives or their counsel, shall, in all circumstances, be entitled to take proceedings before a court, in order that the court may decide without delay on the lawfulness of the deprivation of liberty and order the person's release if such deprivation of liberty is not lawful.

3. Each State Party shall assure the compilation and maintenance of one or more up-to-date official registers and/or records of persons deprived of liberty, which shall be made promptly available, upon request, to any judicial or other competent authority or institution authorized for that purpose by the

law of the State Party concerned or any relevant international legal instrument to which the State concerned is a party. The information contained therein shall include, as a minimum:

- (a) The identity of the person deprived of liberty;
- (b) The date, time and place where the person was deprived of liberty and the identity of the authority that deprived the person of liberty;
- (c) The authority that ordered the deprivation of liberty and the grounds for the deprivation of liberty;
- (d) The authority responsible for supervising the deprivation of liberty;
- (e) The place of deprivation of liberty, the date and time of admission to the place of deprivation of liberty and the authority responsible for the place of deprivation of liberty;
- (f) Elements relating to the state of health of the person deprived of liberty;
- (g) In the event of death during the deprivation of liberty, the circumstances and cause of death and the destination of the remains;
- (h) The date and time of release or transfer to another place of detention, the destination and the authority responsible for the transfer.

Article 18

1. Subject to articles 19 and 20, each State Party shall guarantee to any person with a legitimate interest in this information, such as relatives of the person deprived of liberty, their representatives or their counsel, access to at least the following information:

- (a) The authority that ordered the deprivation of liberty;
- (b) The date, time and place where the person was deprived of liberty and admitted to the place of deprivation of liberty;
- (c) The authority responsible for supervising the deprivation of liberty;
- (d) The whereabouts of the person deprived of liberty, including, in the event of a transfer to another place of deprivation of liberty, the destination and the authority responsible for the transfer;

- (e) The date, time and place of release;
- (f) Elements relating to the state of health of the person deprived of liberty;
- (g) In the event of death during the deprivation of liberty, the circumstances and cause of death and the destination of the remains.

2. Appropriate measures shall be taken, where necessary, to protect the persons referred to in paragraph 1 of this article, as well as persons participating in the investigation, from any ill-treatment, intimidation or sanction as a result of the search for information concerning a person deprived of liberty.

Article 19

1. Personal information, including medical and genetic data, which is collected and/or transmitted within the framework of the search for a disappeared person shall not be used or made available for purposes other than the search for the disappeared person. This is without prejudice to the use of such information in criminal proceedings relating to an offence of enforced disappearance or the exercise of the right to obtain reparation.

2. The collection, processing, use and storage of personal information, including medical and genetic data, shall not infringe or have the effect of infringing the human rights, fundamental freedoms or human dignity of an individual.

Article 20

1. Only where a person is under the protection of the law and the deprivation of liberty is subject to judicial control may the right to information referred to in article 18 be restricted, on an exceptional basis, where strictly necessary and where provided for by law, and if the transmission of the information would adversely affect the privacy or safety of the person, hinder a criminal investigation, or for other equivalent reasons in accordance with the law, and in conformity with applicable international law and with the objectives of this Convention. In no case shall there be restrictions on the right to information referred to in article 18 that could constitute conduct defined in article 2 or be in violation of article 17, paragraph 1.

2. Without prejudice to consideration of the lawfulness of the deprivation of a person's liberty, States Parties shall guarantee to the persons referred to in article 18, paragraph 1, the right to a prompt and effective judicial remedy as a means of obtaining without delay the information referred

to in article 18, paragraph 1. This right to a remedy may not be suspended or restricted in any circumstances.

Article 21

Each State Party shall take the necessary measures to ensure that persons deprived of liberty are released in a manner permitting reliable verification that they have actually been released. Each State Party shall also take the necessary measures to assure the physical integrity of such persons and their ability to exercise fully their rights at the time of release, without prejudice to any obligations to which such persons may be subject under national law.

Article 22

Without prejudice to article 6, each State Party shall take the necessary measures to prevent and impose sanctions for the following conduct:

- (a) Delaying or obstructing the remedies referred to in article 17, paragraph 2 (f), and article 20, paragraph 2;
- (b) Failure to record the deprivation of liberty of any person, or the recording of any information which the official responsible for the official register knew or should have known to be inaccurate;
- (c) Refusal to provide information on the deprivation of liberty of a person, or the provision of inaccurate information, even though the legal requirements for providing such information have been met.

Article 23

1. Each State Party shall ensure that the training of law enforcement personnel, civil or military, medical personnel, public officials and other persons who may be involved in the custody or treatment of any person deprived of liberty includes the necessary education and information regarding the relevant provisions of this Convention, in order to:

- (a) Prevent the involvement of such officials in enforced disappearances;
- (b) Emphasize the importance of prevention and investigations in relation to enforced disappearances;
- (c) Ensure that the urgent need to resolve cases of enforced disappearance is recognized.

2. Each State Party shall ensure that orders or instructions prescribing, authorizing or encouraging enforced disappearance are prohibited. Each State Party shall guarantee that a person who refuses to obey such an order will not be punished.

3. Each State Party shall take the necessary measures to ensure that the persons referred to in paragraph 1 of this article who have reason to believe that an enforced disappearance has occurred or is planned report the matter to their superiors and, where necessary, to the appropriate authorities or bodies vested with powers of review or remedy.

Article 24

1. For the purposes of this Convention, "victim" means the disappeared person and any individual who has suffered harm as the direct result of an enforced disappearance.

2. Each victim has the right to know the truth regarding the circumstances of the enforced disappearance, the progress and results of the investigation and the fate of the disappeared person. Each State Party shall take appropriate measures in this regard.

3. Each State Party shall take all appropriate measures to search for, locate and release disappeared persons and, in the event of death, to locate, respect and return their remains.

4. Each State Party shall ensure in its legal system that the victims of enforced disappearance have the right to obtain reparation and prompt, fair and adequate compensation.

5. The right to obtain reparation referred to in paragraph 4 of this article covers material and moral damages and, where appropriate, other forms of reparation such as:

- (a) Restitution;
- (b) Rehabilitation;
- (c) Satisfaction, including restoration of dignity and reputation;
- (d) Guarantees of non-repetition.

6. Without prejudice to the obligation to continue the investigation until the fate of the disappeared person has been clarified, each State Party shall take the appropriate steps with regard to the legal situation of disappeared

persons whose fate has not been clarified and that of their relatives, in fields such as social welfare, financial matters, family law and property rights.

7. Each State Party shall guarantee the right to form and participate freely in organizations and associations concerned with attempting to establish the circumstances of enforced disappearances and the fate of disappeared persons, and to assist victims of enforced disappearance.

Article 25

1. Each State Party shall take the necessary measures to prevent and punish under its criminal law:

(a) The wrongful removal of children who are subjected to enforced disappearance, children whose father, mother or legal guardian is subjected to enforced disappearance or children born during the captivity of a mother subjected to enforced disappearance;

(b) The falsification, concealment or destruction of documents attesting to the true identity of the children referred to in subparagraph (a) above.

2. Each State Party shall take the necessary measures to search for and identify the children referred to in paragraph 1 (a) of this article and to return them to their families of origin, in accordance with legal procedures and applicable international agreements.

3. States Parties shall assist one another in searching for, identifying and locating the children referred to in paragraph 1 (a) of this article.

4. Given the need to protect the best interests of the children referred to in paragraph 1 (a) of this article and their right to preserve, or to have re-established, their identity, including their nationality, name and family relations as recognized by law, States Parties which recognize a system of adoption or other form of placement of children shall have legal procedures in place to review the adoption or placement procedure, and, where appropriate, to annul any adoption or placement of children that originated in an enforced disappearance.

5. In all cases, and in particular in all matters relating to this article, the best interests of the child shall be a primary consideration, and a child who is capable of forming his or her own views shall have the right to express those views freely, the views of the child being given due weight in accordance with the age and maturity of the child.

PART II

Article 26

1. A Committee on Enforced Disappearances (hereinafter referred to as "the Committee") shall be established to carry out the functions provided for under this Convention. The Committee shall consist of ten experts of high moral character and recognized competence in the field of human rights, who shall serve in their personal capacity and be independent and impartial. The members of the Committee shall be elected by the States Parties according to equitable geographical distribution. Due account shall be taken of the usefulness of the participation in the work of the Committee of persons having relevant legal experience and of balanced gender representation.

2. The members of the Committee shall be elected by secret ballot from a list of persons nominated by States Parties from among their nationals, at biennial meetings of the States Parties convened by the Secretary-General of the United Nations for this purpose. At those meetings, for which two thirds of the States Parties shall constitute a quorum, the persons elected to the Committee shall be those who obtain the largest number of votes and an absolute majority of the votes of the representatives of States Parties present and voting.

3. The initial election shall be held no later than six months after the date of entry into force of this Convention. Four months before the date of each election, the Secretary-General of the United Nations shall address a letter to the States Parties inviting them to submit nominations within three months. The Secretary-General shall prepare a list in alphabetical order of all persons thus nominated, indicating the State Party which nominated each candidate, and shall submit this list to all States Parties.

4. The members of the Committee shall be elected for a term of four years. They shall be eligible for re-election once. However, the term of five of the members elected at the first election shall expire at the end of two years; immediately after the first election, the names of these five members shall be chosen by lot by the chairman of the meeting referred to in paragraph 2 of this article.

5. If a member of the Committee dies or resigns or for any other reason can no longer perform his or her Committee duties, the State Party which nominated him or her shall, in accordance with the criteria set out in paragraph 1 of this article, appoint another candidate from among its nationals to serve out his or her term, subject to the approval of the majority of the States Parties. Such approval shall be considered to have been obtained unless half or more of the States Parties respond negatively within six weeks of

having been informed by the Secretary-General of the United Nations of the proposed appointment.

6. The Committee shall establish its own rules of procedure.

7. The Secretary-General of the United Nations shall provide the Committee with the necessary means, staff and facilities for the effective performance of its functions. The Secretary-General of the United Nations shall convene the initial meeting of the Committee.

8. The members of the Committee shall be entitled to the facilities, privileges and immunities of experts on mission for the United Nations, as laid down in the relevant sections of the Convention on the Privileges and Immunities of the United Nations.

9. Each State Party shall cooperate with the Committee and assist its members in the fulfilment of their mandate, to the extent of the Committee's functions that the State Party has accepted.

Article 27

A Conference of the States Parties will take place at the earliest four years and at the latest six years following the entry into force of this Convention to evaluate the functioning of the Committee and to decide, in accordance with the procedure described in article 44, paragraph 2, whether it is appropriate to transfer to another body — without excluding any possibility — the monitoring of this Convention, in accordance with the functions defined in articles 28 to 36.

Article 28

1. In the framework of the competencies granted by this Convention, the Committee shall cooperate with all relevant organs, offices and specialized agencies and funds of the United Nations, with the treaty bodies instituted by international instruments, with the special procedures of the United Nations and with the relevant regional intergovernmental organizations or bodies, as well as with all relevant State institutions, agencies or offices working towards the protection of all persons against enforced disappearances.

2. As it discharges its mandate, the Committee shall consult other treaty bodies instituted by relevant international human rights instruments, in particular the Human Rights Committee instituted by the International Covenant on Civil and Political Rights, with a view to ensuring the consistency of their respective observations and recommendations.

Article 29

1. Each State Party shall submit to the Committee, through the Secretary-General of the United Nations, a report on the measures taken to give effect to its obligations under this Convention, within two years after the entry into force of this Convention for the State Party concerned.

2. The Secretary-General of the United Nations shall make this report available to all States Parties.

3. Each report shall be considered by the Committee, which shall issue such comments, observations or recommendations as it may deem appropriate. The comments, observations or recommendations shall be communicated to the State Party concerned, which may respond to them, on its own initiative or at the request of the Committee.

4. The Committee may also request States Parties to provide additional information on the implementation of this Convention.

Article 30

1. A request that a disappeared person should be sought and found may be submitted to the Committee, as a matter of urgency, by relatives of the disappeared person or their legal representatives, their counsel or any person authorized by them, as well as by any other person having a legitimate interest.

2. If the Committee considers that a request for urgent action submitted in pursuance of paragraph 1 of this article:

- (a) Is not manifestly unfounded;
- (b) Does not constitute an abuse of the right of submission of such requests;
- (c) Has already been duly presented to the competent bodies of the State Party concerned, such as those authorized to undertake investigations, where such a possibility exists;
- (d) Is not incompatible with the provisions of this Convention; and
- (e) The same matter is not being examined under another procedure of international investigation or settlement of the same nature;

it shall request the State Party concerned to provide it with information on the situation of the persons sought, within a time limit set by the Committee.

3. In the light of the information provided by the State Party concerned in accordance with paragraph 2 of this article, the Committee may transmit recommendations to the State Party, including a request that the State Party should take all the necessary measures, including interim measures, to locate and protect the person concerned in accordance with this Convention and to inform the Committee, within a specified period of time, of measures taken, taking into account the urgency of the situation. The Committee shall inform the person submitting the urgent action request of its recommendations and of the information provided to it by the State as it becomes available.

4. The Committee shall continue its efforts to work with the State Party concerned for as long as the fate of the person sought remains unresolved. The person presenting the request shall be kept informed.

Article 31

1. A State Party may at the time of ratification of this Convention or at any time afterwards declare that it recognizes the competence of the Committee to receive and consider communications from or on behalf of individuals subject to its jurisdiction claiming to be victims of a violation by this State Party of provisions of this Convention. The Committee shall not admit any communication concerning a State Party which has not made such a declaration.

2. The Committee shall consider a communication inadmissible where:

- (a) The communication is anonymous;
- (b) The communication constitutes an abuse of the right of submission of such communications or is incompatible with the provisions of this Convention;
- (c) The same matter is being examined under another procedure of international investigation or settlement of the same nature; or where
- (d) All effective available domestic remedies have not been exhausted. This rule shall not apply where the application of the remedies is unreasonably prolonged.

3. If the Committee considers that the communication meets the requirements set out in paragraph 2 of this article, it shall transmit the communication to the State Party concerned, requesting it to provide observations and comments within a time limit set by the Committee.

4. At any time after the receipt of a communication and before a determination on the merits has been reached, the Committee may transmit to the State Party concerned for its urgent consideration a request that the State Party will take such interim measures as may be necessary to avoid possible irreparable damage to the victims of the alleged violation. Where the Committee exercises its discretion, this does not imply a determination on admissibility or on the merits of the communication.

5. The Committee shall hold closed meetings when examining communications under the present article. It shall inform the author of a communication of the responses provided by the State Party concerned. When the Committee decides to finalize the procedure, it shall communicate its views to the State Party and to the author of the communication.

Article 32

A State Party to this Convention may at any time declare that it recognizes the competence of the Committee to receive and consider communications in which a State Party claims that another State Party is not fulfilling its obligations under this Convention. The Committee shall not receive communications concerning a State Party which has not made such a declaration, nor communications from a State Party which has not made such a declaration.

Article 33

1. If the Committee receives reliable information indicating that a State Party is seriously violating the provisions of this Convention, it may, after consultation with the State Party concerned, request one or more of its members to undertake a visit and report back to it without delay.

2. The Committee shall notify the State Party concerned, in writing, of its intention to organize a visit, indicating the composition of the delegation and the purpose of the visit. The State Party shall answer the Committee within a reasonable time.

3. Upon a substantiated request by the State Party, the Committee may decide to postpone or cancel its visit.

4. If the State Party agrees to the visit, the Committee and the State Party concerned shall work together to define the modalities of the visit and the State Party shall provide the Committee with all the facilities needed for the successful completion of the visit.

5. Following its visit, the Committee shall communicate to the State Party concerned its observations and recommendations.

Article 34

If the Committee receives information which appears to it to contain well-founded indications that enforced disappearance is being practised on a widespread or systematic basis in the territory under the jurisdiction of a State Party, it may, after seeking from the State Party concerned all relevant information on the situation, urgently bring the matter to the attention of the General Assembly of the United Nations, through the Secretary-General of the United Nations.

Article 35

1. The Committee shall have competence solely in respect of enforced disappearances which commenced after the entry into force of this Convention.

2. If a State becomes a party to this Convention after its entry into force, the obligations of that State vis-à-vis the Committee shall relate only to enforced disappearances which commenced after the entry into force of this Convention for the State concerned.

Article 36

1. The Committee shall submit an annual report on its activities under this Convention to the States Parties and to the General Assembly of the United Nations.

2. Before an observation on a State Party is published in the annual report, the State Party concerned shall be informed in advance and shall be given reasonable time to answer. This State Party may request the publication of its comments or observations in the report.

*PART III**Article 37*

Nothing in this Convention shall affect any provisions which are more conducive to the protection of all persons from enforced disappearance and which may be contained in:

- (a) The law of a State Party;
- (b) International law in force for that State.

Article 38

1. This Convention is open for signature by all Member States of the United Nations.

2. This Convention is subject to ratification by all Member States of the United Nations. Instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

3. This Convention is open to accession by all Member States of the United Nations. Accession shall be effected by the deposit of an instrument of accession with the Secretary-General.

Article 39

1. This Convention shall enter into force on the thirtieth day after the date of deposit with the Secretary-General of the United Nations of the twentieth instrument of ratification or accession.

2. For each State ratifying or acceding to this Convention after the deposit of the twentieth instrument of ratification or accession, this Convention shall enter into force on the thirtieth day after the date of the deposit of that State's instrument of ratification or accession.

Article 40

The Secretary-General of the United Nations shall notify all States Members of the United Nations and all States which have signed or acceded to this Convention of the following:

- (a) Signatures, ratifications and accessions under article 38;
- (b) The date of entry into force of this Convention under article 39.

Article 41

The provisions of this Convention shall apply to all parts of federal States without any limitations or exceptions.

Article 42

1. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention which cannot be settled through negotiation or by the procedures expressly provided for in this Convention shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration. If within six months from the date of the request for arbitration the Parties are

unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in conformity with the Statute of the Court.

2. A State may, at the time of signature or ratification of this Convention or accession thereto, declare that it does not consider itself bound by paragraph 1 of this article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 1 of this article with respect to any State Party having made such a declaration.

3. Any State Party having made a declaration in accordance with the provisions of paragraph 2 of this article may at any time withdraw this declaration by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 43

This Convention is without prejudice to the provisions of international humanitarian law, including the obligations of the High Contracting Parties to the four Geneva Conventions of 12 August 1949 and the two Additional Protocols thereto of 8 June 1977, or to the opportunity available to any State Party to authorize the International Committee of the Red Cross to visit places of detention in situations not covered by international humanitarian law.

Article 44

1. Any State Party to this Convention may propose an amendment and file it with the Secretary-General of the United Nations. The Secretary-General shall thereupon communicate the proposed amendment to the States Parties to this Convention with a request that they indicate whether they favour a conference of States Parties for the purpose of considering and voting upon the proposal. In the event that within four months from the date of such communication at least one third of the States Parties favour such a conference, the Secretary-General shall convene the conference under the auspices of the United Nations.

2. Any amendment adopted by a majority of two thirds of the States Parties present and voting at the conference shall be submitted by the Secretary-General of the United Nations to all the States Parties for acceptance.

3. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article shall enter into force when two thirds of the States Parties to this Convention have accepted it in accordance with their respective constitutional processes.

4. When amendments enter into force, they shall be binding on those States Parties which have accepted them, other States Parties still being bound by the provisions of this Convention and any earlier amendment which they have accepted.

Article 45

1. This Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

2. The Secretary-General of the United Nations shall transmit certified copies of this Convention to all States referred to in article 38.

UNITED NATIONS

NATIONS UNIES

INTERNATIONAL CONVENTION FOR THE
PROTECTION OF ALL PERSONS FROM ENFORCED
DISAPPEARANCE,
CONCLUDED AT NEW YORK ON 20 DECEMBER
2006

PROCÈS-VERBAL DE RECTIFICATION
DE L'ORIGINAL DE LA CONVENTION

THE SECRETARY-GENERAL OF THE UNITED
NATIONS, acting in his capacity as
depository of the International
Convention for the Protection of All
Persons from Enforced Disappearance,
concluded at New York on 20 December 2006
(Convention),

WHEREAS it appears that the original of
the Convention (Arabic, Chinese, English,
French, Russian and Spanish texts)
contains errors,

WHEREAS the corresponding proposed
corrections have been communicated to all
interested States by depository
notification C.N.737.2008.TREATIES-12
of 2 October 2008,

WHEREAS by 31 December 2008, the date
on which the period specified for the
notification of objection to the proposed
corrections expired, no objection had
been notified,

HAS CAUSED the corrections as indicated
in the annex to this Procès-verbal to be
effected in the authentic Arabic,
Chinese, English, French, Russian and
Spanish texts of the Convention.

IN WITNESS WHEREOF, I,
Patricia O'Brien, Under-Secretary-
General, the Legal Counsel, have signed
this Procès-verbal.

Done at the Headquarters of the United
Nations, New York, on 6 January 2009.

CONVENTION INTERNATIONALE POUR LA
PROTECTION DE TOUTES LES PERSONNES
CONTRE LES DISPARITIONS FORCÉES
CONCLUE À NEW YORK LE 20 DÉCEMBRE 2006

PROCÈS-VERBAL DE RECTIFICATION
DE L'ORIGINAL DE LA CONVENTION

LE SECRÉTAIRE GÉNÉRAL DE L'ORGANISATION
DES NATIONS UNIES, agissant en sa qualité
de dépositaire de la Convention
internationale pour la protection de
toutes les personnes contre les
disparitions forcées, conclue à New York
le 20 décembre 2006 (Convention),

CONSIDÉRANT que l'original de la
Convention (textes anglais, arabe,
chinois, espagnol, français et russe)
de la Convention comporte des erreurs,

CONSIDÉRANT que la proposition de
corrections correspondantes a été
communiquée à tous les États intéressés
par la notification dépositaire
C.N.737.2008.TREATIES-12 en date du
2 octobre 2008,

CONSIDÉRANT qu'au 31 décembre 2008,
date à laquelle le délai spécifié pour la
notification d'objection aux corrections
proposées a expiré, aucune objection n'a
été notifiée,

A FAIT PROCÉDER dans les textes
authentiques anglais, arabe, chinois,
espagnol, français et russe de la
Convention.

EN FOI DE QUOI, Nous,
Patricia O'Brien, Secrétaire général
adjoint, Conseiller juridique, avons
signé le présent procès-verbal.

Fait au Siège de l'Organisation des
Nations Unies, à New York, le 6 janvier
2009.

Patricia O'Brien

C.N.1040.2008.Treaties-20 (ANNEX/ANNEXE)

Article 44, paragraph 3: The following sentence :
 Article 44, paragraphe 3 : La phrase suivante :

٣ - يبدأ سريان كل تعديل يحدد وفقاً لأحكام الفقرة ١ من هذه المادة بعد حصوله على موافقة ثلثي الدول الأطراف في هذه الاتفاقية وتنسأ الإجراء المنصوص عليه في دستور كل دولة طرف.

三、根据本条第一款通过的修正案，经本公约三分之二缔约国根据本国宪法程序予以接受后即行生效。

An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article shall enter into force when two thirds of the States Parties to this Convention have accepted it in accordance with their respective constitutional processes.

Un amendement adopté selon les dispositions du paragraphe 1 du présent article entre en vigueur lorsque les deux tiers des États parties à la présente Convention l'ont accepté, conformément à la procédure prévue par leurs constitutions respectives.

Поправка, принятая в соответствии с положениями пункта 1 настоящей статьи, вступает в силу после ее принятия двумя третями государств — участников настоящей Конвенции в соответствии с процедурой, предусмотренной их соответствующими конституциями.

Una enmienda adoptada de conformidad con el párrafo 1 del presente artículo entrará en vigor cuando haya sido aceptada por una mayoría de dos tercios de los Estados Partes en la presente Convención, de conformidad con sus respectivos procedimientos constitucionales.

Should read as follows:
Doit se lire comme suit :

٣ - يبدأ سريان كل تعديل يحدد وفقاً لأحكام الفقرة ٢ من هذه المادة بعد حصوله على موافقة ثلثي الدول الأطراف في هذه الاتفاقية وفقاً للإجراء المنصوص عليه في دستور كل دولة طرف.

三、根据本条第二款通过的修正案，经本公约三分之二的缔约国按照本国宪法程序予以接受后即行生效。

An amendment adopted in accordance with paragraph 2 of this article shall enter into force when two thirds of the States Parties to this Convention have accepted it in accordance with their respective constitutional processes.

Un amendement adopté selon les dispositions du paragraphe 2 du présent article entre en vigueur lorsque les deux tiers des États parties à la présente Convention l'ont accepté, conformément à la procédure prévue par leurs constitutions respectives.

Поправка, принятая в соответствии с положениями пункта 2 настоящей статьи, вступает в силу после ее принятия двумя третями государств — участников настоящей Конвенции в соответствии с процедурой, предусмотренной их соответствующими конституциями.

Una enmienda adoptada de conformidad con el párrafo 2 del presente artículo entrará en vigor cuando haya sido aceptada por una mayoría de dos tercios de los Estados Partes en la presente Convención, de conformidad con sus respectivos procedimientos constitucionales.

**ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ
ΑΠΟ ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗ ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ**

Προοίμιο

Τα Κράτη Μέρη στην παρούσα Σύμβαση,

Λαμβάνοντας υπόψη την υποχρέωση των Κρατών, σύμφωνα με τον Καταστατικό Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, για την προαγωγή του οικουμενικού σεβασμού και την τήρηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών.

Έχοντας υπόψη την Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Υπενθυμίζοντας το Διεθνές Σύμφωνο για τα Οικονομικά, Κοινωνικά και Πολιτιστικά Δικαιώματα, το Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα και τα λοιπά συναφή διεθνή κείμενα στους τομείς των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, του ανθρωπιστικού δικαίου και του διεθνούς ποινικού δικαίου.

Υπενθυμίζοντας, επίσης, τη Διακήρυξη για την Προστασία όλων των Προσώπων από την Αναγκαστική Εξαφάνιση, η οποία υιοθετήθηκε από τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών με την απόφαση της 47/133 της 18ης Δεκεμβρίου 1992.

Έχοντας επίγνωση της εξαιρετικής σοβαρότητας της αναγκαστικής εξαφάνισης, η οποία αποτελεί έγκλημα και, σε ορισμένες περιπτώσεις, που ορίζονται στο διεθνές δίκαιο, έγκλημα κατά της ανθρωπότητας.

Αποφασισμένα να αποτρέψουν τις αναγκαστικές εξαφανίσεις και να καταπολεμήσουν την ατιμωρησία για το έγκλημα της αναγκαστικής εξαφάνισης.

Λαμβάνοντας υπόψη το δικαίωμα κάθε προσώπου να μην υπόκειται σε αναγκαστική εξαφάνιση, το δικαίωμα των θυμάτων στη δικαιοσύνη και σε επανόρθωση.

Επιβεβαιώνοντας το δικαίωμα κάθε θύματος να γνωρίζει την αλήθεια σχετικά με τις περιστάσεις μιας αναγκαστικής εξαφάνισης και την τύχη του εξαφανισμένου προσώπου και το δικαίωμα στην ελευθερία της αναζήτησης, λήψης και διάδοσης πληροφοριών για το σκοπό αυτό.

Συμφώνησαν στα ακόλουθα άρθρα:

28

Μέρος Ι

Άρθρο 1

1. Κανείς δεν υπόκειται σε αναγκαστική εξαφάνιση.
2. Καμία απολύτως εξαιρετική περίπτωση, είτε κατάσταση πολέμου είτε απειλή πολέμου, εσωτερική πολιτική αστάθεια ή οποιαδήποτε άλλη δημόσια έκτακτη ανάγκη, δεν μπορεί να προβληθεί ως δικαιολογία για αναγκαστική εξαφάνιση.

Άρθρο 2

Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, ως «αναγκαστική εξαφάνιση» θεωρείται η σύλληψη, η κράτηση, η αρπαγή ή οποιαδήποτε άλλη μορφή στέρησης της ελευθερίας από όργανα του Κράτους ή από πρόσωπα ή ομάδες προσώπων που ενεργούν με την άδεια, υποστήριξη ή συναίνεση του Κράτους, η οποία ακολουθείται από άρνηση παραδοχής της στέρησης της ελευθερίας ή από απόκρυψη της τύχης ή του τόπου όπου βρίσκεται το εξαφανισμένο πρόσωπο, κάτι το οποίο θέτει ένα τέτοιο πρόσωπο εκτός της προστασίας του νόμου.

Άρθρο 3

Κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα για τη διερεύνηση των πράξεων που ορίζονται στο άρθρο 2, οι οποίες τελούνται από πρόσωπα ή ομάδες προσώπων που ενεργούν χωρίς την άδεια, την υποστήριξη ή τη συναίνεση του Κράτους και για την προσαγωγή των υπευθύνων στη δικαιοσύνη.

Άρθρο 4

Κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να διασφαλίσει ότι η αναγκαστική εξαφάνιση συνιστά αδίκημα, σύμφωνα με το ποινικό του δίκαιο.

Άρθρο 5

Η ευρεία ή συστηματική τέλεση αναγκαστικών εξαφανίσεων συνιστά έγκλημα κατά της ανθρωπότητας, όπως ορίζεται στο εφαρμοστέο διεθνές δίκαιο και επιφέρει τις συνέπειες που προβλέπονται από αυτό το εφαρμοστέο διεθνές δίκαιο.

Άρθρο 6

1. Κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να θεωρείται ποινικώς υπεύθυνος, τουλάχιστον:

(α) Κάθε πρόσωπο που τελεί, διατάζει, παραγγέλλει ή υποκινεί την τέλεση, αποπειράται να τελέσει, είναι συνεργός ή συμμετέχει σε μία αναγκαστική εξαφάνιση.

(β) Ένας ιεραρχικά ανώτερος, ο οποίος:

(i) Γνώριζε, ή συνειδητά παρέβλεψε πληροφορίες, οι οποίες παρείχαν σαφείς ενδείξεις ότι ιεραρχικά κατώτεροι, που ευρίσκονταν υπό την ουσιαστική εξουσία και έλεγχο του, τελούσαν ή επρόκειτο να τελέσουν έγκλημα αναγκαστικής εξαφάνισης.

(ii) Ασκούσε ουσιαστική ευθύνη και έλεγχο επί των δραστηριοτήτων που σχετίζονταν με το έγκλημα της αναγκαστικής εξαφάνισης, και

(iii) Δεν έλαβε όλα τα αναγκαία και εύλογα μέτρα, εντός της εξουσίας του, για την πρόληψη ή την καταστολή της τέλεσης μιας αναγκαστικής εξαφάνισης ή για την παραπομπή του ζητήματος στις αρμόδιες αρχές προς έρευνα και ποινική δίωξη.

(γ) Η υποπαράγραφος (β) της παρούσας παραγράφου δεν θίγει τα υψηλότερα επίπεδα ευθύνης, τα οποία εφαρμόζονται βάσει του σχετικού διεθνούς δικαίου σε ένα στρατιωτικό διοικητή ή σε πρόσωπο που ενεργεί στην πράξη ως στρατιωτικός διοικητής.

2. Καμία διαταγή ή οδηγία από οποιαδήποτε δημόσια αρχή, πολιτική, στρατιωτική ή άλλη, δεν μπορεί να τύχει επίκλησης προκειμένου να δικαιολογήσει ένα αδίκημα αναγκαστικής εξαφάνισης.

30

Άρθρο 7

1. Κάθε Κράτος Μέρος καθιστά το αδίκημα της αναγκαστικής εξαφάνισης αξιόποιο με κατάλληλες ποινές, οι οποίες λαμβάνουν υπόψη την εξαιρετική του σοβαρότητα.

2. Κάθε Κράτος Μέρος μπορεί να θεσπίσει:

(α) Ελαφρυντικές περιστάσεις, ιδίως για πρόσωπα που, έχοντας εμπλακεί στην τέλεση μιας αναγκαστικής εξαφάνισης, συνεισφέρουν ουσιαστικά στον εντοπισμό του εξαφανισμένου προσώπου εν ζωή ή καθιστούν δυνατή τη διαλεύκανση υποθέσεων αναγκαστικής εξαφάνισης ή τον εντοπισμό των δραστών μιας αναγκαστικής εξαφάνισης.

(β) Με την επιφύλαξη άλλων ποινικών διαδικασιών, επιβαρυντικές περιστάσεις, ιδίως σε περίπτωση θανάτου του εξαφανισμένου προσώπου ή τέλεσης αναγκαστικής εξαφάνισης που αφορά εγκύους, ανηλίκους, άτομα με αναπηρίες ή άλλα ιδιαιτέρως ευάλωτα πρόσωπα.

Άρθρο 8

Με την επιφύλαξη του άρθρου 5:

1. Κράτος Μέρος στο οποίο προβλέπεται παραγραφή για την αναγκαστική εξαφάνιση, λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να διασφαλίσει ότι ο χρόνος παραγραφής των ποινικών διαδικασιών:

(α) είναι μεγάλης διάρκειας και ανάλογος προς την εξαιρετική σοβαρότητα αυτού του αδικήματος,

(β) αρχίζει από τη στιγμή που παύει το αδίκημα της αναγκαστικής εξαφάνισης, λαμβανομένου υπόψη του διαρκούς του χαρακτήρα.

2. Κάθε Κράτος Μέρος εγγυάται το δικαίωμα των θυμάτων αναγκαστικής εξαφάνισης σε αποτελεσματική προσφυγή, κατά τη διάρκεια του χρόνου της παραγραφής.

Άρθρο 9

1. Κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να θεμελιώσει την αρμοδιότητα του να ασκεί δικαιοδοσία για το αδίκημα της αναγκαστικής εξαφάνισης όταν:

31

(α) Το αδίκημα τελείται σε οποιοδήποτε έδαφος υπό τη δικαιοδοσία του ή σε πλοίο ή αεροσκάφος που έχει νηολογηθεί στο Κράτος αυτό.

(β) Ο φερόμενος ως δράστης είναι υπήκοος του.

(γ) Το εξαφανισμένο πρόσωπο είναι υπήκοος του και το εν λόγω Κράτος Μέρος το θεωρεί σκόπιμο.

2. Κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει, ομοίως, τα μέτρα που είναι αναγκαία προκειμένου να θεμελιώσει την αρμοδιότητα του να ασκεί δικαιοδοσία για το αδίκημα της αναγκαστικής εξαφάνισης, όταν ο φερόμενος ως δράστης είναι παρών σε οποιοδήποτε έδαφος υπό τη δικαιοδοσία του, εκτός αν τον εκδώσει ή τον παραδώσει σε άλλο Κράτος, σύμφωνα με τις διεθνείς υποχρεώσεις του ή τον παραδώσει σε ένα διεθνές ποινικό δικαστήριο, του οποίου τη δικαιοδοσία έχει αναγνωρίσει.

3. Η παρούσα Σύμβαση δεν αποκλείει οποιαδήποτε επιπρόσθετη ποινική δικαιοδοσία, η οποία ασκείται σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία.

Άρθρο 10

1. Μόλις πειστεί, μετά από εξέταση των πληροφοριών που έχει στη διάθεσή του, ότι οι περιστάσεις το δικαιολογούν, κάθε Κράτος Μέρος, στο έδαφος του οποίου βρίσκεται ένα πρόσωπο, ύποπτο για την τέλεση αδικήματος αναγκαστικής εξαφάνισης, το θέτει υπό κράτηση ή λαμβάνει όποια άλλα νόμιμα μέτρα είναι αναγκαία προκειμένου να διασφαλίσει την παρουσία του. Η κράτηση και τα άλλα νόμιμα μέτρα πρέπει να είναι σύμφωνα με τη νομοθεσία του εν λόγω Κράτους Μέρους αλλά μπορούν να διατηρηθούν μόνο για το χρονικό διάστημα που απαιτείται προκειμένου να διασφαλιστεί η παρουσία του προσώπου στις ποινικές διαδικασίες ή στις διαδικασίες παράδοσης ή έκδοσης.

2. Κράτος Μέρος, το οποίο έχει λάβει τα μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου διενεργεί, αμέσως, προκαταρκτική εξέταση ή έρευνες, προκειμένου να διαπιστώσει τα πραγματικά περιστατικά. Γνωστοποιεί στα Κράτη Μέρη που αναφέρονται στο άρθρο 9, παράγραφος 1, τα μέτρα που έχει λάβει, σε εφαρμογή της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, συμπεριλαμβανομένης της κράτησης και των περιστάσεων που δικαιολογούν την κράτηση και τα πορίσματα της προκαταρκτικής εξέτασης ή των ερευνών του, δηλώνοντας αν προτίθεται να ασκήσει τη δικαιοδοσία του.

3. Κάθε πρόσωπο το οποίο βρίσκεται υπό κράτηση, σύμφωνα με την παράγραφο 1

του παρόντος άρθρου, μπορεί να επικοινωνεί αμέσως με τον πλησιέστερο αρμόδιο εκπρόσωπο του Κράτους του οποίου είναι υπήκοος, ή, αν είναι ανιθαγενής, με τον εκπρόσωπο του Κράτους στο οποίο έχει τη συνήθη διαμονή του.

Άρθρο 11

1. Το Κράτος Μέρους, στο έδαφος υπό τη δικαιοδοσία του οποίου βρίσκεται πρόσωπο, το οποίο φέρεται ότι έχει τελέσει αδίκημα αναγκαστικής εξαφάνισης, αν δεν εκδώσει το πρόσωπο αυτό ή δεν το παραδώσει σε άλλο Κράτος, σύμφωνα με τις διεθνείς υποχρεώσεις του, ή δεν το παραδώσει σε ένα διεθνές ποινικό δικαστήριο, του οποίου την αρμοδιότητα έχει αναγνωρίσει, υποβάλλει την υπόθεση στις αρμόδιες αρχές του, με σκοπό την ποινική δίωξη.

2. Οι αρχές αυτές λαμβάνουν την απόφασή τους με τον ίδιο τρόπο, όπως στην περίπτωση κάθε κοινού αδικήματος σοβαρής φύσης, σύμφωνα με τη νομοθεσία του εν λόγω Κράτους Μέρους. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 9, παράγραφος 2, οι κανόνες της απόδειξης που απαιτούνται για την ποινική δίωξη και την καταδίκη δεν είναι, σε καμία περίπτωση, λιγότερο αυστηροί από εκείνους που εφαρμόζονται στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 9, παράγραφος 1.

3. Κάθε πρόσωπο, κατά του οποίου κινούνται διαδικασίες σε σχέση με αδίκημα αναγκαστικής εξαφάνισης, απολαμβάνει εγγυήσεις δίκαιης μεταχείρισης, σε όλα τα στάδια των διαδικασιών. Κάθε πρόσωπο το οποίο δικάζεται για αδίκημα αναγκαστικής εξαφάνισης απολαμβάνει το δικαίωμα δίκαιης δίκης, ενώπιον αρμόδιου, ανεξάρτητου και αμερόληπτου δικαστηρίου, το οποίο έχει συσταθεί με νόμο.

Άρθρο 12

1. Κάθε Κράτος Μέρους διασφαλίζει ότι οποιοσδήποτε ισχυρίζεται ότι ένα πρόσωπο έχει υποστεί αναγκαστική εξαφάνιση, έχει το δικαίωμα να αναφέρει τα πραγματικά περιστατικά στις αρμόδιες αρχές, οι οποίες εξετάζουν τον ισχυρισμό ταχέως και αμερόληπτα και, όπου είναι αναγκαίο, διενεργούν χωρίς καθυστέρηση ενδελεχή και αμερόληπτη έρευνα. Λαμβάνονται τα κατάλληλα μέτρα, όπου είναι αναγκαίο, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι ο καταγγέλλων, οι μάρτυρες, οι συγγενείς του προσώπου που έχει εξαφανισθεί και ο συνήγορος υπεράσπισής τους, καθώς και τα

πρόσωπα που συμμετέχουν στην έρευνα, προστατεύονται από κάθε κακομεταχείριση ή εκφοβισμό, ως συνέπεια της καταγγελίας ή οποιουδήποτε αποδεικτικού στοιχείου δόθηκε.

2. Στις περιπτώσεις που υπάρχουν εύλογες υπόνοιες ότι ένα πρόσωπο έχει υποστεί αναγκαστική εξαφάνιση, οι αρχές που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου διενεργούν έρευνα, ακόμα και αν δεν έχει υπάρξει επίσημη καταγγελία.

3. Κάθε Κράτος Μέρος διασφαλίζει ότι οι αρχές που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου:

(α) Διαθέτουν τις απαραίτητες εξουσίες και πόρους για την αποτελεσματική διεξαγωγή της έρευνας, συμπεριλαμβανομένης της πρόσβασης σε τεκμηρίωση και άλλες πληροφορίες σχετικές με την έρευνά τους.

(β) Έχουν πρόσβαση, εάν είναι αναγκαίο μετά από προηγούμενη άδεια δικαστικής αρχής, η οποία αποφαινεται ταχέως για το θέμα, σε κάθε χώρο κράτησης ή σε κάθε άλλο χώρο, όπου υπάρχουν εύλογες υπόνοιες ότι μπορεί να βρίσκεται το πρόσωπο που έχει εξαφανισθεί.

4. Κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για την πρόληψη και την τιμωρία πράξεων που παρακωλύουν τη διεξαγωγή μιας έρευνας. Διασφαλίζει, ιδίως, ότι τα πρόσωπα τα οποία είναι ύποπτα για τέλεση αδικήματος αναγκαστικής εξαφάνισης δεν είναι σε θέση να επηρεάσουν την πρόοδο της έρευνας, μέσω πέσεων ή πράξεων εκφοβισμού ή αντιποίνων, με στόχο τον καταγγέλλοντα, τους μάρτυρες, τους συγγενείς του προσώπου που έχει εξαφανισθεί ή τον συνήγορο υπεράσπισής τους ή πρόσωπα που συμμετέχουν στην έρευνα.

Άρθρο 13

1. Για τους σκοπούς της έκδοσης μεταξύ των Κρατών Μερών, το αδίκημα της αναγκαστικής εξαφάνισης δεν θεωρείται ως πολιτικό αδίκημα ή ως αδίκημα που συνδέεται με πολιτικό αδίκημα ή ως αδίκημα που εμπνέεται από πολιτικά κίνητρα. Συνακόλουθα, αίτημα έκδοσης που βασίζεται σε τέτοιο αδίκημα δεν μπορεί να απορριφθεί για τους λόγους αυτούς και μόνο.

2. Το αδίκημα της αναγκαστικής εξαφάνισης θεωρείται ότι περιλαμβάνεται στα αδικήματα για τα οποία χωρεί έκδοση, σε οποιαδήποτε συνθήκη έκδοσης υφίσταται μεταξύ των Κρατών Μερών, πριν από τη θέση σε ισχύ της παρούσας Σύμβασης.

3. Τα Κράτη Μέρη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να συμπεριλάβουν το αδίκημα της

αναγκαστικής εξαφάνισης, ως αδίκημα για το οποίο χωρεί έκδοση, σε οποιαδήποτε συνθήκη έκδοσης συναφθεί μεταγενέστερα μεταξύ τους.

4. Εάν ένα Κράτος Μέρος, το οποίο εξαρτά την έκδοση από την ύπαρξη σχετικής συνθήκης, λάβει αίτημα έκδοσης από άλλο Κράτος Μέρος, με το οποίο δεν έχει συνάψει συνθήκη έκδοσης, μπορεί να θεωρήσει την παρούσα Σύμβαση ως την αναγκαία νομική βάση για την έκδοση σε σχέση με το αδίκημα της αναγκαστικής εξαφάνισης.

5. Τα Κράτη Μέρη, τα οποία δεν εξαρτούν την έκδοση από την ύπαρξη συνθήκης, αναγνωρίζουν το αδίκημα της αναγκαστικής εξαφάνισης ως αδίκημα για το οποίο χωρεί έκδοση μεταξύ τους.

6. Η έκδοση, σε κάθε περίπτωση, υπόκειται στις προϋποθέσεις που προβλέπονται από το δίκαιο του Κράτους Μέρους-αποδέκτη του αιτήματος ή από τις εφαρμοστέες συνθήκες έκδοσης, συμπεριλαμβανομένων, ιδίως, των προϋποθέσεων σχετικά με την απαίτηση ελάχιστης ποινής για την έκδοση και των λόγων για τους οποίους το Κράτος Μέρος-αποδέκτης του αιτήματος μπορεί να αρνηθεί την έκδοση ή να την εξαρτήσει από ορισμένες προϋποθέσεις.

7. Καμία διάταξη της παρούσας Σύμβασης δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιβάλλει υποχρέωση έκδοσης, αν το Κράτος Μέρος-αποδέκτης του αιτήματος έχει σοβαρούς λόγους να πιστεύει ότι το αίτημα έχει υποβληθεί με σκοπό τη δίωξη ή την τιμωρία προσώπου, λόγω του φύλου, της φυλής, της θρησκείας, της ιθαγένειας, της εθνικής καταγωγής, των πολιτικών πεποιθήσεων του ή της συμμετοχής του προσώπου αυτού σε συγκεκριμένη κοινωνική ομάδα ή ότι η συμμόρφωση με το αίτημα θα έβλαπτε το πρόσωπο αυτό, για οποιονδήποτε από αυτούς τους λόγους.

Άρθρο 14

1. Τα Κράτη Μέρη παρέχουν το ένα στο άλλο το μέγιστο βαθμό αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής, σε σχέση με ποινικές διαδικασίες που διεξάγονται αναφορικά με αδίκημα αναγκαστικής εξαφάνισης, συμπεριλαμβανομένης της χορήγησης όλων των αποδεικτικών στοιχείων που έχουν στη διάθεσή τους, τα οποία είναι αναγκαία για τις διαδικασίες.

2. Αυτή η αμοιβαία δικαστική συνδρομή υπόκειται στις προϋποθέσεις που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο του Κράτους Μέρους-αποδέκτη του αιτήματος ή από τις εφαρμοστέες συνθήκες περί αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής,

35

συμπεριλαμβανομένων, ιδιαίτερα, των προϋποθέσεων σε σχέση με τους λόγους για τους οποίους το Κράτος Μέρος-αποδέκτης του αιτήματος μπορεί να αρνηθεί την παροχή αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής ή να την εξαρτήσει από προϋποθέσεις.

Άρθρο 15

Τα Κράτη Μέρη συνεργάζονται μεταξύ τους και παρέχουν, το ένα στο άλλο, το μέγιστο βαθμό αμοιβαίας συνδρομής, με σκοπό να βοηθήσουν τα θύματα αναγκαστικών εξαφανίσεων και για την αναζήτηση, τον εντοπισμό και την απελευθέρωση εξαφανισμένων προσώπων και, σε περίπτωση θανάτου, για την εκταφή και την ταυτοποίησή τους και την επιστροφή των λειψάνων τους.

Άρθρο 16

1. Κανένα Κράτος Μέρος δεν απελαύνει, επιστρέφει («επαναπροωθεί»), παραδίδει ή εκδίδει ένα πρόσωπο σε άλλο Κράτος, όταν υπάρχουν σοβαροί λόγοι να θεωρείται ότι το πρόσωπο αυτό θα κινδύνευε να υποστεί αναγκαστική εξαφάνιση.
2. Για τους σκοπούς του προσδιορισμού του εάν υπάρχουν οι λόγοι αυτοί, οι αρμόδιες αρχές λαμβάνουν υπόψη όλες τις σχετικές παραμέτρους, συμπεριλαμβανομένης, όπου εφαρμόζεται, της ύπαρξης, στο ενδιαφερόμενο Κράτος, επαναλαμβανόμενων, ιδιαιτέρως σοβαρών, κατάφωρων ή μαζικών παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ή σοβαρών παραβιάσεων του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου.

Άρθρο 17

1. Κανείς δεν υπόκειται σε μυστική κράτηση.
2. Με την επιφύλαξη των άλλων διεθνών υποχρεώσεων του Κράτους Μέρους, σε σχέση με τη στέρηση της ελευθερίας, κάθε Κράτος Μέρος, στη νομοθεσία του:
 - (α) θεσπίζει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες μπορούν να δοθούν διαταγές για τη στέρηση της ελευθερίας,
 - (β) καθορίζει τις αρχές εκείνες που εξουσιοδοτούνται να διατάξουν στέρηση της ελευθερίας,
 - (γ) εγγυάται ότι οποιοδήποτε πρόσωπο στερείται της ελευθερίας του κρατείται,

αποκλειστικά, σε επίσημα αναγνωρισμένους και εποπτευόμενους χώρους στέρησης της ελευθερίας,

(δ) εγγυάται ότι οποιοδήποτε πρόσωπο στερείται της ελευθερίας του επιτρέπεται να επικοινωνεί με την οικογένεια του, το συνήγορο του ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο της επιλογής του και να δέχεται επισκέψεις από αυτούς, υπό τους όρους, και μόνο, που καθορίζονται από το νόμο, ή, εάν πρόκειται περί αλλοδαπού, να επικοινωνεί με τις προξενικές αρχές του, σύμφωνα με το εφαρμοστέο διεθνές δίκαιο,

(ε) εγγυάται την πρόσβαση των αρμοδίων και νομίμως εξουσιοδοτημένων αρχών και θεσμών στους χώρους στέρησης της ελευθερίας προσώπων, με προηγούμενη άδεια δικαστικής αρχής, αν απαιτείται,

(στ) εγγυάται ότι οποιοδήποτε πρόσωπο στερείται της ελευθερίας του ή, στην περίπτωση που υπάρχει υποψία ότι έχει τελεσθεί αναγκαστική εξαφάνιση, δεδομένου ότι το πρόσωπο που στερείται της ελευθερίας του δεν είναι ικανό να ασκήσει το δικαίωμα αυτό, οποιαδήποτε πρόσωπα με έννομο συμφέρον, όπως οι συγγενείς του στερουμένου της ελευθερίας προσώπου, οι αντιπρόσωποι τους ή ο συνήγορος τους, δικαιούνται, σε κάθε περίπτωση, να προσφύγουν σε ένα δικαστήριο, προκειμένου να μπορεί το δικαστήριο να αποφασίσει, χωρίς καθυστέρηση, σχετικά με τη νομιμότητα της στέρησης της ελευθερίας και να διατάξει την απελευθέρωση του προσώπου, εάν αυτή η στέρηση της ελευθερίας δεν είναι νόμιμη.

3. Κάθε Κράτος Μέρος διασφαλίζει τη σύνταξη και τήρηση ενός ή περισσότερων ενημερωμένων, επίσημων μητρώων ή/και αρχείων των προσώπων που στερούνται της ελευθερίας τους, τα οποία καθίστανται το ταχύτερο διαθέσιμα, κατόπιν αιτήματος, σε κάθε δικαστική ή άλλη αρμόδια αρχή ή θεσμό εξουσιοδοτημένο για το σκοπό αυτό από τη νομοθεσία του εν λόγω Κράτους Μέρους ή από οποιοδήποτε σχετικό διεθνές νομικό κείμενο, στο οποίο είναι Μέρος το Κράτος αυτό. Οι πληροφορίες που περιέχονται σε αυτά περιλαμβάνουν, τουλάχιστον:

(α) την ταυτότητα του στερουμένου της ελευθερίας προσώπου,

(β) την ημερομηνία, την ώρα και τον τόπο στα οποία το πρόσωπο στερήθηκε της ελευθερίας του και την ταυτότητα της αρχής που στέρησε την ελευθερία του προσώπου,

(γ) την αρχή η οποία διέταξε τη στέρηση της ελευθερίας και τους λόγους για τη στέρηση της ελευθερίας,

37

- (δ) την αρχή που είναι υπεύθυνη για την εποπτεία της στέρησης της ελευθερίας,
- (ε) το χώρο στέρησης της ελευθερίας, την ημερομηνία και την ώρα εισόδου στο χώρο στέρησης της ελευθερίας και την αρχή που είναι υπεύθυνη για το χώρο στέρησης της ελευθερίας,
- (στ) στοιχεία σχετικά με την κατάσταση της υγείας του στερουμένου της ελευθερίας προσώπου,
- (ζ) σε περίπτωση θανάτου κατά τη διάρκεια της στέρησης της ελευθερίας, τις περιστάσεις και την αιτία του θανάτου και τον προορισμό των λειψάνων,
- (η) την ημερομηνία και την ώρα της απελευθέρωσης ή της μεταγωγής σε έναν άλλο χώρο κράτησης, τον προορισμό και την αρχή που είναι υπεύθυνη για τη μεταγωγή.

Άρθρο 18

1. Υπό την επιφύλαξη των άρθρων 19 και 20, κάθε Κράτος Μέρος εγγυάται την πρόσβαση στις ακόλουθες, τουλάχιστον, πληροφορίες, σε οποιοδήποτε πρόσωπο έχει έννομο συμφέρον για τις πληροφορίες αυτές, όπως οι συγγενείς του στερουμένου της ελευθερίας προσώπου, οι αντιπρόσωποι τους ή ο συνήγορος τους:

- (α) την αρχή η οποία διέταξε τη στέρηση της ελευθερίας,
- (β) την ημερομηνία, την ώρα και τον τόπο στα οποία το πρόσωπο στερήθηκε της ελευθερίας του και εισήχθη στο χώρο στέρησης της ελευθερίας,
- (γ) την αρχή που είναι υπεύθυνη για την εποπτεία της στέρησης της ελευθερίας,
- (δ) τον τόπο όπου βρίσκεται το στερούμενο της ελευθερίας πρόσωπο, συμπεριλαμβανομένων, σε περίπτωση μεταγωγής σε άλλο χώρο στέρησης της ελευθερίας, του προορισμού και της αρχής που είναι υπεύθυνη για τη μεταγωγή,
- (ε) την ημερομηνία, την ώρα και τον τόπο απελευθέρωσης,
- (στ) στοιχεία σχετικά με την κατάσταση της υγείας του στερουμένου της ελευθερίας προσώπου,
- (ζ) σε περίπτωση θανάτου κατά τη διάρκεια της στέρησης της ελευθερίας, τις περιστάσεις και την αιτία του θανάτου και τον προορισμό των λειψάνων.

2. Λαμβάνονται κατάλληλα μέτρα, όπου είναι αναγκαίο, για την προστασία των προσώπων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, καθώς και προσώπων που συμμετέχουν στην έρευνα, από κάθε κακομεταχείριση, εκφοβισμό ή κύρωση ως συνέπεια της αναζήτησης πληροφοριών σχετικά με πρόσωπο που

στερείται της ελευθερίας του.

Άρθρο 19

1. Προσωπικές πληροφορίες, συμπεριλαμβανομένων των ιατρικών και γενετικών δεδομένων, που συλλέγονται και/ή διαβιβάζονται στο πλαίσιο της αναζήτησης ενός προσώπου που έχει εξαφανισθεί, δεν χρησιμοποιούνται ή καθίστανται διαθέσιμες για σκοπούς άλλους από την αναζήτηση του προσώπου που έχει εξαφανισθεί. Τούτο δεν θίγει τη χρήση των πληροφοριών αυτών σε ποινικές διαδικασίες σχετικές με αδίκημα αναγκαστικής εξαφάνισης ή την άσκηση του δικαιώματος επανόρθωσης.

2. Η συλλογή, επεξεργασία, χρήση και αποθήκευση των προσωπικών πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένων των ιατρικών και γενετικών δεδομένων, δεν θα πρέπει να παραβιάζει ή να έχει ως συνέπεια την παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, των θεμελιωδών ελευθεριών ή της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας ενός ατόμου.

Άρθρο 20

1. Το δικαίωμα πληροφόρησης που αναφέρεται στο άρθρο 18 μπορεί να περιοριστεί μόνο στις περιπτώσεις που ένα πρόσωπο βρίσκεται υπό την προστασία του νόμου και η στέρηση της ελευθερίας υπόκειται σε δικαστικό έλεγχο, κατ' εξαίρεση, όπου αυτό είναι απολύτως αναγκαίο και όπου προβλέπεται από το νόμο, και εάν η διαβίβαση των πληροφοριών θα επηρέαζε αρνητικά την ιδιωτική ζωή ή την ασφάλεια του προσώπου, θα παρεμπόδιζε μια ποινική έρευνα, ή για άλλους ισοδύναμους λόγους, σύμφωνα με το νόμο και σύμφωνα με το εφαρμοστέο διεθνές δίκαιο και τους στόχους της παρούσας Σύμβασης. Σε καμία περίπτωση δεν θα υπάρχουν περιορισμοί στο δικαίωμα πληροφόρησης που αναφέρεται στο άρθρο 18, οι οποίοι θα μπορούσαν να συνιστούν συμπεριφορά που ορίζεται στο άρθρο 2 ή παραβιάζουν το άρθρο 17, παράγραφος 1.

2. Με την επιφύλαξη της εξέτασης της νομιμότητας της στέρησης της ελευθερίας ενός προσώπου, τα Κράτη Μέρη εγγυώνται στα πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 18, παράγραφος 1, το δικαίωμα σε ταχεία και αποτελεσματική δικαστική προσφυγή, ως μέσου για την απόκτηση, χωρίς καθυστέρηση, των πληροφοριών που αναφέρονται στο άρθρο 18, παράγραφος 1. Αυτό το δικαίωμα προσφυγής δεν μπορεί, υπό οποιεσδήποτε περιστάσεις, να ανασταλεί ή να περιοριστεί.

Άρθρο 21

Κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίσει ότι τα πρόσωπα που στερούνται της ελευθερίας τους απελευθερώνονται κατά τρόπο που επιτρέπει την αξιόπιστη επαλήθευση του ότι έχουν όντως απελευθερωθεί. Κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει, επίσης, τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίσει τη σωματική ακεραιότητα των προσώπων αυτών και την ικανότητα τους να ασκούν πλήρως τα δικαιώματά τους κατά το χρόνο της απελευθέρωσης, με την επιφύλαξη οποιωνδήποτε υποχρεώσεων τις οποίες μπορεί να υπέχουν τα εν λόγω πρόσωπα, βάσει της εθνικής νομοθεσίας.

Άρθρο 22

Με την επιφύλαξη του άρθρου 6, κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για την πρόληψη των ακόλουθων συμπεριφορών και την επιβολή κυρώσεων για αυτές:

- (α) καθυστέρηση ή παρακώλυση των προσφυγών που αναφέρονται στο άρθρο 17, παράγραφος 2 (στ), και στο άρθρο 20, παράγραφος 2,
- (β) παράλειψη καταχώρησης της στέρησης της ελευθερίας οποιουδήποτε προσώπου ή καταχώρηση οποιασδήποτε πληροφορίας την οποία ο αξιωματούχος που είναι υπεύθυνος για το επίσημο μητρώο γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει ότι είναι ανακριβής,
- (γ) άρνηση παροχής πληροφοριών για τη στέρηση της ελευθερίας ενός προσώπου ή παροχή ανακριβών πληροφοριών, παρόλο που πληρούνται οι νόμιμες προϋποθέσεις για την παροχή των πληροφοριών αυτών.

Άρθρο 23

1. Κάθε Κράτος Μέρος διασφαλίζει ότι η εκπαίδευση του προσωπικού εφαρμογής του νόμου, πολιτικού ή στρατιωτικού, του ιατρικού προσωπικού, των δημοσίων λειτουργών και των λοιπών προσώπων, τα οποία μπορεί να εμπλέκονται στην κράτηση ή νοσηλεία οποιουδήποτε προσώπου στερείται της ελευθερίας του, συμπεριλαμβάνει την απαραίτητη εκπαίδευση και ενημέρωση σχετικά με τις συναφείς διατάξεις της παρούσας Σύμβασης, προκειμένου να:

- (α) προληφθεί η εμπλοκή των λειτουργιών αυτών σε αναγκαστικές εξαφανίσεις,
 - (β) δοθεί έμφαση στη σημασία της πρόληψης και των ερευνών, σε σχέση με τις αναγκαστικές εξαφανίσεις,
 - (γ) διασφαλιστεί η αναγνώριση της επείγουσας ανάγκης για την επίλυση υποθέσεων αναγκαστικών εξαφανίσεων.
2. Κάθε Κράτος Μέρος διασφαλίζει ότι απαγορεύονται οι διαταγές ή οι οδηγίες που επιτάσσουν, εγκρίνουν ή ενθαρρύνουν αναγκαστικές εξαφανίσεις. Κάθε Κράτος Μέρος εγγυάται ότι πρόσωπο που αρνείται να υπακούσει σε τέτοια διαταγή δεν τιμωρείται.
3. Κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίσει ότι τα πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, τα οποία έχουν λόγους να πιστεύουν ότι έχει λάβει χώρα ή έχει σχεδιαστεί μια αναγκαστική εξαφάνιση, αναφέρουν το θέμα στους ανωτέρους τους και, όπου είναι αναγκαίο, στις κατάλληλες αρχές ή φορείς που έχουν την εξουσία αναθεώρησης ή θεραπείας.

Άρθρο 24

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, «θύμα» σημαίνει το πρόσωπο που έχει εξαφανισθεί και οποιοδήποτε άτομο έχει υποστεί βλάβη, ως άμεσο αποτέλεσμα μιας αναγκαστικής εξαφάνισης.
2. Κάθε θύμα έχει το δικαίωμα να γνωρίζει την αλήθεια σχετικά με τις περιστάσεις της αναγκαστικής εξαφάνισης, την πρόοδο και τα αποτελέσματα της έρευνας και την τύχη του εξαφανισμένου προσώπου. Κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα για το σκοπό αυτό.
3. Κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει όλα τα κατάλληλα μέτρα για την αναζήτηση, τον εντοπισμό και την απελευθέρωση των προσώπων που έχουν εξαφανισθεί και, σε περίπτωση θανάτου, για τον εντοπισμό, το σεβασμό και την επιστροφή των λειψάνων τους.
4. Κάθε Κράτος Μέρος διασφαλίζει, στο νομικό του σύστημα, ότι τα θύματα αναγκαστικής εξαφάνισης έχουν το δικαίωμα σε επανόρθωση και σε ταχεία, δίκαιη και επαρκή αποζημίωση.
5. Το δικαίωμα σε επανόρθωση που αναφέρεται στην παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου καλύπτει υλικές και ηθικές βλάβες και, όπου αρμόζει, άλλες μορφές επανόρθωσης, όπως:

- (α) η επαναφορά των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση,
- (β) η αποκατάσταση,
- (γ) η ικανοποίηση, συμπεριλαμβανομένης της αποκατάστασης της αξιοπρέπειας και της φήμης,
- (δ) οι εγγυήσεις μη επανάληψης.

6. Με την επιφύλαξη της υποχρέωσης συνέχισης της έρευνας μέχρις ότου αποσαφηνιστεί η τύχη του προσώπου που έχει εξαφανισθεί, κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα σχετικά με τη νομική κατάσταση των εξαφανισμένων προσώπων, των οποίων η τύχη δεν έχει αποσαφηνιστεί, και με αυτή των συγγενών τους, σε τομείς όπως η κοινωνική πρόνοια, τα οικονομικά θέματα, το οικογενειακό δίκαιο και τα περιουσιακά δικαιώματα.

7. Κάθε Κράτος Μέρος εγγυάται το δικαίωμα σύστασης και ελεύθερης συμμετοχής σε οργανώσεις και ενώσεις που ασχολούνται με την προσπάθεια εξιχνίασης των περιστάσεων αναγκαστικών εξαφανίσεων και της τύχης των προσώπων που έχουν εξαφανισθεί και με την παροχή συνδρομής σε θύματα αναγκαστικών εξαφανίσεων.

Άρθρο 25

1. Κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για την πρόληψη και την τιμωρία, σύμφωνα με το ποινικό του δίκαιο:

- (α) της παράνομης απομάκρυνσης παιδιών που υπόκεινται σε αναγκαστική εξαφάνιση, παιδιών των οποίων ο πατέρας, η μητέρα ή ο νόμιμος εκπρόσωπος υπόκειται σε αναγκαστική εξαφάνιση ή παιδιών που γεννήθηκαν κατά τη διάρκεια της αιχμαλωσίας της μητέρας τους, η οποία υπόκειται σε αναγκαστική εξαφάνιση,
- (β) της πλαστογράφησης, απόκρυψης ή καταστροφής των εγγράφων που πιστοποιούν την πραγματική ταυτότητα των παιδιών που αναφέρονται στην ανωτέρω υποπαράγραφο (α).

2. Κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για την αναζήτηση και ταυτοποίηση των παιδιών που αναφέρονται στην παράγραφο 1 (α) του παρόντος άρθρου και για την επιστροφή τους στις οικογένειες από τις οποίες προέρχονται, σύμφωνα με τις νομικές διαδικασίες και τις εφαρμοστέες διεθνείς συμφωνίες.

3. Τα Κράτη Μέρη συνδράμουν, το ένα το άλλο, στην αναζήτηση, την ταυτοποίηση και τον εντοπισμό των παιδιών που αναφέρονται στην παράγραφο 1 (α) του παρόντος άρθρου.

4. Δεδομένης της ανάγκης προστασίας του άριστου συμφέροντος των παιδιών που αναφέρονται στην παράγραφο 1 (α) του παρόντος άρθρου και του δικαιώματος τους να διατηρήσουν ή να αποκαταστήσουν την ταυτότητά τους, συμπεριλαμβανομένης της ιθαγένειας, του ονόματος και των οικογενειακών τους σχέσεων, όπως αναγνωρίζονται από το νόμο, τα Κράτη Μέρη που αναγνωρίζουν σύστημα υιοθεσίας ή άλλη μορφή τοποθέτησης παιδιών, διαθέτουν νομικές διαδικασίες για την αναθεώρηση της διαδικασίας υιοθεσίας ή τοποθέτησης, και, όπου αρμόζει, για την ακύρωση οποιασδήποτε υιοθεσίας ή τοποθέτησης παιδιών, η οποία προέρχεται από αναγκαστικές εξαφανίσεις.

5. Σε όλες τις περιπτώσεις, και ιδίως σε όλα τα θέματα που σχετίζονται με το άρθρο αυτό, το άριστο συμφέρον του παιδιού λαμβάνεται πρωτίστως υπόψη και ένα παιδί που είναι ικανό να διαμορφώνει τις δικές του απόψεις, έχει το δικαίωμα να τις εκφράζει ελεύθερα. Στις απόψεις του παιδιού δίνεται η δέουσα βαρύτητα, σύμφωνα με την ηλικία και την ωριμότητα του παιδιού.

Μέρος II

Άρθρο 26

1. Συνιστάται Επιτροπή για τις Αναγκαστικές Εξαφανίσεις (εφεξής αναφέρεται ως «η Επιτροπή») για την άσκηση των καθηκόντων που προβλέπονται από την παρούσα Σύμβαση. Η Επιτροπή αποτελείται από δέκα εμπειρογνώμονες υψηλής ηθικής και αναγνωρισμένης εμπειρίας στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, οι οποίοι συμμετέχουν στις εργασίες της με την ατομική τους ιδιότητα και είναι ανεξάρτητοι και αμερόληπτοι. Τα μέλη της Επιτροπής εκλέγονται από τα Κράτη Μέρη, σύμφωνα με δίκαιη γεωγραφική κατανομή. Λαμβάνεται δεόντως υπόψη η χρησιμότητα της συμμετοχής στις εργασίες της Επιτροπής προσώπων που έχουν σχετική νομική εμπειρία και η ισόρροπη εκπροσώπηση των φύλων.

2. Τα μέλη της Επιτροπής εκλέγονται με μυστική ψηφοφορία από ένα κατάλογο προσώπων, τα οποία προτείνονται από τα Κράτη Μέρη, μεταξύ των υπηκόων τους, σε ανά διετία συναντήσεις των Κρατών Μερών, που συγκαλούνται, για το σκοπό αυτό, από το Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών. Στις συναντήσεις αυτές, στις οποίες τα δύο τρίτα των Κρατών Μερών συνιστούν απαρτία, τα πρόσωπα που εκλέγονται στην Επιτροπή είναι εκείνα που αποκτούν το μεγαλύτερο

αριθμό ψήφων και την απόλυτη πλειοψηφία των ψήφων των αντιπροσώπων των Κρατών Μερών που είναι παρόντα και ψηφίζουν.

3. Οι πρώτες εκλογές πραγματοποιούνται το αργότερο έξι μήνες μετά την ημερομηνία κατά την οποία τίθεται σε ισχύ η παρούσα Σύμβαση. Τέσσερις μήνες πριν την ημερομηνία της κάθε εκλογής, ο Γενικός Γραμματέας του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών απευθύνει επιστολή προς τα Κράτη Μέρη, προσκαλώντας τα να υποβάλουν υποψηφιότητες εντός τριών μηνών. Ο Γενικός Γραμματέας συντάσσει κατάλογο, με αλφαβητική σειρά, όλων των προσώπων που έχουν προταθεί με τον τρόπο αυτό, αναφέροντας το Κράτος Μέρος το οποίο πρότείνει κάθε υποψήφιο, και υποβάλλει τον κατάλογο αυτό σε όλα τα Κράτη Μέρη.

4. Τα μέλη της Επιτροπής εκλέγονται για θητεία τεσσάρων ετών. Υπάρχει η δυνατότητα επανεκλογής τους για μία μόνο φορά. Ωστόσο, η θητεία πέντε εκ των μελών, τα οποία θα εκλεγούν κατά την πρώτη εκλογή, λήγει μετά από δύο έτη. Αμέσως μετά την πρώτη εκλογή, τα ονόματα αυτών των πέντε μελών επιλέγονται με κλήρο από τον πρόεδρο της συνάντησης που αναφέρεται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου.

5. Εάν ένα μέλος της Επιτροπής αποβιώσει ή παραιτηθεί ή, για οποιοδήποτε άλλο λόγο, δεν μπορεί πλέον να ασκεί τα καθήκοντά του στην Επιτροπή, το Κράτος Μέρος το οποίο τον πρότείνει, σύμφωνα με τα κριτήρια που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, ορίζει έναν άλλον υποψήφιο, μεταξύ των υπηκόων του, προκειμένου να εκτίσει τη θητεία του, υπό την προϋπόθεση της έγκρισης από την πλειοψηφία των Κρατών Μερών. Η έγκριση αυτή θεωρείται ότι έχει δοθεί, εκτός αν τα μισά ή περισσότερα από τα Κράτη Μέρη απαντήσουν αρνητικά, εντός έξι εβδομάδων από την ενημέρωσή τους από το Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, σχετικά με τον προτεινόμενο διορισμό.

6. Η Επιτροπή θεσπίζει τους κανόνες διαδικασίας της.

7. Ο Γενικός Γραμματέας του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών παρέχει στην Επιτροπή τα αναγκαία μέσα, προσωπικό και διευκολύνσεις για την αποτελεσματική άσκηση των καθηκόντων της. Ο Γενικός Γραμματέας του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών συγκαλεί την πρώτη συνάντηση της Επιτροπής.

8. Τα μέλη της Επιτροπής δικαιούνται τις διευκολύνσεις, τα προνόμια και τις ασυλίες των εμπειρογνομόνων που είναι σε αποστολή του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, όπως προβλέπεται στα σχετικά κεφάλαια της Σύμβασης για τα Προνόμια και τις Ασυλίες του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.

9. Κάθε Κράτος Μέρος συνεργάζεται με την Επιτροπή και παρέχει συνδρομή στα μέλη της στην εκπλήρωση της εντολής τους, στην έκταση των αρμοδιοτήτων της Επιτροπής που έχει αποδεχθεί το Κράτος Μέρος.

Άρθρο 27

Μια Διάσκεψη των Κρατών Μερών θα λάβει χώρα, το νωρίτερο τέσσερα έτη και το αργότερο έξι έτη μετά τη θέση σε ισχύ της παρούσας Σύμβασης, προκειμένου να αξιολογήσει τη λειτουργία της Επιτροπής και να αποφασίσει, σύμφωνα με τη διαδικασία που περιγράφεται στο άρθρο 44, παράγραφος 2, εάν θα πρέπει να ανατεθεί σε άλλο φορέα - χωρίς να αποκλείεται οποιαδήποτε δυνατότητα - ο έλεγχος της εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης, σύμφωνα με τα καθήκοντα που ορίζονται στα άρθρα 28 έως 36.

Άρθρο 28

1. Στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων που παρέχονται από την παρούσα Σύμβαση, η Επιτροπή συνεργάζεται με όλα τα σχετικά όργανα, γραφεία και ειδικευμένους οργανισμούς και ταμεία του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, με τα όργανα ελέγχου της εφαρμογής συνθηκών, που έχουν συσταθεί με διεθνή κείμενα, με τις ειδικές διαδικασίες του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών και με τους σχετικούς περιφερειακούς διακυβερνητικούς οργανισμούς ή φορείς, καθώς και με όλους τους σχετικούς κρατικούς θεσμούς, υπηρεσίες ή γραφεία που εργάζονται για την προστασία όλων των προσώπων από τις αναγκαστικές εξαφανίσεις.
2. Κατά την εκτέλεση των καθηκόντων της, η Επιτροπή διαβουλεύεται με άλλα όργανα ελέγχου της εφαρμογής συνθηκών, που έχουν συσταθεί με σχετικά διεθνή κείμενα για τα ανθρώπινα δικαιώματα, ιδίως με την Επιτροπή Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, η οποία συστάθηκε βάσει του Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα, με σκοπό τη διασφάλιση της συνοχής των αντίστοιχων παρατηρήσεων και συστάσεων τους.

Άρθρο 29

1. Κάθε Κράτος Μέρος υποβάλλει στην Επιτροπή, μέσω του Γενικού Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, έκθεση σχετικά με τα μέτρα που έχει λάβει προκειμένου να υλοποιηθούν οι υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της παρούσας

45

Σύμβασης, εντός δύο ετών από την έναρξη ισχύος της παρούσας Σύμβασης για το ενδιαφερόμενο Κράτος Μέρος.

2. Ο Γενικός Γραμματέας του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών καθιστά αυτή την έκθεση διαθέσιμη σε όλα τα Κράτη Μέλη.

3. Κάθε έκθεση εξετάζεται από την Επιτροπή, η οποία προβαίνει σε όσα σχόλια, παρατηρήσεις ή συστάσεις κρίνει κατάλληλα. Τα σχόλια, οι παρατηρήσεις ή οι συστάσεις γνωστοποιούνται στο ενδιαφερόμενο Κράτος Μέρος, το οποίο μπορεί να απαντήσει σε αυτά, με δική του πρωτοβουλία ή κατόπιν αιτήματος της Επιτροπής.

4. Η Επιτροπή μπορεί, επίσης, να ζητήσει από τα Κράτη Μέλη να παρέχουν πρόσθετες πληροφορίες σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 30

1. Αίτημα αναζήτησης και ανεύρεσης ενός προσώπου που έχει εξαφανισθεί μπορεί να υποβληθεί στην Επιτροπή, με το χαρακτήρα του επείγοντος, από τους συγγενείς του προσώπου που έχει εξαφανισθεί ή τους νόμιμους αντιπροσώπους τους, το συνήγορο τους ή από οποιοδήποτε πρόσωπο εξουσιοδοτημένο από αυτούς, καθώς και από κάθε άλλο πρόσωπο έχει έννομο συμφέρον.

2. Εάν η Επιτροπή κρίνει ότι το αίτημα για επείγουσα δράση που υποβλήθηκε σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου:

(α) δεν είναι προδήλως αβάσιμο,

(β) δεν συνιστά κατάχρηση του δικαιώματος υποβολής τέτοιων αιτημάτων,

(γ) έχει ήδη δεόντως υποβληθεί στα αρμόδια όργανα του ενδιαφερόμενου Κράτους Μέρους, όπως αυτά που έχουν την εξουσιοδότηση να διενεργούν έρευνες, όπου υφίσταται η δυνατότητα αυτή,

(δ) δεν είναι ασυμβίβαστο με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης, και

(ε) το ίδιο ζήτημα δεν εξετάζεται στο πλαίσιο μιας άλλης διαδικασίας διεθνούς έρευνας ή διακανονισμού της ίδιας φύσης,

ζητά από το ενδιαφερόμενο Κράτος Μέρος να της παράσχει πληροφορίες σχετικά με την κατάσταση των προσώπων που αναζητούνται, εντός προθεσμίας που ορίζεται από την Επιτροπή.

3. Υπό το φως των πληροφοριών που παρέχονται από το ενδιαφερόμενο Κράτος Μέρος, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, η Επιτροπή μπορεί να διαβιβάσει συστάσεις προς το Κράτος Μέρος, συμπεριλαμβανομένου και αιτήματος

προς το Κράτος Μέρος να λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα, συμπεριλαμβανομένων και προσωρινών μέτρων, για τον εντοπισμό και την προστασία του εν λόγω προσώπου, σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση και να ενημερώσει την Επιτροπή, μέσα σε συγκεκριμένο χρονικό διάστημα, για τα μέτρα που έλαβε, λαμβάνοντας υπόψη τον επείγοντα χαρακτήρα της κατάστασης. Η Επιτροπή ενημερώνει το πρόσωπο που υποβάλλει το αίτημα για επείγουσα δράση σχετικά με τις συστάσεις της και τις πληροφορίες που της παρέχει το Κράτος, καθώς αυτές καθίστανται διαθέσιμες.

4. Η Επιτροπή συνεχίζει τις προσπάθειες της να εργασθεί με το ενδιαφερόμενο Κράτος Μέρος, για όσο χρονικό διάστημα η τύχη του προσώπου που αναζητείται δεν έχει διαλευκανθεί. Το πρόσωπο που υποβάλλει το αίτημα τηρείται ενήμερο.

Άρθρο 31

1. Κράτος Μέρος μπορεί, κατά το χρόνο της κύρωσης της παρούσας Σύμβασης ή οποιαδήποτε στιγμή αργότερα, να δηλώσει ότι αναγνωρίζει την αρμοδιότητα της Επιτροπής να δέχεται και να εξετάζει αναφορές από ή εκ μέρους ατόμων που υπάρχουν στη δικαιοδοσία του, τα οποία ισχυρίζονται ότι είναι θύματα παραβίασης των διατάξεων της παρούσας Σύμβασης από αυτό το Κράτος Μέρος. Η Επιτροπή δεν αποδέχεται καμία αναφορά που αφορά Κράτος Μέρος το οποίο δεν έχει προβεί σε τέτοια δήλωση.

2. Η Επιτροπή κηρύσσει μια αναφορά απαράδεκτη όταν:

(α) είναι ανώνυμη,

(β) συνιστά κατάχρηση του δικαιώματος υποβολής των εν λόγω αναφορών ή είναι ασυμβίβαστη με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης,

(γ) το ίδιο ζήτημα εξετάζεται στο πλαίσιο μιας άλλης διαδικασίας διεθνούς έρευνας ή διακανονισμού ίδιας φύσης, ή όταν

(δ) δεν έχουν εξαντληθεί όλα τα διαθέσιμα αποτελεσματικά εσωτερικά ένδικα μέσα. Ο κανόνας αυτός δεν εφαρμόζεται όπου η εφαρμογή των ενδίκων μέσων παρατείνεται πέραν της εύλογης διάρκειας.

3. Εάν η Επιτροπή κρίνει ότι η αναφορά πληρεί τις απαιτήσεις που ορίζονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, διαβιβάζει την αναφορά στο ενδιαφερόμενο Κράτος Μέρος, ζητώντας του να υποβάλει παρατηρήσεις και σχόλια, εντός προθεσμίας που ορίζεται από την Επιτροπή.

4. Ανά πάσα στιγμή μετά τη λήψη μιας αναφοράς και πριν ληφθεί απόφαση επί της

47

ουσίας, η Επιτροπή μπορεί να διαβιβάζει στο ενδιαφερόμενο Κράτος Μέρος, για επείγουσα εξέταση εκ μέρους του, αίτημα για τη λήψη από το Κράτος Μέρος των προσωρινών εκείνων μέτρων που είναι αναγκαία, προκειμένου να αποφευχθεί πιθανή ανεπανόρθωτη βλάβη για τα θύματα της υποτιθέμενης παραβίασης. Η άσκηση της διακριτικής ευχέρειας της Επιτροπής δεν συνεπάγεται απόφαση σχετικά με το παραδεκτό ή την ουσία της αναφοράς.

5. Η Επιτροπή συνεδριάζει κεκλεισμένων των θυρών κατά την εξέταση των αναφορών που προβλέπονται από το παρόν άρθρο. Ενημερώνει τον συντάκτη της αναφοράς για τις απαντήσεις που έλαβε από το ενδιαφερόμενο Κράτος Μέρος. Όταν η Επιτροπή αποφασίζει την ολοκλήρωση της διαδικασίας, γνωστοποιεί τις απόψεις της στο Κράτος Μέρος και στο συντάκτη της αναφοράς.

Άρθρο 32

Κράτος Μέρος στην παρούσα Σύμβαση μπορεί να δηλώσει, ανά πάσα στιγμή, ότι αναγνωρίζει την αρμοδιότητα της Επιτροπής να δέχεται και να εξετάζει αναφορές, με τις οποίες ένα Κράτος Μέρος ισχυρίζεται ότι ένα άλλο Κράτος Μέρος δεν εκπληρώνει τις υποχρεώσεις του κατά την παρούσα Σύμβαση. Η Επιτροπή δεν δέχεται αναφορές που αφορούν Κράτος Μέρος το οποίο δεν έχει προβεί σε τέτοια δήλωση, ούτε αναφορές από Κράτος Μέρος το οποίο δεν έχει προβεί σε τέτοια δήλωση.

Άρθρο 33

1. Εάν η Επιτροπή λάβει αξιόπιστες πληροφορίες ότι ένα Κράτος Μέρος παραβιάζει σοβαρά τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης, μπορεί, μετά από διαβουλεύσεις με το εν λόγω Κράτος Μέρος, να ζητήσει, από ένα ή περισσότερα από τα μέλη της, να πραγματοποιήσουν μια επίσκεψη και να της υποβάλουν έκθεση, χωρίς καθυστέρηση.
2. Η Επιτροπή ενημερώνει το ενδιαφερόμενο Κράτος Μέρος, εγγράφως, για την πρόθεση της να οργανώσει μια επίσκεψη, αναφέροντας τη σύνθεση της αντιπροσωπείας και το σκοπό της επίσκεψης. Το Κράτος Μέρος απαντά στην Επιτροπή σε εύλογο χρονικό διάστημα.
3. Κατόπιν τεκμηριωμένου αιτήματος από το Κράτος Μέρος, η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει να αναβάλει ή να ακυρώσει την επίσκεψη της.

48

4. Εάν το Κράτος Μέρος συμφωνεί με την επίσκεψη, η Επιτροπή και το εν λόγω Κράτος Μέρος συνεργάζονται προκειμένου να καθορίσουν τις λεπτομέρειες της επίσκεψης και το Κράτος Μέρος παρέχει στην Επιτροπή όλες τις διευκολύνσεις που απαιτούνται για την επιτυχή ολοκλήρωση της επίσκεψης.

5. Μετά την επίσκεψη της, η Επιτροπή γνωστοποιεί στο ενδιαφερόμενο Κράτος Μέρος τις παρατηρήσεις και τις συστάσεις της.

Άρθρο 34

Εάν η Επιτροπή λάβει πληροφορίες οι οποίες της φαίνεται να περιέχουν βάσιμες ενδείξεις για την τέλεση αναγκαστικών εξαφανίσεων σε ευρεία ή συστηματική βάση, στο έδαφος υπό τη δικαιοδοσία ενός Κράτους Μέρους, μπορεί, αφού ζητήσει από το ενδιαφερόμενο Κράτος Μέρος όλες τις συναφείς πληροφορίες σχετικά με την κατάσταση, να θέσει επείγοντως το ζήτημα υπόψη της Γενικής Συνέλευσης του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, μέσω του Γενικού Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 35

1. Η Επιτροπή έχει αρμοδιότητα αποκλειστικά σε σχέση με αναγκαστικές εξαφανίσεις οι οποίες εκκίνησαν μετά τη θέση σε ισχύ της παρούσας Σύμβασης.
2. Εάν ένα Κράτος καταστεί Μέρος στην παρούσα Σύμβαση μετά τη θέση της σε ισχύ, οι υποχρεώσεις του Κράτους αυτού έναντι της Επιτροπής αφορούν μόνο τις αναγκαστικές εξαφανίσεις οι οποίες εκκίνησαν μετά τη θέση σε ισχύ, για το εν λόγω Κράτος, της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 36

1. Η Επιτροπή υποβάλλει ετήσια έκθεση σχετικά με τις δραστηριότητες της, κατά την παρούσα Σύμβαση, προς τα Κράτη Μέρη και τη Γενική Συνέλευση του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.
2. Πριν δημοσιευτεί στην ετήσια έκθεση μια παρατήρηση για ένα Κράτος Μέρος, το εν λόγω Κράτος Μέρος ενημερώνεται εκ των προτέρων και του παρέχεται εύλογο χρονικό διάστημα προκειμένου να απαντήσει. Αυτό το Κράτος Μέρος μπορεί να

ζητήσει τη δημοσίευση των σχολίων ή των παρατηρήσεων του στην έκθεση.

Μέρος ΙΙΙ

Άρθρο 37

Καμία διάταξη της παρούσας Σύμβασης δεν θίγει οποιεσδήποτε διατάξεις είναι ευνοϊκότερες για την προστασία όλων των προσώπων από τις αναγκαστικές εξαφανίσεις και οι οποίες μπορεί να περιλαμβάνονται:

- (α) στη νομοθεσία ενός Κράτους Μέρους,
- (β) στο ισχύον, για το εν λόγω Κράτος, διεθνές δίκαιο.

Άρθρο 38

1. Η παρούσα Σύμβαση είναι ανοικτή για υπογραφή από όλα τα Κράτη Μέλη του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.
2. Η παρούσα Σύμβαση υπόκειται σε κύρωση από όλα τα Κράτη Μέλη του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών. Τα έγγραφα επικύρωσης κατατίθενται στο Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.
3. Η παρούσα Σύμβαση είναι ανοικτή για προσχώρηση σε όλα τα Κράτη Μέλη του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών. Η προσχώρηση πραγματοποιείται με την κατάθεση εγγράφου προσχώρησης στο Γενικό Γραμματέα.

Άρθρο 39

1. Η παρούσα Σύμβαση τίθεται σε ισχύ την τριακοστή ημέρα μετά την ημερομηνία κατάθεσης, στο Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, του εικοστού εγγράφου επικύρωσης ή προσχώρησης.
2. Για κάθε Κράτος που κυρώνει ή προσχωρεί στην παρούσα Σύμβαση, μετά την κατάθεση του εικοστού εγγράφου επικύρωσης ή προσχώρησης, η παρούσα Σύμβαση τίθεται σε ισχύ την τριακοστή ημέρα μετά την ημερομηνία κατάθεσης του εγγράφου επικύρωσης ή προσχώρησης του εν λόγω Κράτους.

Άρθρο 40

Ο Γενικός Γραμματέας του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών γνωστοποιεί σε όλα τα Κράτη Μέλη του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών και σε όλα τα Κράτη που έχουν υπογράψει ή προσχωρήσει στην παρούσα Σύμβαση τα ακόλουθα:

- (α) τις υπογραφές, κυρώσεις και προσχωρήσεις, σύμφωνα με το άρθρο 38,
- (β) την ημερομηνία θέσεως σε ισχύ της παρούσας Σύμβασης, σύμφωνα με το άρθρο 39.

Άρθρο 41

Οι διατάξεις της παρούσας Σύμβασης εφαρμόζονται σε όλα τα μέρη των ομοσπονδιακών Κρατών, χωρίς οποιουδήποτε περιορισμούς ή εξαιρέσεις.

Άρθρο 42

1. Κάθε διαφορά μεταξύ δύο ή περισσοτέρων Κρατών Μερών σχετικά με την ερμηνεία ή εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης, η οποία δεν μπορεί να διευθετηθεί μέσω διαπραγματεύσεων ή με τις διαδικασίες που προβλέπονται ρητά στην παρούσα Σύμβαση, υποβάλλεται σε διαιτησία μετά από αίτημα του ενός από αυτά. Εάν, εντός έξι μηνών από την ημερομηνία του αιτήματος για διαιτησία, τα Μέρη δεν μπορούν να συμφωνήσουν για την οργάνωση της διαιτησίας, οποιοδήποτε από τα Μέρη αυτά μπορεί να παραπέμψει τη διαφορά στο Διεθνές Δικαστήριο, μετά από αίτηση, σύμφωνα με το Καταστατικό του Δικαστηρίου.
2. Κάθε Κράτος μπορεί, κατά το χρόνο υπογραφής ή κύρωσης της παρούσας Σύμβασης ή προσχώρησης σε αυτή, να δηλώσει ότι δεν θεωρεί ότι δεσμεύεται από την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου. Τα άλλα Κράτη Μέρη δεν δεσμεύονται από την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, σε σχέση με οποιοδήποτε Κράτος Μέρος έχει προβεί σε τέτοια δήλωση.
3. Κάθε Κράτος Μέρος που έχει προβεί σε δήλωση, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, μπορεί, ανά πάσα στιγμή, να αποσύρει τη δήλωση αυτή, με γνωστοποίηση προς το Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 43

Η παρούσα Σύμβαση δεν θίγει τις διατάξεις του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου, συμπεριλαμβανομένων των υποχρεώσεων των Υψηλών Συμβαλλομένων Μερών στις τέσσερις Συμβάσεις της Γενεύης της 12ης Αυγούστου 1949 και στα δύο Πρόσθετα Πρωτόκολλα τους, της 8ης Ιουνίου 1977, ή τη δυνατότητα που είναι διαθέσιμη σε κάθε Κράτος Μέρος να εξουσιοδοτεί τη Διεθνή Επιτροπή του Ερυθρού Σταυρού να επισκέπτεται χώρους κράτησης, σε καταστάσεις που δεν καλύπτονται από το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο.

Άρθρο 44

1. Κάθε Κράτος Μέρος στην παρούσα Σύμβαση μπορεί να προτείνει μια τροποποίηση και να την υποβάλει στο Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών. Ο Γενικός Γραμματέας, στη συνέχεια, γνωστοποιεί την προτεινόμενη τροποποίηση στα Κράτη Μέρη στην παρούσα Σύμβαση, ζητώντας να δηλώσουν εάν είναι υπέρ της διεξαγωγής μιας διάσκεψης των Κρατών Μερών, με σκοπό την εξέταση της πρότασης και την ψηφοφορία επ' αυτής. Σε περίπτωση κατά την οποία, εντός τεσσάρων μηνών από την ημερομηνία της γνωστοποίησης αυτής, τουλάχιστον το ένα τρίτο των Κρατών Μερών τάσσεται υπέρ μιας τέτοιας διάσκεψης, ο Γενικός Γραμματέας συγκαλεί τη διάσκεψη, υπό την αιγίδα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.
2. Οποιαδήποτε τροποποίηση υιοθετηθεί με πλειοψηφία των δύο τρίτων των Κρατών Μερών, τα οποία είναι παρόντα και ψηφίζουν στη διάσκεψη, υποβάλλεται προς αποδοχή, από το Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών σε όλα τα Κράτη Μέρη.
3. Μια τροποποίηση, η οποία υιοθετείται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, τίθεται σε ισχύ όταν την έχουν αποδεχθεί, σύμφωνα με τις αντίστοιχες συνταγματικές τους διαδικασίες, τα δύο τρίτα των Κρατών Μερών στην παρούσα Σύμβαση.
4. Όταν τίθενται σε ισχύ τροποποιήσεις, είναι δεσμευτικές για εκείνα τα Κράτη Μέρη που τις έχουν αποδεχθεί, ενώ τα άλλα Κράτη Μέρη εξακολουθούν να δεσμεύονται από τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης και από οποιαδήποτε προηγούμενη τροποποίηση, την οποία έχουν αποδεχθεί.

Άρθρο 45

1. Η παρούσα Σύμβαση, της οποίας το Αραβικό, Κινεζικό, Αγγλικό, Γαλλικό, Ρωσικό και Ισπανικό κείμενο είναι εξίσου αυθεντικά, κατατίθεται στο Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.
2. Ο Γενικός Γραμματέας του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών αποστέλλει επικυρωμένα αντίγραφα της παρούσας Σύμβασης σε όλα τα Κράτη που αναφέρονται στο άρθρο 38.

53

ΗΝΩΜΕΝΑ ΕΘΝΗ
ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ
ΠΡΟΣΩΠΩΝ ΑΠΟ ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗ ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ ΠΟΥ ΣΥΝΗΦΘΗ
ΣΤΗ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ ΤΗΝ 20^η ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2006

ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΔΙΟΡΘΩΣΗΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ, ενεργώντας υπό την ιδιότητα του θεματοφύλακα της Διεθνούς Σύμβασης για την Προστασία όλων των Προσώπων από Αναγκαστική Εξαφάνιση που συνήφθη στη Νέα Υόρκη την 20^η Δεκεμβρίου 2006 (Σύμβαση).

ΕΠΕΙΔΗ εμφανίζεται ότι το πρωτότυπο της Σύμβασης (στο Αραβικό, Κινεζικό, Αγγλικό, Γαλλικό, Ρωσικό και Ισπανικό κείμενο) εμπεριέχει σφάλματα.

ΕΠΕΙΔΗ οι σχετικές προτεινόμενες διορθώσεις έχουν κοινοποιηθεί σε όλα τα ενδιαφερόμενα Κράτη με την γνωστοποίηση του θεματοφύλακα C.N. 737.2008.TREATIES-12 της 2^{ης} Οκτωβρίου 2008.

ΕΠΕΙΔΗ έως την 31^η Δεκεμβρίου 2008, ημερομηνία κατά την οποία παρήλθε το διάστημα που ορίστηκε για τη γνωστοποίηση αντιρρήσεων σχετικά με τις προτεινόμενες διορθώσεις, δεν γνωστοποιήθηκε καμία αντίρρηση.

ΠΡΟΕΒΗ στις διορθώσεις όπως αναφέρονται στο παράρτημα του παρόντος Πρακτικού, οι οποίες θα γίνουν στο αυθεντικό Αραβικό, Κινεζικό, Αγγλικό, Γαλλικό, Ρωσικό και Ισπανικό κείμενο της Σύμβασης.

ΠΡΟΣ ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ, η υπογεγραμμένη, Πατρίσια Ο'Μπράιαν, Αναπληρωτής Γενικός Γραμματέας και Νομικός Σύμβουλος, υπέγραψε το παρόν Πρακτικό.

Έγινε στην Έδρα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών στη Νέα Υόρκη την 6^η Ιανουαρίου 2009.

Πατρίσια Ο'Μπράιαν (υπογραφή)

C.N.1040.2008.TREATIES-20 (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ)

Άρθρο 44, παράγραφος 3: Η ακόλουθη πρόταση:

Μια τροποποίηση η οποία υιοθετείται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, τίθεται σε ισχύ όταν την έχουν αποδεχθεί, σύμφωνα με τις αντίστοιχες συνταγματικές τους διαδικασίες, τα δύο τρίτα των Κρατών Μερών στην παρούσα Σύμβαση.

Πρέπει να διορθωθεί ως εξής:

Μια τροποποίηση η οποία υιοθετείται σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, τίθεται σε ισχύ όταν την έχουν αποδεχθεί, σύμφωνα με τις αντίστοιχες συνταγματικές τους διαδικασίες, τα δύο τρίτα των Κρατών Μερών στην παρούσα Σύμβαση.

Άρθρο δεύτερο Τροποποιήσεις διατάξεων του Ποινικού Κώδικα

1. Μετά το άρθρο 322 του Ποινικού Κώδικα προστίθεται άρθρο 322Α, το οποίο έχει ως εξής:

«Άρθρο 322Α
Αναγκαστική εξαφάνιση προσώπου

1. Όποιος τελεί αναγκαστική εξαφάνιση τιμωρείται με κάθειρξη.

2. Ως αναγκαστική εξαφάνιση θεωρείται η σύλληψη, η κράτηση, η αρπαγή ή οποιαδήποτε άλλη μορφή στέρησης της ελευθερίας από όργανα του Κράτους ή από πρόσωπα ή ομάδες προσώπων που ενεργούν με την άδεια, υποστήριξη ή συναίνεση του Κράτους, η οποία ακολουθείται από άρνηση παραδοχής της στέρησης της ελευθερίας ή από απόκρυψη της τύχης ή του τόπου όπου βρίσκεται το εξαφανισμένο πρόσωπο, γεγονός το οποίο θέτει το πρόσωπο εκτός της προστασίας του νόμου.

3. Με την ίδια ποινή τιμωρείται ένας ιεραρχικά ανώτερος, ο οποίος:

α) Γνώριζε ή συνειδητά παρέβλεπε πληροφορίες, οι οποίες παρείχαν σαφείς ενδείξεις ότι ιεραρχικά κατώτεροι, που ευρίσκονταν υπό την ουσιαστική εξουσία και τον έλεγχο του, τελούσαν ή επρόκειτο να τελέσουν ένα έγκλημα αναγκαστικής εξαφάνισης, ή

β) ασκούσε ουσιαστική ευθύνη και έλεγχο επί των δραστηριοτήτων που σχετίζονταν με το έγκλημα της αναγκαστικής εξαφάνισης και δεν έλαβε όλα τα αναγκαία και εύλογα μέτρα, εντός της εξουσίας του, για την πρόληψη ή την καταστολή της τέλεσης μίας αναγκαστικής εξαφάνισης ή για την παραπομπή του ζητήματος στις αρμόδιες αρχές προς έρευνα και ποινική δίωξη.»

2. Μετά το άρθρο 322Α του Ποινικού Κώδικα προστίθεται άρθρο 322Β, το οποίο έχει ως εξής:

«Άρθρο 322Β
Διακεκριμένες περιπτώσεις

1. Οι πράξεις του προηγούμενου άρθρου τιμωρούνται με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα (10) ετών: α) αν ο υπαίτιος ως προϊστάμενος έδωσε την εντολή τέλεσής τους ή β) αν η τέλεσή τους έχει ως θύματα εγκύους, ανηλίκους ή άτομα με αναπηρία ποσοστού από 67% και άνω ή γ) αν έχουν ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη του θύματος.

2. Αν οι πράξεις του προηγούμενου άρθρου επέφεραν το θάνατο του θύματος, επιβάλλεται ισόβια κάθειρξη.»

3. Μετά το άρθρο 322Β του Ποινικού Κώδικα προστίθεται άρθρο 322Γ, το οποίο έχει ως εξής:

«Άρθρο 322Γ
Γενικές διατάξεις

1. Όποιος, έχοντας εμπλακεί στην τέλεση μιας αναγκαστικής εξαφάνισης, συνεισφέρει ουσιαστικά στον εντοπισμό του εξαφανισμένου προσώπου εν ζωή ή καθιστά δυνατή τη διαλεύκανση υποθέσεων αναγκαστικής εξαφάνισης ή τον εντοπισμό των δράστών μιας αναγκαστικής εξαφάνισης, τιμωρείται με ποινή ελαττωμένη (άρθρο 83 ΠΚ).

2. Η καταδική για τις πράξεις των άρθρων 322Α και 322Β σε ισόβια κάθειρξη συνεπάγεται αυτοδικαίως τη διαρκή αποστέρηση των πολιτικών δικαιωμάτων του καταδικασμένου, ενώ η καταδική σε πρόσκαιρη κάθειρξη συνεπάγεται πενταετή τουλάχιστον αποστέρηση.

3. Προσταγή προϊσταμένου, που αφορά στις πράξεις των άρθρων 322Α και 322Β ουδέποτε αποκλείει τον άδικο χαρακτήρα τους.

4. Σε περίπτωση που οι πράξεις των άρθρων 322Α και 322Β, τελούνται υπό καθεστώς σφετερισμού του δημοκρατικού πολιτεύματος, η προθεσμία της παραγραφής αρχίζει μόλις αποκατασταθεί η νόμιμη εξουσία.

5. Ο παθών από τις πράξεις των άρθρων 322Α και 322Β δικάζεται να απαιτηθεί από τον δράστη και από το Δημόσιο, οι οποίοι ευθύνονται εις ολόκληρον, αποζημίωση για τις ζημιές που

υπέστη, και χρηματική ικανοποίηση για ψυχική οδύνη ή ηθική βλάβη.»

4. Στο τέλος της περίπτωσης η' του άρθρου 8 του Ποινικού Κώδικα προστίθεται η φράση: «ή αναγκαστικής εξαφάνισης προσώπου».

5. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 187 του Ποινικού Κώδικα μετά τον αριθμό «322» και τη λέξη «αρπαγή» προστίθενται τα εξής: «322Α και 322Β (αναγκαστική εξαφάνιση προσώπου)».

Άρθρο τρίτο Τροποποιήσεις διατάξεων του Αστικού Κώδικα

1. Στο τέλος του άρθρου 1569ΑΚ προστίθενται τα εξής:

«... ή όταν το θετό τέκνο είναι θύμα αναγκαστικής εξαφάνισης υπό την έννοια των άρθρων 322Α παράγραφος 2 και 322Β Π.Κ., ή τουλάχιστον ο ένας από τους φυσικούς γονείς είναι θύμα του εγκλήματος αυτού».

2. Η περίπτωση 1 του άρθρου 1570ΑΚ αντικαθίσταται ως εξής:

«1. στις περιπτώσεις μη συνδρομής των όρων του νόμου ή θετού τέκνου θύματος αναγκαστικής εξαφάνισης κατά τα άρθρα 322Α παράγραφος 2 και 322Β Π.Κ. ή θετού τέκνου του οποίου τουλάχιστον ο ένας από τους φυσικούς του γονείς είναι θύμα του εγκλήματος αυτού, οποιοσδήποτε έχει έννομο συμφέρον ή ο εισαγγελέας.»

Άρθρο τέταρτο

1. Το καθεστώς διαθεσιμότητας των υπαλλήλων, των οποίων το σύνολο των θέσεων του κλάδου τους καταργήθηκε με την υπ' αριθμ. 135211/Β2/23.9.2013 (Β' 2384) κοινή απόφαση των Υπουργών Παιδείας και Θρησκευμάτων και Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, όπως τροποποιήθηκε με τις υπ' αριθμ. 150539/Β2/15.10.2013 (Β' 2601) και 57519/Β2/11.4.2014 (Β' 910) κοινές αποφάσεις των Υπουργών Παιδείας και Θρησκευμάτων και Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και λήγει έως τις 15 Ιουνίου 2014, παρατείνεται από τη λήξη του για το χρονικό διάστημα πέντε (5) εργάσιμων ημερών.

2. Η παρούσα διάταξη ισχύει από 24 Μαΐου 2014.

Άρθρο πέμπτο

1. Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 1 του ν. 3213/2003 (Α' 309) αντικαθίσταται ως εξής:

«Επίσης, η δήλωση αυτή υποβάλλεται κάθε χρόνο κατά το διάστημα της θητείας, της άσκησης της δραστηριότητας ή της διατήρησης της ιδιότητας των υπόχρεων και για τρία (3) χρόνια μετά την απώλεια ή τη λήξη της και κατατίθεται το αργότερο τρεις (3) μήνες μετά τη λήξη της προθεσμίας υποβολής της δήλωσης φορολογίας εισοδήματος.»

2. Η παρ. 9 του άρθρου 30 του ν. 4251/2014 (Α' 80) αντικαθίσταται ως εξής:

«Για την εκδίκαση των κακουργημάτων που προβλέπονται στην παράγραφο 1, εκτός από αυτό της περίπτωσης δ', καθώς και στο άρθρο 29, αρμόδιο είναι το Μονομελές Εφετείο και εφαρμόζεται η διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 308Α του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.»

3. Κατά παρέκκλιση των διατάξεων της παρ. 6 του άρθρου 1 του ν. 3388/2005 (Α' 225), οι υποψήφιοι του κλάδου Εξωτερικής Φρούρησης, που επιλέχθηκαν από τον ΟΑΕΔ, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2643/1998 (Α' 220), και των οποίων εκκρεμεί ο διορισμός στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, θα εκπαιδευθούν μαζί με τους υπαλλήλους που αναφέρονται στο άρθρο 81 του ν. 4172/2013 (Α' 167).

Άρθρο έκτο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Σύμβασης που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 39 παραγράφου 2 αυτής.

Αθήνα,

2014

7. ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ»

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

1. Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

2. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

3. ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

4. ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

5. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ
ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ
ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ
ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ6. ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ,
ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Τμήμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Το Τμήμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 15.15' λύεται η συνεδρίαση για αύριο, ημέρα Πέμπτη 19 Ιουνίου 2014 και ώρα 9.30' με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος: κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επίκαιρων ερωτήσεων, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

